

உறைப்பிரசாரல்

தேசபாரதி பாடல்கள்

இது ஒரு நிசத்தின் வரைவு

தேசபாரதி தீவகம் வே. இராசலிஸ்கம்

பகுதி- 01

உறைபனிச்சாரல்:

கனடா வாழ்த்து

கணடிய நாடே!

கணடிய நாடே எம்மைக்
 காத்தபொன் வீடே! மக்கள்
 அனலிடைப் பட்ட போதும்
 அகதியாய் ஏற்ற கூடே
 மனதொடுஞ் சிலம்பம் போக்கி
 மாவதை நீக்கி நெஞ்சின்
 சினமதைப் போக்கி வைத்துத்
 தேற்றினை வாழ்க! வாழ்க!

புனலொடுங் காவும் பொய்கைப்
 பூக்குநீர் வீழ்ச்சி யாவும்
 மனதினை வரிக்கும் நாடே!
 மக்களின் வாழ்வுக் கேற்ற
 தனமிறை வளங்க ணோடுந்
 தாயகம் வகுத்த நாடே!
 இனவொலி, கோவில், ஏடு
 இயல்லாந் தந்தாய் வாழ்க!

கல்வியிற் சிறந்தார்! மேன்மைக்
 கைத்தொழில் சிறந்தார்! விந்தைச்
 சொல்வயல் விஞ்ஞா னத்துச்
 சிற்பியாய் மலர்ந்தார்! கற்கைப்
 பல்வகை வளாகத் துள்ளும்
 பங்கய மானார்! உன்றன்
 வல்லமைச் சாதி என்ற
 வண்ணமாய் தமிழர் நின்றார்!

பேயிரங் காது என்ற
 பூட்டினை உடைத்து வையம்
 ஆயிரம் பள்ளி என்க
 அளந்தனை மனிதக் குன்றே!
 கோயிலுந் தமிழும் கூத்துக்
 கொண்டதோர் இசையும் பண்பும்
 வாயினும் மனத்தும் வெல்ல
 வைத்தனை வாழ்க! வாழ்க!

வாக்குமூலம்

(இரண்டாயிரங்களில் எழுதப்பெற்ற வாக்குமூலம்-சில பகுதிகள்)

காலார நின்றவோர் கார்மண்ணை விட்டுநான்
 கனடாவுன் பூமி வந்தேன்.!
 கதலியும் மாவொடும் கண்ணற் பலாச்சளைக்
 களிவிட்டு அப்பிள் கண்டேன்!
 மேலாடை காற்றிலே விலகிடச் சரிசெய்யும்
 மெல்லியர் நாடு விட்டேன்!
 முந்தானை இன்றியோர் நூலாடை போட்டவுன்
 வெள்ளையர் பூமி கண்டேன்!
 வேலோடு தேரோடும் வேலவன் ஊர்விட்டு
 வெண்பனி காண வந்தேன்!
 விடியலின் தேசத்தை விதையிடும் நிலத்தையே
 விட்டுவிட் டோடி வந்தேன்!
 பூலோக மீதிலே பொன்னெழுத் தாகிடப்
 பூம்புக லான மயிலே
 பீதியில் வாடுவோர் புகவிடுங் கண்டியப்
 பூவைம் னாட்சி எழிலே!

-01

பாக்கொடும் வெற்றிலை படர்கின்ற மண்ணையான்
 பாதமே துடைத்து வந்தேன்!
 பாருக்கு நிகராகப் பைந்தமிழ் தருகின்ற
 பதியையான் விட்டு வந்தேன்!
 தேக்குமா பாலையுஞ் செறிகின்ற காடுறைத்
 தேனையும் விட்டு வந்தேன்!
 தெரிகின்ற வானத்தில் நிலவோடு சோற்றையே
 தீத்திய அன்னை விட்டேன்!
 தூக்குமாந் தமிழ்தந்து தேசத்தைப் பாடிய
 திருநிலத் தரங்கம் விட்டேன்!
 தென்றலாய்ச் சில்லிடும் தேசத்தை மறந்துமே
 தேவியான் இங்கு வந்தேன்!
 வாக்குமூ லத்திலே வாய்மையாம் என்கதை
 வரைகின்றேன் கேளு தாயே
 வண்ணமே அன்னமே வஞ்சியே கண்டிய
 வையத்தின் நேச நாடே!

-02

பிரியமுள தாயொடும் பிறந்தபொன் பூமியைப்
 பிரிவுற்று வந்தேன் இதுநாள்!
 பெருந்துயர மாகவே பிச்கிமனம் வாடவே
 பித்தாகி நின்றேன் இதுநாள்!
 அரியமன மக்களின் அர்ப்பணீப் பானதெம்
 அழகருங் குடிகள் விட்டேன்!
 அகிலமதில் ஓடியான் அகதியெனும் சூரனாய்
 அசகாய என்க வந்தேன்!
 எரிபோடும் மண்ணிலே இலங்கைமா மேனியில்
 இரத்தாறு பட்டு வந்தேன்!
 என்தாயர் சுற்றத்தை இயமன்கை விட்டுமே
 என்னாவி மீட்க வந்தேன்!
 புரியாத என்னையே சரியாக என்னிறீ
 பெருமாட மிட்ட மயிலே!
 பூபாடுஞ் சோலையே புகழ்பாடும் கனடியைப்
 பொன்னேடு தரித்த குயிலே! (3)

உடையேதும் கொண்டிலேன் உறைதேடி வந்துளேன்
 உன்னையே காதல் செய்தேன்!
 உயிலாக என்கதை உயிராக வைத்துநான்
 உரையாடிப் பரவு கின்றேன்!
 படுபாயிற் கற்றைவான் படுகின்ற நேரத்தில்
 பலியாக்கும் பொழுது நிற்கும்!
 படுபாவிப் போர்க்களம் பதரான ஆட்சியில்
 படைதன்னை ஏவி நிற்கும்!
 எடுத்தாடும் யுத்தமாய் எரிபோடும் வஞ்சரின்
 எதிராடப் போக விலையே!!
 இனத்தாகு வேரிலே மனத்தாள மிட்டுநான்
 எனையாள வில்லை யடியே!
 கொடும்பாவி மக்களைக் கொண்டாடி ஏற்றிடும்
 கோலாக கலத்து மயிலே!
 கொடைதந்து மடைதந்து குடிதந்து நிதிதந்து
 கொடுத்தாயெம் வஞ்சி மகளே! (4)

இன்றைக்கோ நாளையோ இலக்கோடுந் தீர்விலே
 இருந்திட்ட நாட்கள் தனிலே!

இலங்கைக்குள் இறங்கியே நிறங்காண நின்றதும்
 இருநாடு கண்ட துலகே!
 ஒன்றுக்கும் உதவாத இனவாத வெங்களம்
 உயிராடல் இன்னு மெழவோ?
 எரிகின்ற பூமியில் கொலைசெய்ய மாட்சியாய்
 இனத்தாடல் அரச மெழவோ?
 அன்புக்கும் நேசமாம் அழகோடும் மக்களை
 ஆளுமோர் நாடு வாழும்!
 அணையாகும் அரசென இனம்காண நின்றிடில்
 அப்பூமி அழகு சூழும்!
 துன்பத்தில் நின்றவர் துயரங்கள் அழற்றிடும்
 தேவியே வண்ண மாதே!
 துணைதந்து மனைதந்து திசைதந்த கனமியத்
 தென்றலே எங்கள் தாயே! (5)

பாடுமீன் ஆடியே பாடிடுங் கிழக்கொடும்
 பதிகண்டு வாழ்வு பெற்றார்!
 பண்பாடு காத்தவோர் பழம்பெரும் பூமியில்
 வைப்பதமிழ் அழகு பெற்றார்!
 வாடுமென் மண்ணிலே மதிப்பவர் போற்றிடும்
 வையக நீதி கண்டேன்!
 வளமாடும் மட்டுவின் உளமாகுங் கவிதையாய்
 வனப்பிடும் புலவர் கண்டேன்!
 காடுவயல் நிலத்தெங்கும் கலையென்றுங் கூத்துமாய்
 களனியென் றாகு மண்ணில்
 கடும்வாதை கொலைக்களம் கரிபூசுங் கூட்டமும்
 காணவே நொந்து நின்றேன்!
 கேடுமா றுள்ளவர் குலைத்திடுங் காம்பினர்
 கொண்டிலாய் எங்கள் தாயே!
 கூட்டமாய் வாத்துக்கள் கோடிடுங் கனமியக்
 குளிர்பனி வீசும் நாடே! (6)

இழந்ததை இங்குந் ஏற்றிய தூளியில்
 இயலுறக் காணு கின்றோம்!
 எம்மண்ணில் இருப்பதாய் எண்ணியே வாழ்ந்திடும்
 இதயங்கள் பாடு கின்றோம்!!
 மழலைகள் ஆங்கிலம் மருவிடும் பிரஞ்சொடு
 வான்தமிழ் பேசு கின்றார்!

வளர்வெள்ளை இனத்தோடு வாகையாய்க் கல்வியில்
 மதிப்பெண்கள் காணு கின்றார்!
 உழவோடும் பெருநிலம் உழவிடும் இயந்திரம்
 இல்லமும் சொந்தம் கண்டார்!
 இங்குவன் நாட்டிலே இனங்களின் ஒற்றுமை
 இயல்பொடும் தமிழர் வென்றார்!
 அழகான தேவியே அதிசயப் பூமியே
 அங்குசத் தூர்க்கை யாளே!
 அகதியின் தொட்டிலே அழுதமே கனடிய
 அன்பும் னாட்சி உமையே! (7)

நயகரா நீர்வீழ்ச்சி நதிவந்து பாய்ந்திடும்
 நர்த்தனம் உன்சி றப்பாம்!
 நாடெலாம் தருக்களின் காடுகள் மேவுறும்
 நல்மழை வான்சி றப்பாம்!
 மயலிடும் வாத்துகள் தரைசேரும் எழிலோடு
 மகரந்தப் பயிர்கள் வாழும்!
 மண்ணாரும் வயலோடி மதத்தாடும் துகிலாகி
 வளமாடி எழிலு மாகும்!
 சுயமாகத் தொழில்மேவி நுட்பங்கள் மதியோடித்
 திறமையின் வழிகாண் கின்றார்
 சேர்நாட்டை வளமிட்டு தாய்நாட்டை வாழ்த்தியே
 சென்றிடும் நெறிகாண் கின்றார்!
 அயலென்கப் பலர்வந்து அகதியின் பலமாக
 அசையாகும் வண்ண மயிலே
 அகதியின் தொட்டிலே அழுதமே கனடிய
 அன்பும் னாட்சி உமையே! (8)

துருவத்துக் கரடியும் வீவரென் றணிலுமாய்
 துள்ளியே குதிப்ப தென்ன?
 பென்குயின் ஆடவும் மேபினின் நிழலுமாய்
 பொங்கிடும் அழுகு என்ன?
 பருவத்துக் குமரிகள் பரதமாய் நடையிடும்
 பனிகொட்டும் நாடு அன்றோ!
 பருவங்கள் மாறிடப் பட்டாடை மாறிடும்
 பாரெழிற் தோகை அன்றோ!
 தருவென்கும் அடர்காவும் தாரணிப் பறவையும்
 தங்கவே இடங்க ஞங்கு!

தாயென்ற விதமாகிச் சந்ததி பலவாகித்
 தந்திடும் மிருக முண்டு!
 உருவத்தில் பெரியதாய் உலகோடுஞ் செறிவதாய்
 ஓளிர்கின்றாய் அழகு நாடே
 உயிர்மேவித் துயர்காவித் தொழிலாருங் கனடியத்
 திங்களே விறலி நாடே! (9)

சிறியதாய் இருந்தாலும் இனவதை இல்லாத
 செங்கோலே ஆட்சி யாகும்!
 செந்தமல் வாழ்க்கையை அங்கையில் ஏந்தினால்
 சுதந்திரங் கோடல் ஆகும்!
 உரிமைகள் மாழவும் உயிர்நிலம் கதறவும்
 உறங்குவார் தானும் உண்டோ?
 உடல்விழுச் சிதறிடும் கலவர நெடியிலே
 உலவிடப் பாதை உண்டோ?
 பிரிவினை கேட்கவும், பெற்றமண் என்கவும்
 போயது வாழ்வு அம்மா!
 பேசியே மூசிடும் பெருமின வாதத்தில்
 பிறந்தது கேடு அம்மா!
 புரிகின்ற நாடகப் பொய்முக வேலியில்
 பேயின்று எழுந்த தம்மா!
 பொங்குமா கனடியப் பூவையே சொல்லடி
 பெற்றமண் ஏரியு தம்மா! (10)

சின்னவென் பராயத்தில் நெஞ்சிலே கனடியஞ்
 சுவற்யிய காலம் உண்டு!
 சுதந்திரன் கோவையார் விதம்தரும் எழுத்திலே
 செகவலங் கண்ட துண்டு!
 இன்னமுன் மேனியாம் பொன்னெழில் நாட்டிலே
 இனங்களின் போர்கள் இல்லை
 எடுத்திடும் வாக்கிலே பிரெஞ்சிடும் மக்களின்
 பிரிவினை வெல்ல வில்லை!
 சொன்னசொல் போலவே சிதறிடா வகையிலே
 சுயத்தொடும் கியூபெக் வைத்து
 சினத்திலே பகைசெய்து சிதைக்காத ஆட்சியில்
 செகத்திலே முதன்மை பெற்றாய்!
 உன்னையே வையத்தில் உதாரணம் காட்டியே
 உலகெலாங் கதைக்கு தம்மா!

உபிரமேவக் குறைநீவி உறைமேவும் கணடிய
உமையளோ மதிக்கு தம்மா! (11)

பெற்றதாய் மண்ணுமாய் பிரிவிலா வேஞ்சுமாய்
பிரியவே வந்த வேளை
பெரும்பேறாம் கல்வியைப் பேணிய வளையினைப்
பிரிந்துமே வந்த காலை
கற்றதால் வாங்கிய கனதியை மனதுறைக்
கந்தலில் இருந்து பெற்றோம்!
கணடியத் தொழிலறம் கடுமூழைப் பாக்கிடும்
கடுகதி வாழ்வு வைத்தோம்!
அற்றதாய் இன்றிநாம் அகவிடும் சாலையில்
ஆலயம் பள்ளி பெற்றோம்!
அகதியாய் வந்துநாம் பிரசையாய் ஆனவர்
அரசியல் தன்னை ஏற்றோம்!
வற்றிலாப் பேறாடு வகுத்தவர் மண்ணினை
வாஞ்சையாய்த் தந்த மாதே!
வண்ணமே கணடிய வஞ்சியே மன்னுயிர்
மதித்திடும் அன்புத் தாயே! (12)

குருதியின் நாளமே குழியிருட் தாளியைக்
கொண்டதால் அடைப்புக் கண்டேன்!
அருகிலே நிற்கவே அவசியச் சேவையின்
அழைப்பொடு சென்று கொண்டேன்!
உரியதாய் எடுத்தவர் உடலினில் ஓடிய
உற்றநோய் நோற்றல் பெற்றார்!
பெரியதாய் எண்ணிடப் பீடற நண்ணிய
போதிலே காத்து நின்றார்!
சிறியதாய் நாளொரு மூலையில் இருந்துமென்
சிந்தையில் என்னை ஏற்றார்!
மறையெனத் தத்துவ மாதர்கள் தண்மதி
மகத்துவம் கொண்டு காத்தார்!
துறையதில் வைத்தியம் தூக்கிய தூளியே
தூரந்தரி யான கண்ணே!
தென்றலே நாடுவோர் தெய்வமே கணடியத்
தூரிகை யான பெண்ணே! (13)

நீயின்றி நாளில்லை நானின்றி நீயில்லை
நிலைதந்த மனிதம் அன்றோ!

நிறுத்தாலே இனத்தாலே தொழிலாலே வேற்றுமை
 திணிக்காத தெய்வம் அன்றோ!
 பேய்வந்து ஆடிடும் பிதற்றலும் குடுமாய்
 பிசாகுகள் செய்த வேலை
 பேதையாய் வந்தவர் நாறியே போய்விட
 பீடது கண்ட வேளை
 தாயன்பு கொண்டதோர் தரணிக்குள் வந்துமே
 தறிகெட்ட வாறு சில்லோர்
 தத்தாரி என்கவே நடுத்தெரு மீதிலே
 தங்கியே சண்டை யிட்டார்!
 வாயிலே அறமும் வாய்த்திட அருளுமாய்
 மதித்தனை தமிழன் தன்னை!
 வரந்தந்த உன்றனை மதிக்காத போதிலும்
 வகைதந்தாய் எங்கள் அன்னை!

(14)

ஆயிர மின்னுமோ ராயிர மாகவாய்
 ஆண்டெலாம் கல்வி சார்ந்து
 சேயிடும் பள்ளியில் சிறப்பிடும் அழகிலே
 சிலாகித்து வந்த மாந்தர்
 தாயிடும் கோட்டமாய் தங்கமாய் நின்றுமே
 தறியிடும் நெய்தல் போலே
 காய்தலும் உவப்பிலாக் கண்டிய நீதியில்
 கல்வியைக் கண்ட தாலே
 ஆயநல் அறிவினை அடைந்தவர் மேவிட
 அறிஞராய் வந்து நின்றார்!
 தூயநற் தேவையும் தேசமார் தேர்தலும்
 தேர்ந்தொரு வெற்றி கண்டார்!
 காயழற் தூரந்தரி கண்டியப் பொய்கையாய்க்
 கண்டுளோம் எங்கள் தாயே!
 கஞ்சம் லர்ப்பதம் வஞ்சியே பொன்னெழிற்
 காரிகை அன்புத் தாயே!

(15)

நானின்றி நீயில்லை நீயின்றி நானில்லை
 நமக்கிது மனித நீதி
 நாதமார் வீணையின் நரம்பிலே கானமாய்
 நாடெலாம் தமிழர் சாதி
 தேனுண்ட வண்டுபோல் திருவிழா மயக்கத்தில்
 தெருவெலாம் கோவில் வீதி

தித்திக்கத் தித்திக்கத் தேவாரம் பண்ணிசை
 துருவத்தில் வந்த சோதி!
 பேனுண்ட குரங்குபோல் பெருமானின் கோவில்கள்
 பிய்த்துமே ஏறிய வில்லை!
 புத்தமும் கிறிஸ்துவத் தத்துவம், இந்துவும்
 இஸ்லமும் மோத வில்லை!
 வானுண்ட மகுடமே மடிதந்த தூளியே
 வாழ்வறும் சொன்ன மயிலே
 வந்தாடு மாமிசை நின்றாடுங் கனடிய
 வண்ணமே அன்னை மயிலே!

(16)

கள்ளராய்த் தீயராய் கத்தியும் பொல்லுமாய்
 கலகமாய் வீதி கண்டும்
 காட்டு மிராண்டிகள் போலுளோர் வன்செயற்
 கஞ்சலால் கிழிய வந்தும்
 முள்ளிடும் நெஞ்சிலே முத்தமிழ் மானவர்
 முயற்சியால் சிகரம் வைத்தார்!
 முற்றிய அறுவடை யென்கவே கல்வியில்
 முகமிடத் தமிழர் நின்றார்!
 அள்ளுமான் புகலிடம் அஞ்சகக் கல்வியில்
 அறிவியல் இன்னு மில்லார்
 அருளுந்தன் மடியிலே ஆளுமை காண்கிலார்
 அறிவிலார் மாந்தர் அல்லார்!
 தெள்ளிய நீரிடும் சொர்க்கமே மானிடச்
 சாசனம் வைத்த குயிலே!
 துள்ளிடும் நாளைய தெரிசனம் வெற்றியின்
 தீர்ப்பென எழுது மயிலே!

(17)

இழந்ததை இங்குநாம் ஏற்றிய தூளியில்
 இயலுறப் பெற்று நின்றோம்!
 இதந்தரு மனையறம் இலக்கியம் தமிழூன
 இதிகாசங் கலைகள் கண்டோம்!
 குழந்தைகள் முதியவர் குமரியர் மன்றிலே
 குதித்தோடி முந்து கின்றோம்!
 குளிர்கண்டும் வளையாத கொள்கையின் அடியிலே
 குலமாக வாழ கின்றோம்!
 குழியோடி வயலாடிக் குதிபாய்ந்த நிலத்தையே
 கொள்முதல் ஆக வைத்தோம்!

கொடிகட்டிப் பறக்கின்ற கொற்றவ ணத்திலே
 கூடநாம் பங்க ஸித்தோம்!
 அழியாத செல்வமே அஞ்ஞானம் நீக்கிய
 அறிவிசார் மங்கை அரசே!
 அடர்விடும் நீர்நிலை அரும்வாவிக் கண்டிய
 அழகுசார் வையத் தரசே!

18)

நீயுண்டு நானுண்டு நிழல்போலும் உறவுண்டு
 நிசமாகும் வாழ்வு கண்டேன்!
 நோயென்று வந்ததும் தாயென்று நின்றதோர்
 விழுமியம் எழுது கிண்றேன்!
 தேயுண்டு போகாத செல்வமே மனதூன்றித்
 தித்திக்கக் கல்வி கண்டேன்!
 திக்கெலாம் பறந்தாலும் மிக்கதோர் சொத்தாகத்
 திரவியம் கோவில் கண்டேன்!
 தீயாக மண்ணிலே தீராத நோய்களும்
 தீர்க்கவும் மருந்தும் இல்லை!
 தேசத்து வன்னியில் தீக்குண்டு போட்டதால்
 தீயந்ததே வயல்கள் நெல்லை!
 சாயாத தென்றலே சரியாத மன்றமே
 சந்தனப் பொதிகை ஊற்றே!
 சாவந்த போதிலே வாவென்ற கண்டியச்
 சந்ததிப் புனித நாற்றே!

(19)

மணிநாடே வளநாடே மகிழ்வோடு எமையேற்ற
 மனிதத்தின் புனித ஏடே!
 மனதென்னில் வசமிட்ட வரைசொல்லி உருகிட
 வகுத்தனை அழகு வீடே!
 அணிநாடே அகிலத்தில் அகிலாக வரும்நாடே
 அற்புத்த தெழினி நாடே!
 அகதிக்குப் புகலாக்கி அமைதிக்கு வழியாக்கும்
 ஆருயிர்த் தெய்வ நாடே!
 அணிலோடும் திருநாடே அரும்பனிப் பறவைவாழ்
 ஆயிரம் வாவி நாடே!
 ஆகாயம் பறந்திங்கே அழகாக்கும் வாத்துகள்
 அருமில்லங் கொண்ட நாடே!
 கணிப்போடு உலகார்க்கும் கண்ணியே என்னாவி
 காட்டினேன் ஏற்பை நீயே!

காதலே மாதுளக் கணியெனும் கணடியக்

காந்தளே துருவத் தாயே

(20)

வேறு

என்னரும் தமிழீர் பெற்ற

எழில்நிலத் தெண்ணி யானும்

கண்ணரும் பான விந்தக்

கவிதையைச் சிலம்பு செய்தேன்!

இன்றுளம் மண்ணில் வட்சம்

இழந்தனம் துயரம் மேவி

நன்னறம் புலரி யாகும்

நாள்வருங் காத்தி ருப்போம்!

நர்த்தனப்புமி

அழாட நீராட அணையாட மலையாட
 அண்டசரா சரங்கள் ஆட
 அனலாடப் புனலாட அடராடத் தருவாட
 அறல்வனங் சூத்து மாட
 வீறாக வேராக விசையாடத் திரளாட
 வேதமும் மறையும் ஆட
 வித்துவம் கலையாத தத்துவப் பொருளாக
 விளங்குநூற் சாலை ஆட
 நூறாக நூறாக நூற்றாகி ஆயிரத்
 திலட்சமாய் மக்கள் ஆட
 நிரலாகப் பரலாக நிழல்வீழாத் திடலாக
 நெறியோடும் உலகம் ஆட
 ஆழாகி வெண்பனி அலையோடுங் கண்டிய
 அகிலாடும் வண்ண மயிலே
 ஆகாய வாத்துக்கள் அணியாக விரைந்தேறும்
 அழகுமா வஞ்சி மகளே!

தேனாடத் தூரவாடத் தூரவோடும் பயிராடச்
 செந்நெலாள் சிலிர்த்து ஆட
 தேவியர் நிரையாடத் தேவாரப் பாட்டாட
 திருத்தலம் மணிகள் ஆட
 மானாட மயிலாட மரத்தோடுங் குயிலாட
 மந்தியுங் கொம்பர் ஆட
 மாநிலம் விளைந்தாட வாழைமா பலவாட
 வான்பயிர் செழித்து ஆட
 கானாடக் கடலாடக் கரையோடுஞ் சேலாடக்
 களித்தாடும் ஈழம் கண்டாய்!
 கார்நிலம் உழவாடக் கடும்பிணி பறந்தோடக்
 கண்றோடும் பசுவுங் கண்டாய்!
 கோனாட நடமிடுங் சூத்தனோ டம்பிகைகக்
 கோவில்கள் தந்த மயிலே
 கொண்டாடும் செந்தமிழ் குதித்தாடுங் கண்டியக்
 கொஞ்சபேர் வஞ்சி யழகே!

பட்டறிவில் பட்டுத்தெளி

சளகுக்குள் கிடந்தாலும்
அளவுதான் மருந்து!
அளவின்றிப் போமாகில்
அனைத்துக்கும் கேடு!

கதைக்கின்ற பொழுதுக்கும்
கணக்கொன்று உண்டு!
உரைக்கின்ற நேரத்தும்
ஓழுக்கம் மிகவுண்டு!

நறுக்கென்ற பேச்சுக்கு
நலிசட்டம் கிடையாது!
நற்பொருள் மலிவாகா!
மலிபொருள் சிறப்பாகா!

தெரியாத வர்க்கு
திக்குக்கு வழிசொல்லு!
புரியாத வர்க்குப்
பொருள்கூறிப் பலனில்லை!

தெரிந்தாரு டன்பேசு!
தெரியார்க்கு விரியாதே!
அறிவார்க்கு நெறிபேசு!
அறியார்க்கு உரைகேடு!

நீண்ட உரையாடல்
நெஞ்சை மிகவாட்டும்!
காண்பதும் மெய்யன்று
காணாமை பொய்யன்று!

எதுவுண்மை யாதென்று
எடுத்தே உரைநன்று!
ஏணிக்குப் புகழ்பாடு!
இரப்பார்க்குக் கொடையாகு!

துன்பத்தில் வளைந்தாடு!
துயரத்தில் இணைந்தோடு!

கொலையாரைக் கண்டுபிடி
கூத்தாளைத் துடைத்துவிடு!

தெரியாத தைச்சொல்லித்
தெரிந்தார்போல் நில்லாதே!
காணியைப் பறியாதே!
காத்தானை மிதியாதே!

பொல்லாங்கு போடாதே!
கொல்லாடல் பழியாகும்!
பாமரரை வதையாதே!
சாமத்தில் நுழையாதே!

போதனைக்குத் தலைவணங்கு!
சாதனைக்குப் பாராட்டு!
பழிசெய்தால் வலையாகும்!
படுபாவம் வினையாகும்!!

சுகுனியாய் இருக்காதே!
மகுடியாய் ஊதாதே!
இனத்தாடல் பெரும்பாவம்!
மனத்தாடல் பழியாகும்!

புத்தனாய் இருந்துவிடு!
யுத்தனாய் இருக்காதே!
கண்ணீர்க்கு வலியுண்டு!
எண்ணார்க்குப் பழியுண்டு!

பட்டது தெறித்துவரும்
கெட்டது உனக்குவரும்!
சரைக்காய் நீவிதைக்க
புரைக்காய் முளைக்காது!

இன்றைக்கு வேறானால்
நாளைக்கு நீயாவாய்!
நாடகம் போடாதே!
வேடமும் வெல்லாதே!

பதவிக்குள் அன்போடு!
 உதவிக்கு வந்தாடு!
 மமதைக்குள் வந்தாயேல்
 சுமையுண்டு உனக்கேதான்!

நீதிக்குச் சமுதாயம்
 நிறைந்தால் நாடிருக்கும்!
 பாதிக்கும் அரசென்றால்
 பட்டகுடி பட்டதுதான்!

புத்தனின் போதனையும்
 தத்துவன் அல்லாவும்
 மாமேதை வள்ளுவனும்
 பூமேதை வள்ளலாரும்...

மாணிக்க வாசகனும்
 மறைவாழும் மூவேந்தர்
 காணிக்கை தந்தவொரு
 கடவுளையே கண்டுவிடு!

கருக்கொண்டு வாழ்ந்துவிடு!
 இருப்பே அதுவுனக்கு!
 தீதென்றும் வாழாது!
 நன்றென்றும் சாயாதே!

-கவிதை-ஆனி, 2015

கணடியப் பிறந்தநாள் வாழ்த்து!

நாற்றிநாற் பத்தி எட்டெனும் அகவை
 நிகழ்வது பிறந்தநாள் ஆகி
 போற்றிடுங் கணடா பெருமையில் மிதக்கும்
 புனிதநாள் இன்றுஇப் போதில்
 காற்றினில் வந்து கதிரொளி நேயர்
 களிப்பொடுங் கூடிடும் வேளை
 ஏற்றுவோம் கூடி! எங்களின் தாயின்!
 இதயநாள் புதியநாள் என்போம்!

கூற்றொடுங் கூட கொழுந்துவிட் பெரிந்தோம்
 குற்றுயிர் ஆகவே குலைந்தோம்!
 நாற்திசை யோடும் நாடெலாம் அலைந்தோம்
 நாடிய கணடிய மண்ணில்
 ஏற்பொடும் வாழ ஏற்றுளோம் மனிதம்
 இயற்றிய சாசனத் துள்ளும்
 தோற்றியே நின்றோம்! தொழில்வளம் சிறந்த
 தொண்டராய் மெய்ப்புற மலிந்தோம்!

காற்சிலம் பொடிந்து காலமும் இடிந்து
 கால்வயிற் றோடுநாம் வந்தோம்!
 வீற்றநல் லரசம் வேதனை போக்கி
 விருந்துவைத் தழைத்திடும் போதில்
 ஏற்றவல் நோய்கள் எத்தனை கண்டும்
 இந்தநா டெங்களைப் பேணி
 சாற்றிய மருந்தும் சந்ததிப் புலமும்
 சாவிலும் வென்றுநாம் வந்தோம்!

கணடிய நாடே ககனமெல் லாமும்
 கண்டிடும் மனிதமுங் கூடி
 புனிதமென் றானாய்! புலத்தினில் ஞானம்
 பொங்கிடும் நாடெனப் பொலிந்தாய்!
 இனமொரு வாதை இரும்பழி யாகி
 இயற்றிய நேர்வதை தன்னில்
 மனிதமும் வென்றாய்! மதித்தெமை அணைத்தாய்!
 வாழ்க்கூப் பிறந்தநாள் மாதே!

கருணைக் கண்டா

வெள்ளௌநாட்டு மனிதர் பாராய்-அவர்
 உள்ளமுயர் கருணை பாராய்
 பள்ளிபோல நாய்கள் பூனை-அவர்
 பட்டுடுத்தி வளர்ப்பர் பாராய்!

கோலமிட்ட சட்டை போட்டு-பூனைக்
 கூடுவைத்து படுக்கை யிட்டு
 சாலுண்ணவை ஆக்கி வைத்து-மனிதச்
 சந்தியிலே தூக்கி வைத்தார்!

பனிச்சறுக்கில் வண்டி யீர்க்கும்-அந்தகப்
 பட்டவர்க்கு வழிகள் காட்டும்
 கனக்குபோட்டிக் கர்ணமடிக்கும்-நாய்கள்
 காட்சியொரு அழகி ருக்கும்!

கருணைமிகு உயிர்கள் என்றே-எங்கள்
 கண்டியத்து மனிதர் கண்டார்
 அருமைகண்ட தமிழர் மட்டும்-இலங்கை
 அரசாட்சிக் கொடியர் கொன்றார்!

காவலர்க்கு நண்பன் ஆகும்-கொலைஞர்
 காட்டிநிற்கும் விண்ணன் ஆகும்
 பூவைப்போல மிருது காட்டும்-நாய்கள்
 பெயர்கள் சொல்ல ஒடிவாரும்!

வெண்பனி

வெள்ளௌப்பனி வெள்ளௌப்பனி
 வீசிவிழும் வெள்ளௌப்பனி
 அள்ளிக்கையில் எடுத்துவிட்டால்
 அகங்குளிரும் வெள்ளௌப்பனி

வெள்ளௌப்பனி போலேயுந்தன்
 உள்ளமதும் வெள்ளௌயப்பா
 துள்ளிவரும் உந்தனுக்கு
 தூவும்பனி கொள்ளௌயப்பா!

கையினுளிச் சிற்பியென்க
கண்மனியே மாறிவிடு
மையவிழும் சிலையெழுதி
வான்பணியில் எழுதிவிடு!

வெள்ளாத்திலே கப்பல்விடும்
வீதியெங்கள் ஈழமடா
வெள்ளைப்பனி கண்டாவின்
மெத்தையுனக் காகுமடா!

குளிர்பாயும் நேரத்திலே
கூதலுடை போட்டுவிடு
மலையருவி போலுருண்டு
மண்மாடியில் ஆட்டமிடு!

துள்ளிவினை யாடப்பா
தள்ளிவினை யாடப்பா
உள்ளத்தமிழ் பாப்பாநீ
உவந்துவினை யாடப்பா!

நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி!

நல்லதம்பி நல்லதம்பி
நயாகராவைப் பார்தம்பி!
கல்லுடைத்து நீரெழும்பும்
காட்சி தன்னைப் பார்தம்பி!

எங்கேயிந்த ஊற்றெடுக்கும்
எந்தவழி தானெடுக்கும்
எங்கும்முனை தெரியாமல்
ஈர்த்துவரும் நீர்வீழ்ச்சி!

கோடைவந்தால் கூட்டமொடு
கொண்டுலவைப் போகுவார்!
மேடைவண்ண வெளிச்சமிட்டு
வீழும்நீரைக் காணுவார்!

ஆழமென்ன தெரியாது
 அதிசயமாய் விரிகிறது
 ஊழிக்கூத்து போலங்கே
 ஒடிப்பரவி வருகிறது!

கண்டியத்தாய் ஒருபக்கம்
 அமெரிக்காவின் மறுபக்கம்
 துருவியார்த்து நீர்கொட்டும்
 தேசமொரு அதிசயமே!

மாதரார் வாழ்க!

(மாதர்தின வாழ்த்து-கனடா)

மாதரார் வாழ்க, அன்னை
 மகத்துவம் வாழ்க, கற்பின்
 போதனை வாழ்க, வஞ்சிப்
 பெட்டகம் வாழ்க, வையக்
 காதலே வாழ்க, மன்றின்
 கருவறை வாழ்க, வெற்றிச்
 சாதனை வாழ்க, நாளைச்
 சந்ததி வாழ்க! வாழ்க!

பிள்ளைக்கு அன்னை நீயே
 பெற்றவர்க்குப் பிள்ளை நீயே
 அள்ளிக்கை எடுக்கும் அந்த
 ஆரானுக்கு மேடை நீயே
 உள்ளத்தே தெய்வம் நீயே
 உணவிடும் சுரபி நீயே
 வள்ளிக்கு முருகன் போன்றே
 வசமிடும் எழிலாள் நீயே!

சீதனம் உனக்குத் தந்தே
 சேர்மணம் கொள்ளல் வேண்டும்
 வேதனை தாங்கும் மன்னின்
 வேருனைப் போற்றல் வேண்டும்
 சாதனை யாக்கும் தேசச்
 சரிநிகர்ப் புதுமைப் பெண்ணாம்
 மாதரார் ஈழ மன்றின்
 மகத்துவம் பேச வேண்டும்!

பாரத்தைச் சுமப்பாய்! தேசப்
 படைஞர்கள் கொடுப்பாய்! மைந்தர்
 வீரத்தை ஏற்பாய் தேச
 வித்தென எழுவான் தன்னை
 அருத்தி எடுப்பாய்! வாழ்த்தி
 அழக்திடும் கரங்க ளாவாய்!
 மாரப்பு இறைவன் செய்த
 மகத்துவத் தாயே வாழ்க!

சோதனைத் தீயில் நின்றீர்
 தீயரின் கொடுமை தின்றீர்
 ஆதனத் தோடு சென்று
 ஆடவன் கைப்பி டிப்பீர்
 புதலத் தமிழர் பெண்மைப்
 பெருவலி யுகத்தைக் கீறிச்
 சீதனம் கேட்டால் தேசக்
 சிறையிடச் சட்டம் கண்டார்

மனதினில் துணிவு பெற்றீர்
 வைரமாய் மகுடம் வைத்தீர்
 கனரகம் இயக்கு கிண்றீர்
 கந்தகக் கணையாய்ச் சென்றீர்
 தனமெனப் புரட்சிப் பெண்ணாய்த்
 தாங்கிட யுகமே கண்ணீர்!
 இனக்சரி சமமாய் யாக்கும்
 ஏந்தினை யாரே வாழ்க!

கவிதைகள் செய்வீர்! கன்னற்
 கானங்க னிசையை வைப்பீர்!
 அவையிடப் பரதம் நெய்வீர்!
 அரசியல் உரைகள் சொல்வீர்!
 தவமிடும் விடியல் சொல்லும்
 தமிழ்மகள் ஆக வந்தீர்!
 நவமிடும் நிலத்துப் பெண்ணே
 நாளிது தெய்வ நாளே!

காதலால் உலகம் செய்வோம்!

(காதலர்தினக் கவிதை -2015)

காதலாய் மகிழ்வோம்! அன்புக்
 கரத்தினில் மலர்வோம்! நாளூங்
 காதலால் நனைவோம்! வாழ்வுக்
 கருவினைச் சுமப்போம்! மண்ணின்
 காதலாய் உழுவோம்! உற்றோர்
 மரஞ்செடி மிருக மெல்லாம்
 காதலாய் வரிப்போம்! மன்செய்
 வகையெலாம் உறவென் போமே!

அன்பிலே சிறப்போம்! எண்ணும்
 அறிவிலே நிலைப்போம்! காதல்
 என்பிலே சுரக்கு மாப்போல்
 இதயத்தில் வளர்ப்போம்! பெற்ற
 அன்னையர் தந்தை சுற்றம்
 அனைவருங் காதல் கொள்வோம்!
 முன்னைநற் தோன்றல் முந்தை
 முகிழ்ப்பதுங் காதல் தானே!

கற்றவர் சிறப்புங் காதற்
 களிப்பிலே விருதுங் காண்போம்!
 நற்றவ னிறைவர்க் கோதும்
 நல்லறம் பனுவல் யாதும்
 முற்றிய காதற் கான
 முழுமுத லாகுங் கண்மௌர்!
 பற்றிய வாழ்வும் எங்கள்
 பழந்தமிழ்க் காத லாகும்!

மொழியினைக் காதல் செய்தால்
 மொழியினைப் போற்றும்! மண்ணின்
 செழிப்பினைக் காதல் செய்தால்
 செய்யபயிர் சிரிக்கும்! முன்னோர்
 வழியினைக் காதல் செய்தால்
 வரலாறு பிறக்கும்! தண்ணார்
 விழியினைத் தமிழைக் காதல்
 விதந்திடிற் தாய்மண் பூக்கும்!

காதற் கடிமணம்

(காதலர் தினம்-2014)

காதலர் தினமே இன்பக்
 கதிரொளி நேயர்க் கெல்லாம்
 கீதமாய் இசைத்துச் செம்மைக்
 கீற்றெனப் புகலு கின்றேன்!
 நாதமாய்க் கருத்தி லூறும்
 நல்லவை வாழ்வில் எண்ணிச்
 சாதனை யாக்கி வாழ்வீர்!
 சந்ததி பெருக்கி வாழ்வீர்!

வேதனைக் குளத்தில் நீந்தி
 விக்கிடும் எங்கள் தேசச்
 சோதனை வாழ்விற் கென்றும்
 சூழ்வினை வென்று வாழ்வீர்!
 போதனை கொள்வீர்! இற்றைப்
 பெருந்தினம் பற்றுக் காகி
 மாதரார் மக்கட் கெல்லாம்
 மகிழ்ந்திடும் வண்ணம் வாழ்வீர்!

இல்லத்தார் கணவன் இல்லாள்
 எழிலுறு பிள்ளைக் கெல்லாம்
 நல்லதோர் இசையைப் போன்றே
 நகர்ந்திடும் குடும்ப நாளைச்
 சொல்லுமொன் றாரி யாட்சிச்
 சீரிடும் அரச நாளில்
 எல்லையில் லாத இன்பம்
 இயற்றியே மனிதம் காண்பீர்!

ஒற்றுமைக் காதல் வாழ்வில்
 உலவிடுங் குழந்தை பெற்றீர்!
 பற்றுதல் மகிழ்வி ணோடும்
 பங்குகொண் டாற்று கின்ற
 இற்றைநாள் இன்ப நாளாம்
 ஓன்றாரி யோவின் நாளாம்
 வெற்றிநாள் குடும்ப நாளாம்
 வேரினை நினைத்து மீள்வோம்!

-காதலர் தினம், குடும்பநாள்-2014

கொடை மகுடம்

(கொடையாளிகள் தினம்-2015-கனடா)

உயிரின் கொடையில் உருகும் மனதாய்

உணர்வெடுத்துப்

பயிரின் குருத்துப் பசந்தா மரையாய்ப்

பட்ரநிலத்துச்

செயிரின் வலியிற் சிரித்தாய்! நிலத்தின்

சுயங்கருதிக்

குயிலாய் மலர்ந்து குரலாய் விரிந்தாய்

குலக்கொழுந்தே!

இனமும் மொழியும் இருப்பும் கனமும்
இழந்ததும்பின்

தினமும் அழிவைத் துகிலாய் உரிந்தோம்!
தெருப்புழவாய்

அனல்வாய் விழுந்தோம்! அரசென் றெமக்கோர்
அடுக்குமிலாப்

புனல்வாய் முடிந்தோம்! பிறந்தோம் அரசுப்
பொறிக்களத்தே!

விதையாய் மலர்ந்தீர்! சிதையாய் எழுந்தீர்
விளைநிலத்தின்

நதியாய் நடந்தீர்! நடுகல் படைத்தீர்!
நலங்குமொளி

மதியாய்த் திகழ்ந்தீர்! வனப்பாய்க் கிரீடம்
வரைந்ததினால்

விதியாய்ப் பரந்தீர்! விளக்கம் உரித்தாய்
விளங்கினையே!

புதிய நிலத்துப் புரமொடுங் கொள்ளாப்
பெரும்பரணிப்

பதியம் தொடுத்த பசுங்கினி மாதர்
பரணிதொறும்

உதிரா மனதின் உயிர்ப்பும் நிலத்தின்
உருவெளியும்

முதிரா உலகின் விழிப்புக் கழைத்தீர்
விதந்துலகே!

என்ற கணமே எழும்நோ மறந்த
 தியற்பொழுது
 தோன்றக் கனிந்தாள், சுட்ரொடுங் சுட்டத்
 துடித்தவளின்
 ஊன்றிச் சிதையில் உருக்கொளுங் கண்ணீர்
 ஒலிப்பெருவாய்
 தோன்றும் விழவிற் துணைநாம் நினைந்தோம்
 திருப்புதல்வீர்!

பதியம் புதிது! விதியும் புதிது!

புதியதோர் ஆண்டு பதியமொன் றாக்கித
 துதிசெயப் பிறந்த அதிசயம் இதுவாம்!

சதியிலே ஆடிய விதியின் நீர்ச்சஸழல்
 மிதியிலே மடியக் குதிபுதி தானதே!

புதியது பிறக்கும்! அதிரசம் ஆக்கும்!
 சதியது விஞ்சக் கதிரொளி பாயும்!

அற்றைப் பொழுதில் முற்றுவெண் நிலவில்
 சுற்றிய அசணம் புற்றினுக் கோடும்!

மற்றையம் பலத்தில் சொற்சிலம் பாடக்
 கற்கும் படலம் பொற்பதஞ் சூடும்!

குதினன் அகல்வான்! வாதினன் மடவான்!
 நீதியின் நெருப்புச் சோதியாய் முகிழ்கும்!

பித்தராய் ஆன சுத்துவன் கொடுமை
 நித்தமுங் குரைக்கும் பித்தமும் ஓடும்!

ஒருவழி மூடப் பெருவழி திறக்கும்
 கருவறுங் கல்வி பெருமிதம் சிறக்கும்!

தரப்படுத் தியதால் வரப்புகள் முறிக்க
 அரக்கராய் மாறிய அரசியல் பார்த்தோம்!

இலட்சத் தமிழரைக் கலக்கிப் பிழிய
 மலட்டுப் போரை வகுத்தவர் கண்டோம்!

கிலியைக் கிளப்பி மலினைக் கொலைகள்
எலிகள் ஆழிய வலிகள் சுமந்தோம்!

போதை மருந்தினைப் பாதையாய் விதைத்து
வாதைகள் ஆக்கிய மேதைகள் முடிந்தார்!

தமிழனுக் காக்கிய உமிழ்நிலை மாறி
அமிழ்தம் என்க அமிழ்ந்து போயிற்று!

நாளெலாம் கொலைகள், வாளெலாம் வீச்சு
மூளைவை யிலங்கை கீழ்து ஆனதாம்!

சிங்கள நாடுந் தங்கிய கேண்மை
அங்கதம் ஆகப பொங்குதல் ஆனதே!

கடத்தல் கொலைகள், மடவையர் கற்புக்
குடங்கள் அழியக் கிழிந்தது இலங்கை!

சுற்றி வளைக்கப் பற்பல கொலைஞர்
இற்றைப் பொழுதில் கற்றையாய் ஆகினர்!

காச ஒழித்தவர் தேசம் முடித்தவர்
பேச பொருளாய்த் தூக்கள் ஆயினர்!

கட்ட பொம்மனும் எட்டப் பனுமாய்
ஒட்டிய சரிதம் எட்டிய தறிவீர்!

சொந்தத் தமிழனை சொந்தத் தமிழன்
பந்தம் ஆக்கிய குந்தகம் மலிந்தது!

சிறுமியர் சேயிழை உறுபெருங் கொலைகள்
அறுதிகள் இட்டு அறுத்தவன் தமிழன்!

ஊடக அறிஞர், ஈடகக் கலைஞர்
கூடமாய்க் கொன்று சூழனன் தமிழன்!

தமிழனை வைத்துத் தமிழனைக் கொல்லும்
உமிழாய் மாறிய கமண்டலன் தமிழனே!

வல்ல தமிழ்ரே நல்ல தமிழ்ரே
கல்லையில் விசத்தைக் கொல்லுவார் காண்க!

சொல்லுவார் வாய்மைச் சொல்லதாய்க் கேடுளை
கொல்லுவார் கூறுவர்! எல்லதும் அறிவீர்!

முற்றிய அறிஞர்! பெற்றதாய் நிலத்துப்
பற்றுளார் தெளிந்து பற்றுதல் கேள்மின்!

தொற்று நோய்தரும் புற்றுகள் கடிமின்!
இற்றை வருடம் தெற்றெனக் கருதுமின்!

கோடை மலர்கள் (கனடிய வசந்தம்)

பட்ட மரங்கள் போலே யிருந்து
பச்சைத் தளிர் வருகுது!-அட
மொட்டுக் குவிய விரியும் பூக்கள்
முகிழ்த்துக் கோடை மலருது!

தொட்டுப்பாரு சின்னப் பாப்பா
தென்றலாடும் சோலையே-எங்க
பட்டுப் பாப்பா எழுந்துவாடா
பாராய் ஒளிரும் காலையே!

கால வெளிச்சம் காட்டும் புதுமை
கனடா நாட்டு அழகியல்-அந்தச்
சாலக் கொட்டும் பனியே போனால்
சாலை மருங்கும் பூவியல்

ஆடை போட்டு மனிதர் மூட
அழகுமரம் இலையில்லை-அந்த
ஆடை குறைத்து மனிதர் ஆட
ஆனதுவாம் பசுஞ்சோலை!

நேற்றும் இன்றும் நாளை எல்லாம்
நேர மொன்று மாறிடும்-நாம்
போற்றும் நாட்டில் எதையும் காலம்
புரிந்து வாழல் அவசியம்!

தெருவிழா சிறக்க வாரீர்

(கனடியத் தமிழ்த் தெருவிழா-2015 நிகழ்வை வரேவேற்ற பாவிது)

கட்டளைக் கலித்துறை

பொதிகை மலைச்சாரற் பூங்காடு தோன்றிப்

புவியொடும்நாள்

புதுமை மொழியாகிப் பேரார் உவக்கப்

பிறந்தவளாய்

அதிகைக் கனியாய் அகத்தியம் சூறும்நல்

அற்புதமே!

கதியாய் மதியாய்க் கனலாய் வருவாய்னன்

கற்பகமே!

எண்சீர் விருத்தம்

செம்மொழியே மும்மொழியே தேனே மானே

செம்பவளச் சுட்ரொளியே தேசார் முத்தே

நெம்புவியில் முன்னுதித்த நிசமே! சொட்டும்

நெடுங்குரலே உலகத்தோர் நெற்றிக் கண்ணே!

அம்புவியில் பிரபஞ்சத் தூடனார் வண்ணம்

அறிவுடைத்த செந்தமிழே! அமுதப் பாவே!

வெம்புவியின் குளிர்காற்றே மிகையார் செஞ்சொற்

வித்துவமே தத்துவமே விழவிற் தோன்றாய்!

எண்சீர் கழிவெநுடி ஆசிரிய விருத்தம்

செந்தமிழீர் வருக சிந்தையுளீர் வருக

செம்மொழியீர் வருக! தெய்வமுளீர் வருக!

சந்தமுளீர் வருக! சரிதமுளீர் வருக

தாக்கமுளீர் வருக! தம்பதியீர் வருக!

பந்தமுடன் வருக! பாலகரே வருக!

பரதமுளீர் வருக! பாவையரே வருக!

எந்தையரே வருக! எம்தாயீர் வருக!

இன்தமிழீர் கூடி இன்பவிழா வாரீர்!

அறுசீர் விருத்தம்

அம்புலி முகத்துஞ் சாயல்

அழகொளி மண்ட பத்துஞ்

செம்புவி அரங்கந் தன்னில்

செந்தமிழ் பேசும் பாவாய்!

நம்புவீர் தமிழே எங்கள்

நலந்திகழ் மொழியே என்று

தெம்புடன் சிறுவர்க் கெல்லாம்

சொல்லிடும் பெண்ணே வாராய்!

எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்

செந்தமிழ் வீரா சிந்தொடும் வண்ணத்
தெருவிழா நாம்வரல் வேண்டும்!

கொந்தவிழ் தேனும் பின்கனிப் பாலும்
கிடைப்பினும் நாம்தமிழ் மறவோம்!

சந்தமும் இசையும் சாரெழிற் பேச்சும்
சரித்திர மாக்கியே வாழ்வோம்!

இந்தபேர் அரங்கில் எம்தமிழ்த் தோழன்
என்றுமே வந்திடு இளையாய்!

அறுசீர் விருத்தம்

விஞ்ஞானங் கல்வி வல்லார்
வினைதொழில் வார்ப்பும் மேற்கு
மெய்ஞ்ஞானங் காட்டும் மேன்மை
வியந்திட உலகம் வைக்கும்

செய்ஞானத் தமிழா உன்றன்
சிறப்பினைப் போற்று கின்றார்!

இஞ்ஞான்று வணங்கி இற்றை
எழில்விழா வருக என்பேன்!

அறுசீர் விருத்தம்

எங்குநாம் சென்றால் என்ன?
இயற்பெருஞ் சமுதா யத்தின்
பொங்குதேர் அழகை வாய்ப்பைப்
பெற்றிடல் வேண்டும் என்பேன்!

தங்குமோர் கலைகள், வாழ்வு
தமிழிலே மேன்மை யாக்கும்
இங்குநம் உறவும் அ.:தே!
இன்விழா செழிக்க வாரீர்

பேரர்களோடு ஓர் ஊர்கோலம்

அமெரிக்க நாட்டின் பிறந்தநாள்
 சூலை மாதம் நான்காம் திகதியில்
 வெள்ளாம் பாயும் நயாகராக் கரையில்
 உள்ளாம் பறிகொடுக்க
 துள்ளிப் பறந்தனர் பேரப்பிள்ளைகள்...!

செர்ரிப் பழங்கள் சொரிந்த மரங்களில்
 பெட்டி எடுத்துப் பிடுங்கினர்...!

மரங்களில் காய்த்த மதத்த பழங்களை
 கரங்களிற் பிடுங்கிக்
 களிப்புடன் நின்றனர்!
 வெள்ளக் காடாய் விழுகின்ற நீரை
 துள்ளிக் குதித்துத் திகைப்புடன்
 பார்த்தனர்...!

இலட்சம் மக்கள் திரண்டு குவிய
 இருண்ட பொழுதில்
 வானம் சிதற வந்தது
 வந்தது FIRE WORKS...!
 எத்தனை அழகு...
 எத்தனை நிறங்கள்
 பொத்தென விரியப்
 புத்ததாம் வாண வேடக்கை...!

தாத்தா கவனம்...
 பார்த்து நடவுங்கள்...
 என்னைக் கவனிக்க...
 இவர்களாற் சூழ்ந்தேன்...

ஒருநாட் பொழுது ஆரத்தமுவிய
 பேரர்களோடு...
 பெருநாட் போலே
 மகிழ்ந்திட நின்றேன்...!
 திரவிய வாழ்விது...
 தேசத்தோரே பாசம் பொழிய
 பழகிய நாளிதாம்...!

அறிஞர் சிவலிங்கம் அவர்களின் ஞாபகார்த்த அறக்கட்டளை

தென்பொதிகைச் சந்தனத்தைத் திருவார் தமிழைச்
செம்மொழியைக் கண்டியத்துத் திருப்பூங் காற்றை
மன்பதையின் புதுக்கீதை மகுடந் தன்னை
வரலாற்றுப் பேரிகையை மரபுக் கூட்டை
நன்றுரைக்கும் படியார்ந்து நடுகல் லுலகம்
நானிலத்துத் துருவத்தே நாகு என்றே
இன்றுரைக்குந் திருவாயில் இருபத் தொன்றின்
எழில்நூற்று ஆண்டென்க எழுந்த தாமே!

சிவலிங்கப் பெரியாரின் சிறப்புத் தொண்டு
சிவன்பிள்ளை கணபதியின் தேர்க்கால் என்கத்
தவங்கோர்த்து வேவியூமெய்த் தலமாம் பங்குத்
தந்தையனை நின்றவர்தாம்! தக்ஞை கெட்டு
அவம்கோர்த்த மானிடார் அல்லார்! அல்லார்!
அறங்கோர்த்த கட்டளைக்கு அவர்தாம் நல்லார்!
நவம்கோர்த்த மணியதுவாய் நதிகள் பாயும்
நறுங்கண்டா வைப்பகத்தின் நாத ராணார்!

அறுபத்தி யாறிலவர் ஆழுகுக் கண்டா
அகத்தினிலே அறிஞரென ஆகி வந்தார்!
பெறும்தமிழர் வண்ணமெனப் புகழுக் காகும்
பொங்குதமிழ் அவையென்கப் புதுமை தந்தார்!
வெறும்தமிழர் என்றில்லா விரைவிற் பூத்து
வித்துவத்தைத் தமிழர்பால் விளைத்துச் சங்கம்
நறுங்கண்டா அரசியலில் நயந்த மேதை
நல்வழியில் எம்மவர்க்கு நாத ராணார்!

இளவாலை தந்தவொரு ஈழ நாட்டின்
இதயத்தே பிறந்தமகன் இங்குற் றேயாம்
களமானக் கட்டிடங்கள் கட்டும் பொறியிற்
கனம்காணத் தலைவரெனக் கருத நின்றார்!
உளமாருங் குடிவரவு, குடியின் உரிமை
இனமானக் கருத்தரங்கு எல்லாம் கண்டார்!
தளமான கண்டாவிற் தமிழர்க் கென்ற
தத்துவத்தைத் தோற்றுவித்த தலைவ ராணார்!

இந்துத்தேன் பேரவையும் இலங்கு சைவத்

திருத்தொண்டுச் சபையதுவும் இயங்கங் கொள்ளத்
தந்தபல பட்டங்கள் தார கையாய்த்

தமிழோடும் இறையோடும் தவழுங் கண்டார்!
பந்தமதிற் பேருள்ளப் பொறிகள் ஆக்கிப்

பலதாகி மண்ணிற்காய்ப் படர்ந்த செம்மல்
நந்தவளத் தமிழலகம் நயக்கு மாப்போல்

நாகரெத்னச் சிவலிங்கம் நற்பேர் வாழும்!

தாயகம் நோக்கிய பதிவுகள்

புக்கும் புலத்தீர்

(இலட்சத்தில் குவிந்த இலட்சியங்கள்)

பாகிஸ்தான் சீனா ரவ்யா
பாரதச் சோன்யா சுட்டம்
ஏகித்தான் வரித்தார் லங்கா
இட்டதோர் சாவின் பக்கம்
மோகித்து ஆயு தங்கள்
மூடையாய்க் கொடுத்தார் யுத்தப்
போகியாய்த் தமிழர் சாவில்
பெயர்த்திட நிற்கின் றாரே!

இனப்படு கொலையே என்று
இன்றுபே ருலகங் கண்டார்!
கனத்துரு வாண்டா மண்ணில்
கக்கிய சரிதும் போலே
மனத்திலே பேயாய் ஆடும்
மயங்கிய ஆட்சி யாறாய்
தினம்தினம் சாவே கண்டார்!
தேசெலாம் கேட்டா ரில்லை!

சனாமியாய்த் தமிழன் மட்டும்
திரண்டனன் உலக முற்றும்
அனாதைகள் இல்லை மண்ணின்
அறுகம்புல் லுறவே என்று
வினாடிக்கு வினாடி பொங்கி
வேதனை உகுத்து நின்றார்!
கனாவிலும் காணாக் காட்சி
கண்டது உலகம் தானே!

உண்ணாது உலக மன்றை
 உலுக்கிய மக்கள் கண்டேன்!
 எண்ணாது இருந்த வெள்ளை
 ஏடலாம் எழுதக் கண்டேன்!
 புண்ணாக மனது ஸாக்கும்
 பொங்கிய மனிதங் கண்டேன்
 விண்ணாகப் பரந்த சேதி
 விரைப்பிலும் ஒலிக்கக் கண்டேன்

தமிழரே திடமாய் வந்தார்!
 தரணியில் நீதி கேட்டார்!
 இமயமாய்த் திரண்ட சுற்றம்
 இடத்திடப் பலமாய் நின்றார்
 அமைதிதான் வேண்டும் என்றார்
 அன்னைமண் காப்பீர் என்றார்
 இமையொடும் கண்ணே போல்வர்
 எங்களின் உறவே என்றார்!

மன்றெலாம் இலட்சம் மக்கள்
 மகுடமாய்த் தமிழாய் நின்றார்
 கொன்றொழிக் கிண்ற கேட்டுக்
 கொடியரைக் காண வைத்தார்
 இன்றெலாம் அய்நா மன்றம்
 இனவழிப் பதனை நேரிற
 சென்றுமே பகுக்கா விட்டால்
 சொந்தமண் இறக்கும் என்றார்!

உலகமெல் ஸாமும் நின்று
 உரைத்தவைம் உறவீர் எங்கள்
 நிலமது ஏரியும் போது
 நிரையெனக் குவிந்தீர் மண்ணின்
 குலமென வேற்று நாட்டில்
 குவிந்திட வந்தீர்! இந்தப்
 பலமதே அகில மன்றில்
 ஆனதோர் உரைகல் ஸாமே!

- நிலைமை 2009

மெய்ப்படும் பொங்கல் எந்நாள்?

கனிநிலம் மலர்கள் பொங்கும்
 காற்றெராடுந் தென்றல் பொங்கும்!
 வனிதைமண் வார்ப்புப் பொங்கும்
 வைகறைக் கதிர்கள் பொங்கும்
 இனியசெந் தமிழே பொங்கும்
 ஏரோடுந் தோள்கள் பொங்கும்!
 மனிதமென் றுலவுப் கோவில்
 மாற்றமென் றுலவும் அம்மா!!

மனையவள் வதனம் தோப்பு
 மதனிடும் முத்தின் ஏஞ்சல்!
 சுனையெனும் செந்தேன் ஊற்றுச்
 சுழிதருங் கவிதை ஊஞ்சல்!
 அனையமின் னதிர்வுக் கண்கள்
 ஆக்கிடும் அமுதப் பொங்கல்!
 வினையது தமிழ்த்து வத்தின்
 வித்ததே! வேரின் பொங்கல்!

மழுலையர் துள்ளும் பொங்கல்
 மத்தாப்பு சிரிக்கும் பொங்கல்!
 இழையபொன் நடையாள் செவ்வாய்
 இதழ்தரும் வெண்மைப் பொங்கல்!
 மழைவயல், சூடும் செந்நெல்
 மனைதரும் மரபுப் பொங்கல்!
 தழைபலா மாவும் வாழை
 தந்திடும் கனியின் பொங்கல்!

பொங்கலோ பொங்கல் என்போம்!
 புத்தகம், நூலின் கல்வி
 எங்குமே பொங்கக் காண்போம்!
 ஏற்வயல் வளங்கள் சிந்தும்
 தங்குபே ரில்லங் காண்போம்!
 தமிழொடும் சிலிர்த்து மாந்தும்
 தீங்களும் சூரி யர்க்கும்
 செப்புவோம் நன்றிப் பொங்கல்!

எங்களூர் சரவ ணைப்பொன்
 ஏற்தரும் மருதக் குன்றம்
 இங்கிதப் பைம்பூண் காவில்
 இயல்தரும் திருநாள் எண்ணித்
 தங்கிடுங் கனவு கண்டேன்!
 தாரணிப் புலவு மன்னில்
 பொங்கிடுந் திருநாள் என்றோ?
 பூக்குநாள் எந்நாள் அம்மா!

நாமும் நமது புதிய ஆண்டும்

வருடப் புதுநாள்!
 வசந்தம் தரும்நாள்!
 உருவம் கணக்கில்... ஆனாலும்
 இருப்பு அச்சத்தில்!

இதுவருடம் என்று
 இருந்தோம் பலகாலம்!
 மதுவருடம் என்று
 மலிந்தோம் இக்காலம்!

அரிசிக்குக் காசில்லை!
 பருப்புக்கும் காசில்லை!
 ‘விஸ்கி’ க்குக் காசண்டு!
 வெறிபோடத் தூஞன்டு!!

போரில்லை உண்மை!
 புகையில்லைக் கண்ணில்!
 இன்னுமேன் கொலைகள்?
 எத்தனையோ வலைகள்?

எத்தனை சிறியோர்கள்
 ஏன்தான் பலியானார்?
 எத்தனை வல்லுறவு?
 ஏன்தான் கொல்லுறவு?

சித்திரை இதுநாள்
 நித்திரை இலாதநாள்!

கொத்திக் குதறுதடா
கொலைவாள் சிரிக்குதடா!

புடவை மலியவில்லை!
போதை மலிந்ததடா!
கடவைக்கு மறிப்பில்லை!
காலனுக்கு வேலியில்லை!

காருக்கு நிறந்தேடும்
காரிகைக்குப் பணம்கேட்கும்
ஊருக்குள் வேடங்கள்
உதவாத மூடங்கள்!

வேருக்கு உதவாத
விசநீரில் மனிதவலம்
தேருக்குச் சாமிவலம்
திருந்தியதாய்ப் பூமிஇல்லை!

எதுதான் வருடம்?
என்றுதான் சித்திரைத்தேர்?
புதுவருடம் பிறக்கப்
போகுநாள் எப்போதோ?

வருடமொன்று வரட்டும்!- தமிழ்
வருட மாகட்டும்!
தெருவுந் தமிழ்வாழும்
தீந்தமிழாய் ஆகட்டும்!

-சித்திரைக்கவிதை 2016

சென்ற ஆண்டுக்கு ஒருசேதி!

என்றாலுஞ் சென்றாண்டே ஒருசொற் கேளாய்!

இனத்தாடல் புரிந்தோரை இ(ர)த்துச் செய்த
நின்னாடல் வையத்தின் நிகழ்ச்சிக் குள்ளே

நிகழ்ந்துவிட்ட ஒருநிசமே! நேசத் தோடும்
மன்றாக்கிப் பதிவான மகத்து வத்தை

மனதார வரவேற்றோம்! ஆயின் என்ன?
இன்றான வரைதமிழர் இன்னல் தீர்ந்த

இருப்பாக உன்வதனம் இல்லை! இல்லை!

நாட்டினது கசானாவுக் கான செல்வம்

நாளெல்லாம் முற்றாகச் சிடைந்த தோடும்
தேட்டமென வெறுங்கோடு விளங்க, வங்கித்

திரவியங்கள் வெளிநாட்டில் இருப்பி ருக்கும்
காட்சியெனச் செய்திகளும் கனத்த வேளை

கரிபுசிக் கொண்டோரைக் காணாய் நெஞ்சே!
நீட்டோலை வாசித்தும் நினையா மக்கள்

நிசத்தினலை ஒருபோதுங் காண மாட்டார்!

வானிநெந்துங் குரைகடலை வழங்கும் தீய

வல்லாளர் வழியெல்லாம் வஞ்சத் தோடும்
ஆனபணம் அத்தனைக்கும் அடித்த எத்தில்

அரக்கான மாளிகையை அமைத்தார் காண்க!
எனிநெந்தும் இனவழிப்புக் கிசைந்த காலம்

இருப்பாகப் பெருநிதியைச் சுருட்டி வைத்தார்!
போனதொரு ஆண்டேந் பெருங்கற் சூளைப்

பொய்யரைநீ ஆக்கியதே பெருத்த உண்மை!

நின்னாண்டு மாற்றமென நிகழ்ந்த தல்லால்

நீதியென யாருக்கும் குறிகள் இல்லை!
தின்னாண்டு என்போருக் குரைத்த சேதி

திரைக்குள்ளே மட்டும்தான்! தெளிந்த வாதம்
பொன்னாண்டு என்பதற்குப் போதம் சொல்லாப்

பொழுதாக நீமறைந்தாய்! பேசும் உண்மை
இன்னாண்டு என்பதுவாய் இனிமேற் காணும்

இரும்பொழுது வந்துற்றால் இலங்கை வாழும்!

உதயசூரியன்!

(இலங்கையில் இருந்தபோது சுதந்திரன்-1978இல் எழுதியது)

உதயசூரியன் நானே
உதித்தனனே உலகமுய்ய
எதையும் தாங்கும்
இதயம் வேண்டும் என்குதே-எம்
எழுச்சிக்கொடி அழைக்குத்தா
எழுகவே!

-உதயசூரியன் நானே

ஓற்றுமையே பற்றி வாழ்க!
எட்டப்பரே இன்றி வாழ்க!
கற்றுத்தரும் பாடம்நாறு பார்டா!-இனம்
காட்டும்கொடி அழைக்குத்தா பார்டா

-உதயசூரியன் நானே

நாளைஒரு நாள்மலரும்
நக்துகொடுங் கோலழியும்!
வன்கொலையில் இலட்சமென
வாரியிட்ட பொழுதழியும்
வேளைவந்த கொடியித்தா!
வேதனையை முடிதமிழா!

உதயசூரியன் நானே
உதித்தனனே உலகமுய்ய
எதையும் தாங்கும்
இதயம் வேண்டும் என்குதே-எம்
எழுச்சிக்கொடி அழைக்குத்தாஎழுகவே! -உதயசூரியன்

தேசமிழந்த சுதந்திரச் சிறகுகள்

(நாடு சீரழிந்தபோது)

சுதந்திரம் கிடைத்த சிறகுகள் ஓயுமூன்
 மதத்த ஆட்சியின் உதைப்புத் தொடங்கின!
 நாற்பத் தெட்டிலே சுதந்திர வார்ப்பு
 நாற்பத் தொன்பதில் நாறிய திலங்கை!
 வாழ்வு கொடுத்த மலையகத் தமிழரை
 பாழ்வோர் ஆக்கிப் பறித்தனர் வாக்கு!
 ஜம்பது ஆண்டு ஆட்சியின் தேசக்
 கம்பக் கொடியாய் கணைத்தது சிங்கம்!
 தமிழர் இஸ்லாம் தகத்த மக்களை
 கமழும் கொடியின் கரைக்குள் வைத்தனர்!
 அங்கார் அம்பத் தாறாம் ஆண்டில்
 சிங்கள மொழியே தேச மொழியாய்க்
 கட்டம் எடுத்தனர்! காலித் திடலில்
 சட்டத்தை எதிர்த்த சரித்திரத் தமிழரை
 சூழ்ந்து அடித்தனர்! துரத்தி விழுத்தி
 வாழ்ந்த கொழும்பில் வற்கொலை புரிந்தனர்!
 தமிழர்தம் தலைவரைத் தாக்கிடும் போதில்
 உமிழ்தம் என்றே உரைத்த பிரதமர்
 பண்டா சிரித்தார்! பாரானு மன்றக்
 கொண்டமேல் மாடியில் கேட்ரேக் கதைத்தார்!
 ஜம்பத்தி எட்டில் அடங்கத் தமிழர்கள்
 கும்பிட்டுங் சூடக் கொலையே புரிந்தனர்!
 இலங்கை முழுதும் இனவெறி ஆழய
 கலவரத் தாலே காண்மூ வாயிரம்
 குலத்தவர் இறந்தனர்! குவிந்தன சடலங்கள்!
 பட்டவர் காயத்துள் பல்லா யிரமாய்ப்
 பட்டவர் எல்லாம் வடக்கும் கிழக்கென
 கப்பலில் ஏ(ற)றிக் கடலினில் வந்தனர்!
 அறுபத்தி ஏழு, எழுபத்தி யேழு,
 முறுகுவெண் பத்தி மூன்றென வாண்டுகள்
 கொல்லும் வன்முறைக் சூடாரத் துள்ளே
 பல்லா யிரமாய் பறித்தனர் தமிழரை!
 தரப்படுத் தலாலும் தமிழரின் கல்வியை
 நிரப்படுத் தலாலே நெருப்பாய் மாறிய
 தமிழின் வாழ்வு தண்ணாய் ஆனது!
 அமிழ்தாம் யாழின் அறிவுநா லகத்தை

எரித்து அழித்தனர்! எழுந்தபோ ரகத்தை
வரித்த புலிகளாய் வடிவம் எடுக்கவே
தேச நாடுகள் திரட்டிய தாலே
வாசம் பொடிபட வாழ்ந்த தமிழரைக்
கூசிய கொடும்போர் குழப்பி யடித்தது!
தேசம் முழுவதும் பரவிய தமிழரின்
வீசும் வாழ்வின் விளம்பல் இதுவே!

ஊரும் உறவுகளும்

நீர்வயல்க் கோடும் நெடுந்தாரை புட்களொடும்
கார்மேக விண்குடிலிற் கட்டுண்டு வளர்ந்ததினால்
கோட்டானும் புள்ளும் குதிக்கும் பசுக்கன்றும்,
நீட்டுச் செவியாடும் நேரிருந்து காவலிடும்
பொன்னி எனும்நாயும் பெற்றதாய் தந்தையரும்
என்னோ டியைந்த இளைஞர் சிறுவர்களும்
ஒடிப் பிடித்து ஒருமித்துப் பட்டமிட்டு
பாடிப் பறந்து பசும்புல் நிலத்தொடுமாம்
காற்றுச் சுதந்திரத்தைக் கட்டிப் பிடித்ததினால்
நேற்றென் பயிர்ப்புலத்தில் நெஞ்சக் குடிலானேன்!
அன்புக் கவியாளின் ஆளூர் அமர்ந்திருக்க
அன்னைத் தமிழின் அருளிற் குளித்தேன்யான்!
வானங் கறுத்து மழைமுகில்கள் நீர்ள்ளித்
தானங் கொடுத்த தவப்படியி ஒன்றில்யான்
சாலும் படிப்போடு சாத்திரங்கள் கோவிலொடும்
கோலங் கலந்தவனாய்க் குளிருங் கவியெடுத்து
அன்றும் இன்றும் அழகன் குமரனொடும்
நின்று வளர்ந்த நிலக்கவிஞருன் என்பதினால்
விட்டகுறை மீட்டு வெளிவந்தேன்! இக்கணத்தில்
கொட்டும் பனிக்குளிரின் கூட்டில் இருந்தாலும்
நெல்லார் நிலவயலை நெக்குருகிக் கண்பனிப்பச்
சொல்லுங் கவிதைச் சுரங்கம் அரங்கமென
இந்தப் பொழுதென்றன் ஏடு எடுத்திங்கே
வந்தேன் வரவேற்பீர்! வார்த்தநூல் நான்கெடுத்துத்
தந்தேன் வணக்கம்! தமிழாகிச்
செந்தேன் பரம்பலிடும் செந்தமிழீர் வாழுகவே!

(நான்கு புத்தகங்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வுக்கு எழுதியது)

அடிமையோ அறிவாய்?

மனிதா உன்னைத் திருத்து-இல்லை
மாஷவாய் மண்ணை விடுத்து
அலையாய் வந்த கொடுமை-எம்மை
அழிக்கத் துணிந்த மடமை!

கொடுவாய் விரித்த வலையில்-எங்கள்
குலத்து மண்ணை விடவோ?
நெடுவான் பிளாந்து வந்து-ஆங்கு
நெருப்புச் சாம்பல் இடவோ?

மரணம் என்ப தென்ன? -அது
வாழ்வின் படிகள் அன்றோ?
கரணம் போடும் தமிழன்-அவன்
காக்கைக் குலத்தன் அன்றோ!

பெண்ணே புரட்சி செய்வாய்!-எங்கள்
புதுமைப் பெண்ணாய் நிமிர்வாய்!
தாங்கும் உனது கரமே-நாளைத்
தமிழர் வாழ்வின் உயிர்வாய்!

வீதிவா தர்மம் காக்க

அய்யகோ அன்னை நாடே
அருந்தமிழ் இனத்தின் வீடே
நெய்யிலே சோறு வைத்த
நிலத்தெழிற் காடே, வெட்டிக்
கொய்திடும் கயமை மொய்க்கக்
குஞ்சொடு பிடுங்கப் பட்டேர்!
பொய்யுளார் கையில் மண்ணின்
பூர்விகர் போனீர் ஜூயா!

முட்கம்பிம் குள்ளே கொட்டி
முகாமெனத் தமிழர்க் கிட்டார்
உட்கிடை மலமும் கொட்டும்
உறுமழைக் கிடையும் வாழ்க்கை
கொட்டிடும் வதையும், கற்புக்
குதறிடுங் காம ரள்ளக்

கெட்டவர் மனிதம் இல்லாக்
கேவலர் அழிக்கின் றாரே!

பேரிடி, கொண்டல் சுற்றிப்
பியத்திடும் ஊத்தைக் கூட்டம்
வாரிடும் பொய்கள், பித்த
லாட்டமும் பேய்கள் செய்து
நாரியர் ஆண்கள், சேய்கள்
நடுவை தினர்கள் முத்தோர்
பேரறி வினரைக் கூட
பெருவெறி கொண்டே கொன்றார்!

இறைவன்றீ இருத்தல் உண்மை
என்றுதான் எழப்போ கின்றாய்?
வறுவலாய்ச் வதங்கிச் செத்து
வன்னிமாத் தமிழர் போனார்!
வறுமையே காணார் தம்மை
வடித்திடக் கண்ணீரா கொட்டித்
தெறித்திடும் போது எங்கள்
தெய்வமே உறங்க லாமோ?

துய்யவர் ஆக்க எம்மைத்
தூர்க்கைநீ தூடித்து வாடி!
வெய்யவர், சாவுக் கேடு
விளைப்பவர், இரத்தம் தோய்ந்த
கையுளார் வலையில் சிக்கி
கனித்தமிழ் இனமே பட்டார்!
மெய்ம்மையே விரைந்தின் றைக்கே
வீதிவா தர்மம் காக்க!

வேறு:

தொன்மைத் தமிழ்

தொல்காப் பியத்தும் தொலையாப் பொழுதெனும்
வல்லார் எழுத்தும் வரலாறும்-எல்லாமாய்
வையப் பரப்புளதாய் வாழா கிடத்தியால்
தெய்வத் தமிழென்றே தேர்!

மாணிடா கொஞ்சம் பாரடா

மாணிடா கொஞ்சம் பாரடா-எங்கள்
வாழ்வினில் வஞ்சர் ஏன்டா!
குனியம் ஆனது வாழ்க்கை-எம்மைச்
குழந்தது வெந்துயர் ஆக்கை!

போதையாய் மாறுது வாழ்வு-இளைஞர்
பொங்கப் பரவுது கேடு!
மாதர்கள் பெண்களின் கற்பு-வெறி
வயத்திலே தீக்கிரை ஆச்ச!

வன்முறைக் காளையர் சில்லோர்-வாள்
வகுத்து வன்குழு வானார்!
பொன்னிலம் தோய்ந்தது இரத்தம்-சின்னப்
பூவையர் வெந்துயர் ஆனார்!

வஞ்சக் கயவர்கள் வந்து-வெறி
மருந்தை விதைக்கிறார் பார்மின்!
நெஞ்சக் குடிலது பற்றி-மண்ணில்
நெருப்பாய் அழியுது கேள்மின்!

கல்வியிற் பொன்னிலம் கண்டோம்-அதைக்
கயமை முடித்திடப் போமோ?
கொல்வினை யாடுது நாட்டில்-அந்தக்
கொடுந்திரை தீர்த்திடு தோழா!

தீயைக் கொடுப்பவன் கையில்-நீ
தீயாய் மாறுவை தாமோ?
தாயைக் கொல்கின்ற மூடர்-அவர்க்குத்
தம்பியாய் இருப்பது வோடா?

நடிப்புச் சுதேசிகள் போலே-சில
நரிகள் மலிந்தன பாராய்!
முடிப்புக் கெமையிட லாமோ?-அந்த
மூடரை அடுத்திடப் போமோ!

தேசம் சுழிவலை யாகி-அது
தீய்ந்து மடிந்திடப் போமோ?

பாசம் குழியிருப் பாக்கி-உன்றன்
பணியைத் தொடர்ந்திடு தோழா!

கட்டவன் கூடு தூக்கிடத்-தேசம்
செத்துத் தொலைந்தது போடா!
கெட்டவன் மேய்வதோ எம்மை-அந்தக்
கேட்டை நிமிர்த்திடு தோழா!

இற்றைப் பொழுதினை எண்ணி-நாம்
இயங்கா திருப்பமோ தமிழா!
கற்றை வைக்கோலா நாம்-அந்தக்
கட்டை மரமோடா தோழா!

மோகநிலம்

எடுப்பு

மோகப்பனி புல்லின்மீது முத்துப் பொழியும்-அந்த
முகமலரில் தாய்நிலத்தின் வித்துக் குவியும்

-மோகப்ப

தொடுப்பு

தாகச்சனை தீர்த்துவைக்கத் தென்னை வளரும்-வாழை
தண்கதலி மாவினொடு பலா இனிக்கும்

-மோகப்பனி

முடிப்பு

நான்நடந்த வயல்களெல்லாம் நரியிருக்குதே-இப்போ
நாய்பியத்த துணியெனவே நிலமிருக்குதே
கூன்நிமிர்த்தி நின்றநிலம் கொடுமை காண்குதே!
கொடியவரும் காக்கையருங் குலமழிக்குதே -மோகப்பனி

நாளையெங்கள் நாடுதரும் நெறியின் வண்ணமே-அந்த
நாளிலெலங்கள் செந்தமிழின் சேதி சொல்லுமே!
பாளையெல்லாம் பூச்சொரியும் பசுமை இருக்குமே!-அந்த
பசஞ்சோலை மீதோடிப் பட்சி பாடுமே! -மோகப்பனி..

வைகறைப் பூக்கள்

புலரும் பொழுதே மலருங் குருத்தே
குலவும் இருளைக் கிழித்தே வருக!

நிலவுப் பாதை நிகழ்ச்சியில் மறைய
உலவுஞ் சூரியன் உதித்தே வருக!

பயிர்கள் சிரிக்கப் பாற்பசு சுரக்க
உயிர்கள் துயிலை உலுப்பவே வருக!

வேலைக் கெழும்பி வெளிவரும் மனிதர்
காலைப் பொழுதின் கடுகதி யாகுக!

அற்றைப் பொழுது அகன்றுபோய் விடவே
இற்றைப் பொழுது எழுந்ததே வருக!

பூமியில் இந்நாள் பிறந்தநாள் காணும்
தோழரீர் மாதர் சிறுவரே மகிழ்வீர்!

திருமண நாளின் சிறப்பதைக் காணும்
நறுந்திரு நாளின் நாயகர் மகிழ்வீர்!

பள்ளியிற் கற்கும் பாலரே எழுக!
துள்ளித் திரிந்து சிரிப்பதைப் பகிர்க!

காலைப் பொழுதே காலைப் பொழுதே
சோலைக் கதிரின் சிற்பியே வருக!

வணக்கம் வணக்கம் வைகறை வணக்கம்
கணங்கள் போற்றும் கைகளே வணக்கம்!

உலவும் நிலம்

பல்லவி

நிலவுவந்து வானத்திலே நின்றெனையே பார்க்கிறது-என்
நிலத்திலே நான்நடந்த நினைவுகளைத் தருகிறது! - நிலவு
அனுபல்லவி

புலத்திலொரு வாழ்வுவந்து புதுமலராய்க் கவிந்தாலும்-என்
உளத்திலே வீற்றிருக்கும் உதிரங்கள் மீட்கிறது. -நிலவு
கரணங்கள்

நீலமணிச் சூரியர்கள் நீந்திவரும் கடலவைகள்-அந்தி
நிலவுவரும் போதினிலே நீலமெங்கும் பாற்கடல்கள்
கோலமணிக் கவியரங்கம் கொண்டுவரும் என்பாடல்-அந்த
கொஞ்சதமிழ் நெஞ்சுரத்தைக் கூட்டிவரும் ஊர்க்கூடல்-நிலவு

ஆலங்கிளை மீதுவரும் அணிலஷுடிக் காதல்செய்யும்-அந்த
அத்தைமகள் அன்னநடை மெத்தைத்தினம் கேட்டுநிற்கும்
தாளாம்மலர் வெடிக்கும் தண்காடும் போதைத்தரும்-அந்தத்
தமிழ்நிலத்தில் ஊடல்வந்தால் தமிழே காதல்செய்யும்-நிலவு

மனத்தளவில் வாழுகின்ற மண்ணுக்குநான் செல்வேனா-என்
மரணத்தில் தமிழ்கலக்க மனைதுறந்து செல்வேனா?
கனத்த கிழுவைநிரை கரைவீதிப் பூவரசம்
காற்றாடே என்பாடை கதைமுடியும் நாள்வருமா? -நிலவு

இரையெடுத்தாய் கடலவையே!

கரைதழுவிப் போகுமெங்கள் கடலவையே - நீ
இரையெடுத்துப் போனதென்ன எங்கள் அலையே!

கரைவலையில் எங்களுக்குக் காசுதந்தாய்- ஆழக்
கடலவையில் ஏனம்மா வேசமிட்டாய் -கரை

பாயெறிந்து போனகடல் நீயல்லவா அம்மா
படைமலர்ந்த ஈழக்கடல் தாயல்லவா?
வீதிவழி வந்தசதி விரட்டிவைத்தோம் அம்மா
ஆழவலைச் சுனாமியினால் அழிந்துவிட்டோம் -கரை

அலையழகு பார்த்துவிழி ஆசைகொண்டோம் நீயோ
மலையழவு எழுந்ததினால் ஊரழிந்தோம்!
கலையழகு நிலமதனைக் காடாக்கினாய் அந்தோ
நிலைகுலைத்து விழிமலரைக் கடலாக்கினாய் -கரை

வலிபடைத்த மாந்தரெலாம் ஓடிவந்தார் நீ
வலிகொடுத்த மறுகணமே கூடிநின்றார்
நிலைகுலைந்த போதுமவர் பதறவில்லை -அவர்
நெஞ்சுரத்தில் எழுந்தனரே சிதறவில்லை -கரை

ஒரு அலையின் நினைவு

சனாமியே நீ
இனாமாக வந்து இனத்தை அழித்த
இன்னொரு பிறவில்!

அண்டம் பிளந்து
அலைகடல் பதுங்கி
கொண்டலாய் உடைத்துக்
குரைகடல் கலங்கி
மண்டபம் உடைத்து
வந்து போயினை!

அப்பாவி மக்கள்
அசுமாத்தம் தெரியா
தொப்புட் கொடிகள்
தொலைத்தன அந்தோ!
சடலப் புரங்கள்
சந்தித்த வேளை
விருட்சங்கள் முறிந்து
வேர்கள் பாறி
உதிர்ந்தவை எல்லாம்
இனத்தின் பரப்பே!

உறவுகள் பிரிந்தன!
ஒட்டும் உறவும்
வெட்டிப் போயின்!
தந்தை இறந்தனன்

தாயும் பிரிந்தனள்
பிள்ளைகள் எல்லாம்
பிரியப் படைத்தனே!

உண்ணால் அடைந்த
உடைப்பின் சிதறுதல்
இன்னமும் நினைக்கிறோம்!
உயிர்ப்படை இழந்த
இனத்தின் அழுகுரல்
இன்னமும் இருப்பாய்...!
இன்றவர் நினைந்து
உருகுதல் செய்தோம்!

இனிநீ வந்தால்
எங்களுக்கென்று
துணையெதும் இல்லை!
சனக்குகை மண்ணில்
இனத்தொடு நிற்கிறோம்!

கண்ணிரின் கருக்கலில்
இந்நாள் சுமக்கும் உறவுகள் எல்லாம்
சாந்தி ஆத்மத்தைச்
சாற்றுவோமாக!

----- வேறு -----

கூனல் கணையுங் கூத்து

கானும் பொழுதும் கருதாப் பொழுதுமாய்த்
தோனும் மனதோடுந் தோப்பாகி-பூனும்நாள்
மானத் தமிழோடும் மன்றுங் கனலாடிக்
கூனல் கணையவருங் கூத்து!

வணக்கம்! வணக்கம்!

வணக்கம்! வணக்கம்! கணக்கிலாச் சுமையை
 கணங்களின் இருப்பாய்க் கணக்கெடுத் தோரே!
 மண்ணின் தலைவரீர் எண்ணாக் கொடையீர்
 திண்மைத் தமிழரீர் தீந்தமிழ் வணக்கம்!
 பணிகள் சுமக்கும் மணிகளாய் மாறித்
 துணிவின் ஊடகத் தூரவீர் வணக்கம்!
 முக்திக் கண்ணை நெற்றியில் வைத்த
 நுக்கீர் னார்க்கும் மக்களின் வணக்கம்!
 அகத்தில் நிலத்தின் சுகத்தினுக் காக்கும்
 குகதாச னார்க்கென் மகத்துவ வணக்கம்
 குரலாய் உதயச் சுரமென ஆக்கும்
 சரவண பவர்க்கெம் சரித்திர வணக்கம்!
 கனடாத் தமிழர் காங்கிரஸ் டேவிட்
 அனைய அமைப்பின் கணந்தரும் தலைவர்
 இனியவர்க் கென்றன் இதயத்து வணக்கம்!
 புனிதப் பூக்கும் கனிதரும் மண்ணின்
 அதிரொலி ஆக்கும் கதிரொளி வானலை
 அதிபருக் கென்றன் மதியொளி வணக்கம்!
 திருமலை நலன்புரி அருமைச் சங்கமும்
 பெரும்பணி ஆற்றும் கரங்களைல் லார்க்கும்
 வீரா வாரார் சூரலெல் லார்க்கும்
 பேராய் உகுக்கக் கூறினேன் வணக்கம்!
 ஆரா நெஞ்சின் கூராய் இந்தத்
 தூரான் வணக்கம்! பேரா யிரவரே!
 இற்றைநாள் வரைக்கும் இப்பொழுது தும்தான்
 பற்றிய நெருப்பிற் சுற்றிய சுவாலை
 கொழுந்துவிட் டெரியக் கூவிய சாம்பலில்
 அழுந்தும் மக்கள் அழுகையின் ஒலம்
 சென்வாச் சுவர்க்களில் சீறிய தறிந்தீர்!
 உப்பிய கண்களுக் கொத்தடம் காட்டச்
 செப்பிய அய்நாச் சீருடை யாரின்
 உருவிய வரிகள் உலுக்கிய போதும்
 கருவினில் இன்னும் உருவிடும் பேய்களின்
 தெருவிதி யோடுதான் சீவியம் செய்கிறோம்!
 நீதியின் புறம்பாய் மோதிய கொலைகள்
 வீதியிற் தொலைந்த சாதியாய் மக்கள்
 காணாமற் போகக் கணக்கிலார் இன்னும்

காணார் ஆக்கிடக் காட்டா றுபோல்
 கண்கள் புரளக் காண்கிறோம் அய்யா!
 தொப்புள் கொடிகளில் அப்பிய குருதி
 தெப்பக் குளமாய்த் தீய்தலும் காணீர்!
 தோணியிற் போகத் திசைசெதரி யாத
 காணிகள் ஆகிக் கணிநிலம் பொடியாய்
 மூடி மறைத்து முழுப்பு சணிக்காய்
 சாடி நீர்க்குள் தாழ்க்கிறார் காண்மின்!
 இன்னும் அரசியல் எடுத்த வழக்குகள்
 பின்னிய வலையில் பொடிகளாய் ஆனவர்
 குற்றமற் றொன்றும் கோடிலா மாந்தரை
 கற்றவைத் தடைத்த காரணம் தெரிகிலார்
 இற்றை வரைக்கும் இருக்கிறார் சிறையில்
 பற்றையில் வாழ்க்கை படைக்குதெம் தமிழினம்!
 சென்வா அமைப்புக் கருதிய தீர்ப்பு
 இனியென வாகும் என்ப தறியோம்!
 எதுவரின் என்ன எங்கள் நிலத்தின்
 பொதுவிதி இன்னும் பூட்டிய விலங்கே!
 பாலச் சந்திரன் பாலனின் மரணச்
 சாலும் வரிகளை சென்வா வந்தது!
 இசைப்பிரி யாவின் வசத்துயிர் மாய்த்தவர்
 நிசத்தில் இராணுவம் என்றுரை தந்தது!
 தேனார் மரங்களும் தென்றலும் வீடும்
 பேனார் மந்தியின் பூமாலை ஆகின!
 குந்தி யிருக்கக் குடிநிலம் இல்லை!
 வந்த கடன்களை வருமறிப் பில்லை !
 வந்து கிடக்கிறோம் என்பதாய் இருப்பதோ?
 சிந்தனை கொண்டு செயற்படு வீரே!
 முஸ்லீம் தாயவள் முட்டிய கண்ணீர்
 இசுலாத் தோர்கள் இறைத்த கண்ணீர்
 சிங்களத் தாயர் சிந்திய கண்ணீர்
 பொங்குளம் எல்லாம் பூட்டிய சுவரின்
 கங்குலுக் குள்ளே கண்டது வையம்
 எங்களுக் கிண்ணும் எத்தனை கடமை!
 நீதிக் கயிற்றில் பாதிதான் கண்டோம்!
 மீதிக் கொடியில் மீள்வது என்ன?
 தொப்புட் கொடியீர் தொலைந்திருப் போமா?
 செப்புவீர் என்றே தீந்தமிழ் உலகின்
 மெய்ப்புரம் தழுவி மீள்கிறேன் வணக்கம்! -(கவியரங்கம்)

நீதி நிலைபெற வேண்டும்

நீதி நிலைபெற வேண்டும்-எங்கள்
 நேயங்கள் சுயமிடும் நீர்மை வேண்டும்!
 மோதி அழிப்பவர் சூட்டில்-பெண்கள்
 வேதனை மீண்டு மெய்ப்புறல் வேண்டும்!
 சூதி அழைந்தவ ஸோடு-பள்ளிக்
 கூட இளைஞருன் குளித்தனன் கேடு!
 வீதி மருங்கிலோர் விசர்-அட
 வீழ்ந்தனள்! வந்து விழுந்தது உயிர்த்தீ!

போனது மகத்துவ ராட்சி-ஆங்கே
 புரண்டு படுத்தது புண்வளர் ஆட்சி!
 ஆனது கொலைக்களர் ஆட்டம்-தமிழ்
 அழித்திட வைத்தனர் அற்பமாங் சூட்டம்!
 புணையும் மாந்தரிற் பொல்லார்-வாள்
 புதைத்த இடுப்பொடும் பொழந்தை வந்தார்!
 மானத் தமிழ்க்கல்வி போச்சு-ஜூயகோ
 மடியும் இனமென வந்தகே டாச்சு!

போதை வளருது நாட்டில்-பாவைப்
 போதை அழிந்திடப் போயினள் கேட்டில்!
 வாதை அரசியல் வாதி-உள்ளே
 வருவார்! பின்னவர் வடிப்பார் பேதி!
 சூதில் மலிந்தனர் பல்லோர்-தமிழர்
 செப்பு கடனுக்குச் சீவுளி வைப்பார்!
 வீதியில் அழிந்திட லாமோ?-பஞ்சம்
 விழுத்துங் கனவில் காவுகள் போமோ?

உண்மையைப் பொய்யாய் உரைப்பார்-படும்
 ஊத்தைக் கானவர் உண்டியல் உடைப்பார்!
 கண்முனே என்னருங் காணி-ஒரு
 கசத்தி தன்னுடை யாகவே கவர்ந்தாள்!
 எண்ணெருஞ் செல்வம் இழந்தேன்-நீதி
 இயற்றும் மன்றொடும் ஏற்வழக் கானேன்!
 புண்படுங் கோவென ஆச்சு?-நீதி
 பேணும் நாடெனப் பிறக்குமோ? அறியேன்!

பகுதி- 02

தமிழ் வாய்க:

கந்போம்! தமிழக கந்பிப்போம்!

கற்போம்! கற்பிப்போம்

(அறுசீர் விருத்தம்)

அம்மொழி என்பர்! தெய்வ
 அருள்மொழி என்பர்! தூய
 செம்மொழி என்பர்! ஆதித்
 தொன்மொழி என்பர்! வான
 உம்பரின் மொழியே என்பர்!
 உயிரொடுங் கலந்து நின்ற
 மும்மொழி தமிழே என்பர்
 மேதினித் துறையு ளாரே!

தாய்மொழி தமிழைக் கற்போம்!
 தவமொழி அமிழ்தங் கற்போம்!
 காய்மொழி கற்போம் அல்லோம்!
 கருகிடும் மமதை யாக்கும்
 பேய்மொழி எதுவுங் கொள்ளோம்!
 பெற்றவள் எமக்குத் தந்த
 வாய்மொழி யாளைக் கற்போம்!
 மகத்துவம் இதுபோல் உண்டோ?!

கம்பனின் தமிழைச் சின்னக்
 கடுகுபோற் குறளைப் பாவின்
 நெம்புகோற் சுப்ர மண்யன்
 நிலமிசைப் புலவன் பெற்ற
 அம்பிகைத் தமிழைக் கற்போம்!
 அப்பரும் நால்வ ரோடுங்
 கும்பிடுங் கீதம் மீட்கும்
 கேளருந் தமிழைக் கற்போம்!

தாய்மொழி பயில்வீர்! அன்னைத்
 தமிழ்மொழி பயில்வீர்! சின்னக்
 சேய்மொழி பயில்வீர்! காக்கும்
 செந்தமிழ் பயில்வீர்! நாளை
 நோய்மொழி அரற்றுங் காலை
 நின்தமிழ் மறக்கும் வேளை
 காய்மொழி கொள்வ தோடா?
 கனித்தமிழ் அமுதங் கற்பீர்!
 (நாஞ்சில் தமிழியக்கம் சார்பில் பாடப்பெற்ற கவிதை)

தமிழ்வள் வணக்கம்!

(அறுசீர் விருத்தம்)

கன்னலும் பாலுந் தேனும்
 கனியொடு அமுதுஞ் சாறும்
 மின்னலும் மழையும் வீச்சும்
 விஞ்சிடுங் காருங் காற்றும்
 சொன்னயம் என்க ஆக்கிச்
 செப்பிடு கவிதை என்றாள்!
 அன்னவள் தமிழா ளோடு
 அருஞ்சபை வணக்கம் செய்தேன்!

செம்மொழி என்பார்! முன்னைச்
 சீர்மொழி என்பார்! மன்னர்
 தம்மொழி என்பார்! ஆதித்
 தனிமொழி என்பார்! வையம்
 அம்புலந் தரிக்கும் முன்னால்
 அவதரித் திட்டாள் என்பார்!
 வெம்புலம் மீதும் ஊறும்
 விரைவுகண் டிலங்கு வாளே!

முச்சங்கந் தனிலே நின்றாள்!
 மூவேந்தர் அவையும் வென்றாள்!
 மெய்ச்சுடர்த் தேவா ரத்தின்
 மூவருந் துதிக்க நின்றாள்!
 அச்சவை வாச கத்தின்
 அருளிடும் வண்ணங் கொண்டாள்!
 சொற்சவைக் குமர வள்ளல்
 செஞ்சொலில் முருகன் கண்டாள்!

ஈழமா மணியின் கண்ணாள்!
 இமயத்துக் கொடியின் பெண்ணாள்!
 ஆழமாங் கடலே அன்னாள்!
 அருங்குறள் மகவைக் கொண்டாள்!
 வேழமென் பார திக்காய்
 விற்லொடும் பாடல் சொன்னாள்!
 ஏழையே இல்லாள்! பூமி
 எங்கணும் ஏடு கொண்டாள்!

பாரதி தாசன், கம்பர்
 பட்டினத் தடிகள், ஓளவைக்
 காரலை, கண்ண தாசன்
 கவிஞர்கள், புலமைப் பித்தன்
 பேரலைப் புதுவை ஈழப்
 புலவரும் நாவ லர்கள்
 நீரகம் சிறந்தார் என்றால்
 நிலமொழி தமிழ்தான் அம்மா!

ஆதியாய் மொழியுமாகி

(வெண்பா)

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிப்
 புல்தோன்றும் முன்பே புவிதோன்றிச்-சொல்தோன்றி
 எண்ணப் படிவம் எழுதித் துருவமொடும்
 கண்ணில் மலர்ந்தனளே காண்!

வானிருந்த நீலவெளி வையப் புகலிறங்கித்
 தேனிருந்த செந்தமிழாய்ச் சேராகி-மானவளாய்ச்
 சாரல் நடந்துவரத் தண்பொதிகை என்னமணி
 ஆரம் பதித்த அழகு!

காரிருளில் நின்றங் கதிர்விட்டுப் போதாகிப்
 பேரெழிலே ஆன புவியரசி-மாரிமழை
 ஆகப் பொழிலிறங்கி அள்ளும் இலக்கியங்கள்
 ஏத்தொடு மின்றும் இருப்பு!

ஆஹோஉங் கானகத்து ஆல்விருட்ச மானதுபோல்
 வீஹோஉஞ் செந்தமிழாய் வேரிட்டுப்-பேர்ஏடு
 பெற்றுப் பெருநெறிகள் பூக்கும் மறையென்கக்
 சுற்றும் அமைத்தாள் துருவம்!

தமிழே அழகே தகையோடுந் தொன்மை
 அமிழ்தாங் குறளேயாம் அம்மா-தமிழார்தொல்
 காப்பியனார் கண்ணே! கனிவா சகன்கம்பர்
 தோப்பில் மலர்ந்தவளே தேவி!

கன்னற் பழமாகிக் கம்பக் குடிலாகிப்
பொன்னிற் பழுத்த புகல்ஆகிப்-பின்னலாய்ப்
பூவாரஞ் செய்யப் புலமுறைந்து பாயுந்தேன்
பாவார மிட்டவளே பார்!

வண்ணத் தமிழே வக்கைதப் பதியோடும்
எண்ணப் புவியாகும் இன்தமிழே-தண்ணார்
மொழியென் றுவக்கும் முனிவர்க்குந் தெய்வப்
பொழிலென்று ஆனவளே பொன் !

ஏழம் எழுத்தும்

எழுதுதல் வேண்டும் அந்த
எழுத்தொடுந் தமிழே வேண்டும்!
பழுதிலா நோக்கம் வேண்டும்!
பழுப்பவர்க் குணர்த்தல் வேண்டும்!
தொழுகையும் தூய்மைக் குன்றில்
தெய்வமுந் தோன்ற வேண்டும்!
அழுகையும் மனிதத் துன்பம்
அகற்றிடத் துணிதல் வேண்டும்!

சனத்தினை அழிப்பா ரோடுஞ்
சகவாசங் கொள்ளல் வீணாம்!
மனத்தினைக் கசப்பா ரோடும்
வசமிடப் போதல் கேடாம்!
இனத்தொடும் பற்று மில்லார்
இனமெனப் புகழ்தல் பாழாம்!
கனத்துறும் மொழியைத் தேரார்
கருத்தினைக் கேட்டல் பாழாம்!

ஆயிரம் இலட்ச மாக
அழிந்தநம் மக்கள் சாகப்
பேயிரங் காது என்ற
பெருங்கதை யுகத்தைக் கண்டோம்!
ஆயினும் அழிப்பார் மாட்டும்
அவலமுஞ் சுவறக் கண்டோம்!
தாயினும் இறைவன் செய்த
தத்துவம் இதுவென் பேனே!

எழுதுவோர் அறிவு விஞ்சம்
 இளங்கடர் ஆக வேண்டும்!
 முழுவதும் புதுமை வேண்டும்!
 முகத்திரை வன்மக் சூற்றின்
 கொழுவிய கொலைஞர் ஊற்றும்
 கொடும்வினை சாக வேண்டும்!
 அழுவதற் கில்லை வாழ்வாம்
 அறத்தொடும் எழுதிச் செல்வோம்!
 (எழுத்தாளர் இணையக் கவிதை)

அரவும் வருவாள் இன்பத்தமிழ்

(தமிழாடுங் கவிதை அரங்கம்)

நினைக்கின்ற போதி லார்வாள்
 நித்திரை தனிலும் சேர்வாள்
 மனைக்குளே நடமே யாகி
 மகிழ்வினைத் தருவாள் இந்த
 வனப்புயல் அறிவு மாந்தர்
 வண்ணமார் சபையி னாங்கே
 எனைக்கொண்டு வந்தாள்! அன்னை
 இளந்தமிழ் வணக்கம் செய்தேன்!

என்னையென் தாயார் கையில்
 இருந்தவிழ் உண்ட போதும்
 கன்னலாய்ப் பாலைப் பருகிக்
 கனிமடி துயின்ற போதும்
 சென்னியில் மின்னல் ஆகிச்
 சிரசேறி என்னைச் சேர்ந்த
 அன்னையே, தமிழே. முத்தே
 அறத்தொடுங் கனலே வணக்கம் !

கன்னலும் பாலுந் தேனும்
 கனியொடு அழுதும் வானின்
 மின்னலும் மழையும் ஊற்றும்
 மூடிய காருங் காற்றும்

சொன்னயம் என்க ஆக்கிச்
 செப்பிடு கவிதை என்றாள்!
 அன்னவள் தமிழா ளோடு
 அகிலத்தில் வாழ்கின் ரேனே!

கம்பனின் தமிழே! ராம
 காப்பியத் தழகே! மண்ணின்
 நெம்புகோல் இதயத் தூன்ற
 நிலக்கவி பார திக்கு
 அம்புபோற் பாய நெஞ்சம்
 ஆனநற் தமிழே இந்தத்
 தும்பனின் இதயத் துள்ளும்
 தூரிகை தாராய் அம்மா!

சீமைக்கும் வந்த செந்தமிழ்
 வானுயர் சீமைக் கெல்லாம்
 வந்ததிற் பலமாற் றங்கள்!
 கூனுறச் சுழன்ற வாக்கில்
 கூர்மையை இழந்தோம்! முந்தைத்
 தேனுறுஞ் சமுதா யத்தின்
 திகதியை இழந்தோம்! அந்தக்
 கானுறும் பொதிகை ஊற்றைக்
 கடலினிற் கரைத்து விட்டோம்!

மதுரசம் பெண்கள் தொட்டால்
 மல்வரனும் மென்மை சாகும்!
 புதுரக நாக ரீகம்
 பேணிடில் இதயம் வேகும்!
 விதுதமிழ் பேசா விட்டால்
 வீட்டொடும் நேயம் மாறும்!
 பொதுவிதி இ.:தே! இற்றைப்
 புயலினை வெல்வோம் வாரீர்!!

ஓருசாணிற் குதிக்கால் ஏ(ற)றி
 உலவிடில் எலும்பு கோடும்!
 ஓருவகை முறியல் நாரி
 உள்ளக நோய்கள் தோன்றும்!

மருவிடும் போலிக் குள்ளே
 மனதினைப் பறிகொ டுத்தால்
 கருகிய குடும்பம் ஒன்றே
 கணக்கினில் முடியும்! காணீர்!

பேரரும் தமிழைப் பேசப்
 புலத்தினை ஆக்கல் வேண்டும்!
 தூரத்தை இழந்த வர்க்குத்
 தெருவிலே முடிவுண் டாகும்!
 சாரத்தைத் தொலைத்த வாழ்வுச்
 சத்தியம் பறந்து போகும்!
 ஈரமும் சதையும் மண்ணின்
 இருப்புமே நிசத்தைப் பேசும்!

வாழ்ந்திடில் தமிழாய் வாழ்வோம்!
 வருமொழி கல்வி மாறின்
 கூழ்நிலை அதுவென் றில்லை!
 செந்தமிழ் அகத்தைப் பேசும்
 தாழ்விலை என்ற போதே
 தமிழ்மொழி வாழும் என்பேன்!
 முழ்கிய இனமென் றில்லா
 முத்தமிழ் வாழுச் செய்வோம்!
 (இணைய நாலுக்கான கவிதை)

கலைகள் கண்டேன்

இலக்கிய நேயர், வையம்
 இலங்கிடும் முகநூல், ஆழிக்
 கலங்கரை விளக்க மாகிக
 கதிரொளி வான்அ ஸைக்கும்
 துலங்கிய ஓலியின் முத்துத்
 தூரிகை! தாயர் நெஞ்சக்
 கலம்பகம், கவிதைத் தேடல்
 கர்ப்பமுங் கலைகள் கண்டேன்!

முதற்கவி தாய்நா(டு) டென்ற
 முத்தமிழ் இதழி ணோடும்
 சுதந்திரன், ஈழ நாடு
 செந்தமிழ் ஊட கத்தும்

இதமுறும் எழுத்தும் நெஞ்சின்
 இடாப்பதும் பதிவு செய்தேன்!
 விதந்தரு கோடி இன்னல்
 விழிகளாற் பதிவு கொண்டேன்!

பொன்னெனப் பூத்த காலை
 பொங்கிய கவிதைத் தாயின்
 அன்பினில் வைகுங் காதல்
 அரங்கொடும் தமிழைக் கண்டேன்!
 தொன்னிசைத் தேவா ரங்கள்
 திருவெம்பா கந்த சட்டி
 இன்தமி ஷோடுந் தெய்வ
 இயலிலும் கவிதை கண்டேன்!

மரபொடுஞ் சுவறி மண்ணின்
 மரகதப் பொய்கை யன்னாள்
 திரவியஞ் சுவடு மென்கச்
 சிலிர்த்திடுஞ் சோதி தந்தாள்!
 குரலொடும் வரைந்த கீற்றுக்
 குலவிடும் அழகோ வியத்தின்
 நிரந்தரி உருவில் நின்றாள்!
 நீள்நிலம் வென்றேன் அம்மா!

இன்றுந் எழுவாய்!

இன்றுந் எழுவாய்! மண்ணின்
 இதயமே எழுவாய்! சூற்றை
 வென்றுந் எழுவாய்! அன்னை
 வேதனைக் கனலைத் தீர்ப்பாய்!
 கொன்றிடும் விசர்க்குண் டாக்கும்
 கொடுமைக்கு எல்லை வைப்பாய்!
 தின்றிடும் நாயைத் தீயை
 துரத்திட எழுவாய்! எழுவாய்!

சாவது தருவான்! அந்தத்
 தரித்திரன் போக வேண்டும்
 பூவையள் தமிழ்ப்பெண் ணாளைப்
 பொரித்தவன் வீழ வேண்டும்!

நோவது தெரியாப் பாலுர்
 நெரித்தவன் நோக் வேண்டும்
 காவலாய் வந்தாய் நீயும்
 கயவரைத் தூரத்து கண்ணா!

மனிதனாய் மலரார்! தெய்வ
 வாலறி வில்லார்! சுத்தப்
 புனிதனாய் அல்லார்! கஞ்சற்
 பொய்யராய் ஆளும் அன்னார்
 முனிவனாய் உலகங் காட்டி
 முதலையாய் விழுங்க நின்றார்!
 இனியொரு கணமும் வேண்டாம்!
 இளையரைக் காப்பாய் தோழா!

உலகமா மண்ணில் எங்கள்
 உறவுகள் பாரி என்பார்!
 நிலத்துயர் வெல்ல உங்கள்
 நிதியென வருவார்! உங்கள்
 குலத்தமிழ் மாந்தர் தூக்கம்
 கொண்டிடார் வருவார்! எங்கள்
 கலங்கிய மண்ணைக் காண்பாய்!
 காத்திடு இளைஞா! நீதான்!

குற்றம் தயிழும்

(இணைய திருவள்ளுவர் நினைவுநாள் கவிதை)

இளந்தமி ழிலக்கி யத்தின்
 இலக்கண மரபும், பாவின்
 வளந்தருஞ் சொல்லார் யாப்பு
 வகையெலாம் பனுவ லாக்கும்
 தளந்தொறும் தகைளன் சீர்கள்
 தருந்தொடை, எதுகை, மோளை
 அளந்திடுங் கற்கை யூற்றை
 அளிக்குமோர் இணையம் வாழ்க!

என்னையிக் குறளார் மன்றில்
 எழுங்கவி யுரைக்க வைத்தீர்!
 நன்றியோ டினையத் தார்க்கு
 நவின்றிடுங் களமே தந்தீர்!

முன்னுறை யம்ப தாண்டில்
 மூட்டிய கனலிற் பாயும்
 தென்தமிழ்த் தீயின் நாக்குத்
 தேசபா ரதியாய் வந்தேன்!

குறளொலாம் நீதி சூறும்
 கோன்முறை அரசுங் கொற்றத்
 துறைதரு நெறியும் வாழ்வின்
 கீர்த்தியும் அறமும் வைத்தார்!
 நறைதரு தமிழும் தொன்மை
 நயந்திடும் வள்ளு வர்க்குத்
 தெறிதரும் நீர் கத்துச்
 செம்மொழிப் புலமும் வைத்தார்!

அறம்பொரு ஸின்பம் வீடு
 ஆணவம் கன்மம் மாயை
 புறம்பொருள் இல்லங் காணும்
 பொன்பொருள் காமம் என்ற
 திறம்பட உரைத்த நாவுக்
 கிணையென ஏதும் இல்லை!
 அறல்விழுந் தோடும் நீர்போல்
 ஆனதே குற்பா ஆகும்!

அச்சமும் மடமும் நாணம்
 அழிமை பயிர்ப்புங் சூடல்
 உச்சமுங் காமத் துள்ளும்
 உள்ளதாய் அறிவைக் சூறும்
 கச்சணி மாதர் மாறன்
 கணக்கிணைக் குறளே சொல்லும்!
 இச்சகம் வயப்புங் காதல்
 இல்லறம் குறளே காட்டும்!

அழிலே குற்பா சொல்ல
 அருந்தமிழ் குழந்தை கற்பான்!
 அழிரண் டாகும் பத்தில்
 ஆகிடும் இல்லங் கற்பான்!
 சூறிடுங் குடும்பம் காதல்
 குலவுநல் ஸறத்தின் வாழ்வு

ஊறிடுங் கேணி யாக்கும்
உள்ளெளாளி குறளே என்பேன்!

குறளினைக் கற்போம் என்றால்
கூறிடும் இதிகா சங்கள்
அறமொடுந் தமிழுக் கான
அற்புதக் காப்பி யங்கள்
குறைவறக் கற்றல் போலாம்!
குவலய நெறியும் வாழ்வும்
நிறைமொழி மாந்த ருக்கென்
நீதியே குறளென் றாகும்!

எழுத்தாளர் இணையம் என்ற
இருந்தமிழ்ச் சங்கம் கற்கை
வழுதிய முறையிற் கற்ற
வண்ணமாய் நானும் வந்தேன்!
தொழுதிடுந் தமிழைப் பாவின்
தொல்காப்பி யத்தை யாப்பை
உழுதிடும் ஏறிற் பூத்த
இன்தமிழ்ச் சங்கம் வாழ்க!

எதான செந்தமயே

வதையோடெ முந்தலற மரணம்ப டந்தபடி
மனவோடு டைந்தபடியால்
மதமான வல்லாடல் வழிசாவு குத்தபடி
வரலாறே முந்தபடியால்
உதவாது என்றபடி உலகோரு றைந்தபடி
இனமாட லுற்றவகையால்
புதராக வன்கெடுதி புதிதாக நின்றெனது
பொழுதாடித் தின்றதறிவாய்!

சிலகால மென்றுவலி தொடராகி வந்துபல
சிறகாடு டைந்தததனால்
நிலமாடி வைத்தகல வரமாடி யங்குருதி
நெடிதாடி வந்தகதியால்

பலமாக வுந்தவலு பரலோக முற்றுஇன
பழிபாவங் கொண்டவதனால்
குலமாக நின்றதமி முடையாள மென்றுலக
குரலாக வந்ததறிவாய்!

விழியோடு வந்தவலி வெனவோடி வந்தகவி
எனதாகி நின்றதுலகே
அழிவோடு வந்தவலி யருகாக நின்றுருக
அலகாகி வந்தகவியே
இழிவாக வும்மனித இடுகாடு என்றுபல
இடுவோர்கு றித்தகவியே
தெளிவான செந்தமிழே எனையாள வந்தவளே
இதமாக வைத்தமகளே!

தமிழங்கள் உயிருக்கும் மேல்

தமிழங்கள் உயிருக்கும் மேல்- தங்கத்
தமிழங்கள் உதிர்த்தில் தாய்தந்த பால்!

தமிழங்கள் உணர்வுக்குச் சால் - இன்பத்
தமிழங்கள் கவிதைக்குச் சாரிட்ட சூல்!

தமிழங்கள் நிலம்தந்த கோல்-சங்கத்
தமிழங்கள் கவிதைக்கு நிழல்தந்த ஆல்!

தமிழங்கள் பிரபஞ்சக் கோள் - வண்ணத்
தமிழங்கள் இனம்காக்கும் கரமிட்ட வாள்!

தமிழங்கள் கனலுக்குச் சூள்-கொஞ்சம்
தமிழங்கள் அகிலத்தின் தலையாய வேள்!

தமிழங்கள் அறிவுக்குத் தாள்-தெய்வத்
தமிழங்கள் ஞானத்தின் வலைதந்த மால்!

தமிழிந்த அண்டத்தின் தாய்-ஊழித்
தமிழாகி மொழியாகி விழியான சேய்!

தமிழுக்குக் குறள்தந்த பேர்-தெய்வத்
தமிழின்பத் திருவாசத் தொடும்நின்ற வேர்!

தமிழ்யேச பாவிற்குப் பண்-அந்தத்
தமிழெங்கள் மறையெல்லாம் தருகின்ற கண்!

தமிழென்றும் அவிழ்கின்ற தார்-உள்ளத்
தமிழென்றுஞ் சிவனோடும் உறைகின்ற பேர்!

பொருளாருஞ் சமயத்தின் பொன் -அல்லா
தருகின்ற தமிழோடுந் தலையாய மன்!

தமிழெங்கள் நிலத்தூறும் நீர்-போற்றும்
தமிழெங்கள் இறைசொல்லும் சமுதாயத் தேர்!

தமிழென்றும் அமுதாறாங் கார்-இன்பத்
தமிழெங்கள் உணர்வுக்கும் உயிருக்கும் நேர்!

தமிழெங்கள் மண்காக்கும் வான் - என்றும்
தமிழெங்கள் தன்மானம் புகல்கின்ற மான்!

தமிழெழும்மை வாழ்விக்கும் மண் - வாழும்
தமிழெங்கள் வரலாற்றைப் பதிகின்ற எண்!

3-தமிழும் பண்பாடும்

பெயரை வையப்பா

பெயரை வையப்பா தமிழ்ப்
 பெயரை வையப்பா-இல்லை
 பெற்ற பிள்ளை பின்னொருநாள்
 பேசும் மெய்யப்பா!

வாயில்லாத சீவன் எல்லாம்
 அம்மா என்குது-அட
 வாயிருந்தும் உந்தன் பிள்ளை
 மம்மி என்குது

அப்பா மாறி ஆங்கிலத்தில்
 டாடி வந்ததடா
 தப்பாய்போன தமிழன் வாழ்வு
 ஆடி வெந்ததடா!

ஆஸ்ரி, தேஸா, ஆஷியெலாம்
 அழகுத் தமிழில்லை-அந்த
 அழகி, வள்ளி, அன்புதெய்வம்
 அதுவே தமிழீல்லை!

அழகன் மாறன் அமுதனெல்லாம்
 அன்னை பெயரடா-இன
 அர்த்தம் கொண்ட அன்புமண்ணின்
 அடியின் பெயரடா!

தமிழில் பெயரைச் சூட்டுவது
 தமிழின் அடையாளம்-உலகத்
 தரணி எங்கும் தானாய்வரும்
 தமிழன் அடையாளம்!

நேற்று இன்று நாளையென்று
 நேரகாலம் மாறுது-ஆயின்
 போற்று கின்ற உனகுமொழி
 போகா தெந்த நாளுமே !

மரணத்தில் தேற்றும் மண்ணின் மொழி!

பாசமுள்ள என்தமிழா
பற்றுவைத்துப் பாரடா-தமிழ்
பேசவல்ல பின்னையைந்
பெற்றெடுத்துப் பேணடா! -பாசமுள்ள

காசவரும் ஆசைவரும்
கண்டதையும் பேசவரும்-ஆயின்
மாசமறு வற்றதமிழ்
மண்ணின்வழி சொந்தம்தரும்! -பாசமுள்ள

கல்விக்கென மொழிகளூண்டு
கற்றறிய நியதியுண்டு-ஆயின்
செல்லும்வழி முகமிழுந்து
செல்லாதுந்தன் தமிழுண்டு -பாசமுள்ள

மரணத்திலும் சூடவரும்
மண்ணின்மொழி தமிழடா-நீ
எரிதணவிற் போகையிலும்
இருப்புசொலும் தமிழடா! -பாசமுள்ள

வாழிய வாழியவே!

வாழிய வாழிய வாழியவே எங்கள்
மணித்தமிழ் எழிலாள் வாழியவே
ஆழிக்குழ் உலகின் அற்புத ஒளியே
அரும்தமிழ் மொழியாள் வாழியவே! -வாழிய

இயலிசைக் கலையே எண்ணும் எழுத்தே
இருந்தமிழ் ஊற்றே வாழியவே
புயலென ஆர்க்கும் பூவையர் நெறியிற்
பூக்கும் நிலமே வாழியவே -வாழிய

புதிய மண்ணின் விதிகள் எழுதும்
பொய்கையின் நிலமே வாழியவே
அதிய மான்புகழ் அவ்வைவதன் தமிழாய்
ஆகுந் தேசம் வாழியவே! -வாழிய

மாண்வளர் வன்னி மீனிசை மட்டு
 திருமலை வவுனியா அம்பாறை
 நீரலை முல்லை நெடுஞ்சிறை தீவகம்
 யாழ்குடா மன்னார் பூம்புகலே! -வாழிய

நிலமும் புலமும் வதியும் தமிழர்
 இதயத்தாயே இறைஞ்சு கிண்ணோம்!
 அலகில் தமிழர் ஆர்க்கும் உயிரே
 அகிலத் தாயே வணங்குகிண்ணோம்! -வாழிய

தொல்காப் பியத்தும் குற்றொடும் வாழும்
 கொஞ்சம் தமிழே வாழியவே!
 பொல்லாப் பிணிகள் பெயர்க்கும் வாசகப்
 பொன்னார் தமிழே வாழியவே!

எழிலான இன்பத்தமிழ்

இனமெனும் பற்றுநீதி இதயத்தின் ஊஞ்சலாக
 இருந்துதான் வருவதுண்டு!
 இறப்பொடுஞ் சாவுபெற்றும் இடர்படக் குருதிகொட்டும்
 இடியிலும் வருவதுண்டு!
 மனத்திலும் வதையுமின்றி மாற்றனின் கரத்திலாடி
 மரணத்தை விதைப்பருண்டு!
 மடிகொண்ட காசுக்காய் மலிவாக இனம்விற்று
 மடையராய்ப் போவருண்டு!
 கனத்தினில் வெவ்வேறு காட்சியில் வந்துபோய்க்
 காண்பவர் தலைவரில்லை!
 களமொன்றும் உளமொன்றும் கட்டுவான் சொல்நம்பிக்
 கனிநிலம் உதிப்பதில்லை!
 இனிதான மொழியாகி உலகாளும் வகையாகி
 எழில்கொண்டாய் இன்பத் தமிழே!
 இனமானத் தேரிட்ட எழில்நிலம் மீண்டுமாய்
 இயற்றிவா வண்ண மயிலே!

காதல் கொள்ளடி

காதல்வயப் பட்டுவிட்டேன் காதல் கொள்ளடி-என்
கைவிரலில் ஏணையிட்டேன் கண்ணு றங்கடி -தமிழே

காதல்வயப் பட்டுவிட்டேன் காதல் கொள்ளடி-என்
கைவிரலில் ஏணையிட்டேன் கண்ணு றங்கடி!

சோதிவடி வானவளே சிந்து அல்லவா-நீ
தீண்டுமின்பம் எந்தனுக்கு தென்றல் அல்லவா!-தமிழே

காதல்வயப் பட்டுவிட்டேன் காதல் கொள்ளடி-என்
கைவிரலில் ஏணையிட்டேன் கண்ணு றங்கடி!

தென்னையிலூ நீர்சமக்கும் தேவி அல்லவா-அடியே
தீங்குரலில் நீமொழிந்தால் சொர்க்கம் அல்லவா
என்னெழுத்தும் இன்னிசையும் எழுச்சி அல்லவா-தேச
ஏந்தினையே உன்னைணப்பு உணர்ச்சி அல்லவா!
-தமிழே

காதல்வயப் பட்டுவிட்டேன் காதல் கொள்ளடி-என்
கைவிரலில் ஏணையிட்டேன் கண்ணு றங்கடி!

விடியலிலே கீதமிடும் வேதம் அல்லவா?-தேச
இளைஞர்மனம் உன்னுணர்வின் விசிறல் அல்லவா!
பிடிசாம்பர் அடையினும்நான் பிரியேன் அன்னமே-தமிழர்
பேரழகே காதல்நிலப் பேசும் தெய்வமே! -தமிழே

நாநாள் கினிவருமா?

ஈரமண்ணை நானடைந்து ஏருழவ ரோடுநின்று
ஈரநிலம் பார்க்கும் அந்த நாள்வருமா?-மா
வீரர்சிதை நான்வணங்கி விழுந்துமண்ணில் புரண்டுநின்று
பாரமதை நான்துறக்கும் நாள்வருமா? -வீர

அன்னைகரம் மீதிருக்கும் சின்னப்பிள்ளை யாயிருந்து
என்னைத்தமிழ் ஆளவைத்த நாள்வருமா? -அவள்
அன்னப்பொழு தாடுகையில் அன்னையவள் இடுப்பிருந்து
இன்னொருக்கால் தமிழீடுக்க நாள்வருமா? -வீர

சாவினிலும் வாழ்வினிலும் சரிநிகராயத் தமிழ்தொடுத்து
சந்தமொடு நானிசைக்க நாள்வருமா-மழை
தூவும்நிலம் வார்ப்பெடுத்து தூரிகையில் நான்சமைத்த
தேசநிலம் எந்தனுக்குப் பாதைத்தருமா? -வீர

வண்ணமயில் மீதிருக்க எண்ணமெலாம் தேனினிக்க
வடிவேலன் கோவிலெழில் வாசல்வருமா?-நல்லை
மண்ணிலொரு கோடிசனம் மத்தளங்கள் சூடவரக்
கண்ணில்வந்த காட்சியெனக் காணவருமா? -வீர
-கவிதை-2008

மரபுத் தைத்தின்கள்

தமிழ்மரபுத் தைத்தின்கள் தரணி பாடத்
தகைபடைத்த கனடாவுந் தமிழ்மண் சூட
அமிழ்தமொடுஞ் செந்தமிழாள் அழகுச் செம்பொன்
அலங்காரங் கலையெழுச்சி அதிர்வுண் டாக்கிக்
கமழ்கின்ற பொங்கலொடுங் கருது கோளின்
கனிவருடம் உதிக்கின்ற காலங் காணீர்!
சிமிழ்கின்ற பண்பாடு சிறந்து ஓங்குஞ்
சேர்பழுமை இயல்போடுந் தேச மாமே!

தையே வணக்கம்! தமிழே வணக்கம்!
தையே வணக்கம்! தமிழே வணக்கம்!
வெய்யோய் வணக்கம்! விளையோய் வணக்கம்!
நெய்யிற் கமழும் நிலமே வணக்கம்!
நிறைகனி வாழை மாபலா இன்னும்
மாதுளை மகிழும் மருங்குறு தோட்டம்
வயலொடுங் சூடிய வண்டலே வணக்கம்!
ஆடல் பாடல் அமிர்தங் குழைத்த
தேடல் சுரக்கும் தீஞ்சுவை வணக்கம்!
தொன்மைச் சுரபித் திருநள் எழுதம்
மென்மைக் குழலீர் இயலிசை வணக்கம்!
நீவீர் வாழ்க்! நிலமிசை மாந்தர்
பாவில் மகிழும் பாலரே வணக்கம்!
மானைப் போலே வஞ்சகத் தாளர்
தேனை நஞ்சுட் தோய்தவர் ஒழிக!
நாளை ஒருநாள் நயவஞ் சகத்தார்கள்
வாலைச் சுருட்ட மலிவளஞ் சுரக்கத்
தமிழ்நிலம் காக்குந் தமிழரின் வேதம்
அமிழ்தாய் மனையாய் அழாப்பிகள் சிதறுஞ்

கணவாழ் நிலத்தில் ககந்தம் பரவும்!
 கணப்பர் எல்லாம் கடிந்தெறி தமிழா!
 மானத் தமிழன் மணவாழ் வியலின்
 கானம் பாடும் கனித்தமிழ் எழுக!
 வீடும் அரசியல் விருந்தோம் பத்தும்
 கூடுந் தமிழன் கொள்கைசேர் பொங்கல்
 மாடுங் கன்றும் மகிழ்வொடும் இல்லம்
 தேடுஞ் கணவாழ் தேசங் களிப்பதாம்!

பாரதி சந்தக்த தேனை!

பாரதி சந்தத் தேனை
 பாவினிற் பனித்த பூவை
 ஈரமும் அன்பும் மாந்தும்
 எழில்மலர்ச் சின்ன மானை
 வீரமும் வாழ்த்தும் இட்டு
 வித்துவம் சுரந்த தந்தை
 ஆரமு திட்டான் அம்மா!
 அகிலத்திற் சிறந்து வாழ்க!

பால்நிலா ஓளியை முத்துப்
 பரவிடை வைரம் கோர்த்து
 வேல்விழி விஞ்சும் காந்தன்
 விளங்கெழில் வதனப் பாவை
 நூல்இழை மின்னற் பட்டு
 நெநியுடைய யோடு வந்தாள்!
 சால்பொடும் விஞ்சும் பிஞ்சுச்
 சரஸ்வதி யானோ வாராய்!

அயிரம் மின்னல் கூறும்
 அழகெழிற் சிற்பம் அன்னாள்
 பாயிரம் பன்றால் காட்டும்
 பழந்தமிழ் இலக்கி யத்தின்
 செயினன் முருகன் போலுங்
 சிறுமியைக் கண்டேன்! விஞ்சும்
 தாயினன் கருணை யார்க்கும்
 தமிழவள் கண்டேன் அம்மா!

கனியலை அசைந்து ஆடும்!
 காற்றலை மருதம் வீசும்!
 இனிமையின் இசையை மீட்கும்!
 ஏழிசை மயக்க மாக்கும்!
 புனிதமாய் அன்பு பாயும்!
 புலர்விழி வண்டு காட்டும்!
 வனிதையாய் மாறாத் தெய்வ
 வடிவினன் வந்தாள் வாழ்க!

தொல்காப்பியம் தமிழின் செம்மொழி வரலாறு

தொல்காப்பியம் இன்றான முதல் இலக்கண நூல்
 தொல்காப் பியம்னன் தொன்தமிழ் யாப்புச்
 சொல்நூல் என்றே செப்புவர்! முதன்மை
 இலக்கணம் கூறும் இன்தமிழ் நூலென
 அலகில் அறிஞர் அகிலமின் றுரைத்தார்!
 வேதகா லத்து வேரோ இதன்முன்
 நாதமோ ராயிரத் தைந்து நூற்றும்
 ஆண்டுகள் முந்தி ஆனது வாக
 யாண்டுபல் லறிஞர், யாப்பினர் பகர்ந்தார்!
 தொல்காப் பியணார் தெளிந்த காலத்து
 வல்லா ரிலக்கண வாணர்கள் பகர்ந்த
 பல்குறிப் போடும் படைத்தார் இந்நூல்!
 ஒல்லும் படிக்காய் இதுவே முதலாய்
 இன்றிருப் பதுவாம்! இன்தமிழ்ச் செம்மொழி
 என்றிருப் பதற்கான இலக்கண யாப்பு
 ஒன்றிதே என்பர்! எந்தமோ ழியிலும்
 ஒன்றிலை யாகத் திகழ்வது ஈதாம்!
 வெள்ளௌவா ரண்ணார் விளக்கிய காலம்
 தள்ளியே முன்னாற் தளைத்தது என்க
 விள்ளூறும் மீனாட்சி சுந்தரனா ரோடும்
 தெள்ளுறும் இலக்குவனார் கிறிஸ்துமுன் ஆக
 ஏழுநாற் றாண்டென உரைத்தனர்! எனினும்
 ஒன்றே யின்நூல் உள்ளதாம் முதலாய்
 என்பதே உண்மை! இதனினும் பழையதாய்
 நின்னயம் கொள்ள நிலையெதும் இல்லை!
 பனம்பார நாயனார் பாயிரத் தோடும்

அனையனார் அதங்கோட் டாசான் தலைமையில்
 அரங்குவந் துற்றுதொல் காப்பிய நூலாம்!
 தரும் இடைக் கடையாம் சங்கமென் றார்ந்து
 நிலவிய காலத்து இலக்கண நூலென
 தலமென் றிருந்ததைச் சார்பொடுங் கண்டோம்!
 சூமரியா றள்ளிக் கோளுறும் முன்பே
 அமரரு ஞாய்க்கும் தமிழ்த்தொல் காப்பியர்
 வாழ்ந்தார் என்றே வரலா றெழுதிடும்!
 ஆழ்ந்த கருத்தொடும் அருந்தமி முரைப்பர்!
 காப்பிக் குடியெனும் கனித்தமி ஞூர்த்தொல்
 காப்பியர் பிறந்தார்! பல்லாண்டு கடத்திப்
 வடமொழிப் பித்தர் வரலாறு எழுதிக்
 கிடத்தித் தமிழ்நூல் கேட்டுக் கோதி
 தொல்காப் பியத்தும் ஊறினைக் கொழுவி
 செல்வட மொழிக்காய்ச் செப்பினர் அறிவீர்!
 தொல்காப் பியமோர் செந்தமிழ்ப் பொன்நூல் !
 எல்லை கடந்து உலகுஅ ளாவிய
 எல்லா மொழிக்கும் இலக்கணம் முந்திச்
 சொல்லிய பெருமை செந்தமிழ்க் குண்டு!
 எழுத்துசொல் பொருளென மூன்றதி காரங்கள்
 வழுத்துமொவ் வொன்றும் ஒன்பது இயல்களாய்
 மூன்றதி காரம் மூவொன்ப தியலகளும்
 ஆன்றநன் நூலாய் அகிலத் தொன்றாய்
 ஏற்படுத் தியதே இன்தமிழ்ச் சிறப்பாம்!
 போற்றுதற் குரியவோர் புகழென அறிவீர்!
 முத்தமி ழிலக்கணம் முன்மொழி யாக்கம்
 கற்கும் விதத்தொல் காரெழுந் துலகெலாம்
 நிற்கும் முதல்நூல்! நிகழ்விடும் இதுவே
 ஆகும் என்பதாய் அறிவோ ரூலகம்
 கூறும் நூலெனக் கொண்டிடு வீரே!

சுடர்தரும் தீப்பளீ

வாழ்வியல் சோதி ஆகும்
 வருமிடர் ஓளியிற் சாகும்!
 அழக்மனம் அமைதி காணும்!
 அன்பினில் இனங்கள் வாழும்!
 ஏழ்மையும் வெளிச்சம் ஆகும்
 இரும்பகை மறைந்து போகும்
 ஊழ்வினை போக அன்பின்
 ஓளிவிழாத் தீப மாகும்!

தீமைகள் தொடரா தம்மா!
 தூட்டரும் வெற்றி காணார்!
 ஆமைகள் தலையைக் கவ்வி
 அடங்குதல் போலே கொல்லும்
 ஏமரும் தோல்வி காண்பார்!
 இயலிது இறைவன் காட்டும்
 ஒமமும் ஓளியும் தீப
 உண்மையின் விளக்க மாகும்!

எத்தனை மாய்மா லங்கள்
 எத்தனை போர்மா யங்கள்
 சுத்தமாய் ஞானி போன்று
 சொல்லுவ தெல்லாம் சொல்லி
 சுத்தமாய் உலகைக் காட்டி
 சாக்கரம் தந்த மாந்தர்
 நித்தமும் வாழார்! தீப
 நெடுஞ்சுடர் சுட்டே தீரும்!

வளியினைச் சேரும் தீபா
 வளியதில் வாய்மை தோன்றும்!
 உளியினைப் போன்று சிற்பி
 உருவிலே மனிதந் தோன்றும்!
 எளிமையும் உடையும் வண்ண
 இறையெனும் இல்லந் தோன்றும்!
 களிப்பொடும் வாழ்வும் ஆகக்
 கனியுநாள் தீபா வளியாம்!

சத்தியம் ஜெயிக்கும்

தீபமாய் ஓளிரும்! வெள்ளத்
 தீஞ்சுடர் விரியும்! வாழ்வின்
 சாபமாய்ப் விழுந்த தெல்லாம்
 சத்திய மாகும் உள்ளக்
 கோபமும் மறையுந் தெய்வக்
 கோடுகள் வரையும்! முற்றும்
 அபத்து அழிவு எல்லாம்
 அகன்றிடும் திருநாள் ஈதே!

கண்ணீரில் மிதந்தால் என்ன?
 கவலையே மிகுந்தால் என்ன?
 புண்ணான நெஞ்சம் பொல்லாப்
 புழுதியில் நனைந்தால் என்ன?
 மண்ணான வாழ்க்கைக் கெல்லாம்
 மறுபடி நிமிர்ந்து வாழ
 விண்ணேநாடும் தீப நாளில்
 வேண்டியே வணக்கம் செய்வாய்!

ஓளியெலாம் தெய்வம் உண்டு!
 ஊரெலாம் ஓளியே உண்டு
 வளியெலாம் தென்றல் உண்டு!
 வானத்தில் அனலும் உண்டு!
 உளிகொண்டு சிற்பி நெய்யும்
 உருவத்தில் எல்லாம் உண்டு
 களிகொண்ட தீப நாளும்
 காட்டிடும் ஓளியின் கீற்றே!

குடிகளை மதிக்கா விட்டால்
 குருதியிற் பதைக்கா விட்டால்
 நெடிகளில் மரணக் காடு
 நிகழ்த்திட எண்ணங் கொண்டால்
 முடிவது யார்க்கும் ஓன்றாய்
 முடிவதே வாரும் என்ற
 விடிவது காட்டும் தீபா
 விளக்கதே! வணங்கி நிற்போம்!

கோபத்தை அடக்காப் பெண்டிர்
 குணமது கொள்ளாச் சீடன்
 சாபத்தைத் தெரியா ஞானி
 சத்தியம் விளங்கா மூடன்
 தீபத்தை வைத்துக் கொண்டும்
 தெருவழிப் பாதை அற்றோன்
 ஆபத்தே! அதனாற் தீபா
 அருள்ளூனி விழாக்காண் போமே!

-தீபக்கவிதை-2014

கேவை மக்கள் ஒற்றுமை

அடுகள் ஒருமேய்ப் பன்கீழ்
 ஆகிய பொழுது கெட்டுக்
 கூடுகள் கலைந்த தாகிக்
 குலவுமன் சாம்பல் ஆகிப்
 பாடுகள் பெற்ற பின்னும்
 படுத்திருப் போமோ? என்றீர்!
 நாடுகள் கடந்தும் நல்ல
 நாயகம் வேண்டும் என்றீர்!

துருக்கியக் கறையில் யூதர்
 துடிப்பொடும் பசுமை ஆக்கிப்
 பொருப்பிலே ஆற்றை ஏற்றிப்
 பூம்பொழில் அமைத்த போதில்
 கருக்கொடு நின்ற வையம்
 காணவே ஏரித்த பின்னும்
 நெருப்பிலே இசுலம் பூத்த
 நிகழ்வதை நெஞ்சிற் கொள்வாய்!

வயலெல்லாம் ஏரிந்த பின்னும்
 வளமெல்லாம் புகைந்த பின்னும்
 அயலெல்லாம் மக்கள் தீயில்
 அவலமாய்த் தொலைந்த பின்னும்
 வியட்னமின் சுதந்தி ரத்தை
 வீழ்த்தவா முடிந்த தப்பா?
 அயற்சிகொள் ஓதீர் உண்மை
 அனலெனப் பதியம் வைப்பீர்!

இராட்சதம் அவத ரித்த
 இந்தநூற் றாண்டு என்க
 இராசமும் சகாக்கள் காலம்
 எழுதிய பின்னும் வையத்
 தராசிலே இட்ட தாமோ?
 தரணியின் அயினா! அந்தக்
 குரோதமும் அழிந்து போகக்
 கொடுப்பதாய் நீதி யில்லை!

இந்தியப் பருக்கை நாடு
 ஈழத்தை ஏரித்து விட்டு
 மந்திரிப் பதவிக் காய்ச்சல்
 மசக்கையில் கிடந்தார் எங்கள்
 வெந்தவோர் பிஞ்சைப், பெண்கள்
 வேதனைக் குரலைக் கேட்டும்!
 அந்தகர் நொந்தா ரில்லை
 அழுததுங் கிடையா தப்பா!

துச்சமாய் மனிதம் தீய்த்து
 துட்டராய்த் தொலைந்த ஆட்சி
 கச்சித மாகக் கொல்லக்
 கனித்தமிழ் மாந்தர் செத்தார்!
 அச்சமும் இல்லை யார்க்கும்
 அடிபணிந் தோரும் இல்லை!
 உச்சமாய் இன்னு மாங்கே
 உயிரொடும் ஏரிகின் றானே!

பிச்சையர் இல்லாச் சாதி
 பிச்சையர் போலே யானார்!
 சுக்சிலே நூறு பேராய்க்
 கூட்டிலே யடைந்தார்! கொட்டும்
 நச்சவேர் பரந்த மாடர்
 நங்கையர்க் கிழிவு செய்தார்!
 மிச்சமாய்த் தமிழன் இன்றி
 முடிவது செய்தார்! கெட்டார்!

எரிந்திடும் வீட்டில் அள்ளி
 எடுத்தவர் வேண்டாம்! எம்மைக்
 கரந்தவர் காசை அள்ளிக்
 கடந்தவர் ஒருவர் வேண்டாம்!

புரந்தனில் முடியே குழிப்
போனவர் வேண்டாம்! வேண்டாம்!
சிரசிலே பொய்ம்மை இல்லார்
சேருக ஒன்றாய் செய்வோம்!

அறப்புயல் எங்கள் தேசம்!
அறப்போரே எங்கள் தர்மம்
திறப்பது உண்மைத் தொண்டர்
திருக்கரம் தானே காட்டும்
கறப்பது மட்டும் கண்ட
கந்தல்கள் வேண்டாம் வெற்றிச்
சிறப்பது கொள்ளத் தூய்மைச்
சிந்தனை யாளர் வாரீர்!

அரசொன்று செய்வீர்! நல்ல
அறமொடும் பாதை நெய்வீர்!
முரசொன்று வைப்பீர்! மற்றை
மொழியினர், சிங்கர் போற்றும்
அரசியற் பாதை யோடு
அகிலத்தை மீட்பீர்! நாளை
சுரமிடும் சுதந்தி ரத்தின்
தொடுகரம் நீங்கள் தானே! -நம்நாடு: வைகாசி-2010

ஆக்திசூடி மக்கள் மணிவிழா

மணிகொண்டு விள்ளூம் மயிலேறும் வேலன்
வருகின்ற பூமி கண்டேன்!
பணிகின்ற பக்தர் படைபோல நிற்கும்
பலராகி நிற்கக் கண்டேன்!
அணிலோடுங் சூடல் அழகோடு செப்பும்
அருங்காட்சி யோடுங் கண்டேன்!
தணியாத தாகம் தனிலாடுந் தங்கத்
தமிழ்கொண்டு நிற்றல் கண்டேன்!

பேய்கொண்டு ஆடி பிசாசென்று பாடி
புதர்கொண்ட மண்ணும் போச்சாம்!
நாய்கொண்டு செல்லும் நலிவற்ற சாவும்
நாள்தோறும் இல்லை இந்நாள்!

மாய்கின்ற வாழ்வும் வணிதைகற் பழியும்
வரலாறும் இல்லை இந்நாள்!
சேய்துள்ளப் பொங்கி சிறப்பாக்கும் நாளே
சேர்ந்தாடு மிந்தத் திருநாள்!

ஊர்நின்ற மாந்தர் உருக்கொண்ட போதில்
உண்மைக்குள் நின்ற அந்நாள்!
ஏர்கொண்டு செல்லும் இதமான காட்சி
இன்றெந்தன் பூமி கண்டேன்!
பேர்கொண்ட தோட்டப் பெரும்புகை இலைகள்
வெங்காயத் தோடு மிளகாய்
சேர்கின்ற காட்சி சிறப்பிக்கும் பொங்கல்
செந்தமிழாய் மாறும் இந்நாள்!

அழிகின்ற காலம் அடுக்கின்ற நேரம்
அழிக்கின்ற மாந்தர் நின்றார்!
பழிநின்ற கொலைஞர் பக்கத்தில் எட்டர்
பழிநின்று இனமுங் கொய்தார்!
விழுகின்ற நேரம் வீணரும் செல்ல
விசங்கள்எல் லாரும் போனார்!
ஒழிகின்ற நேரம் ஒழிந்தாகும் என்ற
உண்மையே வந்த திந்நாள்!

ஊர்மக்கள் காண எல்லோரும் பேண
இன்றெங்கள் ஊரின் பொங்கல்!
சேர்ந்துண்ணக் கண்டு தெய்வத்துப் பொங்கல்
சிறப்பிட்ட நாளும் கண்டேன்!
வார்ப்பாகிக் காணும் வண்ணத்துப் பிஞ்சு
வரலாறு காணும் இந்நாள்!
தேர்என்று ஊர்ந்து தித்திக்கப் பொங்கி
சிறப்புற்றோம்! பொங்கல் கண்டோம்!
-ஆத்திகூடி ஒன்றியம் விழா-2015
-----(வேறு)-----

தொல்காப்பியத் தமிழ்!

கெய்வக் தமிழன்பார்! தொன்மை மொழியன்பார்!
கையிற் கிடைத்த கனமென்பார்-வையயதில்
எல்லா மொழிக்கும் கிலக்கணமே யாமாகத்
தொல்காப் பியம்தந்த தேன்!

வேரும் விழுதுகளும்

(தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவுக் கவியரங்கம்-2013)

கன்னலாய் இனித்தாள்! அந்தக்
கனிமொழி ஈர்த்து என்னை
மின்னலாய் அடித்தாள்! விஞ்சும்
விதத்திலே கவிதை தந்தாள்!
கன்னிதான் அவளென் றாலும்
காதல்கொண் டுவந்த தாலே
அன்னையாய் ஆனாள்! என்றன்
அருந்தமிழ் வணக்கம் செய்தேன்!

பூவெலாம் பூங்கா ஆக்கும்!
பொன்வயல் கதிர்கள் பூக்கும்!
நாவகம் உரையைத் தீட்டும்!
நல்லவர் மனதைத் தட்டும்!
பாவகம் கவிதை யார்க்கும்!
பாரதி பெயரைச் சொல்லும்!
தீவகம் இதற்குள் எல்லாம்
திளைத்ததே! சரிதம் சொல்லும்!

ஊரதும் உலகும் போற்றும்
ஓருதனி நாய கத்தின்
பேரதில் விளைந்த இன்பப்
பொற்தமிழ்க் கவிதை கொள்ள
வேரதும் விழுதும் என்ற
விதந்தரு தலைப்புத் தந்தீர்!
ஆரமும் அகிலும் துள்ளேம்
அழகெனும் அரங்கம் ஈதே!

கவினுறுங் கவிதை யாத்துக்
கனித்தமிழ் மீது சேர்த்து
அவியெனப் பெய்யும் யாகம்
அளிப்பவர் தாழும் வாழ்க!
செவியறத் தீஞ்சொல் ஊட்டித்
தோட்டமாய் உரைகல் மீட்டிக்
குவியறும் வில்லை போலே
குலவிடும் அறிஞர் வாழ்க!

தனிநாய கத்தார் என்று
 தரணியில் வரலா லுற்ற
 மனிதமே விருட்சம் ஆன
 மகத்துவ வேரைக் காட்டும்
 புனிதமே இந்தப் பாவின்
 புத்தகம் என்ப தாலே
 கனிதரும் சிறப்பி ஞார்ந்து
 கவிஞராய் வந்தேன் ஏற்பீர்!

மறையொடும் விஞ்சும் வாழ்வை
 மக்களுக் குணவாய் ஊட்டி
 இறைதரும் தூய வாழ்வை
 இயம்பிட வந்த போதும்
 நிறைதரும் தமிழின் வாழ்வும்
 நிறைந்ததே புனிதம் என்ற
 துறையொடும் உலகம் செய்த
 தூயவர் அடிகள் தாமே!

கசமுசா பூசா பைசா
 கரகரா என்று இன்று
 மசமசாப் பெயரை வைத்து
 வாரிசு ஆக்கிப் பின்னால்
 புசமிடும் தமிழின் என்று
 பீற்றுதல் என்ன லாபம்?
 வசத்தனி நாய கத்தின்
 வாஞ்சையை உடைக்க லாமோ?

தில்லியில் நின்றால் என்ன?
 துருவத்தில் வளர்ந்தால் என்ன?
 கொல்லையில் இருந்தால் என்ன?
 கூப்பிடத் தமிழே யாகும்
 சொல்லையே பெயராய் வைப்பீர்!
 துருத்தியாய் அழிப்பார் மன்றில்
 வல்லபேர் தமிழில் வைத்து
 வரலாற்றை எழுது வீரே!

தோடுகள் புனைந்த செல்வர்
 தேசங்கள் தோறும் வந்தார்!

ஆடுகள் செவிகள் போன்று
 அவரிப்போ தூக்க ணத்தில்
 கோடுபோல் தலையிற் கீறு
 குலமகட் கிறங்கும் சட்டை!
 கேடுபோல் ஆகு மன்றோ?
 கொள்ளுவீர் தமிழ்பண் பாடு!

தனிநாய கத்தார் என்று
 தன்தமிழ்ப் பெயரை வைத்தார்!
 இனியதோல் காப்பி யத்தில்
 இறுமாந்தார்! அமிழ்தம் என்றார்!
 குனிவதே வடசொல் சேர்த்துக்
 குறிப்பது உரைப்ப தெல்லாம்
 தனித்தமிழ் என்று இல்லை!
 தாங்குக தமிழை என்றார்!

செக்கிலே சுற்று மாப்போல்
 சிலதையாம் கற்றோம்! அந்தக்
 குக்கலில் இருந்து மீளக்
 கூடுதல் முடிவ தில்லை!
 இக்கணம் நிலமும் வாழ்வும்
 இயற்பெயர் தமிழும் வைப்போம்!
 துக்கமாம் அழிப்பில் நின்று
 திருந்தியே மீள்வோர் வார்ர்!

என்கவி யோடு வந்து
 இனியஇச் சபையி னாங்கு
 சொன்னதெல் லாமும் கல்வி
 செறிந்தவர் வாழ்ந்தோர் மற்றும்
 முன்னுளார் தந்த மேன்மை
 மூட்டிய கனலே அன்றோ?
 என்னவள் தமிழே சென்று
 இன்னொரு நாளில் வாராய்!

மழலைச் சொர்க்கம்!

முத்தெழிற் புன்னகை எத்திவரும்-ஓரு
 மோகனப் புன்னகை வட்டமிடும்-நீ
 தத்தி யெழுந்தெனைத் தொத்துகையில்-மனம்
 தண்ணளி யாலே மூழ்கிவிடும்-கிளித்
 தத்தையாய் உன்குரல் சிந்துதரும்-குழல்
 தானையாய் நெற்றியில் வந்துவிழும்-தினம்
 செத்துப்பிழைழுத்திடும் மானிட ஜென்மத்தில்-மழலை
 சிந்தும் பருவமே தேவ சந்நிதியாம்!

நெற்றியிற் சந்தனப் பொட்டிலங்கும்-ஓரு
 நூதனம் போலே தமிழொலிக்கும்-எனைப்
 பற்றிப் பிடித்துநீ ஒடுகையில்-நெஞ்சம்
 பதறிப் பதறிடக் கைகொடுக்கும்-குறள்
 முற்றுமா முனிவர் செப்பியதும்-மழலை
 மோகனம் சிந்தென ஓடிவரும்-எனைத்
 தொற்றியே நெஞ்சினில் நீநடந்தால்-என்றன்
 தொல்லைகள் யாவையும் பறக்குமடா!

-1964 இல் யாழ். ஸமுநாடு

பொற்கதிர்கள் வீசிவா

புத்தாண்டே! புத்தாண்டே!
 பொற்கதிர்கள் வீசிவா!
 முத்துப் பல்வரிசை
 மோகனங்கள் பாடவா!

நெற்கதிர்கள் மீளட்டும்
 நிலக்கொடுமை போகட்டும்
 அற்புதங்கள் ஆகட்டும்
 அன்புநிலம் பேசட்டும்!

ஆத்மீகம் விளங்கட்டும்
 அறமோங்கிப் பரவட்டும்
 கூத்தும் கலைவடிவும்
 கோபுரங்கள் ஆகட்டும்!

கல்விப் புகழ்க்கோலம்
 கனிந்தநிலம் ஆகட்டும்!
 செல்வம் சிறப்போங்கிச்
 சிந்தனைகள் பேசட்டும்!

கன்னியர்கள் வாழ்வோங்கி
 காதல்நிலம் மலரட்டும்
 பொன்மதுரைக் கனலோங்கி
 பெண்ணாடமை மாறட்டும்!

புத்தாண்டே புத்தாண்டே!
 பூத்துவா புத்தாண்டே!
 இத்தனைநாள் அமுதகதை
 இலையாக்கு புத்தாண்டே!

வாழையும் தோரணமும்
 வண்ணத்துப் பேரழகும்
 ஏழையும் மகிழ்ந்துண்ணும்
 இன்பப் பொழுதோடும்

கூவிவா புத்தாண்டே
 குலவிவா புத்தாண்டே!
 பாவவினை தொலைந்ததென்று
 பாடவா புத்தாண்டே!

-----(வேறு)-----

தெய்வத் தமிழ்!

என்னை உசுப்பி ஏழது கவியன்றே
 தன்னைக் கொடுத்தாள் தமிழ்மங்கை-பொன்னார்
 குருவமதும் ஏறித் துறைபனி கைத்தும்
 கருப்பஞ் சாறிட்டாள் கான்!

புதுயுகம் காண்போம்

பூரிக்கும் பிறந்தநாள் வாழ்த்து உனக்குப்
பொங்குக எந்நாளும் இன்பமே பூத்து!

பிறந்தநாள் வாழ்த்திது தோழா உனக்குப்
பேரிகை யாகட்டும் இன்பமே தோழா!

இன்று பிறந்தநாள்! என்றென்றும் வாழ்க!
எல்லா நலன்களும் இன்பமும் கூழ்க!

இன்பப் பிறந்தநாள் வாழ்த்துகின்றோம்
புதிய அகவையில் போற்றுகின்றோம்!

அன்புப் பிறந்தநாள் வாழ்த்துகின்றோம் இந்த
அகிலம் வசமாக வாழ்த்துகின்றோம்!

இனிய பிறந்தநாள் வாழ்த்துனக்கு
கனிபோல் ஆகட்டும் வாழ்வனக்கு!

வண்ணப் பிறந்தநாள் வாழ்த்து உன்றன்
எண்ணக் கருவிலே புதுயுகம் ஆக்கு!

காவியப் பிறந்தநாள் தன்னில் உனக்கு
ஒவிய மாகட்டும் இன்தமிழ் ஊற்று!

இன்பப் பிறந்தநாள் வாழ்த்து உனக்கு
எல்லா நலன்களும் ஆகட்டும் பூத்து!

வாழிய பிறந்தநாள் வாழிய புதிதாய்!
மானுடம் மலர்ந்திட வானமே வசமாய்!

(பிறந்தநாள் வாழ்த்தில் பதிவதற்காக எழுதப்பட்டது)

கவிதையாள் வந்து நேரம்

இலக்கிய நேயர், வையம்
 இலங்கிடும் முகநூல், ஆழிக்
 கலங்கரை விளக்கம் போலும்
 கதிரொளி வான்அ ஸைக்கும்
 துலங்கிய ஒலியின் முத்துத்
 தூரிகை! தாயர் நெஞ்சக்
 கலம்பகம், கவிதைத் தேடல்
 கர்ப்பமுங் கணக்குக் கண்டேன்!

முதற்கவி தாய்நா(டு) டென்ற
 முத்தமிழ் இதழி ணோடும்
 சுதந்திரன், ஈழ நாடு
 செந்தமிழ் ஊட கத்தும்
 இதமுறும் எழுத்தும் நெஞ்சின்
 இடாப்பதும் பதிவு செய்தேன்!
 விதந்தரு கோடி இன்னல்
 விழிகளிற் பதிவு கொண்டேன்!

பொன்னெனப் பூத்த காலை
 பொங்கிய கவிதைத் தாயின்
 அன்பினில் வைகுங் காதல்
 அரங்கொடும் தமிழைக் கண்டேன்!
 தொன்னிசைத் தேவா ரங்கள்
 திருவெம்பா கந்த சட்டி
 இன்தமி மோடும் தெய்வ
 இயலிலும் கவிதை செய்தேன்!

மரபொடும் தூரல் ஆகி
 மனிதமும் மதுரக் காற்றும்
 திரவியம் சேர்ந்த தாகத்
 தீந்தமிழ் வந்தாள்! மண்ணின்
 வரமெனப் பதிந்த மாதாள்
 வந்தனள்! வந்து நெஞ்சக்
 குரலென நின்றாள்! அந்தக்
 குமரியின் மகனாய் வென்றேன்!

புதுவசந்தம் பட்டிமன்றப் பாராட்டு

படிபடி என்றோம்! பார்த்துப்
 படிபடி என்றோம்! கொஞ்சம்
 பிடிபிடி என்று சொல்லப்
 பிடித்துமே நடைப யின்றார்!
 அடிமுடி தெரியா வாறு
 அழக்கிடும் பனிப்பே ராற்றில்
 இடிஇடி என்கும் வண்ணம்
 ஒருவர்பின் னொருவர் வந்தார்!

ஞானசம் பந்தன் பாலு
 ஞானசம் பந்தர் ஆகித்
 தேனுமு தான பேச்சுத்
 தூடித்திடும் மேடை காணக்
 கானமுங் கனலும் பொங்க
 கம்பனும் இளங்கோ வைப்போல்
 வானமும் வரையப் பூவார்
 மகத்துவங் கொண்டு வந்தார்!

தொட்டிலிற் கிடந்த பிள்ளை
 செந்தமிழ் அலம்புங் காலை
 முட்டியோர் முத்தம் ஈயும்
 முகம்பொழி யமுதப் பெற்றோர்
 எட்டியோ நிற்பர்? வாஞ்சை
 எழில்முகம் இதழோ ரத்தில்
 கொட்டிடும் மகிழ்ச்சி பொங்கக்
 குதூகலித் திடவே வந்தார்!

செந்தமிழ் நாட்டுச் செல்வம்
 செப்பிடும் தமிழே சிந்தும்
 சந்தமுஞ் சங்க திக்குள்
 சரிகம பதநி என்று
 வந்திடும் இசையில் என்றும்
 வாழ்ந்திடுங் கலையே ஆகி
 நொந்தஸம் உளத்தில் நின்று
 நூதனம் புரிய வந்தார்!

ஞானமுங் கல்வி யாறும்
 நயந்திடும் பல்பேர்க் காகும்!
 தானமும் தவமுங் காட்டும்
 தனித்துவத் துறையும் செந்தேன்
 கானமுங் கவிதை ஆறுங்
 கரையுடைத் தோடும் பேச்சும்
 வானமும் எட்டத் தந்தார்!
 வள்ளலார் வாழ்க! வாழ்க!

இளராடும் பொங்கல்

அன்னையாய் ஓருநாள் என்றன்
 அகத்தொடும் உயிராய் மொய்த்து
 என்னையே வரித்தாள்! அந்த
 இன்தமி மூற்றி னாளை
 அன்பினால் இன்றும் கேட்டேன்!
 அழகெனும் கவிதை தந்து
 முன்மொழிந் திட்டாள்! அந்த
 முதல்மகள் வணக்கம் செய்தேன்!

ஏரிலே கரங்கள் பற்றி
 இருந்தநம் இன்பப் பொங்கல்
 பாரிலே நடக்குங் காலை
 பார்த்தனம்! பழமைக் கோலம்
 நேரிலே காண்கு மாப்போல்
 நிலமதின் மாட்சி தன்னை
 ஊரவர் கண்டா நாட்டில்
 உருப்பெற வைத்தார் வாழ்க!

நெல்லையும் ஆடு மாடு
 நிலபுலன் கூட்டுக் கும்பி
 நல்லதோர் தோட்டம் பச்சை
 நறும்பயிர் தோய்ந்த மண்ணை
 இல்லையே என்று ஈங்கு
 ஏங்கினோம்! இந்த மன்றில்
 மூல்லையார் பொங்கும் முற்றும்
 மீண்டிடும் மரபைக் கண்டோம்!

முன்னுள ஆலின் அய்யன்,
 முற்புல முருகன், பங்கன்
 பொன்னெழிற் பொங்கல் நாளில்
 பூரித்தார்! நாமும் அந்த
 நன்னெழில் ஈங்கும் போற்றி
 நடக்கின்ற விழாவுங் கண்டு
 இன்றொரு நாளைப் பெற்றோம்
 இதுவுமோர் சிறப்புத் தானே!

பச்சரிசி கரும்பும் பாக்குப்
 பால்பழும் தாம்பு எங்கள்
 அச்சொடு வெல்லம் சேர
 ஆக்கிய மடையின் பொங்கல்
 மிச்சமில் லாமல் இந்த
 மின்பனி நாடுங் கொண்டு
 உச்சமாய் மகிழ்ச்சி கண்டோம்!
 உயர்ப்பொடும் மரபு கண்டோம்!

மரபுநாள் தமிழில் இந்த
 வளர்பனி நாடும் கண்டோம்!
 துருவமும் புலமும் எங்கள்
 தொல்லியற் பண்பு கண்டோம்!
 சரவெடி இட்டுப் பொங்கல்
 சாற்றுவோம்! அதற்கும் எங்கள்
 உரமது கொண்ட மாந்தர்
 உழைப்பது மலர்ச்சி தானே!

ஆயினும் பெரியீர் கேளீர்!
 அழிப்பினும் அழியா நின்றும்
 தேயினும் தூரவும் பொட்டல்
 சுடுமணற் சூடுங் கட்டி
 நோயிலும் வாழு கிண்றோம்!
 நிச்த்திலே உயிரும் வாழ்வும்
 கோயிலும் எழுந்து நிற்கும்
 குலச்சிறை நிலமும் கண்டோம்!

ஆவாரம் பூத்த மண்ணில்
 அமர்கள் பாடி நின்ற

தேவாரப் புலத்தில் இன்று
 திடுக்கிடும் செய்தி தந்தார்!
 ஹாவாவென் குழுவின் தோற்றம்
 கத்திபொல் வாள்கள் ஈட்டி
 சாவாக்கும் குண்டு எல்லாம்
 சஞ்சாரத் தோடே நின்றார்!

வேதாளம் முருக்கம் ஏறி
 விட்டதே! எங்கள் பூமி
 பாதாளக் குகையாய் மாறி
 பலிக்கடா ஆச்சு தம்மா!
 தாதாவாய் மாறிச் சின்ன
 தளிரெலாம் ஆச்சு தென்றால்
 போதாத காலம் அன்றோ?
 பொங்குவோம் பிரார்த்திப் போமே!

என்னரும் தமிழீர் உங்கள்
 இயல்பினிற் பொங்கல் மண்ணின்
 மின்னரும் பாக நிற்கும்
 வேற்றுமை அற்ற எண்ணம்
 கன்னலாய்ப் பாகாய்க் காண
 காட்சியாய் உழைப்புத் தந்து
 பொன்னிலம் காப்பீர்! இந்தப்
 பொழுதுயான் விடைபெற் றேனே!
 (ஆத்திகூடி மக்கள் ஒன்றியப் பொங்கற் கவிதை -2014)

தமிழர்க்கு ஒரு வாழ்த்து முற்பகலும் பிற்பகலும்

வாழ்த்திது தமிழா! வாழ்த்திது தமிழா!
 சூழ்ந்த நிலத்துயர் தூரத்தினை தமிழா!
 இக்லாம் தமிழர் இணைந்த பலத்தொடும்
 பசும்மலைத் தமிழர் பரந்த வாக்கொடும்
 இனப்படு கொலைக்கள் இடாப்பைத் தூரத்திய
 நினது சரித்திரம் நிலத்தினில் பெரிதே!
 ஏழாஞ் சனபதி யிலங்கைத் தேர்தலில்
 தூளைக் கிழப்பித் திரண்டனை தமிழா!
 ஒமோம் தமிழா! உன்பலம் திரண்டால்
 நீதிப் பரல்கள் நெருப்பினை உமிழும்!

யோசப்பைக் கொன்றவன், மும்பொழி ரவிராஜ்,
ஊடகச் சிவராம் நேசனெக் கொன்றவன்,
நிமல ராசனென் நேரிடும் செய்தியின்
அமலனைக் கொன்றவன் அனைவரும் ஆட்சி
அழிப்புக் கொள்கையை அரங்கேற் றியதோர்
வழிப்புத் திரராய் வாய்த்த தமிழரே!
அப்பாவி ஊடக அணியெனப் பலராய்,
முப்பத்தி யொருவர் முத்தமிழ் ஊடகப்
பத்திரி கைகள் பக்கத்தின் மாந்தரைக்
கொன்று குவித்தவர், சூடா ரத்தினில்
நின்று வாளினில் நிறுத்தித் தமிழரைத்
தின்று முடித்தவர், தேசக் கொடியவர்
தீந்தமிழ் மங்கையர் பொன்றாக் கற்பினைப்
பிய்த்து அழித்தவர், சிறுமியைக் கொன்ற
சிறப்புக் கொலைஞர்கள், சிறுமதிப் பதராய்
துடிக்க வன்முறை படைத்தவர் சூட்டம்
கடைகளில் இரத்த மடையைப் பரப்பிய
மன்னவர் எல்லாம் மன்னைக் கவ்விட
மானம் எழுதிய வண்ணத் தமிழா!
உன்றன் பலத்தால் இன்றொரு அரசை
மன்றினில் மாற்றினை! மைத்திரி சிறிசேன
சனாதி பதியெனச் சரித்திரம் ஆக்கினை!
வினாவென இனிமேல் வேடம் புனைபவர்
அனைவரும் நீக்கி அணிஇ லங்கவை
கனத்தொடு ஆக்கும் காலம் எழுதினை!
அரசன் கொல்வான் அழிப்பனைத் தெய்வம்
சிரசில் நிறுத்தித் தீர்க்கும் ஓருநாள்!
அந்நாள் இந்நாள்! ஆட்சியை மாற்றிய
பொன்நாள் இந்நாள்! பேற்றினேன் தமிழா!

புதுயுகம் மலரட்டும்

புத்தாண் டொன்று புக்குமில் வேளையில்
இத்தரை மாந்தரே எந்தனின் வணக்கம்
கெள்றதோர் ஆண்டு சிந்தனை என்றுமே
நின்றவர் தாமே நிறைந்த வெறியராய்
கொன்றே குவித்தார் குடிநீர் உணவுகள்
தின்றே முடித்தார்! தெருவெலாம் அகதிகள்
ஓன்றென ஆக்கினை உறைவிடம் மரநிழல்
குழுமிய மக்கமேல் குண்டுகள் போட்டார்

அழுகையின் ஓலம் ஆகையாய்க் கேட்டான்
விசரன் பைத்தியம் வீணன் அந்தகன்
அசுரனாய் நின்றவன் ஆபத்து என்றவன்
நாட்டுத் தலைநகர் நடுவே தனக்கென
கூட்டாய் பதுங்கிடக் குழிகளை ஆக்கிட
திட்டம் போட்டனன் தெரிந்த ஊடகம்
வெட்ட வெளிச்சமாய் விரைந்தறி வித்தது
உலகில் எந்நாடும் ஒருசன பதியான்
கலகக் குழிகளைக் கட்டிய தல்லை
தன்னையும் குடும்ப தகையுடை யார்க்கும்
இன்னுயிர் காக்கவே இப்படி நினைத்தான்
மக்கள் சிதறிட வாரியே குண்டுகள்
கக்கியே விசக்கக் களிப்பே கொண்டனன்
தனக்கே ஒன்றும் தன்னினம் ஒன்றும்
அனைத்துத் தமிழரின் அவலத் தொன்றுமாய்
நினைத்தவன் போரை நிகழ்த்திக் காட்டினன்!
கனைத்துக் கனைத்து கந்தகம் கொட்டினான்
பொருளா தாரத்தை புதைகுழி இட்டான்
வருமா னங்கள் வட்டங்க ளாகின
சிலசில நாடுகள் சிரிப்பொடு பார்த்தன
பலபல நாடுகள் பட்டென வுரைத்தன
மனித உரிமைகள் மன்றிலே இலையென
புனித அமைப்புகள் புத்தகம் போட்டன
ஆணால் என்ன அங்கதன் பாக்கில்
தானம் கொடுத்து தடபுடல் ஆயுதம்
வாங்கிக் குவிக்கிறான் வாகரை யாழ்குடா
வீங்கி ஏரிய விசக்குவேன் என்கிறான்!
நேற்று ஓராண்டு நெருப்பில் வைக்கவே
போற்று மிவ்வாண்டு புலர்ந்தது அறிவீர்!
தமிழ்குலம் கூடித் தாங்குமில் வாண்டு
அமிழ்தாம் விடியல் ஆக்கும் ஆண்டென
இன்றைய நாளை எழுதுவோம் வாரீர்
வென்றிடும் சேதி விரைந்திடும் தமிழர்
சுதந்திரக் கொடியை தேசம் ஏற்றிட
இதந்தரு மெதிர்வை இன்றுநாம் பெற்றோம்!
இல்லையேல் கிடங்கை இயற்றியே தன்னை
கொல்லையில் முடங்கிக் குடும்பம் காத்திடும்
மகிந்த சிந்தனை வகுத்தவர் நெருப்பினில்
புகுந்து தமிழ்க்குலம் பொரியாம் ஆகையால்
இந்தவோர் ஆண்டு எழும்தமி மீழுச்சியை
வந்தனை செய்குவோம் வருகபொன் ஆண்டே!

-புதிய ஆண்டு-2008

குடும்பமோர் கோவிலாகும்

(குடும்பதினக் கவிதை-2016)

குடும்பமோர் கோவில் வாசும்
 கோவிலுங் குடும்ப மாகும்!
 குடும்பமோர் பல்க வைக்கார்
 பத்திரம்! வளாகம் என்போம்!
 குடும்பமோர் பாவின் பைம்புண்
 கோமகள் தமிழின் கொற்றம்!
 குடும்பமோர் இனப்பற் றாண்மைக்
 கோவத்தின் மகுடம் ஆகும்!

கம்பனைம் தந்தை! பாவின்
 காயநற் சிந்தை! காற்றுத்
 தும்பெனப் பறக்க விட்ட
 தொல்தமி மூளன்! நெய்யும்
 அம்பெனப் பார திக்கோன்
 அருங்கவிச் சிலம்பு ரைத்த
 செம்புலன் இளங்கோ வெல்லாம்
 செந்தமிழ்க் குடும்பங் காணீர்!

தேசமும் மக்கள் வாழ்வும்
 தேர்ந்தவன் தலைவ னாவான்!
 பாசமும் பரிவு மீர்க்கப்
 பரந்தவன் மன்னன் ஆவான்!
 வேசமுங் கொலையும் வைத்தோன்
 வேடனாய் இனத்தைக் கொய்வோன்!
 நாசமாய்த் தெறிக்கு மாப்போல்
 நாறிய மனிதங் காண்பான்!

கைவிரற் சுட்டிற் காக்கும்
 கரமுளான்! கற்பு நேர்மை
 மெய்யுளான் காக்கும் மேலோர்
 வித்துவன்! வரலா றாகிச்
 செய்யுநல் லினத்தை யெண்ணுஞ்
 சிற்பியாம்! நிலத்தைக் காட்டிப்
 பொய்யொடுஞ் செல்வம் காணப்
 போகிலான் தெய்வ மாவான்!

குடும்பமாய் நின்ற வாண்மைக்
குலவிடுஞ் சிற்ப மானோம்!
குடும்பமாய் நின்றின் னாளிற்
குலவிடுஞ் சுற்ற மானோம்!
குடும்பமாய்க் கலையுஞ் சீரும்
கொள்கையும் இனமும் வாழுக்
குடும்பமாய்க் கண்டா மண்ணிற்
கொண்டுளோம்! புனிதங் காண்போம்!

சத்தியம் கிரு சத்தியம்

உருகாத சாரல் சருகாகிக் கிடந்து
விறகாகி வீழ்வர் ஒருசார்!
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசி
உருமாறி வாழ்வர் ஒருசார்!
குருகாகிச் சிறகுக் குடிலாக இருந்தும்
கெடுத்தாடி வருவர் ஒருசார்!
கூடாத புத்திக் காடாக வரித்துக்
கொலையாடி வைப்பர் ஒருசார்!
தெருவான சக்தித் துயரான வாறு
சிலம்பாடி நிற்கும் மனிதர்
தெளிவான குறளும் தொல்காப்பி யத்தும்
தொலைத்தாடி விட்டு மகிழ்வர்!
துருவத்துக் கண்டா குருவான நறையில்
கொடிகட்டும் தங்கக் குயிலே!
குஞ்சாகி நெஞ்சில் மஞ்சாடும் பிஞ்சுக்க
குலமாக வாழும் மயிலே! !

-1

பொய்பேசி மானப் புறம்பாகி மண்ணின்
புதராடி நிற்பர் சிலபேர்!
புகழாக எண்ணி அகழாடிச் சென்று
பொரியாகிப் போவர் சிலபேர்!
நெய்யாக மண்ணை நிசத்தாடு மாப்போல்
நிதியாடும் அற்பர் சிலபேர்!
நிலவேரில் விசங்கள் நின்றாக வென்று
நீராக்குங் கேடர் சிலபேர்!
செய்யாடு போரைத் துரும்பாக வைத்துச்
சழியோடும் விண்ணைர் ஒருசார்!
சாவோடும் வற்றிச் சாகின்ற ஏழைச்
சனக்காடு எண்ணார் ஒருசார்!

மொய்யாருங் கண்டா முதலான நறையில்
 முத்தாடும் மதுரக் குயிலே
 மெய்ஞான மாக்கி அஞ்ஞானம் நீக்கி
 மிசையாகும் முத்து மயிலே!

-2

வந்தாலும் வந்து வகையற்று நின்று
 மனதோடுந் திவலை உடனார்
 வயப்போடும் பள்ளி வரைதந்த கல்வி
 வரமாகப் பெற்ற படியால்
 சிந்தாக மீட்டித் தொடராக வைத்துக்
 தொலையாத பாதை தொடராய்
 சில்லோடு சுற்றும் சழலாக மூன்று
 தினவேலை ஆக்கி வருவார்!
 மந்தாரம் என்றும் மறிகாற்று என்றும்
 வகையாவு மொன்றும் அறியார்!
 மனையான பள்ளி மடியோடுங் கற்று
 வளாகங்க ளோடுஞ் செறிவார்!
 கந்தாருங் கண்டா கருவான நறையில்
 கைகாட்டும் மதுரக் குயிலே
 கனிவான நெஞ்சில் கனித்தாடும் பிஞ்சக்
 கருவாக வாழும் மயிலே!

-3

அணங்காக வந்தும் அழகாக வந்தும்
 அழிகின்றார் என்ப தறிவாய்!
 அகலாகி நிற்கப் பலமாதர் இற்றை
 அனலாக வாழ்வர் அறிவாய்!
 இணங்காத தாயர் இயலாத தந்தை
 என்றோடிப் பார்க்க வியலார்
 இன்றோடி மூத்த இல்லங்க ளென்று
 இடுகீன்றார் ஈது துயர்வாய்!
 வணங்காது பற்றி வாழாது விட்டு
 மறுப்பாகும் பெற்றோர் தமையாம்
 மருவாகி நின்று மனத்தோடி அன்பு
 வைத்தாயேல் இன்பம் அதுவாம்!
 குணத்தோடுங் கண்டா கருவான நறையில்
 கொடிகட்டும் வானக் குயிலே
 குஞ்சாகி நெஞ்சில் மஞ்சாடும் பிஞ்சக்
 குலமாக வாழும் மயிலே!

-4

மறைகொண்ட வேதம் மனச்சாரல் போலும்
 மகிழ்வோடுங் கோவில் அழகார்
 மருங்குற்ற சாலை வரவேற்றுத் தமிழை
 மதிக்கின்ற ஆட்சி அதனால்
 நிறைதந்த வாறும் நிதிதந்த வாறும்
 நிகழ்த்தினோம் ஆடல் பலவாய்!
 நிசமாகும் வண்ணம் கனிமாந்தர் பல்லோர்
 நிறுவினார் நூல்கள் பலவாய்!
 துறைகண்ட நாவாய் தொடும்வெற்றி போலும்
 தொடர்ந்தார்கள் ஆட்சி மன்றம்!
 துருவத்தில் ஆடும் துடுப்பாட லோடுந்
 தொடுத்தனன் சிறுவன் ஒருவன்!
 முறையான நன்நீர் மிதமோடும் வாவி
 முகிழ்த்தாடும் தங்க மயிலே!
 முத்தாடும் நெஞ்சில் வந்தாடுங் கண்டா
 மிசைபாடும் உலக மகளே!

-5

நாளையொரு நாள்மலரும்

நாளையொரு நாளைவரும்
 நாளென்றியும் வேவைவரும்
 கோழையென வாளெடுக்காக்
 கொடியெனென எழுதாதீர்!
 பாளையெனப் பசந்தமிழில்
 பாரதியாய் எழுதியவன்
 சூளையிலே மலருகின்றான்!
 சேதியிது என்றுசொல்வீர்!

காலையிலே மாலையிலே
 கணப்பொழுதுஞ் சாலையிலே
 கோலமணித் தாய்நிலத்தைக்
 குறித்தகவி எழுதியவன்
 பாலமென மன்னெழுத்தைப்
 பாட்டெழுதிப் போந்தமகன்
 காலமகள் கட்டளைக்கு
 கனிந்துவிட்டான் என்றுசொல்வீர்!

பாடையிலே போம்பொழுதும்
 பாட்டிருக்கு நீர்படிக்க

ஆடைகட்டு வாசமிட்டு
 அந்தணரின் பூசையிட்டு
 கூடமிட்டுப் பந்தமிட்டுச்
 தேவாரச் சண்ணமிட்டு
 ஓடையிடுஞ் சாம்பலிலும்
 இன்தமிழே பாடிநிற்பீர்

எமது அடையாளம்

மொழியே இனத்தின் முதலாகும்-தமிழ்
 மொழியே தமிழன் முகமாகும்
 மொழியை மறந்தால் தமிழ்அழியும்-தாய்
 மொழியை இழந்தால் இனமழியும்!

அமிழ்தம் இன்பத் தமிழாகும்-ஈழ
 அகிலத் தவர்தம் உறவாகும்
 மழலைத் தமிழே மகிழ்வாகும்-மற்ற
 மொழியைத் திணித்தல் இகழ்வாகும்!

கலையை வளர்த்தால் மொழிவளரும்-தமிழக்
 கலையே மண்ணின் நிலம்எழுதும்
 சிலைபோல் மழலை மனந்தமுவும்-அந்தச்
 சிறப்பே அவரின் இனம்புரியும்!

வளரும் குழந்தை வாழ்வுகொடு-அந்த
 வாழ்வே தமிழாய் வரைந்துவிடு
 உளத்தில் தமிழை உறங்கவிடு-அந்த
 உணர்வில் நிலத்தை உழுதுவிடு!

வேறு :

பண்பாட்டு விழுமம் காப்பீர்
 குதிக்காலை ஒருசானிற் கூட்டு கின்றார்
 குறுங்களிசான் அரைச்சானிற் குறுக்கு கின்றார்
 நதிமூலம் ரிசமூலம் நயந்த மாந்தர்
 நமிமூலம் எடுத்திங்கே நலமே கெட்டார்!
 சதிராடும் நவமாயச் சதிரால் மூட்டு
 சடக்கென்று முறிந்துவிடுந் தருணங் கண்டார்!
 விதியோடு விளையாடல் விட்டு விட்டு
 வேரெறிந்த பண்பாட்டு விழுமம் கொள்வீர்!

பகுதி: 4

உருகும் பாடல்

ஒரு அதிபரின் அணிகலன்

(தமிழ் எழுத்தாளர் இணைய விருதுவிழாக் கவிதை)
 கன்னலும் பாலுந் தேனும்
 கனியொடு அமுதங் காற்றும்
 மின்னலும் மழையும் வானின்
 மூடிய காரும் ஊற்றும்
 சொன்னயம் என்க ஆக்கிச்
 செப்பிடு கவிதை என்றாள்!
 அன்னவள் தமிழா ளோடு
 அரங்கத்தே வணக்கம் செய்தேன்!

மெச்சிடும் உபாத்தி யாயர்
 விதந்தரு அதிபர் பின்னாள்
 எச்சமாய்ப் பல்மா ணாக்கர்
 எழுந்திட விஞ்ஞா னத்தைக்
 கச்சித மாக ஊட்டிக்
 கனகசபா பதியார் நின்றார்!
 இச்சபை தனிலே போற்றும்
 எழுத்தாளர் இணையம் வாழ்க!

எண்பது வந்தால் என்ன
 இளநரை காட்டார் நாட்டில்
 வெண்தலை யோடு மேடை
 வீற்றிட இருக்கும் செம்மல்!
 புண்ணுடை யோரை என்றும்
 புழகாத மனித வள்ளல்!
 கண்ணுடை யோரைப் போன்று
 காரணம் தேடும் மாந்தர்!

காதிலே செய்தி கேட்கும்
 கருவிதான் முன்னால் நிற்கும்!
 மீதிலே கண்கள் ஓடி
 விளம்பிடும் செய்தி பார்க்கும்!
 பாதியில் ஓலிக்கும் பேச்சுப்
 பதிலுரை யளிக்கும் நேரம்
 ஈதெலாம் ஓன்றாய்க் காண
 இவரொரு பலராய் நிற்பார்!

கண்டிய நாட்டில் கல்வி
 கற்பிக்கும் முறைமை கண்டார்!
 அனலிடைப் பட்ட மாந்தர்
 அன்னையின் தேசம் கண்டார்!
 மனமதில் சூறும் சூற்றை
 மற்றவர்க் குரையும் செய்வார்!
 இனமதைப் போற்றும் பல்லோர்
 ஏற்றிடும் நூல்கள் கண்டார்!

கைச்சிற கான வில்லை
 காலையும் மாலை யோடும்
 பிச்சிடப் போட்டால் என்ன?
 பிரம்பொன்று கையில் வைத்து
 தைச்சிடும் பனியை வென்று
 தரணியில் பிரிந்தார் தம்மின்
 நற்சபை யஞ்ச லிக்காய்
 நல்லுரை செய்வார் காண்பேன்!

ஒவ்வொரு கிழமை முற்றும்
 இணையவே பரதம் பாடல்
 செவ்வனே யுரைக்கும் மன்றில்
 சிற்பியாய் நிற்பார் காண்பேன்!
 எவ்வகை விழாவென் றாலும்
 இவருரை இல்லா நாட்கள்
 செவ்வரி காண்ப தில்லை
 செக்ததெலாம் சிறப்பு நாளே!

சாதியின் பெயரால் கல்விக்
 சரிநிகர் குலைந்த போது
 நீதியின் பெயரால் உண்மை
 நெருப்பிலே நடந்தார் கேண்மின்!
 ஏதிது யாரும் வந்தால்
 என்முன்னேன வாரும் என்று
 மோதிட நின்று நேர்மை
 முழங்கிய அதிபன் கண்மை!

மன்பதை மனித நேயன்
 மகத்துவன் மக்கள் ஜீவன்

தென்திசை இயம னார்க்குத்
 திருத்திய கடிதம் வைத்தோன்!
 இன்றிடும் விஞ்ஞா னத்தின்
 இயல்பினன், புத்தி ஜீவி!
 அன்புசால் அதிபர்க் கான
 அலசல்கள் எல்லாம் உண்மை!

ஜந்துதான் நிமிடம் என்று
 அளந்தனர் என்ன செய்வேன்?
 இந்தநற் சபையின் கண்ணே
 இதுவன்றி ஏது சொல்வேன்?
 சந்தடி யில்லா வாறு
 சாற்றிநாள் விடைகாண் கிண்ணேன்!
 வந்ததென் வணக்கம் மீண்டும்
 வருகின்றேன்! தமிழீர் வாழ்க!

தமிழர் தகவல்: புதிய அகவை

விருது என்பது பெருமையின் உருவம்!
 இருப்பும் எழுத்தும் இசைக்கலை அனைத்தும்
 சிற்பிக ளாகச் செதுக்கிடும் மாந்தரின்
 அற்புதம் வழுதி அளிப்பதே விருதாம்!
 மாணவர் கானவர் மகத்துவர் மருத்துவர்
 தூணவர் ஆகித் தோன்றும் பெருமையர்
 விழுமியத் தூண்றல் வித்துவம் அனைத்தும்
 பழுதில் ளாமலே பகர்ந்தவர் உலகம்
 கருதிப் பார்க்கவே கணிப்பினைக் கொடுக்கும்
 விருதுப் பெருவிழா விளங்கிடும் அறிவோம்!
 தமிழர் தகவல் தலையென இப்பணி
 அமிழ்தாய்க் கண்டா அகிலத்தும் பரவி
 ஆல்மரம் போலே அளந்த காலையில்
 நூல்மனம் செப்பிய நூலவர் பல்லோர்
 திறமைகள் பார்த்துத் தெளிந்தனம்! அந்நாள்
 இறைமையோ டின்று இருபத்தி மூன்றதாய்
 நறும்பணி யாற்றி நானிலம் அனைத்தும்
 உறும்பணி எடுக்கும் இந்தவோர் அகவையும்
 மனிதிற் கினிய வாழ்த்துகல் செய்தேன்!
 இனிது இனிது இவ்விழா இனிதென

நுகரும் பார்வைகள் நுகத்து ஏரென
சிகரம் தந்தன! சென்ற ஆண்டெலாம்!
பெறுபவர் தமக்கும் பெறும்விழா தமக்கும்
உறுதியின் கணிப்பை உன்னத மாக்கும்
விருது விழாவின் விளக்கமாய்த் திகழும்
திருவும் அணியுளார் செயல்மணம் கமழும்
தமிழர் தகவல் தந்ததே! இப்பணி
கமழும் வாடாக் கணிமலர் என்கவே
தமிழுளார் உலகம் தகைமைப் பணிசெய
இமையார் கண்ணென என்றும் வாழ்கவே!

- தமிழர் தகவல் வாழ்த்து-2014

ஆத்திகூடி மக்கள் ஒன்றியம் (மன்றப்பாடல்)

பல்லவி

ஆத்திகூடி மக்கள் ஒன்றியம்-எங்கள்
ஆசைமண்ணின் நேச ஒன்றியம்!

-ஆத்திகூடி

அனுபல்லவி

ஏத்தும்கோவில் ஊரின்மன்றில் ஏற்றம்காணும் ஒன்றியம்
ஏழைக்கல்வி இயலைக்கூட்டும் இன்பமான ஒன்றியம்!-ஆத்தி

சரணம்

கூத்துப்பாடல் கொஞ்சம்கலைகள் குலவநிற்கும் ஒன்றியம்!
கொஞ்சம்தமிழ் கல்விக்கூடம் கூடநிற்கும் ஒன்றியம்!
ஆத்திகூடி பள்ளிக்கூடம் ஆதரிக்கும் ஒன்றியம்!
அன்புமக்கள் ஊரைப்போற்றி அலங்கரிக்கும் ஒன்றியம்-ஆத்தி

பொங்கல்நாளில் ஏரைப்போற்றிப்
பொங்கல்காட்டும் ஒன்றியம்!
புலத்துமண்ணில் ஏரின்மாந்தர்
புகழைச்சேர்க்கும் ஒன்றியம்!
எங்கள்மண்ணும் எங்கள்நாடும்
இன்பத்தமிழ் ஏட்டிலே
இதயம்வைத்துப் பொங்கல்காணும்
ஆத்திகூடி ஒன்றியம்

-ஆத்தி

தமிழரைத்த கலாதீபம்

(வேலணை, ம.ம.வி எழுபதாவது அகவைப்பா)

தீவகத் தாயை! கல்விச்
கூரியக் கோளை! விஞ்சும்
பாவகத் தேனை! முன்னெனப்
பழந்தமிழ் இலக்கி யத்தை
நாவலர் போற்றும் முந்தை
நல்லிசை வீணை நாரைக்
காவலாய் வைத்தி ருக்கும்
கல்லுாரி வாழ்க! வாழ்க!

கல்வியை முகிழ்க்குஞ் சாலை!
கனித்தமிழ் விஞ்ஞா னத்தும்
நல்விடைப் பதிய மாக்கி
நாற்றிடும் மேடை வாழ்க!
வில்லிடும் அம்பும் நாணின்
வேகமும் அறிவு எாக்கும்
சொல்லருஞ் சிற்பி வாழ்க!
சேயினை மனிதம் வாழ்க!

பெருமைபொன் னதிபர்க் காலம்
பேசரும் மாட்சிக் காலம்!
நிருபமும் புலத்துக் காப்பும்
நின்றுழைத் திடுமோர் கற்பும்
துருவமும் இயற்றுங் காலைச்
கூரிய னாகப் போற்றும்
பெருமையும் ஈர்க்கும் வாஞ்சைப்
பேற்றாடும் வாழு மாமே!

என்னையும் கவிதை செய்ய
இயற்றினள்! கால தீபம்
பொன்னெனப் பல்லோர் மாட்டும்
பூத்தனள்! தூய நெஞ்சில்
நன்றெனப் படிப்பித் தோரால்
நல்லருஞ் சாலை செய்தாள்!
அன்னையின் ஏழு பத்து
அகவையில் வணக்கம் செய்வோம்!

தளிர் சுஞ்சிகைப் பாராட்டு

குளிர்வரும் போது மேபிள்
 கொட்டிநிர் வாணம் ஆகும்
 ஓளிர்வரும் போது காலை
 உதித்திடப் பறவை பாடும்!
 துளிர்வரும் போது மாற்றத்
 துள்வருங் காலம் மாறும்
 தளிர்வரும் போது வண்ணத்
 தமிழவள் சேலை பூப்பாள்!

பயிர்வரும் மலர்கள் பூக்கும்!
 பருப்புநெல் தானி யங்கள்
 உயிர்பெறும் உணவு காட்டும்!
 ஊர்வழி நிலங்கள் வாழும்!
 அயிர்பெறுங் கல்விக் கூடம்
 ஆலயம் விழாக்கள் காணும்!
 தயிர்தருந் தளிர்வந் தாலே
 தமிழ்தருங் கால மாகும்!

நோய்பிணி துன்பம் ஏழ்மை
 நிலையொடும் மக்கள் வாழு
 சேய்அவர் வறுமைக் கோட்டின்
 சிறப்பிலாக் கல்வி காணும்
 மாய்மலம் மண்ணில் என்றால்
 மாற்றமொன் றில்லை யானால்
 தாய்நிலஞ் சாவ தோடா?
 தளிர்தரும் மாற்றங் காண்போம்!

பனிவிழும் நாடு வந்தும்
 பக்குவம் அரசின் ஆணைக்
 கனிவிழும் யாப்பும் வார்ப்பும்
 கற்றதில் கண்டா தம்மின்
 புனிதராய் லோகன், நீதன்
 போற்பல தமிழார் மன்றில்
 இனிவருங் காலஞ் செய்வோம்
 இளைஞரைத் தோற்று விப்போம்!

தளிர்தரும் நிலத்தி னூன்றல்
 தாங்கிய புலத்தி னாக்கம்
 உளிதருஞ் சிற்பி யாகி
 எம்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்வோம்!
 வளியினிற் கேடு நின்றால்
 வழியெலாம் நஞ்சன் டாகும்!
 தளிர்நிலஞ் சிறக்கக் செய்வோம்!
 தாய்நிலம் வாழ்வு காண்போம்!

ரோநன்ரோ தமிழ்ச்சங்கம்

உலகிடும் நகர மெல்லாம்
 உலப்பிடும் தமிழின் சங்கம்
 அலகெனத் தொரன்ரோ மன்னூம்
 அரும்பணி விரிக்கக் கண்டேன்!
 இலகிய வார்ப்பின் சிற்பி
 இலக்கிய வேந்தர் தம்மின்
 புலமிடுங் கண்டா மன்றும்
 பூத்ததே வாழ்க! வாழ்க!

பொதிகையாள் தமிழை ஏந்திப்
 பெற்றதாய் மதுரைச் சங்கம்!
 அதிகையாய்க் கணத்து மூன்றாய்
 அடிச்சுவ டிட்ட சங்கம்!
 மதிப்பொடும் கொழும்பு மன்றில்
 மகத்துவம் புரிந்த சங்கம்
 உதிப்பெனத் தில்லி யோடும்
 இருப்பதும் தமிழின் சங்கம்!

தமிழிலே ஆர்க்கும் சங்கம்
 தகைமையோர் நோக்கும் சங்கம்
 சிமிழ்னைத் தோன்றும் சங்கம்
 சிற்பிகள் மீட்டுஞ் சங்கம்
 அமிழ்தெனுங் கரத்தில் ஊர்ந்து
 அழகிடும் தொரன்ரோ மாட்டும்
 தமிழுக்கே சிகரம் பூட்டித்
 தனித்துவம் அமைத்தார் தாமே!

கவியுளார், கதையின் நோக்கர்
 கட்டுரைப் பதிவி னாளர்
 அவியிடுங் கோமம் என்க
 ஆக்கிடும் அறிவி னாளர்
 புவியிலே போற்றுங் காலைப்
 பொழுதிலே அவரை ஏற்றுத்
 தவிசெனத் தமிழின் சங்கம்
 தாங்குமென் றுரைத்தார் கேள்மின்!

துய்யதோர் தெய்வங் காட்டுந்
 தேசறு பணியி லார்க்கும்
 மெய்யகம் இலம்போ தரரும்,
 சுப்பிர மணிய னாரென்
 ஐயரும், அகில்ளன் செம்மல்
 அறிஞர்கள் பல்லோ ருள்ளூந்
 தையலாள் தமிழின் சங்கம்
 தகத்ததே தொரண்றோ வாழ்க!

5 - CUk ; CwTk ;

இந்த நூற்றாண்டின் தமிழ்ச்சங்கப் பதிவுகளும்
தமிழரினர் வாழ்த்தும் வரவேற்பும்

வாழிய யஸ்ரின் ரூடோ

ரூடோ யஸ்ரின் ரூடோ யஸ்ரின்
 உனக்கொரு வணக்கம் ஜயா!-கன்டா
 பேரூர் ஊடே புரிந்த அதிசயம்
 பெம்மான் உனதன்றோ!

பேரும் இளமை புகழும் இளமை
 பொங்கும் பேரழகு-தந்தை
 சேரும் புகழைத் திரும்ப வரைந்த
 சிறப்பும் பேரழகு!

தந்தையும் மைந்தனும் தாங்கிடப் பிரதமர்
 தந்ததும் சரித்திரமே-கன்டா
 விந்தையில் இளைஞாய் வேய்ந்த ஆட்சியும்
 விழப்பம் தருவதுவே!

கன்டா இளைமையாய்க் காண்கிற தின்றுமே
 யஸ்ரனே உன்வரவால்-மக்கள்
 மனதில் புதுமையும் வரிக்கும் கரங்களும்
 மதிக்குதே ஒற்றுமையால்!

சனத்தின் நாயகம் சுதந்திரப் பூமியில்
 சாதா ரணன்னன்க-பிரதமர்
 எனத்தான் இருப்பினும் ஏழையைப் போலொரு
 இதயத் துண்மை கண்டார்!

மாது தமிழவள் மறித்து அணைத்தொரு
 சுயபடம் எடுத்தல் கண்டேன்-பிரதமர்
 ஏதுநான் என்ற இறுமாப்பு இல்லாத
 இளைஞாய்க் கண்டு நின்றேன்!

நாளை ஒருகணம் நாதி அற்றவர்
 நத்தும் பேரினத்தால்-கொடு
 வாளை எடுத்துக் குறிப்பாரே ஆயினும்
 வகுத்தே நீயெதிர்ப்பாய்!

பிரதமர் ஆனதும் புதுயுகக் கன்டா
 பெற்றியைப் பெற்றதுமாய்-உன்

**உரத்தில் கண்மையும் உரமாய் வளர்ந்திடும்
உண்மையும் தானிதுவாம்!**

போதைப் பெருங்கடல் சாதி அழித்திடப்
போனோம் இலட்சமதாய்-இன
வாதம் எனத்தழி வாக இறந்தனம்
மழந்தோம் கலவரத்தால்!

நீதிக் கனவினை போதம் எடுத்திடு
நிசத்தில் மாணிடமாய்-உலகைக்
காதல் புரிந்திடும் காலம் பதில்சொல்லும்
கருணை எனப்புகல்வாய்!

யஸ்ரின் ரூடோ யஸ்ரின் ரூடோ
இன்றுந்தன் சரித்திரமாம்-கண்டா
வந்த பிரதமர் வல்ல இளமையின்
வல்லமை உனக்குளதாம்!

வருக ஹரி ஆனந்தசங்கரி
கண்மைத் தேர்தல் வந்து
கத்துருப் பாக்கம் ஆகி
மனதினிற் சீலம் வாய்த்த
மகத்துவம் வகித்த இந்நாள்
சனத்தொடும் ஹரியு னந்தச்
சங்கரி மனித நேயர்
இனப்புகழ் ஆகும் வெற்றி
இன்றொரு சரிதம் என்பேன்!
***கத்துரு-ஆளல், ஆட்சி**

சட்டமும் மனித நேயச்
சார்பொடும் நீதி பேசும்
பட்டமும் தமிழர்க் காகப்
பங்கிலம் போன்று வாழ்வோன்
கட்டமைப் பாகப் பேசும்
ஹரியெனச் சொல்வார் இன்று
வட்டமைம் கண்டா மன்றில்
வகையுற வென்றான் கேள்ர!
***பங்கிலம்-கப்பல் தெப்பம்**

நீதியும் சமாதா னத்தும்
 நெறியுடைப் பட்ட வாக்கில்
 வாதியாய் சென்வா மன்றம்
 வகுத்திடப் பயணம் பல்லாய்
 மோதிய குளிருக் குள்ளும்
 மொத்திடும் பணிகட் குள்ளும்
 சாதியாய் தமிழ் ஞுக்காய்ச்
 சரித்திரம் போற்ற நின்றார்!

சம்பந்தன் சுமந்தி ரர்க்குச்
 சந்திப்பும் அலசல் வைத்தும்
 விம்பத்தின் பலமே ஆக்கி
 வித்துவம் கொண்டோர் மாட்டும்
 தெம்புடன் தமிழர்க் காக
 தெளிந்தநற் சபையே வைத்தான்!
 நம்பிக்கைச் சமுதா யத்தின்
 நாயகன்! வெற்றி கண்டான்!

வாழிய ஹரியே! வெற்றி
 வளமொடுங் கண்டா மன்றில்
 ஆழியெம் தமிழர் நெஞ்சம்
 அருங்குலத் துலகம் ஈர்க்கும்
 மேழிபோல் வந்தீர்! விஞ்சம்
 வீறுளப் பணிகள் செஞ்சொல்
 ஊழியச் செயல்வீ ரர்போல்
 ஒற்றுமை காண்பீர்! வாழ்க!

-கனமியத்தேர்தல்-2015

இந்றைச் சரித்திரன் சம்பந்தன்

எதிர்க்கட்சியில் மீண்டும் ஒரு தமிழர்
 சம்பந்தன் ஜயா இற்றைச்
 சரித்திரம் உங்கள் முன்னால்
 அம்பெனப் பாய்ந்து வந்து
 அரசிலே எதிரின் கட்சிக்
 சம்பவத் தலைவ ராகத்
 தந்தது காலம் என்பேன்!
 வெம்புவி மாறும் என்ற
 விதத்திலே மாற்றம் கண்டேன்!

அரசியல் முற்று ணர்ந்த
 அறிஞனும் முனிவர் போன்றோன்!
 சிரசிலே ஞானம்! யார்க்கும்
 சிறிதெனும் வஞ்சம் இல்லான்
 பரமனைப் போலே நெஞ்சம்
 பண்பொடும் எவர்க்கும் அஞ்சான்!
 உரமது இனத்துக் கென்ற
 உண்மையின் வடிவம் என்பேன்!

செப்பெரம்பர் செனீவா மன்றில்
 செத்ததோர் இலட்சம் சாகத்
 தப்பொடும் புரிந்த ஆட்சித்
 தளமொடும் குண்டு வீச
 ஒப்புதல் அளித்த அந்த
 உண்மையை அய்நா மன்றம்
 செப்பிட இன்று கேட்டேன்!
 சிதறிய கொடுமை கண்டேன்!

ஐயநீர் ஆட்சி மன்றில்
 அமர்ந்திருக் கின்ற மன்றில்
 துய்யதோர் தீர்வுக் காக
 தூரிகை எழுத்து என்ற
 செய்யதோர் வரலா றாக
 சீர்மையைச் செய்வீர்! இன்று
 தெய்வம்தான் உம்மைத் தந்து
 செயற்பட வைத்த தென்பேன்!

திங்களத் தோடும் நல்ல
 தீர்வொடும் மனிதம் வைத்து
 வெங்களக் கொடியோர் வாதம்
 விழுந்திட, அறத்தின் பாங்கு
 மங்களம் பாடு மாப்போல்
 மாண்பொடும் தீர்வு வைத்து
 திங்களும் மதியுஞ் சுற்றும்
 தேசமுங் காண்போம் நாமே!

கவிநாதம் முருக. வே. பரமநாதர்

முருகவே பரம நாதர்
 முதறி வாளன்! மண்ணின்
 உருகவே பாடல் செய்யும்
 ஒருதமி மூளன் கண்மூர்!
 பெருகவே கவிதை செய்வார்!
 பிறந்தமன் வரலா றெல்லாம்
 கருதியே ஆக்கும் சீமான்!
 காலத்தின் பொன்னே டாவார்!

மனிதரே என்றால் கூட
 மகத்துவம் அதற்கும் உண்டு!
 புனிதரே என்றால் கூட
 பெருமையே அதற்கும் உண்டு!
 இனியவர் என்றால் இன்னும்
 ஏற்றமும் புகழும் உண்டு!
 கனியவர் என்றால் அன்னார்
 காலத்தின் உரிய ராவார்!

பெரியவர் காண ஓடிப்
 பிரம்பனில் இருந்து வந்தேன்!
 விரிதமிழ்ப் பெரிய ஏட்டின்
 வித்தகன் தன்னைக் கண்டேன்!
 உரியவர் மண்ணுக் காக
 உழைப்பவர் தன்னைக் கண்டேன்
 அரியதோர் மாந்தர்! எங்கள்
 அருந்தமிழ்ச் செல்வம் கண்டேன்!

வாழிய வாழி செஞ்சொல்
 வரலாறு எழுதும் நாதர்!
 ஆழிகுழ் கடலான் என்றே
 ஆழ்கடற் பற்றின் சீலர்!
 ஊழிதான் கடந்தால் என்ன
 எம்தமிழ் வரலா றாவார்!
 நாழிதான் ஈதில் அந்த
 நாதரைக் கண்டேன் அம்மா!

(முருக. வே பரமநாதர் அவர்களின் நூல் வெளியீட்டுக் கவிதை)

கவிச்சாகரன் ச.வே.பஞ்சாட்சரம்

பிரபரின் கையாற் தங்கம்
 பெற்றவர்! தேசக் கீற்றை
 உரமிடுங் கவிதை யாத்து
 உயர்ந்தவர்! இலக்க ணத்தும்
 மரபொடுஞ் செய்ய ளாக்கி
 மகிழ்ந்தவர்! மானப் பைம்புங்
 குரலென அன்னை மண்ணைக்
 குழைத்தவர்! வாழ்க வாழ்க!

அஞ்சுதல் இல்லை வீர
 அன்னைமண் எழுதும் காதை!
 துஞ்சுதல் இல்லாத் தேசத்
 தூரிகை வரையும் மேதை!
 செஞ்சுடர் விளக்க மாக்குந்
 தீரரின் புனிதப் பாதை
 பஞ்சரட் சுரத்தி னன்னார்
 பாரதஞ் சொல்லும் பாவை!

கவிதையில் மன்னர் என்பேன்
 கதையிலும் மன்னர் என்பேன்
 அவியிடும் யாக நோன்பு
 அன்னைமண் சொல்லும் என்பேன்!
 குவியிடும் வில்லை செப்புங்
 கோலமே பஞ்ச என்பேன்!
 புவிசொலும் நீதி மேன்மைப்
 புலவனின் எழுத்தே என்பேன்!

வாழ்கந் ஜூயா! எங்கள்
 வரலாற்றை எழுது வோனே!
 வாழ்கந் நூன்மு கத்தும்
 வடித்திடும் கவிதைத் தேனே!
 ஏழ்கடல் தாண்டி வந்தும்
 எழுத்திலே தங்கஞ் செய்யும்
 போழ்திது வாழ்த்துச் செய்தோம்
 புலவந் வாழ்க! வாழ்க!

புதுயுகம் படைக்கும் பிறந்தநாள்

பிறந்தநாள் பொன்நாள் இன்நாள்
 புதுயுகம் படைக்கும் நன்நாள்
 மறந்தநாள் துன்பம் என்ற
 வதைத்தனைக் கடக்கும் பொன்நாள்!
 சிறந்தநாள்! சமுதா யத்துக்
 செய்யநாள்! வாதை முட்டிப்
 பறந்தநாள்! புதிய தாகப்
 பயிரிடும் திருநாள் என்பேன்!

நல்லதை எண்ணி வாழ
 நற்பணி அகவை பெற்றாய்!
 வல்லமை தாராய் இந்த
 மாநிலம் மதிக்க வாராய்!
 சொல்லதிற்கு தூய்மை காப்பாய்!
 தூயவள் தமிழைக் காப்பாய்!
 வெல்வது மனிதம் ஒன்றே!
 வித்திடும் பிறந்த நாளே!

நாளையோற் நாளில் மீண்டும்
 நலந்திகழ் அகவை பூக்கும்!
 காளையே இனத்துக் காகக்
 கருதிய வாழ்வு பார்க்கும்!
 பாளைபோற் சிரிப்பாய்! அந்நாள்
 பக்கலாளி போன்று வாராய்!
 வேளையுன் பிறந்த நாளே
 வேதமென் ஹமுது தம்பி!

திடமொழி கொள்வாய்! உண்மைத்
 துருத்தியின் நெருப்பாய் நிற்பாய்!
 சடலமாய் வருந்திச் சாகும்
 சந்ததி காப்பாய்! துள்ளேம்
 கடலதாய் அலைகள் ஆவாய்!
 கவலைகள் மறைய மீண்டும்
 புடமது போட்டு வாகைப்
 புதுஅலை எழுதாய் தோழா!

சோதியாம் சுடராய் மாறு!
 சிந்தனை புதிதாய் ஏறு!
 பாதியிற் செத்தோம் என்ற
 பழியினைத் துடைத்து நூறு
 காதலாம் மழலைப் பேறு
 கண்டனை என்றே பாடு!
 அடுதலாற் தமிழா நீயோர்
 அயிரம் விளக்காய் மாறு!

பிறந்தநாள் புதிய நாளாம்!
 போனதை மறக்கும் நாளாம்!
 கறந்தபால் தனத்தே றாது
 கவலையைப் போக்கும் நாளாம்!
 சிறந்தநாள் புதிதாய்க் காணச்
 சித்திரம் படைக்கும் நாளாம்!
 உறும்புது நாட்கள் எல்லாம்
 உனக்கன்றோ! உதயங் காண்பாய்!

தில்லை(ச்சிவன்)மகாகவி

காலக் கிரீடம் கவிதை முகிழ்க்கச்
 சோலைபோற் கிடந்த சுகந்த இலக்கியம்
 கோலமாய்த் தூரல் கொண்ட ஈழத்தில்
 பாலனாய் யானும் பனித்த போதுதான்
 கல்லுப் புளித்து நெல்லுச் சடைக்கும்
 வல்லதோர் கிராமிய வளமும் வளத்தின்
 வானக் குடையாய் வாரிடும் கருமுகில்
 தானம் கொடுத்த தவப்பூமி சரவணைத்
 தேனார் வயலொடும் தென்றலாய் முகிழ்த்த
 தில்லைச் சிவனைத் திருவினாய்ப் பார்த்தேன்!
 சொல்லுச் சமலும் சித்திரக் கவிஞர்
 காளை மீசையும் கற்பகக் கவியுமாய்
 அடை மயக்கும் அலங்காரத் தோடும்
 சூடை நெருப்பாய்ச் சுடர்விட்டான் கண்மௌ!
 தோடை நிமிர்த்திய செந்தமிழ்ப் பாட்டில்
 பாளைச் சிரிப்பில் பார்த்தவர் சிலிர்க்கும்
 நாளைக் காட்டிய நற்கவித தோன்றல்!
 ஊர்வலம் செய்தான்! ஓண்தமி மாளர்
 பேர்வலம் செய்த பொழுதிற் புலர்ந்தான்!

சொக்கன், செந்தி, சில்லையூர், முருகையன்,
 பக்கத்தில் மகாகவி, பார்வதி நாதன்
 ஜியாத் துரையான் அல்லை சத்தியன்
 கையான் மதுராக் கவிநா கராஜன்
 பொய்யாக் காரை சுந்தரன் தொட்டு
 காப்போ இரத்தினம் புதுமை லோலன்
 பூப்போல் மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா
 கோவை, மாவை, கிழக்கிற் காசி
 நீலா வண்ணும் நெடும்தமிழ் நிழலில்
 சிற்பி இன்னும் முற்போக் காளர்
 நற்றமிழ் எழுத்தர் நாலா திக்கிலும்
 அன்பராய் நின்ற அறிஞர்க் கறிஞராய்
 கன்னற் புலவர்க் கருவரை நின்ற
 தில்லைச் சிவனே! செந்தமிழ்க் கரசியென்
 நல்மா தரசியை நாயகி ஆக்கிப்
 பிள்ளையம் மாவெனப் பொழுதெலாம் பேசி
 அள்ளுமா தரசியால் அறிவொடும் முகிழ்தக
 பிள்ளைகள் ஏழ்வர் பெயர்சொல் நின்றார்!
 அரசியல், அறிவியல், ஆழந்த கவிப்புல
 வரிசையில் முன்னுள வகையிலே சிறந்தான்!
 கன்னி என்பது கனிமுதற் புத்தகம்
 பின்னர் தாய்னெனப் புகழிலோர் புத்தகம்
 வேலணைப் புலவர்கள் விதந்தவ ரலாறு
 சாலவும் நூற்பல சரித்திரம் படைத்தான்!
 பட்டனத்து மச்சினி, பாவையர் சதிர்எனும்
 சொட்டும் சின்ன மேளத்தைப் பாடினான்!
 கொள்வயல் வெள்ளாரி, குளிர்நீர் வத்தகை
 அள்ளுதெங் கிளாநீர், அகழந்து குடித்த
 எல்லமும் பாடி இளைஞர்மண் குளித்த
 சொல்செயல் பாடிச் சுகந்தக் கிராமியக்
 கவிஞராய்த் திகழ்ந்தான்! கனிவொடும் விமர்சகர்
 அவிசொரிந் திடவே ஆகுதி ஆனான்!
 தமிழும் அமிழ்தும் தகத்தபொன் மனமும்
 அமிழ்தும் படைத்த அணிநிலம் மாந்தித்
 தில்லைச் சிவன்னன் தீங்கவி நிமிர்ந்தான்!
 எல்லாக் காலமும் இவன்கவி
 சொல்லைக் குழைத்துச் சுகம்தரு மாமே!

காலத்தால் கனிந்தனை வாழ்க

(முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் திறும்சொல்லும் ஓர்கவிதை)

வாழிய தலைவி அம்மா
 வாழிய ஜெயத்தின் அம்மா
 வாழிய அறத்தின் கீற்றே
 வாழிய குரலின் வீச்சே
 வாழிய ஈழ மண்ணின்
 வரமிடும் கால ஊற்றே
 வாழிய வாழி என்றே
 வாழ்த்துகின் ரோமே வாழி!

நேற்றெலாம் எங்கே என்ன
 நிகழ்விலே இருந்தால் என்ன?
 காற்றிலுன் குரல்கள் மாறக்
 காலமே பகைத்தால் என்ன?
 போற்றிடும் மாந்தர் பின்னாள்
 போகநீர் கண்டால் என்ன?
 நாற்றினைத் தேச மென்றே
 நட்டனை என்றும் வாழ்வாய்!

பொன்மனச் செம்மல் வாக்குப்
 பொதிந்தவுன் குரலின் நோக்கு
 சொன்னதைச் செய்யும் ஆழ்றல்
 சீரிய கொள்கை நாக்கு
 பின்னலாய் உலகக் கோட்டில்
 பிறந்தது தமிழன் மன்றில்
 அன்னமே ஈழம் வைத்தாய்
 அசைக்கவே முடியா தம்மா!

அன்னைமன் சிதறு கின்ற
 அலறுவாய் ஓலம் கேட்டும்
 சின்னபிஞ்சு சிறுவர் வாலைச்
 சேயிழைத் தாயர் தந்தை
 பன்னமாய்ச் சதையின் துண்டாய்ப்
 படுகுழி அழிக்கும் போதில்
 சன்னமாய் எழுந்த உந்தன்
 சரித்திரக் குரலே கண்டோம்!

ஆயிரம் கதைகள் கோடி
 அரும்கவி இயற்றி வண்ணப்
 பாயிரம் பரணி பாடிப்
 பார்ப்புலம் வரித்தால் என்ன?
 தாயினைப் போலே வந்த
 தங்கமே நிகரே இல்லாய்!
 கோயிலாய்த் தமிழாய்க் குன்றாய்க்
 கொற்றவம் சமைத்தாய் வாழ்க!

பிள்ளைத்தமிழ் வெளியீடு வாழ்த்து

உள்ளிருந்து என்னை உருவாக்கி ஆளுகின்ற
 பிள்ளை முருகனுக்கு என்முதல் வணக்கம்!
 ஆகமங்கள் வேதாந்த அருமறையின் மந்திரங்கள்
 ஒமகுண்டம் மாக்குகின்ற யோகர்ஜ்யா வணக்கம்!
 அறங்காவற் சபைநின்று அற்புத முருகனுக்காய்
 உறங்காமற் பணிபுரியும் உத்தமரே என்வணக்கம்!
 பள்ளம்புலம் இன்று பாதிப் புலமாக
 வெள்ளத்தீ யாடும் வேதனையில் உருவேற்றி
 வள்ளிக் கணவனுக்கு வரலாறு சமைக்கின்ற
 உள்ளங்கள் யாவருக்கும் ஓங்குமொரு பேர்வணக்கம்!
 காலப் பொழுதாகிக் கலங்கரையில் தீபமென
 சாலப் பொழுதொன்றைச் சத்திய மாக்கியபின்
 வாழும் மனிதர்களே! வாழ்நாட் சாதனையில்
 ஏழுலகும் தாண்டி இன்றுநீர் வருகின்றீர்!
 சீலச் சிறப்பார்ந்த செப்பேடு ஆக்கியதன்
 கோலப் பதிவேட்டைக் குமரனுக்குக் காட்டுகின்றீர்!
 அள்ளும் தமிழில் அழகான பிள்ளைக்கு
 பிள்ளைத் தமிழ்கேட்டுப் பேச அழைக்கின்றீர்!
 வள்ளற் கவியென்று வந்தென்னை அழைக்காமல்
 கொள்ளைக் கவியென்று கொஞ்சமுங் கூட்டாமல்
 பிள்ளைத் தமிழழப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்!
 எள்ளளவும் இல்லா எழுத்துப் பிழையென்று
 சொல்ல எனக்குத் திராணியில்லை ஆனாலும்
 அல்லற் புயலின் அலைக்குள் அகப்பட்ட
 வல்லதோர் மண்ணின் வரிவடிவைப் பாடுகிற
 கல்லைத் தந்தேன்! கண்மணிகாள் கேளுங்கள்
 உள்ளம் உருகி ஒடுங்கிமனம் நின்றெந்தன்
 பள்ளம் புலத்துப் பருவஞ் சிறிதான்
 பிள்ளை முருகனுக்குப் பேசும் தமிழனித்தேன்!

துள்ளூப் பறந்து துருவத்துள் வந்தாலும்
 ஊரும் உறவோடும் ஓர்குடிலாய் ஆணவுங்கள்
 பேரும் புகழார்ந்த பெட்டைப் பார்க்கின்றேன்!
 அள்ளும் பணமுடிப்பில் ஆலயத்தைக் காக்கின்ற
 வள்ளூற் கரங்களையான் வாயார் வாழ்த்துகின்றேன்!
 முருகனுடன் நின்று முருகனுக்குக் கோவில்
 பெருக எடுக்கின்ற பெட்பார் திருப்பணியில்
 உள்ள அனைவருக்கும் ஊருலக மெல்லாமும்
 வள்ளூற் பெருங்கையாய் வாரிக் கொடுக்கின்ற
 ஊரின் சிறப்பார்ந்த உத்தமர்கள் யாபேர்க்கும்
 வேரின் சிறகாய்இவ் வே.இராச லிங்கம்னன்
 ஆழ மனதிருந்து அள்ளிவரும் வாழ்த்துகளை
 வாழும் நிலத்தோடு வண்ணமென ஆக்குகின்றேன்!

பிரதமா கிறிஸ்தியான்!

(முன்னாள் பிரதமர்)

பாணம் பொங்கல் பேசிச் செல்வார்
 பாராய் கிறிஸ்தியான் பார்தம்பி
 தூணாய் கண்டா நிமிரச் செய்தார்
 தேசத் தலைவர் தானப்பா!

நாணல் போலும் வளைவார் எனினும்
 நாட்டைப் பழித்தால் வளையார்பார்
 கோணல் வயத்தில் குத்திக் கிழித்து
 கொள்கை பரப்பும் மழையாவார்!

மாண்டு போன நிதியின் குழியை
 மறுபடி நிரப்பி அசத்துகிறார்!
 ஆண்டு பதினெந் தாகிடச் சேவை
 அரசியல் கண்ட பிரதமராம்!

வேலை வாய்ப்பு பொருளா தாரம்
 விழுந்து விடாத நிலையேற்றி
 நாளை உலகை மீள அமைக்கும்
 நமது கிரசியான் பார்போற்றி!

வாழிய எங்கள் கிரச்சியான் தாத்தா
 வளமுடன் கண்டா தான்வாழ்க!
 ஆழிகுழு உலகில் அழகிய கண்டா
 அன்பை விதைத்து நிதம்வாழ்க!
 (கிறிஸ்தியான் பிரதமராயிருந்த போது பாடியது)

சர்சோதி மாலை வாழ்த்து

மின்னல் திரண்டு விழுந்தது போலென்
 அன்னை மடியில் அதிர்வுண் டாக்கிச்
 சன்னச் சிற்காய்ச் சந்தமும் மந்திரச்
 சின்னம் அமைத்துச் சிரசுட் புகுந்த
 கண்ணற் தமிழே! கடல்கடந் தாலும்
 என்னுள் இருக்கும் ஈழத்து மாதே
 உன்னைப் பணிந்து ஊர்தலை கூடிய
 இன்பப் பொழுதில் என்தமிழ் வருக!
 மகத்துவம் பொலிய மன்றினிற் தமிழர்
 தகவலுக் கென்றே தனித்துவம் பெற்ற
 ஒருதமிழ் ஏடு! உலவிடுஞ் சூரியன்
 வருகைபோல் மாறா வருகையைக் காட்டும்
 திருவெனும் தலைவ! தீந்தமிழ் அரங்கப்
 பெருவிழாத் தலைவ! பொங்குமென் வணக்கம்!
 சர்சோதி மாலைச் சரித்திர நாலை
 உரமாய்த் தமிழின் உயர்வாய்ப் படைத்தோன்
 பால்.சிவ கடாட்சம் பாங்குறும் முனைவரே!
 ஆலமாய்த் தமிழை ஆக்கினை! ஐயநும்
 ஆய்வுப் பணிக்கென் அன்புசால் வணக்கம்!
 கற்றவர் காய்விலார், கருத்துளார் அறிஞர்
 நுற்றவ வானின் நாயகத் தோரே!
 பொற்சபை தனிலே பொங்கிடும் உள்ளச்
 சொற்சபை எனவே சீரளிப் போரே!
 ஊரின் மிசையில் ஒருதனிச் சிறந்தோன்
 வேரின் மைந்தன் விழாவிலே என்றன்
 வணக்கம் சொரிந்தேன்! வார்கடற் கண்டா
 அணங்கை வாழ்த்தினேன்! அனைவரும் வாழ்க!
 சர்சோதி மாலைச் சாத்திர நாலை
 சிர்சோடு ஆய்வுச் சிந்தனைக் காக்கி
 உரமோடுந் தமிழர் உயர்வும் அறிவும்
 புரமோடும் பல்நூறு போயின ஆண்டுகள்
 எனினும் ஊன்றி எழுத்தொடும் ஆய்ந்து
 முனைவர் பாலா விதந்துளார் கேண்மின்!
 பண்டித பராக்கிரம பாகு மன்னவன்
 உண்டான அரசில் உயர்தமிழ் அமைச்சர்
 போச ராசன்னன் பேரியற் பண்டிதர்
 பேசும் கணக்குநால் பிச்சவா ராய்ந்து

சர்சோதி மாலை சாற்றினார் பாலா!
வரலாற்றில் இதுவே வாய்த்தநூல் ஒன்றாய்ச்
சர்சோதி மாலைக் சாத்திரம் கணக்கு
சரித்திர மாக்கிய சரிதநூல் இதுவாம்!
பால. சிவகடாட்சம் பண்பெனுஞ் சித்தர்
காலம் தந்தவோர் கலாநிதி என்பேன்!
ஓரிரு மாதங்கள் எழில்நிலம் சென்று
ஊரிலே நடந்தார்! இல்லமும் பள்ளி
ஏடு தரித்தவூர் இறையொடுங் கோவில்
பாடுறை கண்ட பழங்குடி பார்த்தனர்!
நிலமும் பக்தியும் நின்றவா ராய்ச்சியும்
பலமும் தமிழும் பகையினில் அழிந்தநம்
குலமுங் கோத்திரம் கொண்ட மகத்துவம்
உளத்திற் பதித்து உளம்மிக நொந்தார்!
பாலசிவ கடாச்சப் பட்டறி வாளரே
காலம் உங்களைக் கணக்கிடும் வாழ்க!

(கலாநிதி பால. சிவகடாட்சம் விழா வாழ்த்து)

ஆடல் நிகழ்வும் அருங்கலையும்

ஆடலின் திறமை கண்டு
அகத்துளே மகிழ்வு கொண்டு
தேடலாய் அமர்ந்தி ருக்கும்
தேசத்துத் தமிழீர் இந்த
மேடையின் தலைவா! நடன
வித்தகி கிருபா மற்றும்
கூடலாய்ப் பரதம் நெய்யும்
கூட்டமே வணக்கம் செய்தேன்!

அலைகளும் நடனம் செய்யும்
அடர்மர உச்சிக் காவின்
இலைகளும் நடனம் செய்யும்
இருக்கரை அருவி ஓட
மலைகளும் நடனம் செய்யும்
மன்றதில் தில்லைக் கூத்தன்
சிலைகளும் நடனம் செய்யும்
சிறுப்பெலாம் ஆடல் தானே!

தண்டலை மயில்கள் ஆடுத்
 தாமரை நீந்தி ஆடு
 வண்டினம் பாடி ஆடு
 மயில்தொகை விரித்து ஆடு
 மண்டலத் தீச னோடும்
 வைகறைக் கதிரே ஆடு
 கண்டதே பரதத் தொட்டில்
 காண்கிறோம் வெள்ளை நாட்டில்!

வாடையில் பயிர்கள் ஆடும்
 வளைந்துமே மூலலை வீசும்
 ஆடையாய்க் கலைகள் நெய்து
 அன்னைமண்ண் எழிலே காட்டும்
 மேடைகள் எல்லாம் எங்கள்
 வேருளோ பிறந்த வாறு
 நாடுகள் எல்லாம் வைத்தெம்
 நல்மொழி வளர்ப்போர் வாழ்க!

தமிழ்நாடே பரதத் தொட்டில்
 தாளமும் லயமும் பாட்டு
 அமிழ்தென்னுங் கீர்த்த னையும்
 அலாரிப்பு பதம்தில் லாணா
 அமைவிடப் பலபக் கத்துள்
 அழகிடும், வைரம் போலே
 எமையெலாம் ஈர்க்கும் ஆடுல்
 ஏந்தினை யாரே என்பேன்!

சந்தொடும் கலைப்பண் பாடல்
 கச்சேரி ஆடு ரங்கம்
 விந்தையாய்ப் புரியும் தேச
 வித்துவத் துள்ளே நின்று
 சிந்தையில் தமிழீ முத்தைச்
 சேவிக்கும் மன்று ளோரே!
 இந்தநற் பொழுதில் என்னை
 இயம்பிட வைத்தீர்! நன்றி

-ஆடுல் அரங்கக் கவிதை

இனியதொரு இணையம்

எழுத்தாளர் இணையம் என்ற
 இருஞ்சனை காண்போம்! முன்னைப்
 பழுத்ததோர் பண்பின் கூட்டுப்
 பகுந்தமிழ்ச் சமுதா யத்தை
 வழுத்துவோம்! மண்ணின் ஈர்ப்பு
 மகுடமாய் வைரங் கோர்த்து
 இழுத்திடுங் காந்தம் போன்றே
 இயக்குவோம்! எழுச்சி கொள்வோம்!

மன்மத வருடம் பொங்கி
 வருமிந்த நல்நாள் தன்னில்
 பொன்புகல் புலத்தி னோடும்
 புத்தகம் எழுத்தி னுள்ளே
 இன்புகல் எழுத்தர் வண்ணம்
 இகல்பரஞ் சோதி ஆக்கித்
 தொன்புகழ் அரங்க மாக்குந்
 தூயதோர் மன்றங் காண்போம்!

இருதயப் பதிவி னேட்டில்
 எழுத்தரின் கரங்கள் கோர்த்து
 கருத்தொரு மித்து வண்ணக்
 காணொளி யாக்கும் செல்வீர்!
 உருக்கிய பொன்போற் சோதி
 உள்ளொளி யாக்கங் கண்மெர்!
 நொருக்கிய வாழ்வுக் குள்ளும்
 நிசத்தினை எழுது விப்போம்!

அன்பொடு இதயங் கோர்த்து
 அணியிடும் எழுத்தர் ஆகி
 இன்பொடும் சமுதா யத்தின்
 இயல்பினைப் பதிக்கும் மாந்தர்
 நன்புகழ் விருது நல்கி
 நாயகர் மதித்து வாழ
 மன்மத வருடங் காண்போம்
 வையத்தில் தமிழூக் காப்போம்

வவீதன் (மிரு)தங்க அரங்கேற்றம்

ஆயக ஸைகள் கற்று

அரங்கிடுஞ் சமுதா யத்தின்

சேயராய் மருவும் காந்தட்

சிறுவர்க் ளெல்லாமும் மண்ணின்
தூயராய் முகிழ்ப்பார்! மேன்மைத்

திசையெலாம் ஓளிர்வார்! சொந்தத்
தாயரூர்ப் புகழைச் சேர்ப்பார்!

தமிழொடும் வாழ்வார் தாமே!

தங்கமென் றுலகு போற்றத்

தாங்குபொன் காண்பார்! ஆயின்
தங்கமிரு தங்கம் என்னும்

தமிழ்க்கலை பொன்னின் மேலாம்!
எங்கமண் இனமே ஏற்கும்

இசைக்கலை தன்னை இந்நாள்
தங்கமாய் வபீதன் ஆற்றத்
தாயராய் வாழ்த்து கின்றோம்!

தான்தோன்றி அம்மன் தோன்றத்

தாய்நிலம் அன்று கண்டோம்!
வான்தோன்றும் மழைபோற் செல்வ
வளநகர் நாரந் தனையூர்

ஆன்றோராய் ஊர்த்தொண் டாற்றும்
அப்பன்றீ ராஜன் கெளரிச்

சான்றோனாய்ப் பெற்ற பிள்ளை
மிருதங்க மிசைக்கக் கண்டோம்!

ஊரெலாம் போற்று மிந்நாள்

ஒலித்தனன் மிருதங் கமே!
பேரெலாம் வவீதன் பெற்ற

பெருமையெல் ஸாமும் எம்மைச்
சேரவே ஆற்றி நின்றான்!

சிறப்பிதற் கிணையே உண்டோ!
அரமாய் கலையின் உச்சி

அடைந்தனை வவீதா! வாழ்க!

எழுத்துக் கிரீடம் குரு. அரவிந்தன்

எழுத்திடும் துறையே ஆகி
 இயல்பொடும் வாழ்க்கை யோடும்
 முழுப்பகை காதல் வெற்றி
 முறைகலுங் கருத்துக் குள்ளும்
 பழுத்ததோர் வரைப டத்தைப்
 பதறுமோர் அவலக் கீற்றை
 இழுத்தொரு புனைவுண் டாக்கி
 இன்றுநீ குருவென் றானாய்!

குருஅர விந்தன் என்றே
 குவலயம் தமிழ்நா டெங்கும்
 துருவிடும் ஈழத் துள்ளும்
 தூரவின் கதைஞர்க் குள்ளும்
 ஒருவனாய் ஆகிச் செம்மை
 இருபத்தி ஐந்து ஆண்டு
 கருவினைச் சுமந்த கர்ப்பக்
 கீரிடமென் றானாய் வாழ்க!

தமிழகக் கதையின் பாங்கு
 சரித்திரம் வலுவுண் டாக்கிக்
 கமழ்ந்திடும் எழுத்தன் ஆகிக்
 கனித்தமிழ் கேர எத்தும்
 அமிழ்தமென் தெலுங்கு இன்னும்
 அகிலத்து மொழிகள் பல்லாய்
 சிமிழ்னனும் சிற்பி யாகிச்
 சிரதென நின்றாய் வாழ்க!

கனடிய நாட்டில் மேன்மைக்
 கதைதரும் எழுது கோவின்
 தனமெனப் பட்ட கோர்ப்பின்
 தண்ணெனப் பரிசம் பெற்றாய்!
 கனமெனும் எழுத்தா ஸர்க்குக்
 கணிசமாய்ப் உதார ணத்தும்
 இனமதில் நிலவாய் ஆகி
 எழுந்தனை குருவே வாழ்க!

கவிநாயகர் பாவாரம் விழாவில் ஒரு பாராட்டுக் கவிதை

(பாவாரம்: விழாக் கவிதை)

செந்தமிழ் அன்னை! முந்தைச்
சேர்அர சாள நின்ற
சந்தனப் பாவை! தொன்மைச்
சரித்திரங் கூறும் பூவை!
வந்தன நங்கை! தெய்வ
மானுடம் சுமக்கும் தாயைச்
சிந்தையில் ஏற்று வந்தேன்!
செப்பிடுங் கவிதை கேள்வு!

இலக்கியஞ் சுவறுஞ் செய்ய
இம்பொனுஞ் சிற்பி போலுந்
துலங்கிடுங் கதைகள் யாப்புத்
திரவியக் கவிதை தோன்றும்
அலக்கொடு பரிசுங் கொள்ளும்
அவையொடும் வந்தேன் கேள்வு!
கலங்கிய என்னை உங்கள்
கரவொலி தானே மீட்கும்!

பூவாரஞ் சூடும்! தெய்வச்
சுரும்புவந் தாடும்! நம்பொற்
தேவாரம் அன்ன பாட்டுத்
திரவியம் பூக்கும்! பண்பின்
நாவாரம் பூக்கும்! முக்கண்
நாயகர் விநாய கர்க்குப்
பாவாரங் கேட்கும்! கந்தப்
பாவலன் வனத்திற் தானே!

மரபொடுங் கவிதை தன்னை
மதிப்பவர்! நூறு நூறு
திரவியப் பாடல் மீட்குந்
தெள்ளிய கவியி னாளர்!
பரவிய உலகத் தார்க்குப்
பாவார மிட்ட வேந்தர்!
சிரமென ஈழத் தின்று
சிறப்புளார் அவரென் பேனே!

எழுத்தருந் தமிழர் கூர்மை
 இணையமுங் காப்பார்! தீய்மைக்
 கழுவிலே கொழுவம் ஏற்றிக்
 கண்ணியம் காக்கும் மாந்தர்!
 புழுவெனப் பசுமை மாய்க்கும்
 புட்பறை யாரைப் போக்கும்
 விழுமிய வாதி என்பேன்!
 விளங்கு(ம்)கோட் பாடு என்பேன்!

இணையமின் ரிருக்கு தென்றால்
 இலக்கியம் கவிதை யென்கச்
 சுணைகளின் ரிருக்கு தென்றால்
 சுவரெனக் காவல் செய்யுங்
 சுணைகளைத் தாங்கும் கந்த
 வனமவர் சிறப்பு என்பேன்!
 மணைகளைத் தீட்டும் நல்ல
 வைரமே அவரென் பேனே!

அணியென அகவை நூறின்
 அருகிலே யிருக்குஞ் செம்மல்!
 பணியென எறும்பாய் ஊரும்
 பாலனாய் இருக்கும் ஆற்றல்!
 கணிசமாய்ப் பாவின் முந்தைக்
 கணிப்பிலே உலவுந் தோன்றல்
 மணியென ஒலிக்கும் கந்த
 வனத்தினைப் போற்றி செய்வாம்!

தமிழ் பயில்வோம்

(விமலா பாலசுந்தரம்.எம்.ஏ அவர்களின் புத்தக வெளியீடு-2016)

தமிழே அமிழ்தே தளிரே கண்டாத் தகையதுவாய்
சிமிழாய் உறவாய்ச் செழுங்காப் பியத்துச் சிறகதுவாய்
இமிழ்தாய் இனிதாய் இனத்துட் புதுமை எழிலதுவாய்
வமிசத் தூடனாய் மலரும் தமிழை வணங்குவமே!

விமலா அறிவார் விருந்தால் படைத்து விளைதமிழை
கமலச் சிறுவர் களிக்கும் படியே கணிப்புணர்ந்து
அமையும் படியாய் அழைப்புக் கிழுத்து அருகணைந்து
சுமையை இலகுச் சுவையாய் வகுத்தார் திறம்படவே!

கண்ணற் தமிழும் கணமும் உடைத்துக் களிப்புடனார்
மன்னர் அரண்போல் மருவிக் குடியை வளர்ப்பதுபோல்
முன்புப் பழமை முதலாய் வரித்த மொழியதனின்
தன்மைக் குடலாய்த் தமிழே பயிலத் தகைத்ததுவே

இன்னல் கழந்து உளத்தொடு மாகிய உந்துதலாய்ப்
பன்னற் தமிழைப் பரிவுடன் சேயர் படிப்பதற்காய்
அன்பிற் கரைந்து அழைத்து இழுத்து அரவணைத்து
சின்னஞ் சிறுவர் சிரசுக் குணர்த்தும் சிறப்பிதுவே!

சங்கே முழங்கு

(தமிழகக் கவிஞர் பா.விஜய் தொரண்றோ வந்தபோது)

தங்கமணித் தமிழ்க்கவிஞர்
தமிழ்மகளாள் இளம்புதல்வ
பொங்கிவரும் உவகையொடு
பூத்ததெந்தன் வாழ்த்துக்கள்!

சங்கே முழங்குளன்
சாற்றுகவி கேட்டிருந்தீர்
எங்கே கவிவரட்டும்
எழுதுங்கள் என்றழைத்தீர்

பாரதியார் தாசனுயிர்ப்
பாட்டுவரி முழுக்கமிட்டு
வீறுகொண்ட சாதியிது
விசயனே நீயறிவாய்!

என்ன இல்லை எங்களிடம்
எழில்வானம் வந்துவிட்ட
அன்னப்படை கண்டு
அகிலவிழி விரிந்ததுபார்

சீதனத்தைத் தொலைத்துவிட்ட
தேசம் எழுதாதோ?
ஆதனத்தில் மணம்கேட்டால்
அவர்சிறைக்குப் போகாரோ?

சாதிப் பெயர்கொண்டு
சண்டை வலிந்திமுத்தால்
நீதிக் குடையின்கீழ்
நேரா(க)கச் சிறையழைக்கும்!

புதுமைப்பெண் பாரதியார்
போய்விட்டார் தமிழ்நாட்டில்
பதுமைக்குக் கொடுமையிடும்
பரம்பரைகள் போனதுவோ?

புதுமைப்பெண் ஈழத்தில்
புதுப்பரணி எழுதுகிறாள்
சதிவைக்கும் மாந்தரினைக்
சரித்திரமாய் எழுதுகிறாள்!

உயிரை நிலமடியில்
உள்ளபடி எழுதுகிறாள்
உயிரில் தமிழ்நிலத்தை
உரமாக்கி வாழுகிறாள்!

தரைநீளம் கடல்நீளம்
தன்முக்கிலின் வான்நீளம்
வரையாக நின்றுகவி
வண்ணம் போடுகிறாள்!

வணிகதுறை ஊடகங்கள்
வழங்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள்
அணிசெய்யும் பிள்ளைக்கு
அழகுதமிழ் பெயர்கூட்டும்!

பொங்குதமிழ் வெல்கதமிழ்
 பொங்கிவரும் வையமெலாம்
 எங்களினத் தமிழ்மானம்
 எழுதுகிறோம் வெள்ளைமனம்

சோபை நிழல்கொடுக்கும்
 விறைபனியில் துகிலகற்றும்
 மேபிள் மரநாட்டில்
 விளைந்துவரும் தமிழமுதம்!

என்றாலும் எங்கள்
 இதயத் திருநாட்டில்
 தின்றுவரும் போதைத்
 தினங்கள் என்றும்தான்!

அந்நியர்கள் கோடரிக்கு
 ஆசையிலே காம்பானார்
 இந்தயுகம் தன்னிலுமே
 எங்களினம் வீம்பாச்சு!

சங்கம் முழங்கிவரும்
 சரித்திரங்கள் முழங்கிவரும்
 எங்கள் நிலப்படுகை
 எழுதுமடா விழுமியங்கள்!

மந்தார வரிகளிட்டு
 வான்தமிழை வென்றவனே
 சிந்துத் தமிழ்ப்புலவா
 சென்றுவா சந்திப்போம்!

மருத்துவம் அறிவீர்

(பால, சிவகடாட்சம் புத்தக வெளியீடு)

அன்னையாம் நல்லாள் கல்வி
 அறிவதைத் தந்தாள் தெய்வ
 நன்னென்றி சொன்னாள் அந்த
 நயப்பினில் தமிழாள் வந்தாள்
 கன்னலும் பாலும் சேர்த்து
 கவிதையாய் ஊட்டி விட்டாள்
 அன்னவர் திருத்தாள் போற்றி
 அவைவந்து வணக்கம் செய்தேன்!

சாயமே பூசான் வெள்ளைத்
 தலையெனும் ஆசான் என்றும்
 மாயமே வீசான் எண்ணம்
 வாரிடக் கூசான் நெஞ்சில்
 தூயவை தெரியும் கல்வித்
 துறையெலாம் தெரியும் ஆற்றல்
 ஆயராய் தலைவர் கண்டேன்
 அதிபரை வணக்கம் செய்தேன்!

நோயிலே வாழ்க்கை கொள்ள
 நொழிந்தவர் மீட்சி கொள்ள
 பாயிலே படுக்கை கண்டு
 பட்டிடும் துயர்கள் தள்ள
 காயிலே அறிவு கொள்ளக்
 கனிந்துபின் அறிவாய் அள்ளத்
 தாயவை போல வந்த
 தமிழரீர் வணக்கம் செய்தேன்!

நல்லவர் இதயம் தன்னில்
 நன்றியாம் உருவம் ஓன்றில்
 சொல்லிலே அழகு காட்டும்
 சிறந்தவர் மனிதப் பண்பில்
 அல்லவை தவிர்த்து ஆற்றல்
 அறிவது காணும் மாண்பில்
 துல்லிய மாந்தர் உண்டேல்
 சிவாவன்றோ வாழ்த்துச் செய்தேன்!

பற்பல நோய்கள், எம்மைப்
 பலியிடும் நோய்கள், காலை
 முற்பகல் நோய்கள், தொந்தி
 முட்டிடும் நோய்கள், மாலைப்
 பிற்பகல் நோய்கள், நாரிப்
 பிடிப்பொடு நோய்கள் எல்லாம்
 கற்றவர் சொல்லைக் கேட்டால்
 கணமெனும் வருமோ சொல்லீர்!

எழுத்துவர் சிவக டாட்சம்
 எழுதினார் நோய்கள் காட்டும்
 அழுத்துவம் சொன்னார் வாதை
 அகற்றிட வழியும் சொன்னார்
 தழுத்தமன் குழையும் வேலித்
 தளையிலும் மருந்து கண்டார்
 கொழுத்தநாம் கேட்டோ மில்லை
 கொலஸ்ரோலில் வாழு கின்றோம்!

நடையிலே நோய்கள் போகும்
 நல்லங்கீர் மிடிகள் சாகும்
 செடியிலே ஆயுள் வேதச்
 சிறப்புகள் உண்டே யாகும்
 இடியுறச் சிவாலே சொன்னார்
 என்றாலும் எட்ட நின்றோம்
 தடியுடன் குடையும் தாங்கி
 ததிங்கிணம் போடு கின்றோம்!

இருந்தநாம் எழும்ப மாட்டோம்
 எழும்பினால் இருக்க மாட்டோம்
 வருந்திநாம் வாதை யூட்டும்
 வகையிலே உணவு கொண்டோம்
 மருத்துவம் தமிழர்க் கென்று
 வடித்தனர் சிவாலே சொல்லும்
 கருத்திலே வாழ்வோம் என்றால்
 கண்டநோய் வருமோ சொல்லீர்?

நொருக்குதீன் ஆட்டி றைச்சி
 நீலநண்டு றாலும் கேட்டு

விருப்பொடு மலிவு பார்த்து
 வேண்டிடும் மனிதா கேளாய்
 பருத்துநீ சாக வேண்டாம்
 படியிந்த நூலை வாங்கி
 மருத்துவம் தமிழர் கண்ட
 மகத்துவம் பெரிதாம் அப்பா!

கலாநிதி சிவக டாட்சம்
 கட்டுரை பலதும் ஆய்ந்து
 விலாவரி தமிழர் தொன்மை
 விளங்கிய மருத்து வத்தில்
 இலாதொரு நூலைத் தந்தார்
 இன்தமிழ் வாழ்வுக் கெல்லாம்
 நிலாவெனக் கண்டா மண்ணில்
 நெஞ்சிலே பதிந்தார் வாழி

(பால.சிவகடாட்சம் பாராட்டு: 15-07-2007)

.....வேறு.....

என்னஇல்லை என்தமிழா என்றோன் கேட்கின்றேன்
 கன்னியில்லை எம்தமிழாம் காரிகையாள்-தொன்மைப்
 பொழிவென்கப் பல்மொழிகள் பெற்றாளே வஞ்சி
 அழிவில்லாள் என்ப தறி!

பகுதி-6

, iwtk;

வேலணை யந்திய கல்லூரி மேவறையும்
சிவகாமி சமேத நடராசர் பஞ்சமணி மாலை
காப்பு

வானவி நாயக வண்ணனே ஐங்கரத்
தீன தயாளனே தெள்ளமுதே-தானமுத
வேலணையூர் மத்தி விளங்கிடுங் கல்லூரிக்
காலசிவப் பாமாலை காப்பு!

வெண்பா!

அம்பாள் சிவகாமி அய்யன் நடராசன்
தம்பால் இழுத்துத் தருங்கல்வி-நெம்பார்
விதந்துறையுஞ் சாலை விளங்கிவருங் கோவிற்
பதம்பாடு கின்றபதி பார்!

அறுசீர் விருத்தம்
காலமும் மடியக் குன்றிக்
கல்விபோம் படியாய்க் கெட்ட
மூலவேர் தன்னைக் கோதி
விருட்சமாய் ஆகச் செய்தார்!
வேலணைக் கல்விச் சோலை
விளங்கிடுங் கோட்ட மாகிப்
பாலமுஞ் சிவனார் அம்மைப்
பாகனார்ப் பதியே வாழ்க!

கட்டளைக் கலித்துறை
பழையமா ணாக்கர்துப் பாரெலா மென்கப்
பரந்தொருகால்
மழையெனப் பொய்கை யனையபொற் செல்வம்
வழங்கியதோர்
இழையமொன் றாக்கித் தெழிலுறும் வண்ணம்
இலங்கிடுமோர்
குழையணி யம்பாள் நடராச ராலயக்
கொற்றமதே!

எழுசீர் விருத்தம்
அரனென நின்று அரணிடுங் கண்டா
அணியெனப் பழையமா ணவர்கள்
சுரமெனக் கல்வி செறிந்திட ஊக்குஞ்
சிற்பியர் நற்பணித் தூயர்

வரமெனப் பல்லார் வகையிலு மேற்றும்

வள்ளலார்க் குன்பதந் தாராய்!
சிரமெனப் பள்ளிச் செம்புலங் காக்கும்
சிவகாமி யுடன்சிவ னாரே!

திருப்புகழ் சந்தப்பா

காலத் தாலொரு ஞானப் பாலென	கங்கையானே
கானஞ் சூழிய	கங்கையானே
காதம் போலொரு காவும் நூலினைக்	வைத்தநேசா
காதல் ஆகிட	வைத்தநேசா
பாலத் தாயவ னோடும் மாசற	பண்ணுமீசா
பாடம் மேவிடப்	பாங்குளானே
பாகங் கோசிவ காமித் தீசனும்	பாங்குளானே
பாதத் தாளிடு	மெண்ணுமாறாய்
சீலக் கோவிலு மாகுந் தேபுகல்	கல்வியாறாய்
கூடும் பாவொடு	கல்வியாறாய்
தேவப் பூநறுந் தேடற் சோலையி	கொண்டபோதே
லீரந் தூறிய	தம்பிரானே!
தூலந் தாபுனல் தோயும் நாளது	
தேசங் காணுதல்	
தேருஞ் சாலையி ஸீசர் காவிய	
மாகும் மாசிவத்	

திருவன்னாயலை ஈஸ்வர் நவமணிமாலை

காப்பு

அருணாச லேஸ்வரர் அம்பிகை பாகத்
தருவாய ரர்த்தனா ரீஸ்வர்-ஒருநவமாய்
சிந்து மணிமாலை செப்பவண் ணாமலையின்
கந்த விநாயகரே காப்பு!

வெண்பா

மூர்த்தி தலம்தீர்த்தம் மூன்றுஞ் சிவனுடைய
கீர்த்திகொள் ஞானக் குவிதலமாம்-ஆர்த்துலகில்
எங்கிருந் துஞ்சிவா வென்பார்க்கு முக்திதரும்
பொங்குமரு ணாக்சலமாம் பேர்!

எண்சீர்க் கழிவெந்திலாடி ஆசிரிய விருத்தம்

நுநாட்டுப் பெருங்கோவில் நாத மாகி

நற்புதம் ஜந்தினிலே நயக்கும் அக்னி
தொடுங்கோவிற் பதியாகித் துலங்கும் நால்வர்

திருப்பதிகச் சூடலொடுஞ் சிறக்கும் மலையூர்!
அடுபிரம்மன், திருமாலும் ஆண் வத்தை
அழித்தபெரு மாலயமும் அடியார் போற்றுங்
கடுமூச்சி மலையினொடுங் கார்த்தி கைப்புங்
கவர்விளாக்குக் காட்சிதருங் கடவுள் போற்றி!

இயல்தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

வீசம் பனிவெண் விளங்குங் கனடியத்தும்
முசங் குளிரில் விதந்துநீ் ராற்பெருக்கிப்
பேசுந் திருவண்ண மாமலைப் பேரானைப்
பூசுந் திருநாறு பூண்டு மிகப்பணிந்தோம்!
பாசுந் தரமும் மணிப்பு ரகத்தும்
தேசங் கனியத் திருப்பா அருளியதோர்
ஆச கவிஞர் அளந்தவா றென்சிவர்க்குச்
சோசுந் தரப்பா சொலவாராய் செந்தமிழே!

கட்டளைக் கலித்துறை

கிரிவலஞ் சுற்றக் குவலயம் மேவச் சிவன்மலையிற்
புரிதரு பாதைப் பொழிலொடும் ஒன்பது கோபுரஞ்சேர்
எரிவளர் ஆச்சி ரமங்கள் இரும்வழி யெட்டுலிங்கத்
திரிதரு திக்குத் துறையார் தரிசனந் தோன்றிடுமே!

கொச்சகக் கலிப்பா

திருவெம்பா வருட்பாவைத் திருக்கந்த ரணுடுதி,
திருப்புகழின் முதற்பாவை, திருவம்மா னையமுதை
அருநாச்சல் அட்டகத்தை ஆக்கியரும் பாக்கிவைத்த
கருவுலப் பெருங்கோவில் காணுதும் அண் ணாமலையே!

அறுசீர் விருத்தம்

இராஜகோ புரத்தைக் கண்டால்

இறைவனைக் காணல் ஆகும்!

பிராயமாய் ஒருகால் வைக்குங்

கிரிவலம் முதலாம் யாகம்!

இராகமாய் அடுத்து வைக்கத்

ராஜ்யகூர் இரண்டாம் யாகம்!

வராகமென் னடிதான் மூன்றில்

வகுப்பது அனைத்தாம் யாகம்!

சிவபுரி பார்த்தேன்! உன்றன்

சிறப்பெலாங் கண்டு வந்தேன்!
 நவமணிப் பரலென் பாவை
 நயந்துன தரங்கம் ஆக்கி
 தவபலன் யானுங் கொண்டேன்!
 தண்தமிழ்க் கிரியார் போலும்
 அவையுள தாக்கி நின்றேன்!
 அருள்கவண் ணாமத் தோனே!

அருணாசலத் திருப்புகழ்
 அருணாச லம்புலத் தருளோனே
 அனலான வெம்பதிக் குடியோனே
 தெருளான மன்பதைத் தெளிவோனே
 தெருவோடும் லிங்கமாய் உறைவோனே
 கருவாகி வந்தருட் கனிவோனே
 கழலாகி வந்தவர்க் கருள்வோனே
 பொருளாகி நின்றநற் சிவனேயா
 பெருந்தீப் மானநற் பெருமானே!

எழுசீர்க் கழிந்திலடி விருத்தம்
 கிரிவலங் கொள்ளுந் தெரிதழல் மலையாய்
 கிணைதுணை அனையநல் இறைவா!
 புரிவதை யாலுந் பேரழி வாலும்
 பொசுங்கிய தல்லவா பூமி
 சுரிதரு கடலில் செருகிய படகாய்ச்
 சொந்தமும் நிந்தமும் இழந்தோம்!
 கரிமனங் குடைத்து அருள்தரு வோனே
 கார்த்திகைத் தீபனே காப்பாய்!

கும்மி

தேன்கவி யாமென்று சொல்வதற் கேநல்ல
 தீந்தமிழ் கொண்டிட வேண்டும் அய் யா!
 சூன்கவி என்றுமண் கொள்ளாது விட்டவன்
 கூட்டிக்க மித்திடில் கேடுஅய் யா!
 வான்மலி மாமலை வண்ணதீ பத்திலே
 வந்தொளி கண்டிடப் போகையி லே
 ஏன்இது வென்றிடக் கூடுமோ? அப்பநீ
 இன்னருள் தந்தெனை ஆளுவை யோ?

நல்லைப் பேரிறைவன்

மங்கலச் சங்கொலி மத்தள நாதம்
 மாதவ அந்தணர் மந்திர கீதம்
 பொங்கிடப் பொற்கரம் வேலினை ஏந்திப்
 பூம்புகல் நல்லையில் பொன்மயில் ஏறும்
 திங்கள் வனப்புயல் சேல்லிழி மாது
 தேமொழி வள்ளியின் திருமண வாளா
 கொங்கலர் பூச்சரம் சூழிய கோலம்
 கோடிட நான்மணித் தேரினில் வருவாய்!
 -(தேர் நேரில்-1968-யாழ். ஈழநாடு பத்திரிகை)

ஆறு இலட்சமும் ஆகிய பக்தர்
 ஆறு முகனுடன் அழகிய தேரும்
 வீறு கொண்டிட வீதியிற் தோன்றி
 மெல்லடி யிட்டிட மெல்லடி யார்போல்
 பேறு பெற்றவர் புலத்திருந் தோடிப்
 பொன்னார் முருகனைக் கண்டனர் தாமே!
 கூறு பெற்றவன் போலிருந் திங்கே
 கோலனே யுன்னையான் கொண்டனன்தானே!
 -(தேர் தொலைக்காட்சிப் பதிவு-முகநூல் 2015)

ஆய கலைமகளே அம்மா

சரஸ்வதி காப்பு

தூயவெண் தாமரையில் துஞ்சாது வீற்றிருக்கும்
 ஆய கலைமகளே அம்மனே-தாயாய்
 கருணையொடு முத்தமிழைக் காத்துவரும் தேனே
 இரும்கவிதை என்றனுக்கு ஏர்!

அகவல்

கண்டாவும் வெளிநாடும் கலைமகள் தினம்பாட
 மனதுக்கண் ஒளிகாட்டும் வண்ண அருள்கண்டேன்
 தெருவெலாம் கோவில்கள், தென்றல் இசைமருவக்
 கருவான தேசத்தில் கலைமகளே உனைக்கண்டேன்!
 பூசையும் நோன்பும் பொழுதெல்லாம் நடக்குமொரு
 வாசப் புகையினிலே வாணியுனைக் கண்டேன்யான்!
 காசம் பணமுடிப்பும் கண்டு இருக்காமல்
 தேசம் போற்றிவரும் தீந்தமிழ்க் கலைவடிப்பில்
 நேசம் உகுக்கும் நிலத்தமிழர் தான்கண்டேன்!
 வானொலியில் உருகிவரும் வண்ணத் தமிழ்ரெலாம்
 காணொளியில் கூட கலைவடிக்கக் கண்டேன்யான்!

மாசுக்கண் கொண்டோர் மதத்தாடி நிற்கும்
 தூசுக்கள் துடைத்தளிக்கத் தேவிந் வந்தாயே!
 ஆசிதான் வேண்டி ஆசிரியர் மாணவர்கள்
 பூசை உனக்கெடுக்கும் பொழுதும் பார்த்தேனே!
 அன்பும் அருளும் அகிலத்தில் கலைகொடுத்து
 இன்பம் அளிக்கும் என்தேவி உன்வடிவல்
 வாளெனாவிகள் தொலைக்காட்சி வடிவாக்கி ஏடெல்லாம்
 தேனிசைகள் ஆர்க்கத் திக்கெல்லாம் கண்டேன்யான்!
 பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிட்டு
 நாலும் தந்துன்னை நயக்கும் எழில்கண்டேன்!
 உன்னை வணங்கி ஊர்த்துன்பம் நீங்க
 தன்னை உருக்கும் தாய்மாந்தர் கண்டேனே!
 பேய்புகுந்த நாடாய் பெருந்துன்பம் தானியற்றி
 நாய்பியத்த துணியாய் நசுக்கிப் படையாற்றும்
 சாவும் ஆறாகும் சகதியாய்க் குருதிமயம்
 சூவும் அமுகையுமே கேட்குதே சரஸ்வதியே!
 எங்கள் வளமும் எங்கள் தமிழும்
 மங்களமாய் வாழும் வண்ணத் தமிழ்ப்புழி
 சிங்களத் தாலின்று சிரச்சேதம் நடக்குதடி!
 அங்கம் இழந்த அமங்கலங்கள் ஆகுதடி!
 தாடர் அரக்கர் தரித்திரர் வந்துநிலம்
 காடை யெனக்குதறக் கனித்தமிழர் உடல்சிதறி
 வீழும் காட்சியிலே விக்கித்து அழுகின்றார்
 பாழும் ஆட்சியினாற் பதைபதைத்து நிற்கின்றார்!
 தமிழர்க் குள்ளேயே தாளெனாட்டர் ஆகியவர்
 அமிழும் சாதியென ஆகிவிட்டார் பாரடியோ!
 பணத்துக்காய்ப் பதவி பட்டம் எனநாடும்
 குணத்தெழியர் சூட்டமும் சூடவே வந்ததடி!
 சூட்டமாய்த் தெருவில் குளிர்நாடு எல்லாழும்
 காட்டும் சண்டைதனைக் காட்டுகிறார் சில்லோர்கள்!
 வீர மறவர்களாய் வேர்ப்பகையைத் துடைத்தெறியும்
 சூரப் புதுமைகளைத் தீய்க்கும் காக்கைகளாய்
 சோரம் போனவர்கள் செய்கின்ற சூத்துக்கள்
 சூரம்பு போலக் கொட்டுதடி கலைமகளே!
 பாரம் சுமப்பவளே பண்கலைகள் தேனாய்ந்து
 ஆரும் தருபவளே, அம்மா கலைவாணி
 சேர்கரங்கள் சூடிச் செப்புகின்ற வேளையிலே
 வார்ப்புயங்கள் வெல்லும் வடிவம் தருவாய்ந்
 தேன்தமிழும் தூய திருக்கலையும் தான்வாழு

தோன்றியருள் செய்வாய் தேவி கலைமகளே!
 கைகூப்பித் தொழுது கலைமகளே கண்ணீரின்
 நெய்யேற்றித் தீபம் நிரையேற்றும் தமிழர்களின்
 கையோங்க வாராய் களித்தமிழர் ஈழமது
 மெய்யோங்க வாராய் வீணைத் தாயவளே!

-க்தவாணி 09-10-2008)

சொல்வாய் சரசுவதி

சொல்வாய் சரசுவதி தூய கலைமகளே
 நல்ல தமிழனர்வு நாயகியே-பொல்லாத
 வஞ்சர் மனத்துறையும் மண்டார் கரங்களிலே
 செல்லாத் தமிழனுமோ சொல்!

புதுசொற் தந்து புதியவைதான் தந்து
 மதிதந்தாய் என்றனுக்கு வாணி-கதிகெட்டு
 என்தமிழச் சாதிதனை இட்டெழியர் ஆவதற்குத்
 துன்படைத்த தாரெவரோ சொல்!

கற்பனையும் நான்றியேன் காலம் வருத்தமுறும்
 புற்றோடுங் கண்ணீர்ப் புகலறியேன்-பெற்றநிலம்
 மண்ணீரம் சிந்தி வளருங் கவிதையொடும்
 எண்ணாகி நிற்கும் எழுத்து!

மொட்டே கரும்பே முகிழ்ப்பே யெனையானும்
 கட்டித் தமிழே கவியரசி-கட்டார்
 அமுதஞ் சுரக்கும் அருங்கால மென்பா
 குமுறும் மலையென்றே கொள்

கொலைஞர் வகுக்கக் குலவுமண் சாகப்
 புலையர்போல் நின்றாரே பித்தாய்-வலைஞர்கள்
 கையில்வாள் வைத்தெம் கணவுத் தமிழாளின்
 மெய்யில்வாள் வைத்தார் வினை!

நாவுக் கருங்கலமும் நந்தாக் கவிப்புலமும்
 பாவுக் கழகார் பசஞ்சீரும்-தூவுஞ்
 சிறகே! எழில்மானே சித்தாகி மொய்க்கும்
 உறவேந் என்றும் உயிர்!
 மடவார் மலரே! மருக்கொழுந்தே! பொன்னே!
 குடமார் விளக்கேயாம் கோவில்-புடமாகி

தெண்ணீர் வயற்கங்கைத் தேவி சரஸ்வதியாள்
கண்ணாய் மலர்ந்தவூர் காண்!

மலர்மகளே வாணி மனத்துறையுந் தேவி
புலர்வையம் போதாக்கும் பொன்னே-நிலமோடிப்
பாடுங் கவிஞர் பக்கம் எனக்கருளித்
தேடும் படிதந்தாய் தேன்!

ஏடி இலக்குமி

ஏடி! இலக்குமி இங்கேவா-உன்றன்
இதயம்தான் கல்லாகிப் போச்சா என்ன?
வாடி ஈழம் வதைப்பட்டு மூழ்கும்-தமிழ்
வமிசத்தை இன்னமும் காணலையா?
மூடி அரச முப்படை யாளர்கள்-எங்கள்
மெய்ம்மணைல் விலகிப் போவதெப்போ?
தேடிச் சோறு நிதந்தின்று வாழு-விதவைத்
தூயவள் தவிப்பதும் தெரியலையா?

போடி அந்தப் புலத்தொடும் போநீ-அவள்
பிள்ளைகள் பசியிற் துவள்வதுபார்?
கூடிய கூந்தலிற் செழும்பூ வில்லை-அவளைச்
சேர்ந்து மறுமணம் செய்வார் இல்லை!
பேடிகள் கற்பைப் பிழுக்கைகள் தின்னுறார்-செல்வப்
பொன்னே யிலக்குமி பேசுடிநீ!
நாடி அவர்மனம் நல்வழி காணலை-அந்த
நம்பொன் இதயங்கள் நானிலம் வாழுவை!

இலக்குமி யாமென இறைஞ்சிப் பாடிய-மண்ணின்
ஏழ்மைய ரோ? அவர் இன்னல் காண்பதோ?
கலக்க ஏரியது கண்ணிமைப் பொழுது-ஏழைக்
கைம்பெணாய் ஆனவர் கருகிட லாமோ?
நிலத்தி லாட்சியர் நிசத்தை யோர்கிலார்-கொண்ட
நிதம்வலி யாக்கிட நொருங்கிட லாமோ?
இலங்குமோர் செல்வ ஈ-கைக்கு உரியளோ-அவர்
இட்டளர் விட்டு இயலுமா றருள்கவே!

வேவியு றிச்மொண்ட்ஹில் பிள்ளையார் திருவுஞ்சல்

காப்பு

சிவநெறியார் வந்தார்க்குந் துருவத் தோடும்
 செல்வமுயர் கண்டாவென் றுரைக்குங் கேண்மைத்
 தவநாடு தன்னினெழிற் தொரன்றோ வென்குந்
 தாற்பரிய மாநகரில் தலையாப் நிற்கும்
 அவதாரப் பிள்ளையார் அழகார் றிச்மொண்ட்
 ஆலயத்துக் கஜமுகன்மேல் ஊஞ்சல் பாட
 நவமதியாம் விக்கினர்க்குக் காப்புக் கூறி
 நற்றாளைப் பணிந்தேனே நயப்ப தாமே!

ஊஞ்சற்பா

தங்கமெனுந் துதிக்கையாற் தமுவி நிற்குந்
 தாய்உருவே ஓம்என்குந் தத்து வத்துட்
 பொங்கிவரும் பாசமெனப் பொழியும் ஓர்கை
 புரிந்தபயக் காத்தலொடும் பேசும் ஓர்கை
 அங்குசத்தோ டழித்தலென ஆகும் ஓர்கை
 அரும்மோத கத்தோடும் அருளும் ஓர்கை
 ஐங்கரங்கள் ஈதாகி அருளும் றிச்மொண்ட்
 அருங்கோவில் விநாயகனே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -01

ஓங்காரத் தொலியாகி யிமுக்கும் காந்தன்
 உள்ளொளியாய்ப் பிரணவமாய் உருகும் வேந்தன்
 தாங்காத மும்மலமுந் தறித்துச் செந்தேன்
 தரும்நல்ல அத்துவிதத் தங்கக் கையான்
 வேங்காடர்த் துன்பங்கள் விலகிப் போக
 விநாயகனாய் வித்துவனாய் விளங்கும் சோதி
 பூங்காடு வேவியூநற் பிள்ளை யாரே
 பொலியுநறும் மலர்மிசையிற் போஸர் ஊஞ்சல்! -02

புள்ளியொடும் தொடுப்பாகப் போடுங் கோடு
 பெருஞ்சிவமுஞ் சக்தியதும் பிணைப்பாய் மாறிப்
 பிள்ளையார் சுழியென்கப் பிரண வத்துள்
 பொன்னுயிரும் இறைவனுமாய்ப் போதி யானாய்!
 உள்ளமுதற் படியெழுத்தாய் ஊவைப்ப(உ) போற்றி
 உயர்ந்ததொரு இலக்கியங்கள் இயற்றும் ஞானார்
 அள்ளவரும் பூம்படுக்கை அரசே றிச்மொண்ட்
 அமுதான விநாயகனே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -03

உன்றனடி வழிபட்டே உலகம் செல்லும்
 ஓங்காரப் பிரணவத்தை உணர்த்திச் செல்லும்!

அன்னவயல் அரசடியும் ஆலும் சால
 ஆலுயங்க ஸாகுமுந்தன் அற்பு தத்திற்
 பின்னவயல் வெண்பனியிற் புரஞும் பட்டுப்
 பெரும்பின்னள யார்க்கோவிற் பொலிந்தாய் அப்பா!
 மின்னுவயல் றிச்மொண்டில் வியாசம் வைத்த
 விநாயகனே வடிவழகே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -04

என்ஞருண்டை மோதகமும் இலங்கு பாகும்
 இனிப்பவலுஞ் சண்டலும்தேன் இயைந்த பொங்கற்
 கொள்ளவிசங் கொழுக்கட்டை வடையும் கூட
 குலவகனி வாழையொடுங் கொய்யா மாவும்
 விள்ஞபலா விளாங்காயும் விளைக ரும்பும்
 மேவுமடை யாகவைத்த விருந்துந் தந்தோம்!
 பின்னளயார்ப் பெருங்கோவிற் பதியில் வாழும்
 பேரின்ப நாயகரே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -05

திருவாரூர் வாதாபித் தெய்வ மாகித்
 திருச்சியிலே உச்சிமலைத் தேவ னாகி
 வரும்மட்டு மாமாங்க வள்ள லாகி
 மானிப்பாய் மருதழியில் மகனென் றாகிச்
 செருநாடு சிங்கப்பூர் செண்ப கத்தார்
 செம்மங்கோட் டேறைகின்ற செங்கைப் பின்னள
 துருவாகி றிச்மொண்டூரில் துவிஜன் ஆன
 தும்பிக்கை நாயகனே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -06

உலகோடிச் சுற்றிவரப் பழமே கொள்வேன்
 என்றபடி எழில்மயிலோன் ஏறி ஓட
 அலகாகத் தந்தையினைச் சுற்றி வந்து
 அகிலத்தைச் சுற்றியதே ஆகும் என்றாய்!
 கலகத்தார் நாரதரார் கனியைத் தந்து
 கந்தனுக்குக் கோபத்தைக் கொடுத்தார் அன்றோ!
 விலகாத தத்துவத்தின் விபரா றிச்மொண்ட்
 விநாயகனே வந்தொருகால் ஆஸர் ஊஞ்சல்! -07

உதிகிழக்குஞ் சேர்அந்தி யோடுஞ் செம்பொன்
 ஒளிநிறமுஞ் சூரியரும் உம்பர் மேவும்
 மதிபடைத்த வாதாபிப் பொல்லாப் பின்னள
 மணிமுக்கண் சேர்ந்துதலான், வாழ நொந்து

கதிபிழுந்து நிலையிழுந்து வருவோர்க் காகக்

காப்பனெனுந் தண்முகத்தை காட்டும் றிச்மொண்ட்
பதியுறையும் பரமார்த்தா, பாதந் தொப்பைப்

பதமருளும் ஏகதந்தா ஆஸர் ஊஞ்சல்! -08

வேவியூவின் நெடுவீதி நிறையும் பக்தர்

மிகவருகே சிற்றாறுஞ் சிறக்குங் கோவில்
காவடியும் பறந்துவரக் களிக்கும் முற்றம்

கற்பூரச் சட்டியொடும் கனலும் மாதர
பாவடியும் பண்ணோடும் பாட்டுந் தாளம்

பார்தவிலும் நாகசுரம் படையாய் நிற்கும்!
புவடியும் மஞ்சமொடும் பூக்கும் பிள்ளைப்

பெருங்கோவிற் குடிலானே போஸர் ஊஞ்சல்! -09

பார்வதியும் பரமசிவன் பக்கம் நிற்கப்

பரந்தாமன் ஆஞ்சநேயர் பார்த்து நிற்கப்
பேரழகன் முருகனும்தெய் வானை வள்ளி

புரிகாளித் தூர்க்கையொடும் பூத்து நிற்க
வாரவட அமெரிக்கக் கண்டந் தன்னில்

மாபெரிய ஆலயமென் மகிமை பொங்கச்
சேரழகு நயகரநீர் சுகிக்கும் வாவிச்

சிறப்போடுங் கணபதியே ஆஸர் ஊஞ்சல்! -10

மணியூசற் தொட்டிலிலே ஆஸர் ஊஞ்சல்

வான்மலரின் பட்டுடுத்தி யாஸர் ஊஞ்சல்
அணிநேசர்க் கதிபதியே ஆஸர் ஊஞ்சல்

அத்துவித முத்தியுளாய் ஆஸர் ஊஞ்சல்!
குணமூடி கண்வாகா ஆஸர் ஊஞ்சல்

சித்திபுத்தி மாதரொடும் ஆஸர் ஊஞ்சல்
கணநாதா கஜநாதா ஆஸர் ஊஞ்சல்

கஞ்சமலர்ப் பூம்பதியீர் ஆஸர் ஊஞ்சல்! -11

அருமறைகள் நான்கெனவே ஆகுங் கால்கள்

ஆகமத்தின் சட்டங்கள் ஆகுந் தொட்டில்
பெருங்கலைகள் வடமாகப் பொருத்தி ஊஞ்சற்

பூமஞ்சம் தனிலாடும் பிள்ளை யாரே

இருங்காதல் மடவரொடும் இருக்கை யூர்ந்து
எழிலுஞ்சல் ஆஸரோ! ஆஸர் ஆஸர்!

வரசித்தி விநாயகரே மருவும் றிச்மொண்ட்
மாபதியாய் பொன்னோஞ்சல் ஆஸர்! ஆஸர்! -12
(பெரியபிள்ளையார் மீது பாடிய ஊஞ்சற்பா முற்றிழ்று)

காஞ்சோட்டக் கந்தன் தோத்திரம்

கர்ணாந்தோட் தத்துறைக் கந்தப் புகலொடும் காண்நின்று
வர்ணமாந் தோப்பு மலர்ப்பொழில் மாந்தும் மயூரவனென்
சொர்ணமாஞ் சிந்துரச் சுட்டியும் சாந்தும் சொரிவதன
நிர்க்குணன் நாரந் தனையூர் வழுதும் நித்திலனே!

வன்துயர் மாய்ந்து வழுவறும் சேருற வந்தொருகால்
அன்பினில் மாறிப் பதிபச பாசமென் றானநிலை
இன்புக லாக விருவினை மாற்றி எழுங்கருணைப்
பொன்வினை யாக்குவை பூக்கரம் வேலொடும் பூப்பவனே!

மாறா வனதடி மன்றில்வந் தெய்தி மனங்குளித்து
ஆஹா துளநிலை அள்ளக் கழலில் அழும்ஸமது
தேறா மனதைத் திருத்திக் கடுஞ்சனைத் தீக்குளிக்கும்
பாறாங்கல் லென்னும் படிவம் தளர்த்தாய் பவழுருகே!

தூராய்ச் சுமக்குந் துயரிற் கரைந்து தினமழுது
நாராய்க் கழன்றும் நலியப் பதைக்கும் நசம்வாழ்வுக்
சூராய் அழிந்த சுழியிற் குமைந்த குருகுநிலம்
சாராய்ப் பரவ வழிகொண் டருள்வாய் சரவணைனே!

செருத்தனைப்பதி மகாமாரி

செருத்தனை ஊர்ந்து இருத்தியென் னாவித் துலக்கமெலாம்
கருத்தினில் ஊட்டிக் கணத்தொடு மாற்றிக் கரங்குவியத்
திருப்புகழ் பாடத் தெளித்தனை அம்மா திகழும்பார்
இருப்பினை ஆண்டு இயிலினைக் காட்டிய ஏந்தினையே!

உள்ளம் உருகத் திருக்கரம் சூப்பி உனையழைக்க
வெள்ளச் சொறுபத் திமுத்து அமிழ விளக்குவித்துப்
பள்ளுப் புனைந்து பரகதி விள்ளும் பனுவலிடத்
துள்ளும் ஒருகதி தந்தாய் செருத்தனைத் தேவியளே!

வேலனை மேற்கு முடிப்பிள்ளையார் தோத்திரம்

உள்ளத் திருத்தி யுருகிடப் பாடி யொடுங்கிமனம்
அள்ளப் பரவி யழைத்திடும் போதெலாம் அங்குசத்தால்
மெள்ளத் துயரோ ரிடிகள் விலக்கி விதந்தருஞும்
பிள்ளையார் வேலணைப் பூம்புக லாகிய பொற்கரணே!

தொண்டர்கள் கூடித் திருப்பணி யாகிடத் தேடிவந்து
கண்டதோர் ஜங்கரக் காலடி மேவிய காதலினால்
வண்டுபோ லூரெலாம் வாரிடப் பெற்றதோர் வண்ணமுளார்
கொண்டு வணங்கிடும் கோபுர வேலணைக் கொற்றவனே!

பள்ளம்புலம் திருமுருகன் போற்றற் பறுவல்

தெள்ளத் தெளிந்தத் தெளிமுகங் கண்டு தினம்தொழுது
அள்ளப் பொலியும் அகத்தொடும் மாந்தி யருட்புனிலின்
உள்ளக் கிடக்கைத் தொளிரும் முருகத் தொடுந்தமிழின்
பள்ளம் புலத்தான் எனவே பரவப் படும்வினையே!

கானக் குறமகள் வள்ளிக் கனியைக் கவர்ந்திழுத்துத்
தேனைப் பகர்மொழித் தெய்வத யானைத் தெழிலுடனே
வானக மஞ்ஞைத் தழகாய் உலவும் மயூரவனார்
தானவன் பள்ளம் புலத்துப் பதியின் தவக்கடலே!

ஊரும் பரவத் துயிரும் பரவத் தொளிர்வதனக்
கூரும் பரவக் குலவும் பதியிற் குமரனென
வேருஞ் செறிய விருட்சப் புலமாய் விதந்தருளிப்
பேருஞ் சிறக்கச் சுடர்தந் தனையெய் சிவப்புதலே!

திருப்பொலி ஜயனார் விண்ணப்பத் பாடல்கள்

பள்ளம் புலத்தும் மயிலப் புலத்தும் மகிழ்ந்துலவி
அள்ளக் கவருந் திருப்பொலிக் கட்டுவென் ஆலயத்தும்
தெள்ளத் தெளிவாய் உருகிப் பொலிந்து தெளிந்தநிலம்
வள்ளார் கரமாய் வழங்கப் பொலிந்தாய் மணிக்கரணே!

ஊரும் பரவத் துலகும் பரவத் தொளிர்வதனப்
பேரும் பரவப் புகழும் பரவப் புரிதுதியில்
வேரும் பரவ விளங்குந் தமிழார் விரிகவியிற்
சேருந் திரவியத் தோரொடு மானாய் சிவனரியே!

அச்சில் வடித்தவர் ஆலயச் சிற்பிய ராமொடுபல்
மெச்சம் கலையுள மேன்மையர் பற்பல மெய்யழைப்பார்

உறைபனிச்சாரல்

தேசபாரதி

துச்சமென் றாகத் திருப்பொலி அய்யனைச் சுமந்தவர்கள்
உச்சிகள் மோந்து உனதருள் ஈவாய் அரிகரனே!

இந்தநற் பாவொடும் ஈர்த்துரைத் திட்டவர் ஏற்பநின்று
வந்தறும் தந்தவர் வாருழைப் பாக்கிய வண்ணமுளார்
பந்தறும் பாகப் பவவினை எல்லாம் பகுத்தெடுத்து
அந்தமில் லாரருள் ஆக்குவை யாமெங்கள் அய்யனாரே!

ஆத்திகூடி மக்களின் ஒன்றியம் ஆக்கும் அணித்தொடர்
ஏத்தி யிருத்தப் பொலிகிற தாழையர் இன்பணிதான்
வாத்தியார் ஆக நினதருள் ஆக்கும் வனிதமதின்
சூத்திரம் அன்றோ? திருவருள் செய்வாய் திருக்கரனே!

சிலுவை சுமந்த யேசுவே

சிலுவை சுமந்த யேசுவே...!
சீவனுள்ள சமுதாயத்திற்காக நீங்கள்
சிந்திய இரத்தம் இன்னும் சீவனுள்ளதாக...
சிலுவைவயில் கைத்தத் திருப்பாடு
எம் தேசத்தில் இன்னும்
நிலுவைவயில் இருக்கிறது தேவனே!

ஒரு இனத்தை அழித்து ஒரு
இரத்தவாசம் புரியக் காலங் காலமாக
ஏடுத்த இரத்தக்களரியில் இருந்து
ஒரு வாறாக இன்று மீண்டுள்ளோம்!
உங்களது உயிர்த்த ஞாயிறுபோல!

பெரிய வெள்ளியில் உங்கள்
பச்சை இரத்தத்தைச் சிலுவைவயில் கண்டோம்!

எரிய எரிய எங்கள் இனம் முடிந்த
கதையின் வரலாறு
அந்த பெரிய வெள்ளியில்
புதைந்து இருக்கிறது பெருமானே!
இந்த நேரத்தில் கிடைத்த
நிம்மதிப் பெருமூச்சு
உயிர்த்த ஞாயிறில் நீ எழுந்தருளி இருக்கும்
உன்றன் தோற்றுத்தின் வெளிப்பாடு அப்பனே!

சீவியத்தின் வீதியில்
சித்திர வதைக்குள் விழுந்தாலும்...
காவியத்தில் உயிர்த்து வருகிறோம் நாம்!

சீவனுள்ள சமுதாயத்தின் சித்திரக் கூடத்தில்
நீயும் நாமும் என்றும் இருப்போம்!
சிரித்திருப்பாய் தெய்வமே!
மனிதத்தையும் மானுடத்தையும்
விரித்திருக்கும் ஒரு தேசத்தில்
நீயும் நாமுமாய் இருப்போம்!

ஸஸ்டர் ஞாயிறு வாழ்த்துக்கள்
உனக்கும் உரித்தாகுக!
-ஒரு குருத்தோலை தினத்திற் பதிந்த திருவோலை இது-

யேசு இன்றுடனாவது பேசு!

இன்று பிறந்தனை யேசு!
இன்றுட னாவது பேசு!
சென்று முடிந்தது கொலையே!
சிந்தித்தால் எலாம் வலையே!

பாலனாய் உதித்திடக் கண்டேன்!
பாரினில் உன்னெழிலில் கண்டேன்!
சீலமாய் எம்நிலம் மாற்றாய்!
சுதந்திர வாழ்வதை மீட்பாய்!

போதையில் உழவுது பாதை!
பித்துப் பிடித்தனள் மாது!
எயிட்ஸ்கும் இணைந்தது வாழ்வில்!
எங்கும் வாழ்வது வாளில்!

பதின்ம வயதினள் பிள்ளை
பரக்கப் பெறுகிறாள் கிள்ளை!
பெற்ற தந்தையும் மணாளன்
பெற்றுக் கொடுக்கிறாள் பிள்ளை!
வஞ்சனக் கொலையிலே மூழ்கி
வாளில் முடியுது வாழ்வு!

உறைபனிச்சாரல்

தேசபாரதி

கஞ்ச மனிதரின் கூட்டில்
கண்ணியர் சாகிறார் நாட்டில்!

இன்று பிறந்தனை யேசு!
இனிமே லாவது பேசு!
நாநிலம் உந்தனுக் காக்கு!
நாட்டில் மானிடம் தூக்கு!

வணக்கம் செலுத்தினேன் யேசு!
வாழ்த்துச் செலுத்தினேன் பேசு!
சணக்கம் இனியுனக் கிலலை!
சென்று குழியேறு எங்களின் நெல்லை!

-நத்தார் தினம்-2015

பகுதி-7

thdiyf ; ftpfs ;

ஜூரோ வானலை வாழ்த்து

பத்தாம் ஆண்டுப் பணிக்குடம் உடைந்து
 பத்தும் ஓன்றும் பதினொன் றாகி
 ஆரோ கணித்து அகிலம் வெல்லும்
 ஜூரோப் பியத்து அலையே வானொலித்
 தெய்வங் களாகத் திகழும் ரவியும்
 தீந்தமிழ் மங்கைக் கோபியும் வண்ணக்
 காண்தமிழ் காட்டும் கலைஞர்கள் கையில்
 ஜூரோ வானொலி அகிலம் முழுதும்
 அகவை பதினொன்றாய் ஆனநாள் வணக்கம்!
 ‘மாஸ்ரர்’ ரவியும் மனைவியாம் கோபியும்
 வீச்சில் மலரும் விண்தமிழ் வணக்கம்!

கதிரொளி விசம்பு

கதிரொளி அழகுப் பிள்ளை
 காற்றலை பிறந்தாள்! இன்றோர்
 அதிசயம் ஆனால் உண்மை!
 ஆற்றலும் பணிவும் பூக்கும்
 மதிபலங் கொண்ட நேயர்
 வானலை தன்னில் வந்தார்!
 உதித்தது சோதி என்ற
 உயிர்ப்பொலி வாழ்க! வாழ்க!

பாரதி வயலாய்ப் நின்று
 பாவிடுங் கார ணத்தால்
 சாரதி அவனைத் தொட்டுச்
 சரித்திரம் படைத்தோர் பல்லோர்!
 பேரபி மானம் கொண்டு
 பிறந்தன இலக்கி யங்கள்!
 காரணம் அதனால் இந்தக்
 கதிரொளிப் பக்கம் செய்தேன்!

வேறு

சாதனை ஓன்றின் சரிதமுங் கூறிய
 காதலாய் மின்னுங் கதிரொளி யாற்றில்
 இலக்கியக் காந்தள் இதழ்களிற் பூத்துக்
 கலையும் இசையுங் கனிவெறும் பரதம்
 நிலவத்தின் குரலாய் நிறுத்திய மாதரீர்!
 வானங் கறுத்து மழைவயல்கள் நீரள்ளி
 தானங் கொடுத்த தவப்புமி ஓன்றில்யான்
 மேவுங் குழமனையில் வினைந்த காரணத்தால்

பாவும் பதமலரும் பண்ணார் இறையமுதம்
 தாயார் கொடுத்த தவப்பயனாய் கவியாடுஞ்
 சேயாய் முகிழ்க்கச் சேவித்தேன்! இதுகாறும்
 பச்சை வயல்மீதும் பரந்துநீர் ஒடுகின்ற
 முச்சந்தி வாய்க்கால் முருகன் ஆலயத்தும்
 என்தமிழைக் கேட்டு இறுமாந்து பாவெய்தி
 நன்றாக்கும் சிந்தை நனிவளர்ந்த காரணத்தால்
 பருவம் பதினாறில் பண்கொண்டு பாடியவன்
 துருவக் கண்டாவில் தொடராகி நிற்கின்றேன்!
 பாரதி வயலென்றே பழகும் கவிமாந்தர்
 சாரக் கவிசொல்லும் சந்திப்பு ஒன்றில்யான்
 ஆரம் இடுகின்றேன்! அணித்தான் மன்றில் இந்
 நேரம் வரவேற்று நிழலுற்றேன் வாரீரோ!
 கூதலைத் துறந்து கேட்போராய் நின்றுலவும்
 மேதகு நேயர்களே விதந்தேன் என்வணக்கம்!
 கொண்டல் முழங்கக் குடுவைகளும் கொண்டோடித்
 துண்டுக் கடுதாசித் தூளாகப் பந்தாடும்
 காற்றும் புயலும் கனமரங்கள் வேர்பாறும்
 நேற்றைய நமதூர்கள் நினைவில் இருக்கிறது!
 வாட்டுங் குளிர்க்காடு வந்தே இக்கிழமை
 காட்டும் பனிச்சாரல் கடும்வாதைக் குள்ளாக
 பூச்சியத்தின் கீழே போய்விட்ட நாற்பதில்
 வீச்சுக் குளிரில் வீழ்ந்த இந்நிலத்தின்
 பட்டுப் பனியறைந்து பாரந் தாங்காமல்
 கட்டு மரமெல்லாம் காலிடறி வீழ்ந்ததுவே!
 மேபிள் மரமுரிந்தால் வீசுபனிக் காலமென
 சோபை இழந்த செறிகாடு காட்டிவிடும்!
 சொட்டுத் துணியில் தொடையோடு நின்றவர்கள்
 முட்டக் கழுத்தோடும் முகமூடி இட்டும்
 தெருவில் வலம்வருவார்! துண்டுத் துணிகளிலே
 உருவாய் நின்றவர்கள் தேகமெலாம் மூடி
 பெருவாய் எடுத்துப் புகுவாய் அளாப்பார்கள்!
 கொட்டுவாய் பிளந்து குதிக்கும் பனித்துகளில்
 முட்டும் பனிச்சிகரம் எட்டிச் சறுக்கிவிழும்
 சிந்தை உடையவர்கள் செல்வார்கள் மாட்டி
 நொந்து விழுந்தார்கள் நோவில் வலம்வருவர்!
 பாரம் பனித்துகளில் பட்டு மரங்களொலாம்
 சோரம் போனதுவாய்த் தூடித்து முறிந்துவிழும்!
 மின்சாரம் கெட்டு முகமிருட்டு வீதிதொறும்
 சஞ்சாரஞ் செய்யும் சகட்டுமே னிக்காய்
 அகத்தே இருளாக்கி அடுப்பும் தறிகெட்டு
 முகத்தே தொடுங்காவி விசக்கிருமி வந்ததுகான்!
 இந்தப் புதுவருடம் இத்தனைக்கும் ஆளாகி

வந்ததுவே கண்டோம்! வளருங் கண்டாவும்
 நொந்துஉளம் வேகி நொடித்ததுவுங் கண்டோம்!
 வெந்துஉளம் வாடும்! வீசுபனிக் காலமிது
 சிந்திய கோளம் சிறப்புக் கவியரங்கில்
 இந்தநாட் போதில் எடுத்தேன்யான் நேயர்களே!
 கதிரொளி நேயர் கடுங்குளரில் வானலைக்காம்
 மதியிட்ட நெஞ்சர்க்கு வணக்கம் வணக்கமதே!

அகரம் தமிழுக்குச் சிகரம்

மதியொளி வானிற் தோய்
 வரைகடல் விண்மீன் காட்டும்!
 நதிவழி நெளிந்து ஓட
 நர்த்தனச் சதுர்கள் தோன்றும்!
 விதிவழி யாக்கை நோயை
 விரட்டிடத் தெய்வந் தோன்றும்!
 கதிரொளி அலையைக் கேட்டால்
 கனித்தமிழ் இன்பந் தோன்றும்!

தகரத்தில் அடித்தல் போன்று
 தமிழதைப் பேசும் மாந்தர்
 விகர்ப்பமாய் வான லைக்குள்
 விழுத்துவர்! அவர்போல் அன்றி
 மகர்க்கொரு பெற்றோர் போன்று
 வானலைச் சிறுவ ருக்காய்
 அகரத்தில் சிகரம் என்று
 அழகுறும் பாடம் வைத்தார்!

நாற்றுவர் சிறக்கக் கல்வி
 நுகர்ந்திடும் சிறுவர்க் கெல்லாம்
 போற்றிடும் தமிழைப் பேசும்
 பொங்கிடும் இசையைக் கண்டோம்!
 ஏற்றதோர் விழாவைக் கூட்டி
 இன்தமிழ்ச் சிகரம் வைத்த
 நாற்றதின் விழாவில் நின்றோம்!
 நற்பணி வாழ்க! வாழ்க!

கணபதி ரவியும் ரூபிக்
 காரிகை மாதும் செப்பும்
 வணதமிழ் அகரஞ் செய்தார்!

வானலைக் குறள்சார் முற்றம்
உணர்வினில் ஆக்கு கிண்றார்!

உள்ளத்தைத் தொடுகின் றாரே!
தணலெனச் சீறும் தொண்டில்
தமிழ்மொழி வளர்ப்போர் வாழ்க!

(அகரம் தமிழுக்குச் சிகரம்: கதிரொளிப் பாராட்டுக் கவிதை)

துஞ்சாக் கடமை

மேபிள் மரங்கள் துகிலுரிந்து கிளைபரப்பி
ஆவிப் பரப்பில் அவலக் கடுங்குளிரில்
வெள்ளைப் பனியிறுகி முகம்வரையுங் கோடுகளாய்
புள்ளி நிழல்பரப்பும் பொழுதுஇது! விறைப்பாகி
கணப்பொழுது கால்இடறிக் கரைந்து நடந்தாலும்
பிணம்போலே வீழ்ந்து பொறிக்குள் அகப்படுவார்!
கார்விறைக்க வைத்தாலும் காற்றும் பொறிமணையுங்
சூரெடுத்து நின்று குழிபறிக்கும் வேளையிலே
நயாகரா நீருறைந்து நல்ல கருங்கல்லாய்
வியாபாரம் இன்றி வெறுந்திடலாய் ஆகிவிடும்!
ஊர்உறங்கும் வேளையிலும் உறங்காது கணபதியான்
வாருறக்க மின்றி வந்தான்காண்! கதிரொளியில்
நேயருக்குப் பத்தியமாய் நிசத்தில் மனமுருகி
ஆயதொரு கலைக்கு அப்பெனனப் பேசுகின்றான்!
உணவுக்கு அணில்மட்டும் உலவும் பனிமேலை
கணப்பொழுதுந் துஞ்சானாய் கணபதி வந்தான்காண்!
இல்லப் பணிமனைகள் இன்பப் பொழுதாகி
நல்ல குடும்பதினம் நாடு அளித்ததினால்
வெல்லத் தமிழர் விருந்தாளர் வீடுகளில்
சொல்லுந் தரமன்று சிறப்புநாள் ஈதாகும்!
நேயரே கதிரொளி நிசத்தின் சொந்தமென
மாயங்கள் செய்யும் மானிடரே வணக்கமிட்டேன்!
கணபதியான், ரூபி, கலைஞர் வானலையின்
தணல்போற் றுலங்கும் தகையரே யாவர்க்கும்
குடும்பதின வாழ்த்துக் குவித்து மகிழ்கின்றேன்!
கடுமீரவும் வானலைக்கும் கதிரொளியே போற்றுகிறேன்
-கதிரொளி வானலையில் பாடப்பெற்றது

பாரதி உதித்த பதினொன்று

(கதிரொளி வானலை பாரதி தினக்கவிடை)

பாரதி பிறந்த இந்தப்
பதினொராந் திகதி தன்னில்
நேரலை ஒலிக்கும் காற்றில்
நெஞ்சொடும் வணக்கம் செய்தேன்!
பேரலைத் தமிழை யாத்துப்
பொழுதெலாம் கவிதை மீட்ட
பாரதிக் கவிஞர் ஊற்றுப்
பாட்டுடைப் புலத்தில் நின்றேன்!

நூற்றிலும் மேலாய்க் கேட்கும்
நூதன மொழிகள் மன்றில்
காற்றலை வழுதும் வானின்
கனித்தமிழ் ஒலிக்கக் கண்டேன்!
ஊற்றென விரியுஞ் செந்தேன்
ஒலிக்குளம் பதியம் வைக்கும்
கீற்றெனக் கதிரொ ஸிக்குள்
குஞ்சரம் ஊரக் கண்டேன்!

பாரதி வியப்பில் ஆழ்த்தும்
பசங்கவி யிலக்கி யத்தை
ஊரெலாம் கேட்கும் வண்ணம்
ஒலித்திடும் வான்ப ரப்பில்
வீரராய் நிற்கும் தண்ணார்
வித்துவன் சுப்ர மண்யச்
சூரைத் தொழுதல் கண்டேன்!
தெய்வதம் தமிழிற் கண்டேன்!

மண்ணிலே வாழ்வு இல்லை!
மரணத்தின் கூடு தொல்லை!
கண்ணிலே குழந்தைக் கெட்டும்
காட்சியில் வறுமை எல்லை!
உண்டிடும் மீதி உண்ணும்
உணவினைக் காணா ராங்கே
கொண்டிட வாழு கின்றார்!
கொடுமைபா ரதியே அய்யா!

-கதிரொளி வானலை

மாதாவும் மணித்தமிழும்

மாதாவே உன்னை எண்ணி
 மனதினில் வழுது கின்றேன்!
 நீதானே தமிழைப் பாடும்
 நெஞ்சொடும் இட்டாய் உற்குப்
 புதானம் எதுவும் செய்யேன்!
 போற்றியுன் முகத்துட் பேசும்
 பாதானம் மட்டும் தந்தேன்!
 பசந்தமிழ் மதுரத் தாயே!

மாதாவே அன்று உன்றன்
 மடியினிற் சுகந்தம் துஞ்சும்
 போதாக மண்ணிற் தீயர்
 புரிந்திடும் கொலையை வஞ்சர்
 குதிடும் கொடுமைப் பேயைச்
 சித்திர மாகத் தந்தாய்!
 வேதாளம் முருக்கு ஏறும்
 வினையதாய் அரசு கண்டோம்!

வயலிலும் வரப்பும் வாய்க்கால்
 வண்ணகத் தோட்டம் எங்கும்
 அயலிலும் கோவில் ஆக்கி
 அளப்பெரும் நிலத்தில் நின்றோம்!
 நியதியும் வாழ்க்கை யோடும்
 நிலைத்துநாம் துயரைக் கவ்விச்!
 சுயம்தரும் முயற்சி வாகைச்
 செந்தமிழ் நிலைக்கக் கண்டோம்!

மாதாவின் தினத்தில் இந்த
 மகனுணைப் பனுவல் யாத்துப்
 போதாகும் வண்ணம் விஞ்சும்
 பெருங்கதி ரொளியைப் பெற்றேன்!
 நாதாந்தம் அலைப் ரப்பு
 நதியெனும் ஊஞ்ச லுக்குள்
 பாதானம் தனையே தந்தேன்!
 பசங்கிளித் தமிழின் தாயே!

-(கதிரொளி வானலைக் கவிதை)

கலைவேந்தன் கணபதி நடிப்புத் தூரகை ரூபி வாழ்த்து

பட்டமும் வானில் ஏற்றிப்
பகலெல்லாம் துள்ளும் வேளை
மொட்டென வந்தாள்! என்றன்
மூடிய மனதைக் கீறி
தொட்டிலாய் அசைந்தாள்! சின்னச்
சிறகினை வருடி நெஞ்சின்
சிட்டெனத் திரிந்தாள்! அன்னைச்
செந்தமிழ் வணக்கம் செய்தேன்!

இத்தொடும் மன்றுக் கென்றன்
இங்கித வணக்கம்! அன்னை
முத்தமிழ் வணக்கம்! நேயர்
மொய்ம்புறும் வணக்கம்! தூய
சித்தமும் தமிழர் நெஞ்சின்
தெளிவொடும் வணக்கம்! முந்தை
மத்தமும் மதியி னோடும்
வந்துளீர் வணக்கம் செய்தேன்!

முரசொடுங் கணடாத் தேர்தல்
முடிந்தது! தமிழர் பக்கம்
வரமெனக் ஹரியு னந்தர்
வந்துளார்! பலபக் கத்தும்
அரசியல் படர்ந்த எங்கள்
அணியினர் நின்றார்! பற்றும்
கரமெனச் சிறந்தோர் இற்றைக்
களிவிழா வந்தார் வாழ்க!

நூற்றுவர் நீங்கள்! வானின்
நேயர்கள்! கதிரொ ஸிக்குள்
நூற்பவர்! நலங்கள் ஆக்கும்
நுண்ணறி வாளர்! வீசும்
காற்றெனச் சுவாசம் பொங்கக்
நாற்றென விளங்குந் தோழர்!
நாளிது பொன்நாள் ஆகும்!

கணபதி ரவீந்தி ரண்டம்
 கலைஞரே! வேந்தன் ஆகத்
 தணலதில் நீந்தி நிற்கும்
 தனயனே! தனக்குள் ஆசைப்
 பணத்தொடும் சாகான்! மற்றைப்
 பரந்தவர்க் குதவி செய்யும்
 குணத்திலே முதன்மை யாகிக்
 குஞ்சரம் ஊர்ந்தாய் வாழ்க!

பணத்தினைப் பார்க்கக் கேட்டால்
 பார்க்கவுந் தாரார் நாட்டில்
 இணக்கமும் நட்பும் கொண்ட
 இதயத்திற் காக வென்று
 கணக்கிடுஞ் சிறுநீ ரகத்தை
 கணபதிக் களித்தாள் என்றால்
 அணாங்கிவள் ரூபிக் கென்றும்
 ஆண்டவன் துணைநிற் பானே!

தானத்திற் பெரிய தானம்
 தன்னரும் உறுப்புத் தானம்!
 ஞானத்திற் குரிய மாந்தர்
 நயம்பட நினைக்குந் தானம்!
 வானத்து இறைவன் மாட்டே
 வளர்வதே இந்தத் தானம்!
 கானமும் கலையும் ஒப்புங்
 கணபதி ரூபி வாழ்க!

முன்னொரு முந்தை செய்த
 முடிவிலே இணைந்த சோடி
 இன்னொரு வாழ்க்கை என்றே
 இன்றொரு தானங் கண்டார்!
 கண்ணலும் பாலுந் தேனும்
 கலைத்தமிழ் உறவுங் கூடித்
 தன்னிலாத் தகமை கண்டார்!
 தமிழொடும் வாழ்க! வாழ்க!

(கதிரொளியின் விருந்து விழாவில் ஓலித்த பாராட்டுக் கவிதை)

மேதினம்: யுமியின் பாடுகை

மேதினம் என்று இந்த
மேதினி கொள்ளும் நாளில்
கீதமாம் வாணி வந்து
கீழ்த்திசைக் கதிர்க் கோடும்
நாதமும் இசையும் வார்க்கும்
நல்லஇப் பொழுதில் வண்ணப்
போதமும் தமிழும் செய்யும்
பொழுதினில் வாழ்த்து கின்றேன்!

கணபதி முதல்வன் காலை
கடுகியே ஆர்த்து வந்து
வணக்கமாய் அன்னை பாட்டு
வர்மெனப் (ஓ)பாடு கின்றான்!
கணக்கிலா மனிதச் சேவை
கதிரொளி, கீத வாணி
மணமென்றுந் தோணி பற்றி
வந்ததே! வாழ்த்து கின்றோம்! -2015 மேதினப் பாடல்

தேசபாரதி

தேசபா ரதியே என்று - விந்தை
சொல்லி மகிழ்ந்தனன் ஒருவன்
பாச வுணர்ச்சிக் கோடுங் - கொம்பு
படருஞ் சிறுமுகை யோடும்
ஊசல் அசணமும் போலே - கண்ணில்
ஊருங் கணவழி ஆறும்
நேசனை எக்கவி யுரைத்த - உங்கள்
நெஞ்சம் உருகிடு கின்றேன்!

குருதியில் வைத்தவன் கொடையில்-அந்தக்
கூட்டில் புழுப்புழு வாகிச்
செருவில் அழிந்தது பூமி-அந்தச்
சிந்தனைக் கார்ந்தை யோடும்
தெருவில் தொலைந்தனர் மக்கள்-சதை
தொங்கக் சிதறின மரங்கள்!
கருவிடுந் தாயவள் சாகக்-குழந்தை
சடலத்தில் பாலழைந் ததுவே!

வந்தே மாதரம் என்று-கீதை
 வருங்கவி போலறம் ஏந்திக்
 கந்தலர் என்றிடக் காட்டிக்-கொடுத்த
 கயவரிற் செத்தது தேசம்!
 வெந்துயர் வெந்திடும் போதும்-காக்கை
 வீணரின் பழிமுறை ஊர்ந்தும்!
 இந்தயு கத்தொடும் வாழும்-ஊர்
 எல்லடிஞ்சு செந்தணல் ஆச்சே!

பாரதி என்றெனக் கூறி- இந்தப்
 பாரில் அறைந்துளீர் பட்டம்!
 சாரதி போற்பல கவிகள்-யான்
 சாத்திரங் கொள்ளவும் நேயர்!
 ஈரநி ணைவுக் கோடும்-நெஞ்சில்
 இருந்தவ லிப்புக் கோடுங்
 கூரப் பலமுறை ஏற்கு
 அன்புக் குறிப்பைத் தந்துளீர் வாழ்க!
 (கதிரொளி வானலை தந்த பாராட்டு ஏற்புப்பா)

ஏட்டிக்குப் போட்டு

(கீதவாணி கவிதா நிகழ்வு-2016)

ஏட்டிக்குப் போட்டி என்று
 இன்றொரு தலைப்புத் தந்தீர்!
 மூட்டியே கொடுப்பா ரோடும்
 முகமொழி முன்பின் பேசிக்
 காட்டியே கொடுப்பா ரோடும்
 கந்தலாய்த் தமிழர் கெட்டுப்
 பூட்டிய விலங்கு ஆனார்
 பொய்யுரை ஈது இல்லை!

போட்டிதான் வெற்றி சொல்லும்
 பொறாமையே ஆளைக் கொல்லும்
 ஏட்டிக்கு வஞ்சம் தீர்த்தால்
 எல்லாமே அழிந்து போகும்!
 நாட்டையே ஆண்டால் என்ன?
 நல்லவர் மலிந்தால் என்ன?
 கேட்டையே மனதிற் கொண்டால்
 கொள்கையெல் லாழும் சாகும்!

பகுதி-8

அமரகாவியம்

(காண்டிநார் பிரவெப்பாடல்)

அந்பர் கனகசபாபதி அமரத்துவம்

மாமலை சாய்ந்தது
 மானதி சாய்ந்தது
 வாரெடுத்துப்
 பூமலை சாய்ந்தது
 புத்தகம் சாய்ந்தது
 பேரெடுத்துப்
 பாமலை சாய்ந்தது
 பக்கமும் சாய்ந்தது
 பங்களித்துக்
 கோமலை சாய்ந்தது
 கோபுரம் சாய்ந்தது
 கொள்தமிழ்க்கே!

விஞ்ஞானக் கல்வி
 விருட்சம்! படிமான
 வேர்க்கலையின்
 அஞ்ஞானம் தூரத்தி
 அறிவாற்றல் இட்டு
 ஆசிரிய
 மெய்ஞ்ஞானத் தோடு
 விதந்து படிப்பித்து
 மென்மேலும்
 செய்ஞ்ஞான மிட்டு
 சிறப்பித்து நின்றாயெம்
 சிந்தனைக்கே!

தமிழர் அமைப்புத்
 தகத்தொரு மேடையிற்
 சார்ந்தெழுந்த
 பொழுதில் உயர்ந்த
 புலம்பெயர் வெள்ளைப்
 புலத்தடத்தில்
 விழுமியத் தோர்களை
 வெள்ளையர் பார்த்து
 வியப்படைந்த

முழுமதிப் பண்பாட்டு
முத்துத் தமிழ்மகன்
வீழ்ந்தனனே!

சிந்தனையாற் புத்திச்
சிறகில் அனலாக்கிச்
சேர்கருத்து
நிந்தனைகள் எல்லாம்
நெருப்பாக்கி வென்று
நிசங்காட்டி
வெந்த கருத்தாடி
வீணர்ப் பதர்காட்டி
விண்தமிழ்க்கே
சந்தம் கொடுத்த
சபாபதி வணக்கம்
சாற்றுவமே!

மேதை அப்துல் கலாம்

செப்பருங் குணத்தி னானெஙச்
சிறப்பெனச் சொல்வார் உண்டாம்!
சிந்தையில் தூய்மை எண்ணைம்
செறிந்திடும் வானோர்க் குண்டாம்!
அப்பழுக் கில்லா வாய்மை
அரும்பொறை முனிவர்க் குண்டாம்!
அறிவொடுங் கல்வித் தூய்மை
அணிசெயும் பணியில் உண்டாம்!

ஒப்பரும் நாட்டுக் கென்றும்
உழைத்திடில் உலகம் போற்றும்
உயர்ந்தவர் சரிதஞ்சு சொல்லும்
உண்மைக்கும் இதுவே தேற்றம்!
இப்பணி யோடும் நின்று
இந்திய அணுவின் மேதை
அப்துல்க் ளாம்னன் ரோங்கும்
அறிஞரும் மறைந்தார் அம்மா!

பத்மவி பூஷன், மற்றும்
பாரத ரத்னா நாட்டுச்

சித்தமும் அரசோ டேற்றுச்
சிறப்புறு பணியும் பெற்றார்!
புத்திலீ வியென்றே கல்விப்
பேருரை உலகம் செய்தார்!
புத்தகத் தோடு நிற்கும்
புதுயுக மாண வர்க்கே!

நித்தியம் படிப்பி னாலே
நிகழ்த்துவீர் சரிதம் என்றார்!
நிகழுரை மேக லாயா
விண்டுரைக் கின்ற மேடை
மத்தியில் நின்றே இந்த
மண்ணினைத் துறந்தான் கண்டீர்!
மதிப்பொடுங் கலாம்னன் இற்றை
மானுடன் மறைந்தான் அம்மா!

இசையேதை விரவநாதன்

விறைத்துப்போன பூமியின் நரம்புகளைக்
கரைத்து விடுகிறவன் - இல்லையில்லை...
இமுத்து விடுகிறவன் சூரியன்!

மரத்துப் போன இதயங்களுக்கு
மாறாப்புக் க(ா)ட்டுகிறவன் அந்த
தண்ணொளி தருகின்ற வெண்ணிலா!
விண்ணுக்குப் பாதை போடுகிற
மந்திரத்தைச் சொல்லும் மாயக்காரி ...!

சாமியின் கோலமாக...
வேதப் பிரபஞ்சங்களின் மேதா விலாசமாக...
பயிர்களில் உயிர் வாழுச்செய்வது இந்தப்
பூமி என்ற புண்ணியவதி!

பூமி, சூரியன் வெண்ணிலா என்ற
பிரபஞ்சக் கோடுகளைக் கீறித்
துளைபோட வைக்கும்...
இசையென்ற இன்பச் சுரங்களுக்கு ஆசிரியனாக

பணிபுரிபவன்... இல்லையில்லை...
இருப்பவன் இறைவன்!

ஆம் இசையின் பரிமாணங்களாக அந்த
இறைவனே எழுதுகோல் ஆகிறான்!

இந்த மூன்று கிரகபதிகளுக்கும்
சிந்துக்கள் தொடுத்துக் கொண்டாடுகிற
சங்கதிகளுக்குத் தமிழ் மொழியே
சரித்திரம் கொடுக்கிறது...என்றால்...
அந்தத் தமிழின் மெல்லிசைக்கு
தூல்லியமாக இருப்பிட்டுப் போகிற பொழுதுதான்
அவர்கள் இறைவன் படைப்பு ஆகிறார்கள்...!
அவர்களை இறைவன் கொடுத்தவரம் என்று
உரம் சேர்த்துக் கொள்கிறது புமி!

அவர்களில் ஒருவர்தான் சௌந்தரராசன்!
அதனால்தானே என்னவோ
அவருக்கான அடைமொழியாக
தெய்வப் பாடகன் என்ற சொல்
தேன்தமிழ்நாடு எல்லாம் குறிப்பிடப்படுகிறது!
பூமி, சந்திரன், சூரியன் மட்டுல்ல...
பாடகன் மட்டுமல்ல ஊடகத்திலும் ஒருவன்
சௌந்தரராசன் மட்டுமே என்கிறது
அவனது கனியும் குரல்!

வரலாற்றின் நுணியில் இவன் குரல்ஞானம்
ஒரு வரப்பிரசாதமாக விலாசமிடப்படுகிறது!
அந்த வகையில்...
இன்றைய வரலாறும்
இசைச் சக்கரமும்...சரித்திரமும்
இன்னொரு மாமேதையை
பெற்றுவிட்டு நிற்கிறது இந்தக் கணங்கள்...!

அவர்தான் ம. ச. விசுவநாதன் என்ற
மகோன்னதன்...!
இந்த “எம்-எஸ்-வி...!”

இசையின் படைப்பு இறைவன் படைப்பு என்ற

அடையாளத்தில் இவன் ஒருவனே என
அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன இந்தக்
கணங்கள்...!

கேரளா பாலக்காட்டில் பிறந்து, ஊரெலாம் தமிழ்நாடாகப்
படர்ந்து வீடெலாம் தமிழ்நாடாக விலாசமிட்டுப் போகிறது
இந்த இசைவெள்ளி!

ஆயிரத்தி இருநூறு திரைப்படங்களை
இசையால் ஒட வைத்த,
தமிழ்மொழியை தமிழர்களோடு கட்டுப்போட வைத்த
விசுவநாதன் என்ற இந்த இசைப்பிரம்மம்
இன்று விண்ணோடு சங்கமதிக்குக் கொண்டது!

எதற்கும் ஒரு காலம் உண்டு பொறுத்திரு மகனே
என்பது இவரது குரலில் கோலோச்சும் பாடல்...!
தான் இறந்தாலும் பரவாயில்லை,
புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே
என்ற பாடலை முதல்பாடலாக பாடு என்ற
கண்ணதாசனின் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி
அரங்கை அசைய வைக்கும் இசைக்கோளம்
எம்-எஸ்-வி- இன்னொரு பிரவாகமாக
இன்று எழுந்து பறந்துவிட்டார்!

இசை ஒரு இலக்கியமாக-
இசை ஒரு மொழியின் உணர்வாக..
தமிழிசை மூலம் தமிழ்மன்னை
முத்தமிட்ட ஒரு தாரக மந்திரம்!
இன்றைய தினம் ஒரு சரித்திர
முகாந்திரமாகத் தன்னைப் பதிவுசெய்து
தமிழர்களின் கண்ணீர்க் குளமாகப்
பறந்து விட்டது நேயர்களே!

தமிழுள்ளவரை இந்த மன்னனின்
இசைவெள்ளாம் காற்றில் தவழ்ந்துவரும்!
செந்தமிழ்த் தேன்மொழியாள் என்ற பாடல்
அந்தமில்லாத பூமிக் கோளத்தின்
அடையாளமாக இருக்கப் போகிறது...!

தென்றல் உறங்கிய போதும்...
 திங்கள் உறங்கி போதும்
 கண்கள் உறங்கிடுமா? காதல்
 கண்கள் உறங்கிடுமா? என்ற
 காதல் இசையின் கன பரிமாணம்
 சாதல் அடையும் என்று
 யார் சொல்வது?

ஆம்...வீடுவரை உறவு என்று
 சுமையை இசைகளில் இறக்கி வைத்துச்
 சோகத்தைப் போகச் செய்த சித்தன்...
 போய்விட்டான்!

விஸ்வநாதன் என்ற இசை விலாசம்
 விண்ணோக்கிப் பறந்தாலும் அவனது
 இசைக்கண்கள் பூமியிலேதான்
 பனிக்கப் போகிறது... இல்லையில்லை
 பார்க்கப் போகிறது!
 காலம் காலமாக... ஞால ஒலியாக...!

இந்த இசைக்காடு என்றும் அழியாது மகனே!
 நீ... சென்றுவா...!
 ஒம் சாந்தி! ... ஒம் சாந்தி!... ஒம் சாந்தி...!

பார்த்திபனே சென்றதெங்கே?

ஆடிவரும் தேரழைக
 அமுதம்தரும் கனிமழலை
 கோடிகோடி யாய்த்தமிழைக
 கொட்டிவைத்த பேரழைக
 முடிவைத்துத் திருமகனே
 முடித்தக்கதை உன்னப்பன்
 பா வைத்துப் பார்ப்பதற்கா
 பார்த்திபனே சென்றனனீ!

நான் அமைத்த மாளிகையில்
 நல்விளக்காய் இருந்தவனே!
 தேன் சொரியும் மலரினிலே
 தேனாக இருந்தவனே!
 வான்குடும்ப வீதியிலே

வண்ணநிலாப் போன்றவனே!
கூன்விமுந்த தென்வாழ்வு
கும்மிருட்டு என்னில்லம்!

என்னிதய ராகமடா
ஏற்றிவைத்த தீபமடா!
பொன்மகனே நீயெனக்குப்
பொங்குதமிழ்க் கவிதையடா!
இன்றென்னயே என்னெனவிட்டு
ஏகியதேன் பொன்மகனே
உன்னன்னை ஓலமதை
இன்னும்நீ கேட்கலையா!

(மகன் பார்த்திபன்(வயது-2) பிரிவுக்காய் எழுதப்பட்ட
பார்த்திபனே சென்றதூங்கே என்ற நூலின் 24 பாடல்களில்
மூன்று மட்டும் இவை-1978)

மகன்டேலா ஒரு மகிவிளக்கு!

உலக அதிசயம் ஏழு என்பது
இந்த நூற்றாண்டு ஆரம்பமாகும் வரை
இருக்கும் கணக்கு!

ஏழுக்கு மேலும் அதிசயங்கள் உள்ளன
என்பதும் இருப்புக் கணக்கில்
இன்றைய விளாகம் பொருளாக இருக்கிறது!
மனித வரலாறும் மண்ணும் சில
மகுடங்களைப் பதிவு செய்கின்றபொழுது
அதிசயம் தானாகவே அரங்கேறுகிறது..!

இருபத்தியாறு வருடங்கள் சிறையிற் போடப்பட்டு
விடுதலையான அவன் இறந்தபொழுது
நூறுக்கும் மேற்பட்ட உலக நாடுகள்
அரச மரியாதை செலுத்தின என்றால்
இந்தப் பதின்மூன்றாம் ஆண்டு
மார்கழி மாதம் அதிசயமல்லாமல்
வேறென்னவாக இருக்க முடியும்?
சிலநேரத்தில் சிலமனிதர் என்பார்கள்!
பலநேரம் பலவித மனிதர் என்பார்கள்!

ஆயின்..

வரலாறும் மனிதமும் அவனைக்
கைகாட்டி நிறுத்துகிறது என்றால்
மாணிட அதிசயம் என்பதாகவே
அந்த மகுடம் இடப்படுகிறது!
அழாம்.. அவன்தான்..நெல்சன் மண்டேலா!

தென்னாபிரிக்காவின் விடுதலைத் தந்தை!
புதிய நூற்றாண்டுப் பூவிலே அவனோர் பொற்பு!
ஒரு இனத்தின் விடுதலைத் தீயில்
எடுக்கப்பட்ட ஒரு விறகுக் குஞ்சு!
மனித வரலாற்றில் புனிதம் எடுத்தாரு புத்தகம்!

இனத்தை அழித்துப் பழிவாங்க அவனால்
முடிந்திருக்கலாம்..!
ஏனென்றால் எந்தச் சிறையை நிரப்பினானோ
அந்த நாட்டின் தலைவனாக அவன்
அதிகாரம் பெற்றான்!

சிறையில் இட்டவனை வதையிற் போடச்
சிலநேரங்கள் போதுமானது..!
ஆனாலும் அப்படியான ஒரு சிந்தனை
அவனிடம் இல்லாதிருந்தது.!
எவன் தனக்குச் சிறை வழங்கினானோ?
அவனையே உப சனாதிபதி ஆக்கினான் அவன்!
ஒற்றுமையை நாட்டிற் பதித்த
உலக சூரியன் என்பதாக
அவன் தன்னை எழுதினான்!

கம்பும் தடியும், கொம்பும் கூராயுதமும்
கட்டுத் துவக்கொடும் நடந்த ஒரு
விடுதலைப்போர்.. வெற்றியடைந்தபோது..
குருதிப்போரில் விடியல் பெற்ற அந்தக்
கோல இனத்தின்..
செருவில் நிமிர்ந்த அந்தச் சிந்தனைவாதி..
கருணையின் இருப்பிடமாகவே மலர்ந்தான்..!
அரசமும் போகமும் வாரிசு மோகமும்
சிரசுக்கில்லாத சிறப்பின் உதிப்பு அவன்!
தன்னால் தனக்குப் பின்னால்..

தன் வாரிசுகளால்..தென்னாபிரிக்கா
துன்பம் அடையுமாகில் தன்சிறையின் பெறுமதி
துடைத்து ஏறியப்படக் கூடும் என்று
நினைத்தான் நெல்சன்..!

நிசப்பிளம்பு ஆனான்!
உலகம் கலங்கி அவன்
காலாடிக்குச் சென்றது என்றால்..
அவனது இனவாதி அல்லாத
இதயத்தால் அல்லவா?
பிணமேடு ஆக்காத
புனிதம் அல்லவா அவன்!

ஐந்து வருடங்களாக ஒரு சனாதிபதியாக
ஆக்கிய தென்னாபிரிக்கா நாட்டை
நொந்துபோன மக்களிடமே ஆளவிட்டு
சுந்தர உலகின் சிட்டுக் குருவியானான்..!

அந்த நாட்டின்
இலட்சோப இலட்சம் மக்கள்
இன்றையநாள்
கண்ணீருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள்..!
உலக நாடுகள் ஒரு உத்தமனை இழந்தது!

அவனது வீட்டின் அருகே சமாதியாகி
அமைதியாகினான் என்றால்
அவன் ஒரு மனித சமுத்திரம்!
அவனோரு மகத்துவ ஞானி!
அவனோரு அதிசயம்!
அவனோரு வரலாறுகளின் தத்துவம்!

புனிதனே! உலக நாடுகளுக்கும் உன்
புண்ணியத்தைத் தாரைவார்த்துக் கொடு!
திருந்துவதற்காக இந்தப் பூமிப்பந்தில் பல
சென்மங்கள் இருக்கின்றன மண்டேலா!
விடுதலையைத் தேடும் பல இனங்கள் உன்னை
நேசிக்கின்றன நெல்சனே!

அதிசயம் உன்னோடு அடங்கிவிடக் கூடாது அப்பனே!
நேசிப்பின் தத்துவத்தை நிசத்தில் எழுதிவிடு நெல்சனே!

வித்தியா! வித்தியா!

வித்தியா எழிலே சத்தியப் பெண்ணே!
 முத்துப் பல்வரிசை நித்திய அழகே!
 சாவே விதியிட்டுத் பூவே பறந்தனையா?
 நீலப் பனிமலரே பூலோகம் அழகிறதே!
 கண்ணீர் விதியிட்டு விண்ணாறு ஓடுதடி!
 பெண்களைத் தொடரும் பேய்கள் ராட்சதரைக்
 கந்த சட்டியிலே வந்தவரி காட்டுதடி!
 என்னே அழகு! சின்னப் பனிமலரின்
 பொன்னேர் வடிவப் பூம்பாவை போச்சதடி!
 செத்தாய் என்று கத்துதடி தமிழுலகம்!
 பித்துப் பிடித்தவராய் முத்தான மாணவர்கள்
 எங்கும் எழுந்தார்பார்! இங்காரி வங்காவில்
 சிங்களம் இஸ்லாமும் சீறி அழுதாரே!!
 தேசிய இனத்தின்மேல் வீசிடுங் குண்டு
 பாசிசம் என்று பகர்ந்த மனிதனவன்
 வசந்தாவைக் கொன்று விசங்கள் பாய்ச்சியதோர்
 நிசங்கள் அதிர்ந்ததுபார்! அசந்ததுபார் உன்னாலே!
 சிங்கள தேசம் பொங்குமன் கிழக்கோடு
 எங்கும் இஸ்லாத்துத் தங்க மாணவர்கள்
 நீதியைக் கோரி நெருப்பாய் உமிழ்ந்தனரே!
 தூதிட்டு மைத்திரி சிறிசேன அதிபதியார்
 யாழ்வந்து துக்கம் யாத்ததுவும் நிகழ்ந்ததடி!
 வறிதாயுன் பெற்றோரை நெறியோ டுரைத்தகதை
 இன்று நடந்ததுபார்! கொன்றவர்கள் உண்மைக்
 கொடியோரை நீதி கொண்டுவரும் என்றுரைத்தார்!
 மைத்திரி உரைத்த இத்தரைச் செய்தி
 செத்த உனக்குச் சித்தமிடும் செய்தியம்மா!
 புதிதாய் உதித்தவளே! பொன்னுயிரைக் கொடுத்து
 விதிசெய்தாய் தமிழ்மகளே! வீழ்ந்து வணங்கிப்
 பாதங்கள் தொட்டு ஆதங்கம் நானிட்டேன்!
 நீயழுத கண்ணீர் நெருப்பாய் மாறுமடி!

இரத்தினமலர் வீழ்ந்ததுவோ?

வெள்ளை மலரே வெள்ளை மலரே
வீழ்ந்த தேனையா? - உந்தன்
உள்ளக் கமலம் உள்ளக் கமலம்
உடைந்த தேனையா?

வேதம் சொல்லி வேதம் சொல்லி
விடியல் காட்டினீர்-மண்ணின்
போதம் சொல்லிப் போதம் சொல்லிப்
பிதாவைக் காட்டினீர்!

நெஞ்சில் என்றும் வஞ்சம் இல்லை
நிசத்தைக் காட்டினீர்-அந்த
நினைப்பி வென்றும் அச்சம் இல்லை
நிகழ்வைக் காட்டினீர்!

எருமை சிங்க ஆட்சிப் பேயை
எடுத்துக் காட்டினீர்! - விடியல்
தொடுக்கும் ஈழம் உதிக்கும் மண்ணில்
பிரசை யாக்கினீர்!

�ழ மண்ணில் வாழும் நெஞ்சம்
இறப்பதே யில்லை-வெள்ளை
அங்கித் தந்தை கனக ரெத்னா
இழப்போமோ உன்னை!

- (அருட்தந்தை கனகரெத்தினம் அஞ்சலி)

இராமன்-புதுவை இராமன்

ஹர்அஞ்சி உறங்கிய போதும்
உதிரும்பனி இறுகிய போதும்
யாரும் வராத போதும்
யான்வருவேன் என்று
ராமன் வருவார்-புதுவை
ராமன் வருவார்!
அன்றைய நிகழ்வு
அவரின்றி நடக்காது!

படம் எடுக்கும் பாம்புபோல் அவரது

கருவியும் அவரும் நிகழ்ச்சியின்
ஊடே உலாவி வரக்காணலாம்!

யாருக்காக அவர் புகைப்படக் கருவியைச்
சுமக்கிறாரோ? அவர்களும் மகிழ்வார்கள்!
அவரும் மகிழ்வார்!

பத்திரிகைகளில் தங்கள்
படங்களைப் பார்த்துக்கைலஞ்சுரும்
மகிழ்வார்கள்

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்பார்கள்!
இந்தப் புதுவை ராமன் அவர்கள்,
அவர் செய்யும் தொழிலிலம் மட்டுமல்ல,
சமுதாயத்தில் அவர் ஒரு பெய்யும் மழை!
சமுதாயத்தையும் தன்னையும்
இணைத்துக்கொண்ட ஒரு ஊடகப் பணியாளன்!

பணிக்கான ஊதியம் பெற்றாரோ? பெறவில்லையோ
என்பதல்ல இந்தப் பேச்சின் நோக்கம்!
ஆனால் அவரால் பலர் சிகரத்தைத் தொட்டார்கள்.
அவரும் தமிழ் ஊடகங்களால்
கவரப்பட்டார்.

போக முடியாத நிகழ்ச்சிக்குள்ளே
நுழைவார்!
தாம் மட்டுமல்ல, தம்மோடு சில
தமிழர்களையும் கூட்டித்தான்!

உழைப்பின் பஞ்சை சிலர்
நினைப்பதில்லை!
உதிரத்தின் பணியை சிலர்
பயன்படுத்துவார்கள்!
ஆனால் இவரது மறைவைக் கேட்டபோது
வீடு தேடிச் சென்றார்கள் பலர்
ஊடகவியலாளர்கள் பலர் தமது
உரித்தாக எண்ணி ஓடிப் போனார்கள்!

இன்றைய இந்த இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வும்

அவர்களால் மேம்படுத்தப்படுகிறது.

நாலாயிரம் பல்லின ஊடகத்தாரின் ஒரு
சந்திப்பில், இவரது மறைவுக்காக ஒருநிமிட
அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது என்றால்
இவரது பணியின் காத்திரமும் பெறுமதியும் தெரிகிறது...!

திருமதி இராமன்-விஜயா அம்மாள் அவரின் உணர்வோடு
வானொலியில் கதைத்தார்!
துக்கம் கீழே இறங்க
துணிவு உயர்ந்தது என்றார்
கதிரொளி வானலையில்!

இராமன்-புதுவை இராமன்
என்றும் வாழ்வார்!
எம்மோடு வாழ்வார்!

சிவக்கொழுந்து

தாயேந் என்னையொரு
தங்கமகன் என்றிருந்தாய்
பேயாய்நான் இங்கிருந்து
போகவனைப் பார்த்திருக்கேன்
சாயாமல் உன்மடியில்
சரிந்துவி முந்தழாமல்
காயாகிக் கல்லாகிக்
கண்ணீதான் விடுகின்றேன்!

தீயாகும் சங்கமத்துச்
சுடர்தொட்டு விழியடைக்கத்
தாயாகி நீபோகும்
தங்கவடம் பிடிக்காமல்
நாயாகி நிற்கின்றேன்
நானுமொரு மகன்தானா?
தூயாய்நீ கேட்பதெந்தன்
செவிகளிலே விழுகிறதே!

தன்னுருவை யழித்தென்னைத்
தமிழ்மகனாய் செய்தவளே

உறைபனிச்சாரல்
 பின்னியதோர் சுமைகளெல்லாம்
 பொடியாக்கிக் காத்தவளே
 அன்னையே சிவக்கொழுந்தே
 அன்னைக்கோர் இலக்கணமே
 என்செய்வேன் உன்னழகின்
 ஊர்வலத்தைக் காணேனே!

பேறாகி மருமக்கள்
 பேரஞும் பூட்டரொடும்
 நூறுவய திருந்தவளே
 நூலுருவாய் ஆனவளே
 காறுமொரு வார்த்தையெதும்
 கதைக்காத செந்தமிழே
 பேறாகி யுன்மகளும்
 பிடித்திருக்கப் போகின்றாய்!

ஆச்சியென வுருக்கிவரும்
 அன்புடையோர் எல்லோரும்
 தூக்கியுனைப் பார்த்தவர்கள்
 துணையிருந்தோர் எல்லோரும்
 காக்கவெனச் சுமந்தவர்கள்
 கண்ணுறங்கோர் எல்லோரும்
 நீக்கமற நெஞ்சினிலே
 நிறைந்தவளே போய்வாரும்!
 -தாயாரின் இறுதிக்கிரியை அன்று

சின்னமணி சின்னமணி

சின்னமணி சின்னமணி
 செந்தமிழின் செல்லமணி
 கன்னலென வில்லிசைக்குங்
 கனகமணி! ஈழமணி!

தெம்மாங்குப் பாடல்வரும்
 தேவிசையில் கீதம்வரும்!
 அம்மாவும் ஆச்சியரை
 அசைக்காமல் கதைகள்வரும்!
 நீதிநெறி எடுத்துவரும்
 நெடுங்கால வேதங்கள்

ஆதியுடன் அந்தமெலாம்
அலங்கரிக்க இசைகள்வரும்!

மண்ணென்டுத்த பொன்விழயல்
மறவருக்குக் கதைகள்வரும்!
விண்ணென்டுத்த கண்ணகியாள்
வீரமிடும் சிலம்பொலிக்கும்!

மத்தளங்கள் பொங்கிவரும்
வண்ணத்துப் பாவழில்
கத்தும் மணித்தரளம்
கடவுளரைக் காணவைக்கும்!
நாட்டினிலே சீரழிக்கும்
நாய்களுமே ஏட்டில்வரும்!
பாட்டினிலே பண்பாட்டுப்
பழங்காலம் மிதந்துவரும்!

கட்டுண்ட நாகமென
கனியிசையில் வில்லெலுத்துக்
கொட்டுண்ட வில்லிசையான்
குதித்தோடிப் போனானே!
எப்போ இனிக்காண்போம்
எங்களிசைச் சின்னமணி
முப்போதும் எமைமறந்து
முழுகிவிட்டான் எங்களாம்மா!

நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து

இவனொரு தேசியக் கலைஞர்!

கலைகள் தமிழை வளர்க்கும் என்ற
தத்துவார்த்தம் இந்த
வைரமும் முத்தும் இருக்கும்
மகத்துவனுக்கு மிகப் பொருத்தமானது!

அரிச்சந்திர மயான காண்டம்...!
கண்ணீரை விழிகளில் பதியம் வைத்த
ஸழத்து நடிப்புலகச் சிவாசி
வி. வி. வைரமுத்து அரங்கேற்றிய
காலத்தால் அழிக்க முடியாத படைப்பு!

உறைபணிச்சாரல்

தேசபாரதி

காசி சென்றிருந்தபோது,
கங்கைக் கரையில் இருக்கும் படித்துறை
பார்த்தேன்!

Harichandra Ghat என்பது
அதன் பெயர்.

படித்துறையில் பூதவுடல்கள்
எரிந்த வண்ணம் இருந்தன.
அரிச்சந்திரன் காவல் காத்த அந்த
மயானமே அது.

“யாரடி கள்ளிந் இந்த அடாத கானகத்தே வந்து
பினம்தனைச் சுடவுமானாய்...” என
பாடியவாறு வரும் நடிகமணியின் வெண்கலக் குரல்
ஒரு முறை மனதில் இடித்தது.

அரிச்சந்திர மயான காண்டம்...
இரண்டாயிரம் வரையிலான தடவைகள்
அரங்கேறிய ஒரு நாடகம்!

நாறு தடவைகளுக்கு மேல்
நானே பார்த்துக் கொண்டேன்.

நடிகமணியின் பிறந்த ஊரான
காங்கேசன்துறையில், அவருக்கான
ஒரு பாராட்டுவிழா ஏற்பாடு செய்தவர்களில்
தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் திரு. எஸ். திருச்செல்வம்
அவர்களும் ஒருவர் என்பதை கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அதிகாலைவரை கோவில் வீதியில் நடக்கும்
இந்த நாடகத்தை கண்தாங்காமல்
விழித்திருந்து பார்த்து உண்மையின் தத்துவத்தை
உள்ளத்தில் பதிந்த ஒரு இனம்
தமிழினம்.

தமிழினத்தின் தேசியக் கலைஞர் என்ற
மகுடத்திற்கு முற்றிலும் பொருத்தமானவர்
நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து.
வரலாற்றில் பதிய வைப்போம்.
வரலாற்றில் பதிய வைப்போம்.

மக்கள் கவிஞர் சொக்கன்

சொக்கனைப் போலொரு மக்கள் கவிஞரை
 எக்காலம் காண்பதம்மா-இனி
 எக்காலம் காண்பதம்மா!-அவன்
 புக்குப்புகு வென்று கொட்டும் கவிதையை
 எக்காலம் காண்பதம்மா-இனி
 எக்காலம் காண்பதம்மா!-சுடும்
 மொக்கு மரக்கிளை தன்னையும் பாசெய்ய
 மூட்டிய நெருப்புளங்கே?கல்வி
 காட்டிய புலவனெங்கே?-அக்கம்
 பக்கமெல் ஸாழமாய்ப் பாவெழில் தந்திடப்
 பற்றிய சிற்பியெங்கே?-கல்வி
 முற்றிய அறிஞனெங்கே?

நாட்டுப்பற் றாளனாய் நாயகம் பேர்சொல்ல
 நயந்தவன், சீராளன்-தமிழின்
 சுயமவரப் பேராளன் -அவன்
 வீட்டுப்பற் றாளனாய் வீற்றவள் சேலையில்
 விந்தைகள் பாடியவன்-எட்டுச்
 சொந்தங்கள் சூடியவன்-அவன்
 காட்டும் திசையிலே கன்னித் தமிழவள்
 கரங்களைத் திருப்பியவன்-கவிதை
 உரங்களைப் பெருக்கியவன்-அவன்
 ஊட்டும் கதைகளும் உணர்வெனும் நாடகம்
 உண்டென ஆக்கியவன்-கந்தக்
 குண்டெனத் தாக்கியவன்!

சொக்கனைப் பார்த்தஇும் மக்கன் கவிதரச்
 சேவித்துச் சென்றுவிட்டான்-அழகுப்
 பாவிட்டுப் போந்துவிட்டான்-எட்டுத்
 திக்கெலாம் மண்ணிசை சென்று பரப்பிய
 திசையிலே வாழுகின்றான்-புகழ்
 இசையிலே மூழுகின்றான்-நல்லைப்
 பக்திக்கும் நாட்டுடைப் பற்றுக்கும் தூரிகைப்
 பாடத்தைச் சொல்லிவிட்டான்-அரசியற்
 சூடத்தை ஏற்றிவிட்டான்-எங்கள்
 மக்கள் தலைவனின் மானிகை வாசலில்
 மலைரென்று ஆகிவிட்டான்-தமிழக்
 குலமென்று ஆகிவிட்டான்! -சொக்கன் மலர்-2005

தமிழூந்தல் கா.பொ.இரத்தினம்

வேலணையின் நூலு கத்தை
 வேந்தனுக்கு முன்னு தித்த
 சாலறிஞர் தத்து வத்தை
 தமிழறிஞர் இரத்தி னத்தை
 காலனிடம் பறிகொ டேதுக்
 கவிலைமிகத் தான டெந்து
 சீலமுகம் பார்த்து ரைக்கத்
 தெண்டனிட்டு வந்த வரே!

சாதனையின் ஒருவி எிம்பு
 சரித்திரத்தின் ஒருக ரும்பு
 வேதனையில் உக்கி நின்ற
 வேரீழப் பாரி ரும்பு
 ஆதனமாய்ப் பொன்கொ ழித்த
 அறிஞனவன் எம்ம வர்க்குத்
 சீதனமாய் வாய்த்த அந்தச்
 செல்வமகன் இரத்தி னரே!

சீலமெலாம் சொல்லி அந்தச்
 செம்மலர்க்குத் தேனி றைத்து
 ஞாலமெலாம் தமிழ ரைத்த
 ஞாயிறுக்குத் தேரி முத்து
 காலவி முதான வர்க்குத்
 கண்ணீரின் அஞ்ச லிக்காய்
 வேலணை யூர்ப்ப ரந்த
 விழவாவின் பெருந்த லைவீர்!

மாநாடு வள்ளு வர்க்கு
 மன்றிலு ரைக்க வைத்துத்
 தேனாடு செய்த வள்ளால்
 செந்தமிழார்ப் பரவி நின்று
 பாநாடு கவிய ரங்கிற்
 பங்குவெ னக்க எித்து
 வானாடச் செய்தார்! அந்த
 மனதையான் மறக்கி லேனே!

நேரமிது காணும் இன்னும்
 நேயருண்டு என்று ரைப்பார்!

சாரமிது இல்லை யப்பா
 சாற்றியது போதும் என்பார்!
 கூரைமேல் இருந்து கொட்டக்
 கொள்ளான் புலவ ரில்லை
 நாரைபோல் பறக்கின் றேன்யான்
 நல்லதை மட்டும் கொள்வீர்!

செருத்தனை அம்மன் கோவில் அநங்காவலர் சிவஞானச்செல்வம்

தவஞானி பிறந்துவரத் தானாகும் ஊரும்இத்
 தரணிக்குள் மகுட மாகும்!
 தனமாளும் மனிதரொடும் தான்பெற்ற ஊரும்பொற்
 தங்கமெனக் சிகர மாகும்!
 சுவரொன்று இருந்தாலே சித்திரமும் வரையலாம்
 சொல்லிவைத்தார் பொய்யு மில்லை!
 செல்லாத இடத்திற்கும் சிற்புண்டு அடர்காவும்
 சிறுகோவில் இருக்கும் என்றால்!
 கவர்கின்ற சூடலூர்க் கவினாரும் திருப்புழிக்
 கனகநிலம் தன்னை யீர்த்துக்
 கருமாரி காமாட்சி காஞ்சியெனக் குடிகொண்ட
 கனியூர்க்கும் நிகரு முண்டோ?
 சிவஞானக் செல்வமகன் திருப்பணியில் அம்மனூர்ச்
 செழிப்பெல்லாம் நிலம்பே குமே!
 செக்கசெவேல் என்கநிதம் செருத்தனையிற் சுழலநின்ற
 செயல்வீரன் புகழ்வா முமே!

கலையுண்டு நெறியுண்டு கனமண்ணின் வளமுண்டு
 கடுமுழைப் பார்களுண்டு!
 கலங்களொடும் யந்திரங்கள் கார்வயல்கள் ஊருழவே
 கண்டவர்கள் முதன்மையுண்டு!
 அலைபாய ஓளிவெள்ளம் ஆக்குமொரு மின்சாரம்
 ஆள்கருவி முதற்கொண்டு
 அடர்கல்வி விளையாட்டு அடம்பமென ஓர்கொடியாய்
 ஆகிநின்ற பெருமை யுண்டு!
 மலையாய இதுவெல்லாம் மகுடமிடக் கண்டதெலாம்
 மாரியம்மன் பேறு கண்டீர்!
 மன்றார்ந்து அருள்புரிந்து வகுத்தபெறும் அறப்பேரூர்
 வண்ணமதும் நூறு கண்டீர்!

உறைபணிச்சாரல்

தேசபாரதி

சிலைஞானச் செல்வமகன் தேவியம்மன் பணிசெய்த

சிறப்பென்றும் நிலம்பே சுமே!

செக்கசெவேல் என்கநிதம் செருத்தனையிற் சூழலநின்ற

செம்மலவன் புகழ்பே சுமே!

தீவகமும் யாழகமும் திருச்சைவத் தடியாரும்

திரண்டுவந்து தேரோட்டுவார்!

தேவாரம் நாதஸ்வரம் தேன்தவிலும் பறைமுழங்கத்

திகழோலியிற் ரதமாக்குவார்!

பாவமொடு பிணிதீர்க்கும் பார்வதியாள் அருள்பெறவே

பலதிக்கும் இருந்து வருவார்!

பண்பூரில் சிவஞானப் பணிமலரில் தோன்றிநிதம்

பார்வதியாள் மகிழ்ந்து அருள்வாள்!

தேவமனை யாமெனவே ஊர்முழுமதும் சுடிவரத்

துரையப்பா மைந்தன் என்கத்

திருக்கோவிற் பணிசெய்த சிறப்பெல்லாம் தெள்ளுலகம்

தெரிந்தவொரு காரணத்தாற்

சேவகனாய்ச் சிவஞானச் செல்வனொடும் அம்மனிட்ட

சிறப்பென்றும் நிலம்பேசுமே!

செக்கசெவேல் என்கநிதம் செருத்தனையில் ஓழிநின்ற

செம்மலவன் புகழ்பேசுமே!

போருக்குப் பின்னாலே புலமென்று பிரிந்தோடிப்

போனோர்கள் பல்லாயிரம்!

போருக்குள் வாழுந்தாலும் பிரியாது ஊர்நின்ற

பெருமைக்குச் சான்றாயிரம்!

ஊருக்குள் நெருப்புக்குள் உலைவாயின் துருத்திக்குள்

உயிர்வாழ்ந்தோர் சிறப்பானவர்!

உமையாளாம் மகமாயி உட்தொண்டு பரவிப்பன்

இட்டோர்கள் மேலானவர்!

பேருக்குப் பலகோடி யிருந்தென்ன? போதாமற்

பிடிசாம்பல் ஆயிலென்ன?

பிறந்தபொன் னாரோடும் பெருவம்ம னகத்தோடும்

பிரிவிலார்க் கிணையாகுமோ?

சீர்ஞானச் செல்வமகன் தேவியம்மன் பணிசெய்த

சிறப்பென்றும் நிலம்பேசுமே!

செக்கசெவேல் என்கநிதம் செருத்தனையில் ஓழிநின்ற

செம்மலவன் புகழ்பேசுமே!

-மக்கள் மனம்கவர்ந்த செருத்தனை அம்மன்கோவில் அறங்காவலர்)

இலங்கையன் ஒரு

மொனப்புயல்

மனிதரில் நேயம் மிக்கோர்
 மாமனி தன்னே என்பார்
 புனிதராய் நிற்போர் எல்லாம்
 புத்தனாய் மதிக்கக் காண்பார்
 கனிதரும் சுவைபோல் கல்வி
 கண்டவர் பயனே ஈவார்
 இனியதின் மகிழை எல்லாம்
 இலங்கையை கொண்டான் என்பேன்!

எறும்புகள் ஊர்தல் போன்று
 இவன்நடை இருக்கும் சின்னக்
 குறும்புகள் சிரிப்பி ணோடு
 குறுமொழி கனமாய் மின்னும்
 பெறும்புகழ் இவனைச் சார்ந்து
 பெறும்தமிழ் அறிஞன் ஆனான்
 தொறும்நிலக் கண்டா மன்றில்
 செந்தமிழ் மனிதம் தந்தான்!

கரும்புகள் இனிக்கா திந்தக்
 கல்விமான் கதைக்கும் போதில்
 அரும்புகள் விரிதல் போலே
 அழகுற மொழிவான் ஆதி
 நொரும்புகள் நிலத்தில் கண்டு
 நொடிந்தனன் அதற்குள் நின்றும்
 திரும்பினான் செல்வா என்னும்
 சிந்தனை யாளன் என்பேன்!

அயிரம் குடங்கள் வைத்து
 அளன்கின்ற ஓமம் தோற்கும்
 பாயிரம் கொண்டு இந்தப்
 பரிதியின் பாடல் பூக்கும்
 தாயினும் சிறந்தான் இந்தத்
 தமிழ்நி வாளன் கண்ணர்
 நோயினை வென்றான் ஆயின்
 நின்றவன் போயே விட்டான்!

ஊன்றிய தடியே இல்லான்

உலவிய அறிஞன் எங்கே?
 வான்மடி சென்றார் மன்றில்
 வந்துநின் றழுவான் எங்கே?
 கூன்பணி கொள்ளான் தேசக்
 கூட்டமாய் நிற்பான் எங்கே?
 ஏன் இவன் சென்றான் என்றே
 என்னுளம் கனக்கு தம்மா!

பகுதி-9

சிறுவரோடும் பாடுவோம்

எங்கள் வீட்டு வாணாலி

எங்கள் வீட்டு வாணாலி

இசைக்கும் நல்ல தேனொலி!

எங்கோ இருந்து இசையினை

ஏடுத்தி யம்பும் தேனொலி!

பக்திப் பாட்டுப் பாடிடும்!

பாங்காய்ச் செய்தி சூறிடும்!

தித்திப்பூத் தந்திடும்!

தினமும் காலை ஓலித்திடும்!

இரவின் மடியில் இசைத்திடும்

ஓலியின் ஓளியைப் பரப்பிடும்!

அரசிய லாளர் அறைகூவல்

ஆக்கி எமக்குத் தந்திடும்!

கம்பர் கவிகள் கற்றுவரக்

காதல் இயற்றும் வானலையாம்!

உம்பர் சமயம் இறைவர்க்கு

ஓமம் வளர்க்கும் காற்றலையாம்!

கவிதை அரங்கு கவிஞுறையக்

கர்நாட கத்துச் சங்கீதம்

புவிதை தைக்கப் பேசுமொழி

பொங்கும் தமிழாய் வளங்காணும்!

திருவை யாறு, மார்கழியில்

திகட்டும் இசையின் கோலங்கள்

பெருவி ழாவை ஊர்மடியில்

பூத்து அலைக்கும் வாணொலியாம்!

வாணொலி வாணொலி எமக்கு

வரலா றுறைத்த வாணொலி!

கானங் கவிதை சங்கீதம்

காதில் உரைக்கும் வாணொலியாம்!

செந்தமிழ்ச்சோலை

செந்தமிழ்ச் சிறப்புச்சோலை
தேடவின் அறிவுச்சோலை
அஞ்சாதே என்ற அவ்வை
அருள்பாடி வரும்சோலை!

பிஞ்சுமனப் பூச்சோலை
பீடில்லாத் தமிழ்ச்சோலை
கஞ்ச மலர்முகைக்கள்
கதைத்துவரும் தேன்சோலை

ஆதரவில் லாதபிள்ளை
அநாதையென் றானகிள்ளை
ஏதுமில்லை என்றுரைக்கும்
இல்லமிந்தச் செஞ்சோலை!

கலைவளர்க்கும் பொன்னேடு
கனிநிலத்துப் பண்பாடு
மலைவரினும் தோள்சுமக்கும்
மனவலிமைத் தேன்கூடு!

வண்ணத்துக் கிளிகளிங்கே
மன்னவராய் ஆகிடுவார்!
சின்னஞ் சிறுபள்ளிக்
சேயர்கலை பயின்றிடுவார்!

ஏழையில்லை விசமியில்லை
எந்தவழிப் பயமுமில்லை
வாழையெனக் கலைவளர்க்கும்
வாகையன்றி ஏதுமில்லை!!

தாயில்லைத் தந்தையில்லை
தயவிலொரு உறவுமில்லை
ஆயினும்பார் ஆதரிக்கும்
ஆலயங்கள் போல்எல்லை!

முன்பள்ளிப் பூக்கரங்கள்
முத்தமிழின் முத்துக்கள்
இன்பமணிக் கலைச்சுரங்கம்
எங்கள்நில மாகட்டும்!

அறிவொளி ஆக்குந் தீபம்!

அன்பு காட்டிய வழியிங்கே-தாய்
 அன்பால் விளைந்த விழியிங்கே!
 மண்ணில் புதிய மாணவர்கள்-நில
 மழியில் உதித்கும் மாண்புதரும்!

நாளை மண்ணில் நாள்விடியும்-கல்வி
 நயந்திட உழைக்கும் வேளைவரும்
 பாளைச் சிரிப்பின் மழலைவரும்-அன்புப்
 பக்குவம் கண்டு நிலம்மலரும்!

வித்துவம் கற்கப் பரணிதரும்-நில
 விருட்சம் கல்விச் சோலைதரும்
 தத்துவம் மொழியைத் தாங்கிவரும்-நல்ல
 தமிழே என்று உலகம்வரும்!

குமிழே எமது அடையாளம்!

மொழியே இனத்தின் அழகாகும்-தமிழ்
 மொழியே எங்கள் முகமாகும்
 மொழியை மறந்தால் தமிழழியும்-தாய்
 மொழியை இழந்தால் இனமழியும்!

அமிழ்தாம் இன்பத் தமிழாகும்-ஈழ
 அகிலத் தவர்தம் உறவாகும்
 கமமும் உலகில் செம்மொழியாம்-தமிழ்
 கன்னற் கவிதைத் தேன்மொழியாம்!

கலையை வளர்த்தால் மொழிவளரும்-தமிழ்க்
 கலையே மண்ணின் நிலம்ஏழுதும்
 சிலைபோல் மழலை மனம்தழுவும்-அந்தச்
 சிறப்பே அவரின் இனம்புரியும்!

வளரும் குழந்தை வாழ்வெகாடு-அந்த
 வாழ்வே தமிழாய் வரைந்துவிடு
 உளத்தில் தமிழை உறங்கவிடு-அந்த
 உணர்வில் நிலத்தை உழுதுவிடு!

மரணத்தில் தேற்றும் மண்ணீன் மொழி!

பாசமுள்ள என்தமிழா
பற்றுவைத்துப் பாரடா-தமிழ்
பேசவல்ல பிள்ளையை நீ
பெற்றெடுத்துப் சேரடா! -பாசமுள்ள...

காசவரும் ஆசைவரும்
கண்டதையும் பேசவரும்-ஆயின்
மாசமறு வற்றதமிழ்
மன்னின்வழி சொந்தமிடும்! -பாசமுள்ள...

கல்விக்கென மொழிகளுண்டு
கற்றறியப் பாதையுண்டு-அடியின்
வெல்லத்தமிழ் ஒன்றினுக்கே
வேரூரைக்கும் காதையுண்டு -பாசுமுள்ள...

மரணத்திலும் கூடவரும்
 மண்ணின்மொழி தமிழ்டா-நீ
 ஏரிதணவிற் போகையிலும்
 இசைகொடுக்கும் தமிழ்டா! -பாசுமர்ளா....

தமிழுக்காக உயிர்கொடுத்தார்
 தமிழிழுமதம் போற்றுகின்றார்
 உமியெனவே பெயரைவைத்தார்
 உலகமெலாம் நானுகின்றார்! -பாசுமர்ணா.....

எரிதணவிற் போகையிலும்
இசைகொடுக்கும் தமிழ்டா!
வரலாற்றுப் பொன்தமிழை
வையமெலாம் பேச்டா! -பாசுமர்ணா....

புலத்தில் ஒரு நிலத்துப் பொங்கல்

பொங்கல் வந்தது பொங்கல் வந்தது
பொங்கல் வந்தத்டா!
புலத்தில் தமிழ்மன் போலே நிலத்துப்
பொங்கல் வந்தத்டா!

தையின் பொங்கல் தினமாம் அதுவே
தமிழருக்குத் திருநாள்
தானை மண்ணின் நிலத்தில் எழுதும்
புதுவருடப் பெருநாள்

பச்சை யரிசி பால்ப ழங்கள்
பாக்குமோடு வெற்றிலை
அச்ச வெல்லம் அடிக்க ரும்பும்
அழுதமாக்கும் பொங்கலே

வெள்ளிப் பானை வீட்ட டுப்பு
வெண்கதி ரோடு பொங்கலிட
வள்ளிக் கணவன் கோவில்சென்று
வணங்கும்நாளே பொங்கல்நாள்

அடுப்புக் கல்லு இங்கு இல்லை
அழின்நாங்கள் பொங்கலாம்!
ஆச்சி அப்பு அண்ண ணோடு
அழுதுப்பொங் கலுண்ணலாம்!

பாப்பா பாப்பா கேளப்பா!

தங்கப் பாப்பா தங்கப் பாப்பா
தமிழைப் பெற்றும் பேசப்பா
எங்கள் மொழியை எங்கும் பேச
இல்லை எங்கும் தடையப்பா!

அம்மா என்று அழைத்துப் பாரு
அன்பு பொங்கி ஓடிவரும்

அப்பா என்று அழைத்துப் பாரு
ஆபத்தெல்லாம் ஓடி விடும்!

தம்பி என்று கூவிப் பாரு
தயவும் கருணையும் தாவிவரும்
அண்ணா என்று அழைத்தால் உடனே
ஆசான் வடிவம் கூவிவரும்!

மாறன் வீரன் சூரன் எல்லாம்
மானத் தமிழர் பெயர்ப்பா!
நாறிப் போகும் பெயர்கள் இப்போ
நாட்டுக் கிழிவுத் துயர்ப்பா!

புலம் பெயர்ந்து வந்தாலும் நாம்
பேசும் மொழியே தெய்வமடா!
குலம் மகிழ்த் தமிழ்பேசிக்
கொண்டால் வாழ்வு உய்யுமடா!

நமது மொழியை நாமே கற்றல்
ஞாலத்திருக்கும் கடமையடா
மமதை கொண்டு மாறிப் போனால்
மடமை என்றும் மடமையடா!

கனடிய நாட்டின் பிறந்தநாள்

கண்மணிப் பாப்பா கண்மணிப் பாப்பா
கனடா நாளும் வருகுதப்பா!
எண்ணம் மனது இனிக்க இனிக்க
இன்பத் திருநாள் வருகுதப்பா!

அழி மாதம் முதலாம் திகதி
அன்புக் கனடா பிறந்தநாள்
கூடி மகிழ்ந்து கூத்தும் வைத்துக்
குதாக லிக்கும் சிறந்தநாள்!

உலகில் இனிய கனடா வென்ற
உண்மை சொல்லி ஆடுவோம்
கலக நாட்டை விலகி வந்தோம்
கனடா நாட்டைப் பாடுவோம்!

ஆழ மாதம்(யூலை) அவைலம் தந்து
 அமைதி இழந்து நாமிருந்தோம்
 ஆழ மாதம் முதலாம் திகதி
 ஆழப் பாட நாடுகண்டோம்!

வாழிய வாழி கண்டா உன்றன்
 வண்ணப் புதுநாள் வாழியவே
 ஆழிசூழ் உலகின் அற்புத நாடே
 அகிலம் போற்றவே வாழியவே!

கண்மணிப் பாப்பா கண்மணிப் பாப்பா
 கனித்தமிழ் பாடிக் களியப்பா
 எண்ணம் மனது இனிதாய் ஆர்க்கும்
 எங்கள் கண்டா பாடப்பா!

விடுமுறைக் கொண்டாட்டம்

பாப்பா பாப்பா எழுந்துவா
 பறவை போலப் பறந்துவா
 தோப்பு எல்லாம் சிறுவர்பார்
 துள்ளிக் குதித்து ஓடிவா!

பாட சாலை விடுதலையாம்
 பாடிப் பாடி ஆடுவோம்
 மூட மனிதன் போல்நியும்
 முடங்கிக் கிடந்தால் கேடாகும்

அப்பா சொல்லே அமுதமடா
 அம்மா அன்பே இன்பமடா
 தப்பாய் எதுவும் செய்யாதே
 தவறாய் நினைத்தால் துன்பமடா

தமிழே உந்தன் தாய்மொழியாம்
 தமிழே உலகின் செம்மொழியாம்
 அமிழ்தின் இனிய அன்னைமொழி
 அகிலம் வாழும் தொன்மைமொழி!

தமிழைப் பேசி வாழ்ந்திட்டால்
 தமிழ்நிலம் உண்ணெ வரவேற்கும்!
 உமியாய் நீயும் இருந்திட்டால்
 உன்றனுக் கேஅது கேடாகும் !

அகத்து மொழிதான் தமிழ்ப்பா!
 ஆங்கிலம்-பிரெஞ்சு கல்விக்காம்!
 மகத்துவம் உண்டு தமிழ்பேசு
 மானம் காக்கும் நம்நாடு!

பேரா பேரா ஊர்வோவோம் பேசு தமிழைப் பேசப்பா

பேரா பேரா ஊர்போவோம்
 பேசு தமிழைப் பேசப்பா
 காரார் நிலமும் கனித்தமிழும்
 கண்கள் இரண்டே தானப்பா ! -பேரா பேரா

நீரைப் பாராய் என்றிட்டால்
 நெருப்பைக் காட்ட முடியாதே !
 வாராய் என்றே கூப்பிட்டால்
 வானம் பார்க்க முடியாதே ! -பேரா பேரா

கொக்கக் கோவென் றசைபோட்டு
 குஞ்சுக் கோடு கோழிவரும் !
 அக்கக் காவென் அருகாடி
 அன்ன நடையில் காகம்வரும் ! -பேரா பேரா

இந்தா இந்தா வென்றழைத்தால்
 எல்லாம் உனது காலடியில் !
 வந்தே யரிசி கொத்திநிதம்
 வலமாய் வருமே குஞ்செல்லாம்! -பேரா பேரா

வாவா வென்று கூப்பிட்டால்
 வாலை ஆட்டி வரும்நாய்தான்!
 தாதா வென்று கூப்பிட்டால்
 தம்பி பந்தைத் தரும்பாராய் ! -பேரா பேரா

தமிழால் பேசி தமிழ்பேசி
 தங்க மண்ணும் இருக்குதடா
 உமிழாய் நீயும் மொழிமாற்றி
 உன்றிற் போனால் இழுக்குஅடா! -பேரா பேரா

ஒடிப் பிடித்து விளையாட
 உறவாய்க் குழந்தைகள் வருவாரே
 பாடிக் களித்துக் கதைசொல்ல
 பாட்டி தாத்தா வருவாரே! -பேரா பேரா

தமிழைப்பேசி கனடா நாட்டில்
 தங்கப் பாப்பா வளர்ந்திடுவாய்!
 கமமும் உலகம் தமிழேயென்றே
 காலம் காட்டும் வரலாறாம்! -பேரா

பாடி ஆடுவாய்

வெள்ளைப்பனி மூடினின்ற
 நாட்கள் இன்று போச்சடா
 துள்ளிக் கொண்டு இலைதழுக்கும்
 தூரல் வந்து ஆச்சடா !

சின்னப்பாப்பா தமிழைப் பாடி
 துள்ளித் துள்ளி ஆடுவாய்!
 கன்னல்போலும் தமிழ் படித்துக்
 கவிதை பலதும் பாடுவாய் !

தாத்தாபாட்டி கூட்டிக் கொண்டு
 தங்கப் பாப்பா ஓடுவாய்!
 தண்தமிழைப் பேசும் அவர்கள்
 தனித்து வத்தைப் பேணுவாய்!

வீட்டுமொழி உன்றன் தமிழ்
 மீட்டுமிசை பாடுவாய்!
 வேளைவிட்டால் நாளைதமிழ்
 வேர்கள் மடியும் தேருவாய்!

விரைந்து கற்றுக்கொள்

(போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் பாடப்பெற்றது-2009)

உண்ணவுண வில்லைத் தம்பி-சிறு

உறங்கம்கூட இல்லைத் தம்பி

விண்ணிருந்து வீழும் குண்டில்-தீ

விழுங்கிக் கொல்லும் பார்தம்பி!

நாளைக்குப் பத்தென்று சாகுதடா-இந்த

நாட்கள் கழியது பாரடா!

வேளைக்கு உணவு இல்லையடா-குண்டு

விழுந்து செத்திடும் சனங்களாடா!

இதுவரைக்கும் இருந்த தில்லை-இந்த

இயமக் கொடுமை தான்டா!

மதுகுடித்த மந்தி போலே-ஆட்சி

மயங்கிக் கிடக்குது காண்டா!

பள்ளியிற் குண்டு போடுகிறார்-சிறுவர்

பதைத்துப் பதைத்து ஓடுகிறார்

துள்ளிநாம் திரிந்த பூமியிதே-இன்று

தீக்கிரை யாகிப் போகிறதே!

பாப்பா எங்கள் ஊரெல்லாம்-தீ

பற்றி ஏரியது பார்ப்பா

காப்பார் இல்லா அரசாட்சி-என்று

காணுது உலகங் கேளப்பா!

நாளை ஒருநாள் நாள்விடியம்-அங்கே

நல்லவை மீண்டும் வருமப்பா!

வேளை உதிக்கும் நாள்வரைக்கும்-நீ

விரைந்து தமிழைப் படியப்பா!

புது நீலம் பூக்கட்டும்

கற்பனை இல்லை அற்புதம் இல்லை
கைகளில் எங்கள் வலிமையடா
நிற்கவும் நடக்கவும் நின்று கதைக்கவும்
நீதி சமத்துவம் தேவையடா!

மனிதம் பூக்கும் மகத்துவ மண்ணின்
மான ஏடு அறமென்போம்!
புனிதம் போற்றும் புரையோன் விஞ்சும்
பொழுதெலாம் செத்தால் அழிவென்போம்!

சாதி சமயம் மோதி வெடிக்காச்
சமத்துவம் ஆகிடும் நாட்டினிலே
நீதிப் பெண்ணை நிகராய்ச் சுமக்கும்
நிசங்கள் பாடும் ஏட்டினிலே!

கல்வி ஆக்கும் களனி பூக்கும்
கலையும் பண்பும் கானமிடும்!
சொல்லின் உரைதான் தேசம் எங்கும்
செறிந்து கேட்க வானமிடும்!

சிங்கப் பூரும் செல்வ நாடும்
தேச மெங்கும் உணராதா?
நுங்குச் சிதறாய் நொருக்கும் குண்டை
நினைத்து உலகம் உருகாதா?

ஈங்குநீ வித்தாகு பாப்பா

பாப்பாவுன் நெஞ்சாரப் பாசமண் போற்றிடும்
தோப்பாகும் கல்விக்குத் தூணாவாய்-பாப்பாநீ
நாளையெம் மக்கள் நலிவைத் துரத்திவிடும்
வேளைக்கு நீயேதான் வேர்!

அண்டத்தை உருக்கு அலைக்குமா நீள்கடல்
கண்டத்தை நாளெலாம் கற்றுவா-விண்பாய
வான்கலங்கள் ஏவுதுறை வண்ணமிடும் விஞ்ஞானம்
ஆன்றகன்ற தெல்லாழும் ஆர்!

பேர்பெற்ற கல்வியொடும் பீடுடைய செந்தமிழ்
ஊர்பெற்ற மேன்மை உடைத்தெறிய-வேர்தந்த
நூல்நிலையம் தீயில் நெருப்பாக்கி யாழ்நகரில்
ஆல்மரத்தைக் கொன்றனரே அம்ம!

அந்தநிலை மாறி அருங்கல்வி விஞ்ஞானம்
சொந்தமண் பல்கலைக்குத் தேர்ந்துவர-வெந்தநிலம்
பூத்து அறிவார்ந்து பொன்னாக்கும் வேளையிது
காத்திரங் காணாயோ கண்!

தமிழ்மண் பதிந்ததொரு தாரணியார் கல்வி
அமிழ்தாய்ப் புலம்வழுதி ஆக்கு-தமிழார்வம்
எங்குந் தனித்துவமாய் ஏறுநடை போட்டுவர
பொங்கும் புகழ்பரப்பும் பூமி!

தாய்தந்த தணிகைநிலம்
மாபலா தேன்கதலி மாதுளாம் கனியுடைத்த
மரகத நாடெங்கள் நாடு-தம்பி
மண்ணின் கதைகொஞ்சம் கேளு!

தமிழ்நின்று தாலாட்டும் கடல்பொங்கி அலைகாட்டும்
தமழ்மாது அவளென்று பாடு--அட
தாய்தந்த நிலமென்று சூடு!

காடுண்டு பாலை வீடுண்டு வாழை
கரும்பனை தென்னையென் றாடும்-பொங்கும்
கனித்தமி மாமென்று பாடும்!

கயல்பாயும் நீர்க்கடல் முயல்பாயும் தார்த்திடல்
பயங்காட்டும் யானைவாழ் காடு -நெல்லுப்
பயிர்வந்து பசிபோக்கும் பாடு!

வீறுண்டு வெற்றித்தோள் வேர்நிலம் ஏருண்டு
விஞ்ச மணிப்புலம் காப்பர்-அவர்
விதைத்பில் வாழ்நிலம் சேர்ப்பர்!

அச்சம் போக்கும் அறவுச்சோலை

செஞ்சோலை செஞ்சோலை -கல்வி
விதைக்குமொரு பூஞ்சோலை
அஞ்சாதே என்றுரைத்து-சேயர்
அறிவாக்கும் வளர்ச்சாலை

பிஞ்சகளின் பாற்சோலை-அநாதைப்
பிள்ளைகளின் தாய்ச்சோலை
கஞ்சமலர்ப் பொன்கரத்தில்-கல்வி
கண்டுவரும் சேய்ச்சோலை!

போர்ப்புலத்தே கந்தகத்தில்-இழந்த
பெற்றவரைத் தான்நினைந்து
ஏற்றெடுத்துப் பிள்ளைகளை-என்றும்
இயலாட்டுஞ் செஞ்சோலை!

பூஞ்சிறகு ஆடிவரும்-மழலைப்
பொன்தமிழில் பாடிவரும்
வாஞ்சைநிலம் கோடிவரும்-சிறுவர்
வளாகமிது செஞ்சோலை!

கணனிப் பயிர்விளைப்பார்-நல்ல
கற்பனையில் கவிவிளைப்பார்
அணியாய் கதைபடிப்பார்-சின்ன
அரும்புகளின் செஞ்சோலை!

உலகெல்லாம் தமிழ்சூறி-சின்ன
அரும்புகளைத் தமிழிடுவீர்!
கலகங்கள் போயதுகாண்-என்று
கவிமழையைக் காட்டிடுவீர்!

முன்பள்ளி நாடகங்கள்-அரும்
முத்தமிழின் வாசகங்கள்
இன்பள்ளி வசமாக்கித்-தமிழ்
இலக்கியத்தின் ஆரமிடு!

மொழி எம் சொத்து

ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டப்பா
உள்ளம் இனிய மருந்தப்பா
இரண்டும் ஒன்றும் மூன்றப்பா
ஒடல் ஆடல் விருந்தப்பா

மூன்றும் ஒன்றும் நான்கப்பா
முத்தமிழ் உந்தன் மொழியப்பா
நான்கும் ஒன்றும் ஐந்தப்பா
நாடும் மொழியும் விழியப்பா!

ஐந்தும் ஒன்றும் ஆறப்பா
அறிவின் கல்வி அழகப்பா
ஆறும் ஒன்றும் ஏழப்பா
அன்பு காட்டி வாழப்பா!

ஏழும் ஒன்றும் எட்டப்பா
எட்டப் பனைநீ இகழப்பா
எட்டும் ஒன்றும் ஒன்பதுவே
உயிராம் நாடு உன்பதமே

ஒன்பதும் ஒன்றும் பத்தப்பா
உரிமைத் தலைவன் முத்தப்பா
தொன்மைத் தமிழும் ஈழமதும்
தேசம் காட்டும் சொத்தப்பா!

பத்தும் பத்தும் இருபதப்பா
பற்றுதலே தமிழ் வீறப்பா
முத்துத் தமிழே பந்தல் இடும்
முத்தமிழைந் கூறப்பா!

யேசு பிறந்தார்

பாலன் பிறந்தார் யேசு
 பாலன் பிறந்தார்!
 பாபப்பட்ட மனிதர் காக்கப்
 பாலன் பிறந்தார்!

சீலன் பிறந்தார் யேசு
 சீலன் பிறந்தார்!
 செகமதிலே தெய்வ மாகச்
 சீலன் பிறந்தார்!

மாலன் பிறந்தார் யேசு
 மாலன் பிறந்தார்!
 மன்றில் வந்து மார்கழியில்
 மனிதம் உரைத்தார்!

சிலுவை சுமந்தார் பாவச்
 சுமையைச் சுமந்தார்!
 வலிமைகொண்டு நிலம் எழுதும்
 வழியில் எழுந்தார்!

குருதிச் சுவடுகளில்-தமிழ்க்
 குலத்துத் தேடுதலே
 செருவில் நிலமெழுதும்-உயிர்ப்புச்
 சிலுவைக் கோடுகளே!

புத்தகு புத்தாண்டு

புதிய ஆண்டு பிறந்தது பாராய்
 புத்தெழில் கொண்டு வருகுதுபாராய்
 வெண்பனி தூவும் தமிழ்நில மாக
 வேரைத் தழுவியே வருகுதுபாராய்

புத்தாடை உடுத்துப் புதுவுண வுண்டு
 புசித்துமே நீயும் மகிழ்ந்திட்டா!
 கைத்தாள மிட்டுக் கண்ணிகள் பாட
 கனித்தமிழ் தன்னைப் பேசிடா!

அன்னை வாழ்ந்ததும் அப்பன் வாழ்ந்ததும்
அழகிய பூமி தமிழ்மூம்
அதன்வழி நின்று அழகுத் தமிழைநீ
அகிலத்தில் பேசுதல் அழகாகும்!

பச்சை அரிசி பழமும் பாக்கும்
பயிர்நிலம் எங்கும் பொங்கிவரும்
அச்ச வெல்லம் ஆலயம் தோரணம்
அழகாய் ஆக்கும் தமிழீழம்!

இச்சகத் தெங்கும் இன்தமிழ் வண்ணம்
எல்லா இடங்களும் ஆகட்டும்
மெச்சிடும் பாப்பா மேதினி எங்கும்
வெல்லும் தமிழினிப் பூக்கட்டும்!

பாட்டி நல்ல பாட்டி

பாட்டி நல்ல பாட்டி
பாட்டுச் சொல்லும் பாட்டி
ஊட்டி ஊட்டி வளர்த்து
உணர்வளிக்கும் பாட்டி!

பாடம் கணக்குக் காட்டி
பள்ளிக் கூடம் கூட்டி
தேடல் சொல்லும் பாட்டி
துயரம் தீர்க்கும் பாட்டி!

அன்புப் பாட்டி கண்டேன்-எங்கள்
அழுபுப் பாட்டி கண்டேன்
இன்பப் பாட்டி கண்டேன் -என்றன்
இனிய பாட்டி கண்டேன்!

வேளைக்கு உணவிட்டு நிற்பாள்-நான்
விளையாடப் பனிமீது சேர்ப்பாள்
நாளைக்குப் பெரிதாகும் போது-பாட்டி
நல்லமொழி கூறின்னை வளர்ப்பாள்!

தம்பி தம்பி கிங்கே வா

தம்பி தம்பி இங்கேவா-உன்
 தாய்நாடு எதுவெனக் கேட்டாயா?
 அம்மா அப்பா அயலோடு-நீ
 அலசிப்பாரு விடை தெரியும் !

உனக்கொரு சொந்த நிலமிருக்கு- நீ
 உணர்ந்து வாழ்ந்தால் பலமிருக்கு
 இனத்தைக் கொலைக்கா டாக்கியதால்-நாம்
 இடம்பெயர்ந்தோமே நீயறிவாய்!

எதற்கு வந்தோம் எனவறியா(து) -நாம்
 இங்கு வாழ்தல் மட்மையடா
 புதியமனிதர் பலஇனத்தில்-மண்ணைப்
 பிரிந்த கதையைச் சொல்லுமடா!

தமிழைப் பேசு தமிழைப் பேசு-அட
 தமிழே உன்றன் அடையாளம்
 தமிழைப் பேசா அுன்னை இருந்தால்-எம்
 தமிழின் அழிவே விடையாகும்!

இனத்தால் தமிழன் எனப்பார்த்து-எம்
 இருப்பை எல்லாம் அழித்ததினால்
 மனத்தைப் புதைத்தே கண்டா வந்தோம்
 மறையாய் நினைத்து வாழ்ந்திட்டா!

தமிழைப் பயில்வாய் தம்பிப்பாப்பா

சின்னைப் பயலே சின்னைப் பயலே
 சேதி கேளப்பா!
 மன்னன் நாளை நீயே என்றே
 வகுத்தேன் பாரப்பா!

நாடும் உண்டு நமக்கென மொழியும்
 நற்றமிழ் என்றே எண்ணிட்டா!
 வீடும் வாழ்வும் வேரும் மண்ணும்
 விட்டால் அழிவே கண்டிட்டா!

பாப்பாவோடு பைந்தமிழ் பேசி
பழகிப்பாரும் பெற்றோரே
கூப்பா மாப்பா காச்சா என்று
குழந்தைப் பெயரை வையாதே!

மாறன் அறிவோன் மன்னன் என்றே
மகிழும் பெயரை வைத்திடுவீர்!
நாறல் பெயரை சூட்டிச் தேச
நலத்தைக் கெடுத்தே வாழாதீர்!

அறிவு பொங்கத் தமிழில் கவிதை
ஆற்றுஞ் சிறுவர் ஆக்கிடுவீர்!
செறிவு பெற்றுத் தமிழர் மன்றில்
சொல்லும் புகழைச் சேர்த்திடுவீர்!

பூங்குயிலே..பூங்குயிலே

மாங்குயிலே மாங்குயிலே
மண்ணின் மகள் மாங்குயிலே
பூங்கவிதைப் பாட்டெடுக்கும்
பொன்னெழுத்து மாங்குயிலே

தாங்குநிலச் சாதிவிட்டு
தாவிவந்தேன் தமிழ்க்குயிலே!
ஈங்குஇவன் வாடுகிறான்
என்நிலத்து மாங்குயிலே!

புலம்பெயர்ந்த மண்ணிருக்கு
பொன்கொழிக்க வாழ்விருந்தும்
நிலம்வழுதும் உன்குரலை
நிசத்திலெங்கும் காணலையே!

கவுமிசை மாங்குயிலே
குரலைந் இழந்தனன்யோ?
வாகரையின் கொடுமையிலே

உறைபனிச்சாரல்

தேசபாரதி

வாழிப்போய் வீழ்ந்தனன்யோ?

குண்டெறிந்து கொன்றுவிடும்
கொடியவரைப் பார்த்தாயா?

உண்ணுமுண வில்லாத
உயிர்வதையைப் பார்த்தாயா?

மண்ணின் உயிர்ப்பெழுதும்
மாதவளே தீங்குயிலே!
கண்ணின் மலர்கொழுந்தே
காவியத்துப் பூங்குயிலே!

பகுதி: 10

RaKaw; rp vd; w ek; gpf; ifj; Njly;
வானமே எல்லை

வானமே எல்லை என்ற சஞ்சிகையில் பன்னிரண்டு
இதழ்களில் தொடராக வந்த சுயமுயற்சிப் பாடல்கள்

சுய முன்னேற்ற ஏடு வாழ்க

வானமே எல்லை என்ற
 மகத்துவக் கோடு வைத்து
 தேனது போலே கல்வித்
 தேடலின் மகிழை கொண்டு
 கானமே வாழ்வும் வல்ல
 கணிதமே முயற்சி என்றும்
 ஆனதே வெற்றி என்ற
 அறிவியல் ஏடு கண்டேன்!

காலிலை என்றால் என்ன?
 கரமிலை என்றால் என்ன?
 போலியோ பிளவு நோய்கள்
 பிடித்தவர் என்றால் என்ன?
 ஆலையாய் முயற்சி செய்தால்
 அகிலத்தை வெல்வார் என்ற
 நூலையே எழுத்தில் தந்த
 நுண்ணறி வாளன் கண்டேன்!

படித்தவர் எல்லாம் வெற்றிப்
 பாதையைக் கண்டார் இல்லை
 படித்திலார் எல்லாம் தோல்விப்
 பத்திரிம் கொண்டோர் இல்லை
 கிடிப்பொடு சுயமு யற்சி
 கியற்றிய மனிதர் மட்டும்
 பிடித்தனர் வாகை என்றே
 புத்தகம் தானே காண்க!

நாதமே முயற்சி என்ற
 நரம்பிடும் கிசையே ஆகும்
 போதமே அறிவுத் தாய்க்குப்
 பிரசவம் புதிதாய்த் தோன்றும்
 ஊதினால் நெருப்புத் தோன்றும்
 உந்தலில் கணைகள் பாயும்
 சாதனை முயற்சி உண்டேல்
 சர்த்திரம் உலகம் வைக்கும்!

வானமே எல்லை என்பாய்!
 வடிவிலே புதுமை ஏற்பாய்!
 ஊனமே இல்லை ஆக்கும்
 இமயமே ஏற வைக்கும்!
 மூனவர் கதையைச் சொல்லும்
 அறிவியற் கிரியின் ஏடு
 கூனது நிமிர்த்தும் தெம்புக்
 கோலதாய் நிலைத்து வாழ்க!

(வானமே எல்லை அறிவியல் ஏடு கண்டு வாழ்த்திய கவிதை)

கோழைக்குக் கால்கள் இல்லை

கனாமிகள் வருமே பின்னர்
 சுருங்கிய வாலாய்ப் போகும்
 கனாவுகள் உருளும் பின்னர்
 காலையிற் பறந்து போகும்
 வினாவுதல் போதும் என்றால்
 விடைகளும் பறந்தே போகும்
 அனாதியாம் மலையும் ஆறும்
 அழியாத பதில்கள் சொல்லும்!

அழுங்கிடும் மனித வட்டம்
 அழுகிடுங் கால முற்றம்

முழங்கையிற் பூமி விட்டம்
 முழுவதும் அளக்க லாமோ?
 எழுந்துவா இளைய ஏறே
 திளஞ்சுடர் வானைப் பாராய்
 அழிந்திடாச் சிகரம் உச்சி
 அண்டத்தின் மடியைப் பாராய்!

பூளையிற் கீறல் போடு
 முளைவரச் சாரல் போடு!
 வேளையில் உதிக்கும் அந்த
 வெற்றிக்கு நடையே போடு!
 கோளைக்குக் கால்கள் தில்லை
 குருடனும் முயற்சி கண்டால்
 நாளைக்கு அவன்தான் மன்னன்
 நம்புந் ஏறு ஏறு!

சறுக்கினாற் சறுக்கும்! பாதைச்
 சரிவுகள் முறிக்கும் மீண்டும்
 நொறுக்கிநீ துணிந்து நின்றால்
 நினைத்திடும் வெற்றி கீட்டும்!
 குறுக்கிடுந் தடைகள் வெட்டிக்
 குதித்திடு அற்றைப் போது
 உறுத்திடும் உலகீ லெல்லாம்
 உன்பெயர் கிருக்கும் தம்பி!

சிகரத்தைத் தொடவே எண்ணித்
 தூண்டிலைப் போடு லாப
 நிகரங்கள் முதலில் எண்ணாய்
 நீதரும் முயற்சி ஒன்றே
 அகரங்கள் ஆகும்! உந்தன்
 அகலக்கால் சீற்தாய் ஆகும்!
 நிகரிலா வெற்றி என்ற
 நித்திலக் கோடு காண்பாய்!

காம்பென ஆகிப் பார்த்தால் கனமலர்த் தோட்டம் புக்கும்

குதிலே போன பிள்ளை
 குதிலே சாதல் ஆவான்
 வாதிலே போன பிள்ளை
 வழிலே சாவிற் போவான்
 குதியைக் கண்ட பிள்ளை
 கொடும்பினி கண்டே மாள்வான்
 போதையிற் போனான் என்றால்
 பெண்ணவள் தானும் போவாள்!

நல்லதைச் செய்தால் மட்டும்
 நல்லதே பிறக்கும் பார்
 முல்லையிற் தேரைத் தந்த
 முடிவதும் மனிதம் பாரும்
 கல்விக்குக் காலம் இட்ட
 கணக்கிலும் முயற்சி என்ற
 சொல்லுக்கே வெற்றி உண்டு
 சுயமெதோ விடையும் அஃதே!

உள்ளத்திற் புனிதம் வேண்டும்
 உழைப்பிலும் கணிதம் வேண்டும்
 பள்ளத்தில் தோட்டம் செய்யப்
 பார்த்திடில் நீர்தான் அள்ளும்
 முள்ளிலே நடந்தாற் கூட
 மிதியடி உரமாய் வேண்டும்
 தெள்ளிய அறிவும் தேர்ச்ச்சீத்
 தட்டமும் முதலில் வேண்டும்!

காற்றிலே மாவைக் கொட்டி
 கணக்கிடப் போதல் நன்றோ?
 தூற்றிடும் மழைநீர் கொட்ட
 தெருவிலே உப்பா விற்கும்?
 நாற்றது முன்னும் பின்னும்
 நல்வயல் மாட்டே உண்டு
 தோற்றிடும் முயற்சி எல்லாம்
 தெளிவது இல்லாத் தேடல்!

தேம்பிற் அழகால் உள்ள
 திரவியம் கூடப் போகும்
 கூம்பிற் அம்பாய் ஆகிக்
 குதித்திடில் மலையே தூளாம்
 சாம்பினம் கூடத் தேறிச்
 சரித்திரம் படைக்கக் கூடும்
 காம்பென ஆகிப் பாராய்
 கனமலர்த் தோட்டம் பூக்கும்!

முயற்சி ஒன்றே வெற்றி தரும்

சாதனை என்ப தென்ன?
 சரித்திரம் என்ப தென்ன?
 நீதனி யூளா என்ன?
 நிதிமுடை கொண்டால் என்ன?
 வாதைநோய் வந்தால் என்ன?
 வலதுதான் குறைந்தால் என்ன?
 மோதுந் மோது உந்தன்
 முயற்சியில் தோன்றும் வெற்றி!

நீரிலா வனத்தைத் தோண்டி
 நீரொடு ஆறு வைத்தார்
 ஊருலாப் போகும் கப்பல்
 உலவிடப் பாதை கண்டார்
 வேரிலா நிலத்தின் பொன்னாய்
 வேரொடு பயிர்கள் கண்டார்
 சோரிலா ரஷ்ய நாட்டார்
 சுடுமண்ணை விளைய வைத்தார்!

ஏறவே முடியா தென்ற
 திமயத்தை முடவர் தொட்டார்
 பாறையை கிடித்து மன்னைப்
 படைத்தவர் பச்சை கண்டார்
 நூற்று வயது வந்தும்
 நூற்றவர் பட்டம் பெற்றார்
 வாறொடு முயற்சி செய்தால்
 வானமே எல்லை காண்பாய்!

நோயது மாறா தென்ற
 நுவல்தனைப் பலபேர் வென்றார்
 யூதோர் அறவே கொள்ளும்
 ஓவுகே மனிதம் வெல்லும்
 போயது வாழ்வே என்ற
 பேயதே உன்னைக் கொல்லும்
 காயது கனியாய் மாறும்
 காலமே தொட்டில் யூகும்!

மதியினைக் கீறு பட்ட
 மரத்தினில் தளிகள் தோன்றும்
 அதிசயம் கடவுள் தாரார்
 அறவதே உனக்குக் காட்டும்
 விதியது என்றே என்னி
 வீழ்கிறாய் எழுந்து வாடா
 எழுவெது கிலையோ வெற்றி
 கியற்றிடும் முயற்சி ஒன்றே!

சிந்தனைச் சிகரம் ஏறு

இன்னொரு மனித ணோடு
 எடுத்தபோர் வெல்லக் கூடும்
 அன்னவன் மீண்டும் உன்னை
 அடிக்கவுன் வெற்றி போகும்
 மின்னினால் போகும் எல்லாம்
 வெற்றியாய் கிருப்ப தில்லை
 உன்னுளே தோன்றும் கோடு
 உடைத்தெழு அதுதான் எல்லை!

எண்ணினால் நீயே என்னு
 கிலக்கெதோ அதற்குள் நற்பாய்
 அண்ணள வாகக் கொண்ட
 அலகுகள் படியாய்க் கொள்வாய்
 திண்ணிய வுரமும் வார்ப்புத்
 திசையதும் வெறியாய்த் தோன்றும்
 கண்ணினில் எவரும் காணார்
 களம்மட்டும் உனக்குள் பூக்கும்!

உறைபனிச்சாரல்

உன்னையே நீயே வெல்வாய்
உயருவாய் இறங்க மாட்டாய்
பொன்வயல் உனது உள்ளம்
புதையலே தோற்றும் வெள்ளம்
அன்பினால் புத்தன் வென்றான்
அகிம்சையால் காந்தி வென்றார்
உன்கதை உனக்குள் உண்டு
உலகையே அசைக்கும் குண்டு!

கனினிக்குள் உலகம் வந்து
கடுகுபோல் உருவம் ஆச்ச
மனமிடும் கனவுக் கோல
வடிவத்தைப் படமே ஆக்கும்
இனியதோர் கருவி தன்னை
இயப்பானார் கண்டார் இன்னும்
அனையதாய்ச் செய்தி வந்து
அதிசயம் புரிதல் பாராய்!

நீயுனை வைத்த வேள்வி
நீந்துவாய் அதனுள் னோந்
தேயுதல் நிலவுக் குண்டு
தெளிந்தவன் அறிவுக் கில்லை
சாயுதல் பொழுதுக் குண்டு
சுளையாத உழைப்புக் கில்லை
சேயுனை நம்பு உந்தன்
சீந்தனை வானத் தெல்லை!

அற்புதம் நிகழும் தம்பி

அடுத்தவன் பணத்தை நம்பி
அல்லவன் கரங்கள் பற்றிக்
கொடுத்தவன் காசி னோடு
கொள்ளலாம் தூக்கம் என்றால்
நடுத்தெரு வந்தே அந்த
நல்லவன் திருப்பிக் கேட்பான்
உடுப்புனக் குரிய வென்றே
ஓருநிலை அவனே கொள்வான்!

திருப்பிழ் கொடுத்தாற் கூட
 தீயதாய் மாறும் நட்பு
 கருத்தது மாறிப் பின்பு
 காழ்ப்பதாய் மாறும் யுத்தி
 பெருத்திடக் காணும் அந்த
 பீடைந் கைக்கொள் ளாதே
 பொருத்துந் சிறுகச் சின்னப்
 பொருளைந் முதலில் தேடு!

வைப்பகம் தன்னில் போடு
 வளரும்பின் வளரும் தேடு
 ஒப்பிலா வங்கித் தேட்டம்
 உருப்பெருத் தாகும் தோட்டம்
 செப்பிடும் வெற்றிப் பாகை
 செல்லலாம் என்றும் உந்தன்
 கப்பிய சோகம் தீரும்
 களித்திடப் படிகள் நீஞும்!

காசினைக் கடனாய்ப் பெற்றுக்
 காணிலக் கியங்கள் செய்தால்
 பாசியாய்ப் பனியாய்த் தேயும்
 படைப்புனக் காட்டம் காணும்
 ஊசியாய்க் குத்தும் மாந்தர்
 ஓடினும் விடவே மாட்டார்
 வீசீயே நடப்பாய் தம்பி
 வீதியில் உன்னை நம்பி!

சுயமடும் முயற்சி ஒன்றே
 தோகையாய் விரியும் இற்றைச்
 செயலெலது உனக்கு உண்டோ
 தேர்ந்திடு அறிவை நம்பி
 முயலது போலே ஒடு
 முடிவிலே வானே எல்லை
 அயல்லே வந்து நிற்கும்
 அற்புதம் நிகழும் பாராய்!

காசிலே இமயம் தோன்றும்

அயர்ந்துநீ சோம்பி நின்றால்
 ஒயுவிளெல் லாழும் தூங்கும்
 பயந்துநீ தளம்பி நின்றால்
 பாதையில் பேயே தோன்றும்
 மயங்கினால் என்றால் ஓடும்
 வண்டியே பழக மாட்டாய்
 சுயத்திலே எதுகொன் டாயோ
 செயலதே ஆகும் தம்பி!

முயற்சிசெய் அதுவே போதும்
 வெறும்கையே முதலாய் ஆகும்
 வயற்புரம் செல்வாய் நெல்லின்
 வளர்பயிர் பணமே காட்டும்
 அயல்நகர் செல்வாய் ஆங்கே
 அங்காடி வணிகம் ஊட்டும்
 கயல்விழி மாதர் நோக்கக்
 காசிலே இமயம் தோன்றும்!

அச்சக ஒப்பில் கற்ற
 அறிஞரே மாபொ சீயார்
 பிச்சீடும் தாளில் பொட்டர்
 பெருங்கதை எழுதக் கற்றார்
 உச்சீயில் சிலந்தி பார்த்து
 உயர்ந்தாரே றாபின்சன் குருஸ்
 வைச்சது எல்லாம் ஏனீ
 வரைகடல் ஏறும் தோனி!

காற்றென ஊதித் தள்ளும்
 கண்ணதா சன்போற் பாட்டில்
 ஈப்பெயர் பட்டம் வைத்தார்
 எவர்வந்து கவிதை மீட்டார்?
 ஒர்றலில் கணனிப் பில்கேற்
 அகிலத்தில் சீகரம் வைத்த
 ஊற்றெலாம் முயற்சி என்ற
 ஓன்றதே வேறொன் றில்லை!

ஊனங்கள் குறைபா டில்லை
 இயரங்கள் குறைபா டில்லை
 கூனலும் குறைபா டில்லை
 குவலயம் அறிவின் கல்லை
 வானமே எல்லை வைத்து
 வரைவிடு வெற்றி தோன்றும்
 தேனது போலே வாழ்வத்
 திரவியம் சிகரம் வைக்கும்!

பாதையிற் திட்டம் இன்றேல்...?

திட்டமட்ட டைதையும் செய்தால்
 தோல்விகள் மறைந்தே போகும்
 பட்டவேர் மடியில் நின்று
 பசுந்தளிர் மீண்டும் தோன்றும்
 நட்டநல் விதையே என்றால்
 நாற்றிடும் விளைச்சல் காண்பாய்
 கெட்டது கனவென் றெண்ணு
 கீற்றென உதித்து வாராய்!

வட்டிலைப் பார்த்து நின்றால்
 வாய்க்குளே சோறா போகும்
 முட்டியைப் பணையிற் கண்டால்
 முகவாயிற் கள்ளா சிந்தும்
 எட்டிந் ஏற்ப் பின்னால்
 இயலிலது கணக்குப் போடு!
 தொட்டது துலங்கும் காலம்
 தூரனுன் சலவைக் கல்லே!

தூங்கினால் தூங்கிச் சாவாய்
 சோம்பினால் சோம்பிச் சாவாய்
 ஏங்கினால் ஏங்கிச் சாவாய்
 இயலிலு அறிவாய் தம்பி
 முங்கிலில் துளைகள் போட்டால்
 மொய்குழற் கீதம் போடும்
 காங்கையில் உங்கி னாற்றான்
 கடும்சுடர் விளாசும் எம்பி!

தளமதின் சிறப்பே யூடும்
 தாரகைப் பரதம் பாயும்

உள்மதும் கணக்கே வெற்றி
 உதிப்பதும் மதியின் நூட்பம்
 அளவுகோல் முதலிற் கொள்வாய்
 அறிவுளே படிமம் சொல்வாய்
 கொளமிக்க கொள்ளும் வார்ப்பு
 குதித்திடும் கயலைப் போலே!

கணக்குகள் இல்லாக் கப்பல்
 கடிமனம் சொல்லாக் காதல்
 பினக்குகள் தீர்க்காப் போதம்
 பேச்சிலே அளக்கும் வாதம்
 மணக்குகை யாகிப் போகும்
 மனச்சிற கீழந்து நாறும்
 பணச்சீற கீழந்து நாறும்
 பாதையற் திட்டம் இன்றேல்!

போகுமிடம் தெரிந்து புறப்படு

போக்கிடம் தெரிந்த பின்னே
 புறப்படு! பயணம் தேடு!
 யூக்கிடும் தலைப்பை எண்ணி
 அளவெடு அதன்பின் பாடு!
 நோக்கிடம் பார்வைக் குள்ளே
 நுனிப்புல்லாய் மேயக் கண்டால்
 தாக்கமும் பயனும் கில்லாத்
 தடகளம் வந்தே நிற்கும்!

கிரகம்பெல் படிப்பு வாடை
 கட்டிய மேதை யில்லை!
 உரசிடும் கீற்றுப் பட்டு
 உலைக்களம் ஆனான் பிள்ளை!
 பரவெளி உள்டே பேசிப்
 பார்த்திடும் கருவி தன்னை
 வருமெனக் கண்டான்! அந்த
 வரலாறு முயற்சி தானே!

வானத்தில் பறக்க எண்ணி
 வரைந்தவர் திட்டம் தன்னால்
 ஆனது உலகம்! இற்றை
 அளவதும் சுருங்கிற் றாமே!
 ஞானமும் கல்வி என்ற
 நயத்தலும் கில்லா மாந்தர்

மோனத்தை உடைத்துக் கேய்த்து
முழ்கினார்! வெற்றி கண்டார்!

கலிலியோ உலகம் சுற்றும்
காற்பந்து போலே என்றார்!
கிலியிது என்று கண்டோர்
கொல்லவும் போனார்! ஆயின்
வலியிதற் காக நொந்து
வரைவதை விட்டா ரில்லை!
உலையது ஆன நெஞ்சின்
உன்மைகள் உடைக்கும் எல்லை!

பூணைகண் முடிக் கொண்டால்
பூமியும் கிருட்டு மாமோ?
பூணையும் ஓடக் கண்டால்
அருமூயல் வெல்ல லாமோ?
பூனவர் அளவுக் கொப்ப
அவரவர் சிந்தைக் கேற்ப
கூனலை உடைக்கச் சீத்தம்
கொள்பவர் வெற்றி காண்பார்!

திட்டத்தை முதலாய்ப் போடு!
தீர்க்கத்தை நெஞ்சிற் போடு!
கிட்டது எதுவென் றாஜும்
எடுத்துநே களத்தில் ஆடு!
கெட்டவர் பறித்தால் என்ன?
கீளாந்தவா சரித்தால் என்ன?
எட்டிய சிற்பம் வெற்றி
எய்திடும்! இதுவே உன்மை!

காதலுக்கும் திட்டம் வேண்டும்!

காற்றுக்கு வேலி கில்லை!
கண்ணுக்கும் முளை கில்லை!
நாத்துக்குக் காதல் வந்தால்
நரம்புக்குள் வேகம் எல்லை
ஷுத்துக்குள் மரமும் சாயும்!
அந்தியும் காலை காட்டும்!
நேற்றுநே படித்த தெல்லாம்
நினைவுக்குள் கிருந்து ஒடும்!

உறைபனிச்சாரல்

தேசபாரதி

வரம்பது கட்டிப் பாரு
வயலிலே நீருந் தங்கும்!
உரமிடு பயிரும் பச்சை
உலுக்கியே வளர்ந்து காட்டும்!
நெருப்பிலே நடந்த பின்னே
நிழலுக்கும் வெக்கை தானே!
செருப்பின்ற மணலில் நின்றால்
சடுபாதம் தாங்கு மாமோ?

காலத்தில் கிட்ட கல்வி
காணுவாய் அதன்பின் னாலே
ஞாலத்து மனிதர் நோக்க
நயந்ததைப் படிபின் னாலே
வாலிபம் சாத ணைக்குள்
வந்திடும் கிணமும் வெல்லும்!
ஐலையே வாழ்க்கை என்றால்
அடித்தட்டே உன்னைக் காணும்!

காதலும் கணக்குப் பார்த்தே
காரியம் பார்க்க வேண்டும்!
சாதனை வேலை வெட்டிச்
சத்தியம் ஓங்க வேண்டும்!
நீதனி ஆளென் றாலும்
நின்மனை மனைவி மக்கள்
வேதனை தீர்ப்பாய் என்றால்
வெளிக்கிடு காதல் செய்வாய்!

திட்டமொன் றில்லை என்றால்
தீரமும் மட்டம் ஆகும்!
வட்டத்துக் குதிரை ஒட்டின்
வருமானம் முட்டை ஆகும்!
பட்டத்தை வாங்கு பின்னால்
பக்குவம் காட்டு மேன்மை
கிட்டுந் உலவும் போதில்
கினமதும் செழிக்கும் அப்பா!

வருந்திநீ அழைத்தால் வாசலில் கடவுள் நிற்பான்

வருந்திநீ அழைத்தால் உன்றன்

வாசலில் கடவுள் நிற்பான்!

திருந்திநீ உழைத்தால் உன்றன்

தேசதும் புகழும் தோன்றும்!

முருங்கையில் ஏறி விட்ட

வேதாளக் கதைபோல் அன்றி

அருங்குணம் ஆகி னாலே

அற்புதம் தோன்றும் அப்பா!

இரும்புதர் பேயுன் டென்பார்!

இருட்டினில் பிசாசுன் டென்பார்!

குரும்பையில் குத்தும் பேச்சைக்

கொட்டுவார்! மழலை அஞ்சீ

அரும்பினில் பயங்கள் கொள்வார்!

மூகிடும் இதுபோல் அன்றி

இருப்பைநீ காப்பாய்! என்றும்

இயல்நு வெற்றி காண்பாய்!

சங்கீதம் பாடு தற்கும்

சாரிரம் பாடப் பாட

இங்கிதம் அடையும்! உச்ச

இசையிலும் பயிற்சி மூகும்!

அங்கையில் கலைகள் தோன்றும்!

மூடுதல் பரதம் எல்லாம்

மங்களம் காண வேண்டின்

மனதிலே திட்டம் வேண்டும்!

நெல்சன்மன் டேலா அந்த

நீண்டதாம் இருபத் தாறு

அல்லல்சேர் வருடம் வெந்து

அனலெனச் சீறையைக் கண்டார்!

சொல்லரும் விடியல் எண்ணித்

தென்னாபி ரிக்கா மண்ணை

வல்லமை கொள்ள வைத்தார்!

வரலாற்றுப் பொன்போல் ஆனார்!

சீறைகளில் அடைத்தால் என்ன?
 செருக்களம் விழுந்தால் என்ன?
 கறையிலா முயற்சி கண்டால்
 கருவிலே விடியல் பூக்கும்!
 நிறையிலே நெல்சன் நின்ற
 நீதியில் உலகம் வந்து
 இறுதியஞ் சலியே செய்தார்!
 ஈவர் வெற்றி என்பேன்!

வகுத்துநீ நடையைப் போடு வானமே எல்லையாகும்

வகுத்தொரு நடையைப் போடு
 வரப்பிலும் யயனம் வெல்லும்!
 பகுத்தொரு பணியைக் கூடு
 படைப்பதும் வாகை கூடும்!
 தொகுத்துநீ மனதைத் தட்டு
 தூடிப்பது கணையாய் மாறும்!
 உகுக்குழன் என்னைக் காந்தள்
 உலகத்தின் எல்லை மீறும்!

நிலத்தின்மேல் அப்பிள் நின்று
 நிலத்திலே விழுந்த போதில்
 உலைக்களம் நியுட்டன் என்ற
 நிலையறி ஞானி பெற்றான்!
 அலைப்புலம் விஞ்ச ஓடி
 அவனியின் ஸர்புச் சக்தி
 வலைப்புலம் கொண்ட பூமி
 வடிவத்தைக் கண்டு சொன்னான்!

கல்லியோ மதியைப் பார்த்தான்
 கண்டனன் அண்டம் தன்னை!
 வலியகிப் பூமி கூட
 வட்டமே உருண்டை என்றான்!
 நிலையிது ஏற்கா மாந்தர்
 நிந்தித்தார் துன்பம் செய்தார்!
 கிலையது கோளப் பூமி
 என்றானே வென்றான் அன்றோ!

இரைட்சகோ துரர்கள் கூடி
 இயக்கினர் விமானம் கண்டார்!
 துரைத்தனம் உன்னை வெட்டித்
 தூர்த்திடக் கூடும் ஆயின்
 அரைத்தவர் துருத்தி விட்டு
 அகன்றுவா விசையைப் போடு
 குரைப்பவர் தன்னைக் காடும்
 கொள்கலன் நீயே காண்பாய்!

நூனீகள் மெய்யைக் காண்பார்!
 நாட்டுவிஞ் நூனி மார்கள்
 சுனியம் துளைத்துச் செல்வார்!
 தொண்டுள அண்டம் காண
 தானியக் கருவி காண்பார்
 தகர்த்திடும் அனுவைக் கோலி
 நானிலம் காண்பார் சது
 நயப்பதும் முயற்சி அன்றோ?

சோர்வெனில் மதியம் கோடும்!
 சீந்தையில் வெடிப்புத் தோன்றும்!
 ஆர்வமாய்க் கோடு போடு
 அமைத்திடுஞ் சீகரம் ஆக்கும்!
 ஏர்வயல் நிலத்தைக் கீறு
 கிடும்பயிர் உணவைக் தேக்கும்!
 பூர்வமும் முயற்சி போடு
 புதுயுகம் உனக்குத் தாண்டா!

பகுதி-11 பதியம் பதினாறு

பதினாறின் அரையாண்டுக்கு
அடுக்காகி வந்த சில பதிவுகள்

ஒருவருக்குக் காகிலும் உதவிசெய்வோம்!

உலகமெலாம் அலகிட்டு உயர்ந்த காலை
 ஓளியண்டம் தொலைநோக்கி ஓங்கும் பார்வை
 அலகான விஞ்ஞானம் அறிவிற் தோய்ந்த
 அகிலத்தின் தொழில்நுட்ப மனைத்தும் கற்று
 பலநாடு பலவித்தை பயில்நூட் பத்தால்
 பாரெல்லாம் வளர்ந்தாயே தமிழா ஆயின்
 சிலம்பாடி யொற்றுமைக்கண் சேரார் என்ற
 திறம்பாடி நின்றதுவும் உண்மை கண்டீர்

நாமிங்கே இருக்கின்ற நயத்தல் இன்றி
 நாதியற்ற மக்களையும் நினைப்போ மாக!
 பூமித்தாய் மண்மீதில் பொல்லார் மாட்டும்
 பிடிமாட்டிப் படுகின்ற இன்ன லோடும்
 சேமித்த வரகருசி உப்புக் கஞ்சி
 சிலவேளை உணவின்றிச் சாவா ரோடும்
 காமத்துக் கொடியோர்கள் காட்டும் வன்மைக்
 காட்டேரி நடக்குதடா! கருது தம்பி!

ஓர்மாதம் வறிதாக உணவுக் கென்றும்
 உறும்வாதை நோயோடு உறுவார்க் கென்றும்
 சேர்கின்ற படியாகிச் சிறிய காசைச்
 செலுத்துகின்ற வழியொன்று செய்வீ ராகில்
 நேர்கின்ற வழியற்றோர் நெட்டு ரத்தில்
 நிலத்தையாம் காப்பதற்கு நியதி காண்போம்!
 வேர்கொண்ட மண்ணுக்கு உதவு கின்ற
 விதமாக வழிசமைப்போம் வெளிநாட் டோரே!

-மாசி, 2016

தாய்மொழியை மறவாதே

செந்தமிழை உயிராக்கித் தேசம் யாவும்
 சென்றாலும் தமிழ்ப்பெயரை இடுவீர் தாமே!
 வந்தகதை மாறியொரு வடமார் பெயரை
 வடிவென்று இடுகின்றோம்! வாதக் காலாய்
 நொந்தகதை யாகுமடா! நிசத்திற் சொந்த
 நிலக்குடிலை மறந்துவிட்டால் நிறம்ஏ தப்பா!
 அந்தகர்க்கும் தடியண்டு அறிந்து போக
 அசலான தமிழ்விட்டால் அழிந்தே போவோம்!

காதலுக்கும் தமிழன்டு கனிந்து பேசக்
 கன்னியர்க்கும் தமிழ்வேண்டும் காத லாகக்
 கீதமொடும் நெறியண்டு கீதை பேசக்
 கீர்த்தியுடன் வழியண்டு கோவி லாக
 நாதமுடன் தமிழாகும் நலங்க ளாக
 நல்லுலகும் படியாக்கும் அறங்க ளாக
 வாதமுறும் தமிழ்வளர்க்கும் வண்ண நாடு
 வையகத்தில் தமிழொன்றே வழங்கும் அம்மா!

உஞ்சை மதிப்பிடு உஞக்காக

ஹருலை வந்தோம் தமிழா-இந்த
 உண்மைக்கு விலையே தப்பா!
 காருண்யம் கடவுள் அறங்கள்
 கடுகென்னும் மறவாய் தப்பாய்!

நீதியும் அழிந்த நாட்டில்-உள்ள
 நிலமெலாம் பறிப்பார் கூட்டில்
 பாதியாய் ஆன பின்பு-உலகப்
 பசந்தமிழ் இனத்தீர் கேண்மின்!

பதின்மமார் சிறுமி யோடும்-போதைப்
 படிமத்தை ஏற்று கின்றார்!
 மதின்மேலும் பூனை ஏறும்-அந்த
 வாள்முனை வாழு கின்றார்!

தாய்முலை வரண்ட பின்னால்-உள்ள
 தருக்கரின் சுரண்டல் ஆக்கும்
 பேய்நிலை வரித்த காட்டில்-எங்கள்
 பேதையர் அழிகின் றாரே!

யாரொடு வாழ்ந்தோம் நாங்கள்-அந்த
 யாப்பொடும் மகிழ்ந்த நாங்கள்
 ஊரொடும் பயங்கள் இன்றி-இன்று
 உலவிடக் கேண்மை இல்லை!

தெரிந்தவர் வறுமைக் கோட்டில்-இன்னும்
 தீய்கிறார்! ஆயப் பொறிகள்
 நெரித்திட நிற்கும் காட்டில்-நாமும்
 நிசத்தினை அறிந்தோம் இல்லை

துருவமும் மேற்கு ளாகி-பல
 தேயமும் தமிழர் வாழும்
 இருபது தேசம் உண்டு-நீங்கள்
 இருந்தென்ன வென்று கேளும்!

மேழியைத் தொலைத்த பின்னால்-எங்கள்
 வயலிருந் தென்ன வாகும்!
 கோழியின் கேரல் போன்று-நாம்
 கொக்கரித் தென்ன வாகும்?

நோய்முன்னே மருந்தா கட்டும்-முந்தை
 நெறிமீண்டும் நிலங்கா ணட்டும்!
 காய்முந்திப் பழக்க வொண்ணா-இனத்துக்
 காரியம் சமைக்க வேண்டும்!

நாய்வாலில் வரிச்சக் கட்டி-எங்கள்
 நாடென்ன திருந்து மோடா?
 மாய்மாலும் நெறியா காது-உலக
 மானிடா தமிழென் றோது!

மதுவினில் இழக்கும் காசை-புகையின்
 மழியினில் உதிருங் காசை

கதிபிலா நாட்டுக் கென்று-நீயும்
கடவுளாய் அனுப்பி வைப்பாய்!

நிலம்வாழுத் தமிழா காப்பாய்-கொண்ட
நிசவாழ்வைக் கருத்தில் கொள்ளாய்!
மலம்என்று வாழ்தல் கேடு-உன்னை
மதிப்பிட ஆகும் நாடு!

-சித்திரை-2016

போலி நாகர்கப் புறம்போகாதே

தங்கத் தம்பி தங்கத் தம்பி-இந்தத்
தரணி வந்த தமிழின் நம்பி
துங்கக் கல்வி இருந்தால் என்ன? -எங்கள்
தூய தமிழில் வாழ்வாய் நம்பி!

வேலிக்குள்ளே நின்ற மங்கை-ஒருசாண்
மேவுங் குதியில் வாழு கின்றாள்
போலிக்குள்ளே வாழ்வை மயக்கும்-இந்தப்
போருக் குள்ளே ஆடு கின்றாள்!

அரைச்சாண் உடையில் அலைவார் பார்த்து-அட
அவளும் போட்டு ஆடுகின்றாள்!
அரைச்சாண் வயிற்றுக் கில்லா நிலையை-எங்கள்
அயலைக் காணார் ஆடுகின்றார்!

புயலை ஆக்கும் மேலைப் பண்பை-நீயும்
போடப் போனால் அழக தாமோ?
இயலை மண்ணின் இருப்பை யோசி-நீ
இல்லை என்றால் அழியுங் கூசி!

பணத்தில் ஆடிப் பண்பை மறந்தால்-எங்கள்
பாசப் பூமி அழியும் தமிழா!
பிணத்தில் நின்று போடுங் கூத்தை-நீ
பிரித்துப் பார்த்து வாழ்வாய் தமிழா!

-சித்திரை-2016

ஹாவார்டு பஸ்கலைக் கழகமும் தமிழ் இருக்கையும்

இந்தநூற்று ராண்டு
எழுந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.
காலக் கிரீடம் இப்பொழுது
கண்டாவுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

காற்றுப் புலத்தில் தமிழ்
வீற்று இருக்கிறது.
எழுத்துப் புலத்தில்
பழமையும் புதுமையும் இணைந்து வருகிறது.

விளையாட்டில் இளஞ்சிறுவன்
விண்ணைத் தொடுகின்றான்!
விழுந்துகிடந்த கல்வி விளாசி வருகிறது.

வளாகங்களில் எல்லாம் தமிழன்
வரலாறு படைக்கின்றான்.
வைத்தியசாலைகள் எல்லாம்
கழுத்துக் கருவியிட்ட அந்த
வைத்தியர் தமிழில் கதைக்கிறார்.

கண்டியத்தில் இப்பொழுது
கனத்த பதவிகள் எல்லாவற்றிலும்
தமிழன் இருக்கிறான்.
அரசியல் முதலாக அர(சா)ங்கம் வரையாக
உரசிப் பார்க்கிறது தமிழ் உடன்பிறப்பு.
இசை முதலாக கலைப் பிடியாக
ஏழுலகமும் தமிழ் படர்கிறது.

புள்ளிகளில் தான் முதலில்
பிடிப்புத் தொடங்கியது அந்தநாள்.
புள்ளிகள் இன்னமும் உள்ளி போலத்தான்.
அளந்து போடப்படுகிறது.
வெளிநாடுகளில் அந்த
நோய்பார்க்கும் வைத்திய
சாலைகளில் தமிழன் சாதனை படைக்கிறான்.

புலம்பெயர்ந்து இப்பொழுது
எங்கெல்லாம் வலம்வர முடியாதோ?
அங்கெல்லாம் வரலாறு படைக்கிறது
தமிழ்க் குஞ்ச!

நாட்டில் நிதானமான முகமாற்றம்
நிசத்தை மாற்றிக்கொண்டாலும்
நிலங்களின் அழுகை...
இன்னமும் தேற்றப்பட்டதாக இல்லை...!

கைக்கு(ள்) வராத கடிவாளங்கள்தான் என்றாலும்
துருவச் சாயலில் இருப்பது நாடுகளில்
தமிழன் இருப்பது தெரிகிறது.

ஹாவார்டு பல்கலையில் தமிழின் பதிவு
காலமாற்றம் பெறுகிறது.
சர்வதேச எழுத்தர் அ. முத்துவிங்கம்
பதிவுக்கான அறைக்கூவலை
பல வடிவங்களில் தருகிறார்!

அந்தப் பணிக்காக நீங்கள்
பணத்தை அள்ளியும் கொடுக்கலாம்.
கிள்ளியும் கொடுக்கலாம்.

உங்கள் கொடை தமிழ்மொழிக்கான சர்வதேசத்தில்
எதிர்கால நடையில் எழுதப்படும்

அரைக் கோடியை அளந்த தமிழனை
அள்ளி வணங்குவோம்!
ஜம்பது வெள்ளியாய் நாம்
ஜயாயிரம்பேர் வழங்குவோம்!
இருப்பதில் முடிந்தது
என்று கொடையிடுவோம்!

நாளைய பதிவு நமது உலகத்தில்தான்
நடக்கும்.

உங்களாலேதான் நடக்கும்.

-வைகாசி-2016

துறையுரான் சிவநேசன்

மந்திரம் செபித்தல் போலும்
 மறையதின் பாடல் போலும்
 செந்தமிழ் வளர்க்கும் இற்றைச்
 சிலிர்பணிக் கண்டா நாட்டில்
 வந்திருக் கிண்ற மாண்பு
 மணித்தமிழ் அறிஞர் மன்றில்
 தந்தனம் வணக்கம்! இன்பத்
 தமிழரீர் வணக்கம் செய்தேன்!

எழுத்தா எழுது நீயோர்
 இன்கவி என்று ரைத்த
 விழுமியம் தந்த மேதை
 வித்துவன் சிவநே சன்தன்
 பழுதிலா மொழியும் பண்பும்
 பைந்தமிழ் அறமும் போற்றும்
 முழுநிலா என்பேன்! கல்வி
 முதல்வரை வணக்கம் செய்தேன்!

ஆக்கமும் தமிழும் இந்த
 அவனியிற் பொறித்தல் மேலாம்!
 ஊக்கமும் சிற்பி கைக்கு
 உளியது போலும் ஏராம்!
 நோக்கமும் நூண்ணார் ஊட்டும்
 நுவலிடும் பணிசெய் தானை
 பாக்களிற் பதிகின் ரேனே
 பண்பினன் என்றும் வாழ்க!

உனக்குளே கவிதை உண்டு
 உமையவன் வரமே என்று
 மனத்தினைத் திறந்து சொன்ன
 மகத்துவன் இவனே அன்றோ!
 கண்டிய மண்ணின் மாண்புக்
 கணமது விதந்து நோக்கும்
 அனையவன்! என்றும் இந்த
 அழகனால் உயரும் நாடே!

சின்னையா சிவனே சன்பால்
 சிந்தனை வயங்கள் எண்ணித்
 தொன்மையாம் தமிழை எண்ணித்
 தூரிகை அழுதம் எண்ணிக்
 கண்ணலிற் பதித்த உண்மைக்
 கதைகளின் பவனி எண்ணி
 மன்றினுள் மலர்ந்துள் ஸீரே
 வருகிறேன்! வணக்கம் செய்தேன்!

(அதிபர் சிவநேசன் நால்கள் விழாமன்றில் பாடிய கவிதை)

கம்பவாரிதி இலங்கை ஜெயராஜ்

கம்பவா ரிதியே என்கக்
 கரைகடல் நகரம் கண்ட
 அம்புலத் தவஸ்தி ரேவி
 யாவொடும் தமிழ்நா டெங்கும்
 செம்புலம் தமிழுண் டாக்கிச்
 சிற்பிடும் ஜெயராஜ், கம்பன்
 தம்பியாய் ஆற்று கின்ற
 தமிழோடும் நிகரே இல்லை!

சின்னவென் பராயம் பள்ளம்
 புலமதில் வாதம் செய்த
 வன்னகம் பனோடுஞ் சைவ
 வாசகங் குறளி னோடும்
 அன்னதொல் காப்பி யத்தும்
 அவனிரு பதுவைக் கண்டேன்!
 இன்றுமாவ் வென்க லத்து
 இறைவனம் அதிரு தம்மா!

இலங்கையின் ஜெயராஜ் ஆக
 இலக்கிய உலகம் எல்லாம்
 நலம்தரு கின்ற மேதை
 நல்லநம் நாடு ஏட்டிற்
 கலம்வரை கின்ற காணற்
 கனிந்துரை பதிந்தேன் அந்நாள்
 சிலம்பனாய்க் கம்ப னாகிச்
 சிலிர்த்தனன் குறஞ் மாக!

தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி
 தமிழாறு முகநா வலர்
 பொங்கிடும் விபுலா னந்தர்
 புகழ்மணி ஜெயர் போலும்
 இங்குமிந் நூற்றாண் டாற்றும்
 இலங்கைமா ஜெயராஜ் என்றே
 எங்குமே ஓலிக்கும் கம்ப
 வாரிதி வாழ்க! வாழ்க! - வைகாசி, 2016

நீதி ஏதாவு பெற்ற எழுத்தாளர் இணையம்

எழுத்தாளர் இணையம் இன்று அரசாங்கம்
 வழுதாங் கொடையில் மருவியதோர் அமைப்பாம்!
 மரபுங் கவிதையும் மனதோ ஞிவரும்
 உரமான எழுத்தெல்லாம் உருகி வளரவென
 தமிழ்எழுத்து வண்ணம் தாங்கி நடந்துவர
 அமிழ்தாம் பணியில் அவனிநலம் கண்டதுவே!
 கலாநிதி பாலா கனிந்த தலைமையதில்
 நிலவாகப் பூரணம் நிறைந்ததுளி ஆனதுவே!
 நூல்கள் படைப்போர், நுவலுங் கவியரங்கம்
 ஆலம் விழுதுபோல் அறுகு வேரூன்றி
 நாளை கண்டியத்து நாயகமாய் திகழ்ந்துவர
 வேளை இன்னும் விரைவாகி வந்ததுகான்!
 இன்றும் முன்நாளும் இதற்கு முந்தியதாய்
 நின்று உழைத்தோர் இணையப் பெருவழியில்
 பணியோடுங் காற்றோடும் பஞ்ச நிதியோடும்
 இனியென்ன செய்வோம் என்றிருந்த போதுள்ளாம்
 மனதை ஊன்றி மன்றத்தை எழுதிவைத்தோர்
 கனதி உடைத்த காற்பொழுதைக் கண்டனரே!
 எழுத்து, சொல்யாப்பு, இலக்கணம் புலமை
 அழுத்தும் படியார்ந்த அறிவைப் புகட்டியதோர்
 பணிக்கென்றும் சிறப்புப் பரப்புச் செறிந்ததுவே
 அணியாய் எழுத்தாளர் அகமாய்ச் சிறப்புறுக!

**மரபுக்கவிப் போதகர்கள்
கவிநாயகர் கந்தவனம்,
பண்டிதர் அலைக்ஸ்சாண்டார்
பாராட்டுப் பாக்கள்**

கரமின்றி ஓவியம் கற்கலாம் என்றவன்
கருவூறிக் காண்ப தென்ன?
கைலாயச் சுவடுகள் காலேறிக் காணாது
கடவுளைப் பாடி என்ன?
உரமின்றி ஆர்ப்பவன் உத்வேகக் களத்திலே
உருவாக்கும் வெற்றி என்ன?
ஊருக்கு உபதேசம் பேருக்கு உருவாகும்
உறவினாற் சுற்றும் என்ன?
வரமின்றி அருளாடும் வகையற்ற சாமிக்கு
மக்கள்ஏ மாறு வாரா?
மனப்பாடம் இன்றியே எழுத்தாளர் சோதனை
மதிப்பெண்கள் வாங்கு வாரா?
மரபின்றிக் கவியாடும் வழக்கிற்கு எந்நானும்
வரலாறு நின்ற தில்லை!
மாகாவி யம்மென்று மண்சொன்ன வற்றுக்கு
மரபதே பூத்த முல்லை!

எழுத்தாடல் பூப்புக்கும் இழுத்துன்னைக் கருவேற்றும்
எல்லாமுங் கற்று நீயும்
இயலாகும் புதுப்பாக்கள் என்றாலும் அவையாவும்
இருங்கவி யாப்பு வாழும்!
பழுத்தாடல் எல்லாமும் பழங்கால அணியோடும்
பட்டதே அன்றி யில்லை
பதினெண்கீழ்க் கணக்காகிப் பகுத்தது எல்லாமும்
பழந்தமிழ் இலக்கி யங்கள்!
பழுவாக மனதூன்றிப் படிகின்ற பழம்பாடல்
பயில்கின்ற இலக்க ணங்கள்!
பண்ணாரும் வாசகம் வள்ளலார் காவியம்
பரப்பெலாம் தேவா ரங்கள்!
கழுவேற்றி வைத்தாலும் கனிப்பாடல் மரபென்ற
கவிக்கோலம் தன்னில் வாழும்
கணங்கோவில் மனதேறிக் கவியூறி நெஞ்சேறிக்
காட்டியே மரபு வாழும்!

கவிநாய கர்க்குமெம் அலெக்சாண்ட ருக்குமாய்
 கனிந்தொரு வாழ்த்து வைத்தோம்!
 கவிநாறு செந்தமிழ் கற்பனை யாப்பென்றும்
 கற்றிடும் நாட்ப ணிந்தோம்!
 அவியூறி யாகங்கள் அருமந்தி ரம்கோமம்
 அழகேற்றும் தீப மாகும்!
 ஆசான்கள் குருவாகி அகிலேற்றி வைக்கின்ற
 அரும்பணி வேத மாகும்!
 தெவிநாறி மரபென்ற தெளிவெல்லாம் வரும்போது
 செந்தமிழ் யாப்பி ணோடும்
 தொல்காப்பி யங்குறள் திருவாச கம்மெல்லாம்
 தேர்ந்திடப் பாக்கள் ஊறும்
 புவியாறு மெம்தமிழ் புலவராய்ப் பனுவலாய்ப்
 பெற்றிட வழிவ குத்தீர்
 பூப்பணி பொழிகாலை யாப்பினுக் கருங்கலம்
 பொங்கிடத் தமிழ்கொ டுத்தீர்!

வேறு

வாழிய நீவிர் வாழிய யாப்பு
 வண்ணமுங் கற்றிட வைத்தீர்
 ஆழிபோற் கவிதை ஆக்கிடுங் கவிஞர்
 அற்புதம் செய்திட வைத்தீர்!
 மேழிபோற் பனுவல் மீக்குறும் வண்ணம்
 மேதினி கனடியத் தமிழின்
 தாழிசை வெண்பா தளைகசீர் எழுத்து
 தனையெலாம் தந்தனர் வாழ்க!

-பாராட்டு விழாவுக்காக-மே, 2016

தொல்காப்பிய மன்றம்

சர்வதேசத் திருவிழா

எல்லாப் பொழுதும் இயல்பாய்ப் புரிதலும்
 தொல்காப் பியத்துத் தொடுஞ்சுவடும்-வல்லாராய்ப்
 பாரெல்லாங் கூடிப் பயிலார் வகைமாடம்
 தேரென்று வைத்தார் தெளிந்து!

கன்டா வழியாகிக் கண்ணார் ரொரன்றோப்
 புனர்வாழ்ப்புப் பெட்டகத்தே பூத்தார்-அனலார்பொன்
 தொல்காப் பியத்துத் துறைஆய நற்றமிழின்
 நல்காப் பியங்கண்டார் நாடு!

சிவபாலு வாசிரியர் தொல்காப்பி யம்மார்
 தவகால மன்றத் தலைவர்-சுவராகிப்
 பாலசுந்த ரம்முத்த பற்றுக் கிணையாளர்
 ஏலத்தொடும் நின்றார் இணைந்து!

மாநாடு சர்வத்து மன்றாடு கிண்றவிழா
 தேநாடு தொல்காப்பி யத்தோடும்-நாநாடு
 வெண்பனியிற் பூத்த வெழிலார் கண்டியத்துக்
 கண்பதியிற் பூத்ததுவாம் காண்!

-யூன் 4-5, 2016

கனடிய அண்ணாமலை வளாகம்

தெருவிளக் கிண்றிய பொழுதுகள் மூடிய
 உருவிய இருளில் ஒளிர்ந்தோம் ஆயின்
 வருவிளக் கேந்தி வாரிய வெளிச்சம்
 கருவினிற் பதித்த கண்டியத் துறையாய்
 அண்ணா மலையார் அணிசெய் வளாகம்
 நுண்தமிழ் பயிற்றும் நூபுரம் கண்டேன்!
 இற்றையிச் சிறப்பது எழிலார் பல்கலை
 கற்கை நெறியைக் கற்பிப் பதுவாம்!
 சோழகக் காற்றில் சூழற்றிய சருகாய்
 காழகம் குவிந்த கந்தகக் கனலில்

ஆழ வேரின் ஆணிக் குருத்தில்
வேழும் என்ன வீழ்ந்த நெருப்பில்
பாளம் வெடித்துப் படிப்புச் சிதறிய
நாளம் உடைத்து நாறிய போதும்
காலத் தாலுயர் காலம் கொடுத்த
ஞாலத்து வளாகம் நமக்கென அருகில்
இருந்து கொடுக்கும் இயலும் முனைவர்
மருந்தும் கொடுத்து வழங்குதல் கண்டேன்!
பாலும் தேனும் பகர்ந்தது போலும்
ஆலம் விழுதாய் அறுகுபோற் தளைத்துக்
கோலம் வரையைக் கொண்டபே ராசிரியர்
பால சுந்தரம் பகுத்த தலைமையிற்
கண்டிய வளாகம் காணன் ணாமலை
எனவே முகிழ்தத்து இதுவும் சிறப்பே!
கலாந்தி பால சுந்தரம் மட்டு
விபுலா ணந்தர் வேரின் வழியர்
நாட்டுக் கூத்து வசந்தன் கூத்து
ஊட்டும் அறிஞர்! என்றே அறிவீர்
முருகு தமிழின் வித்தகம் செறிந்து
நெருநல் உடனாய் நிலைத்துமே வாழ்க!

-வைகாசி, 2016

மேந்தும் கிழக்கும்... ஓரு முடிபும் உதிப்பும்

மகாகவி, நாக ராஜன்
 மணிக்கவி சில்லை யூரான்
 முகாங்களின் முருகை யன், னும்
 விளைகவி ஐயாத்து ரையான்,
 சிகாமணி என்குங் காரை
 சுந்தரன், சத்ய சீலன்,
 சகாக்களிற் கனலும் சொக்கன்
 சத்தியப் பாக்கள் காலம்!

நீலாவணன், திமிலைத் துமிலன்,
 வேந்தனார், தில்லைச் சிவன்
 கோலவயற் குமார சாமி,
 குலவிடக் காசி அண்ணன்
 காலவயற் தே(ா)ட்டம் ஏறிக்
 கற்பனை ஏர்ப்பூங் காவில்
 பாலனாய் யானும் நின்றேன்!
 பைந்தமிழ்ச் சங்கம் கண்டேன்!

பார்த்தவர் பலபேர் ஆயின்
 பைந்தமிழ் சிரகக் குள்ளே
 சேர்ந்தவர் கனக செந்தி
 நாதனும் பெரிய தம்பி
 ஊர்ந்தநற் புலவோர் பல்லாய்
 உள்ளொளி யாகுங் காலை
 ஈர்த்தது தமிழின் சங்கம்
 என்றிட ஈழம் கண்டேன்!

இலக்கியம் விமர்சக் கோவை
 இனப்புயல் சுதந்தி ரப்பன்
 கலக்கிய தேர்தல் மேடைக்
 கலையவர் பேச்சி னோடும்
 புலத்தினில் இல்லை யாயிப்
 புண்ணியர் தமிழைத் தந்த

கலத்தினிற் பயணம் செய்த
காலத்தை யானும் பார்த்தேன்!

இன்றுஇக் கண்டா மண்ணில்
இயற்றிலூ யாயி ரம்பா
நன்றுசெய் தேனே! இந்த
நன்னாலில் உள்ள தெல்லாம்
குன்றிய கண்ணிற் குள்ளே
கொட்டிய ஒளியே பாரீர்!
வென்றனன் உங்கள் நெஞ்சம்!
வினவிட மீண்டும் நிற்பேன்!

(பாடலும் தேசபாரதியும், பயணித்த யாழ் மண்ணும்)

மரபினைக் கற்று மாண்பினை அடைவோம்!

முருங்கையில் ஏறியான் முகிலையே தொடுவனே
விளையாட்டு என்று இல்லை!
கருங்கல்லில் நெல்லாக்கிக் காட்டுவேன் ஈதொன்றும்
கடினமென் ரெனக்கு இல்லை!
விருந்துக்கு வந்துளீர் வெடுக்கென்று எழுந்துமே
விலகினால் ஓன்று மில்லை!
பருந்துக்கு இட்டுயான் பார்ப்பனே அல்லாமல்
பருப்புக்கு நட்ட மில்லை!
விருப்புக்குள் இல்லாமல் கருப்பைக்குள் நுழைந்துநாம்
விழாவென்று வந்து விட்டோம்!
இருப்புக்கு என்றுநாம் எதுவுஞ்செய் யாமலே
எழுந்துதான் இடம்பில் விட்டோம்!

நேரங்கள் ஒருபோதும் நெருங்கியே வாராது
நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் என்பேன்!
பேரங்கள் என்றாகிப் பேச்கக்கள் வைத்தாலும்
பித்தங்கள் வேகு மென்பேன்!
வாருக்கு வேதாளம் வந்திட்டுப் போனாலும்
வாதங்கள் இருக்கு மென்பேன்!

ஹருக்கும் நேருக்கும் யாருக்கும் எனக்கெள்ள

உள்ளித்தான் முடியும் என்பேன்!

போருக்குப் போனாலும் பறமுது கிட்டவென்

பொய்யிரை தானே மிச்சம்!

ஏருக்கு முழுமையும் சாலுக்கு உண்மையும்

இருக்காது இதுதான் அச்சம்!

வேதங்கள் யாகங்கள் மித்துறை ஞானங்கள்

மெய்யாகக் கண்ட தில்லை!

வாதங்கள் தோய்ந்தவெம் வாழ்க்கையிற் தோற்றுநாம்

வந்ததிற் பலனு மில்லை!

மீதங்கள் காப்பியம் மிகையொடுஞ் செம்மொழி

வென்றுநாம் வாழ்ந்த போதும்

போதங்கள் இன்றிநாம் பொய்யான வடிகாலிற்

போகிறோம் என்று காண்பீர்!

நாதங்கள் என்றுதான் நடிப்பிலே வைக்கிறோம்

நவில்வதும் இலக்க ணம்மோ?

பூதங்கள் வந்தாலும் பேய்கள்தான் வந்தாலும்

பூட்டுவோம் கவிதை அந்தோ!

தொல்காப்பி யங்களும் சொல்யாப்பி யங்களும்

தெளிந்திட மறந்து விட்டோம்!

நல்காப்பி யங்களை ஞாபகத் திருத்திநாம்

நவின்றிடும் மனதை விட்டோம்!

எல்லாவ கைக்கெலாம் இலக்கியம் என்றொரு

இலக்கணம் விட்டு விட்டோம்!

இல்லாத ஒன்றென எதுவுமே யில்லையும்

ஏகுள் உண்மை தின்றோம்!

வல்லாராய் வெற்றியும் வரலாறும் பெற்றிட

மரபினைக் கற்று நிற்போம்!

வில்லாக வளைத்துமே வீறிட்ட அம்பபோல்

வித்துவம் தெரிந்து நிற்போம்!

(கில பிடிவாதங்களின் இருப்பில் இருந்து பிறந்தவை இவை)

பயன்யிரு தொல்காப்பியம்

(தொல்காப்பிய விழாக் கவியரங்கு)

மின்னலாய் வருவாள்! சுற்றும்
 விழிச்சுடர் தருவாள்! சின்னக்
 கன்றுபோல் மகிழ்வாள்! அன்புக்
 காந்தமா யிழுப்பாள்! சாற்றுக்
 கன்னலாய் இனிப்பாள்! தென்றற்
 காற்றுப்போல் திரிவாள்! அந்த
 அன்னமென் தமிழா னோடும்
 அருஞ்சபை வணக்கம் செய்தேன்!

பதிபச பாசம் மாறிப்
 பசுபதி ஆசான் ஆகி
 மதிமலர் நுகருந் தேனார்
 மனுக்கவித் தலைமை வாழ்க!
 துதிசெயுந் தொல்காப் பியத்தை
 தேசநல் ஸரங்க மாக்கி
 விதிசெய வந்தீர்! செம்மை
 வித்துவப் புலவீர் வாழ்க!

அனலிடைப் பட்ட வாறு
 அள்ளுறுந் தமிழர் உள்ளம்
 புனலிடை குளிக்கச் செய்யும்
 பேரூரை யாளர் வாழ்க!.
 சனையெனத் தமிழுண் டாக்கும்
 சீதாவென் இலட்ச மிக்கும்
 மனமொழி யிளங்கோ வென்க
 மகிழும்பே ராசார் வாழ்க!

தொல்காப்பு இயக்க மாகித்
 தொராண்றோவும் கணடி யத்தும்
 நில்லாத பொழுதென் றாலும்
 நெருப்பாகச் சுழன்ற டிக்கும்
 எல்லோர்க்கும், மனித மாண்பு
 இயலொடும் பணி செய்தார்க்கும்
 நெல்லாக விதைத்து வாழ்த்து
 நிலவயல் பயிர்செய் தேனே!

பயன்மிகு தொல்காப் பியனார்
 பாரெலாம் விதைக்கு மாப்போல்
 இயல்மிகு மன்றம் வந்தீர்!
 எல்லோர்க்கும் வணக்க மிட்டேன்!
 செயல்இது சிறப்பு என்றே
 சிந்தனை வளாகத் துள்ளே
 மயல்கொழுந் தமிழ்செய் தோரே
 மகுடமிப் புவியே வாழ்த்தும்!

வீட்டிலே தமிழூப் பூட்டி
 வெளியிலே தமிழர் என்போம்!
 காட்டிலே தமிழின் தொன்மைக்
 கனப்பெயர் தம்மை விட்டுக்
 கூட்டிலே இனமாய் இல்லாக்
 குழந்தையின் பெயரை வைத்தோம்!
 மூட்டிய நெருப்பி னுள்ளே
 முகத்தினை ஏரித்து விட்டோம்!

முத்தவர் தெருவிற் சாவைத்
 தேடியே விழுகின் றாரே!
 காத்திட வகைசெய் யாராய்
 கண்துடைப் பெங்கப் பின்னை
 நாத்திட நிற்கின் றாரே!
 நயமிது இல்லைத் தம்பி!
 ஏத்திடும் பெற்றோ ரெநாம்
 இன்பமாய் வாழ வைப்போம்!

விண்வழி ஏகுங் கோளை
 விரைவழிப் பாதை சூறி
 தண்தமிழ்ப் பதியஞ் செய்து
 தடயத்தைச் சொல்லு கின்றார்!
 தொண்டையில் முள்ளுச் சிக்கி
 துடுத்திடும் போது கத்தும்
 மண்டையில் ஏறாப் பேரை
 மக்களுக் கிடுகின் றோமே!

வேறு

குதிக்காலை விதம்விதமாய்க் கூட்டி விட்டோம்
 குறங்களிசான் அரைச்சாணாய்க் குறைத்து விட்டோம்
 கலைந்தாடும் தலையாலே மூடு கின்றோம்!
 கார்சுந்தல் பூவைக்க மறந்து விட்டோம்!
 மறையோதி மனைத்தாலி இட்ட பின்னே
 மச்சத்தில் சாப்பாடும் இருக்கு தண்ணே!
 அரைக்காட்டு ஆங்கிலத்தில் அளக்குங் கூட்டம்
 அளக்கின்ற தமிங்கிலமே ஆபத் தண்ணே!
 இடமென்றால் வெப்பற்றென்பார்! ரைச என்பார்!
 படமென்றால் பிக்சரென்பார் வேறாம் வேர்க்கென்பார்
 மடமெல்லாம் தமிழ்வளர்த்த மானப் பூமி
 மாற்றானின் மொழிகளிலே மழந்த தண்ணே

இலக்கியத் தோடும் யாப்பு
 இலக்கணந் தொடுத்த செம்மல்
 கலங்கிய களப்பி ரற்குக்
 காதலைச் சொன்ன ஏந்தல்
 நலங்கொளு மரசி னாற்கு
 நல்லறம் சொன்ன காந்தள்
 இலங்குதொல் காப்பி யத்தை
 இயற்றினன் வரலா றாமே!

நீயின்று போனால் என்ன?
 நின்தமிழ் நினைந்து வாழும்
 தாயின்று தமிழாய் வாழும்
 தரிசெலாம் பேண வேண்டும்!
 பேயின்று எழுது மாப்போல்
 பெரும்மயல் எழுதா தீர்கள்!
 காயிலும் இனிக்கும் பாவைக்
 கார்க்டல் பொங்க வைப்போம்!

(யூன் ஐந்தில் நடந்த தொல்காப்பிய மன்றக் கவியரங்கம்-2016)

எனது ஊரவர்கள் நேசித்த திருமதி தனா மகேசன் அஞ்சலி

அம்மனின் கருணை போல்வாள்
 அறம்செய விரும்பும் கண்ணாள்
 துன்பத்தில் தெய்வம் போல்வாள்
 தேற்றிடும் மனிதம் போல்வாள்
 இன்பத்தில் சமூகம் அன்னாள்
 இனத்தொடும் உருகும் பெண்ணாள்
 நன்றிக்கு உதிரம் போல்வாள்
 நல்மொழித் தனம்என் பேனே!

ஊரொடும் இதய மானாள்
 உலவிடும் தென்றல் ஆனாள்
 தேரொடும் சாமி யானாள்
 சிந்தெனும் வடிவ மானாள்
 யாரெவர் களைத்தும் வந்தால்
 இயந்திரம் போலே நிற்பாள்!
 நீரொடும் உலக மன்றில்
 நிறைமொழி மங்கை யானாள்!

குளிருக்குள் ஏனோ அன்னா
 கெடுத்துநீ வந்தாய் என்பாள்
 வளிபெரும் கொடிய வெய்யில்
 வந்ததேன் கவனம் என்பாள்
 அளியுடை வதனம் கொண்டாள்
 அற்றவர்க் குதவி செய்வாள்
 தெளிவொடும் நின்ற நங்கை
 சென்றதேன்? தெய்வம் போல்வாள்!

போனவோர் பொழுதென் றாலும்
 பிடிசோறு தருவாள்! உற்ற
 ஞானநூல் படித்த வண்ணம்
 நயந்தவி யாபா ரத்தும்
 தானமும் தவமும் செய்வாள்
 தனாவெனும் தமிழாள் நங்கை
 தேனமு தான ஊரின்
 திருமகள் மறைந்தாள் அம்மா! -யூன்-4, 2016.

₹\$

எழுதுதல் மொழியின் இன்பம்

(தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் சுஞ்சிகையான
சங்கப்பொழில் வெளியீட்டு விழா அரங்கில்
பாடிய கவிதை இது)

எழுதுதல் மொழியின் இன்பம்
எழுதுதல் வாழும் இன்பம்!
எழுதுதல் புரட்சி சொல்லும்
இயல்,கலை வரட்சி வெல்லும்!
எழுத்தொரு அறத்தின் காற்று!
இனத்தொடுந் தர்மக் கூற்று!
எழுதுவோம் இணைவோம் என்ற
எழுதுவோர் அரங்கம் வாழ்க!

புழுதியில் எழுது வோர்க்குப்
பொன்மனம் செத்துப் போகும்!
கழுதையில் உலகைச் சுற்றக்
காண்பவர் அற்பம் ஆகும்!
விழுமியம் என்று சொல்லி
விட்டிலாய் உருகு வோரும்
எழுதுவோர் குடிலில் நிற்கும்
இடாப்பினில் வரவே மாட்டார்!

எத்தனை சிறுமி செத்தார்?
எத்தனை பெண்கள் செத்தார்?
எத்தனை வாள்வெட் டுக்கள்?
எங்குமே போதை கஞ்சா?
நித்திரை கொள்கின் ரோமா?
நிச்த்தையே எழுதிப் போகும்
புத்திச் வியென்ற என்ற
புரந்தரர் யார்தான் உண்டு?

சத்தியம் எழுது! உண்மைச்
 சரித்திரம் எழுது! எம்மைச்
 சத்திய அகணம் எழுது
 சிந்திய இரத்தம் எழுது!
 பத்தியம் இருந்த வேட்கைப்
 பற்றினை எழுது! நாளை
 செத்தவர் தர்மங் காக்கத்
 தேசமும் திரும்பும் அம்மா!

போருக்குச் சென்ற மாந்தர்
 பிசுகென்று திரும்பி வந்தால்
 யாருக்குச் சொந்தம்?, மண்ணின்
 யாப்பினுக் குரியர் என்ற
 கூருக்கு உரிய ராமோ?
 கோட்டிக் காம்பார் செய்த
 தேருக்கு உரிய ராமோ?
 திரிந்ததே எழுதுங் கைகள்!

தமிழிலே பெயர்வைத் தாலே
 தமிழுளை றறியும் வையம்!
 உமியிலே அரிசி யில்லை!
 இனமில்லை நெறியு மில்லை!
 அமிழ்தினு மினிய செஞ்சொல்
 ஆகுவ தெல்லாம் சாக
 குமிழ்தருங் குமிழி யாகிக்
 குலைவதால் எதுவு மில்லை!

எழுதிடுந் தமிழர் கூடும்
 இணையமே வாழ்த்து கின்றேன்!
 வழுதிடும் அரச நேயம்
 வகுத்தனை போற்று கின்றேன்!
 குழுவெனத் தீய்தல் வேண்டாம்!
 கொள்கையும் நெறியும் வைத்துத்
 தொழுதிடுஞ் சங்கத் என்ற
 தோகையாய் விரிக! வாழ்க!

காலமும் எழுது! கங்கணம் எழுது!
 நீலமாய்ப் பூக்கும் நெருப்பைப் எழுது!
 ஈகை எழுது! இன்னுயிர் எழுது!
 வாகை சுமந்த வடிவமும் எழுது!
 பெற்றவர் காயாப் பொற்பதம் எழுது!
 குற்றம் புரியாக் குலமகன் எழுது!
 பழுதாம் எழுத்து உழுதால் வராது!
 குழுவும் பழியுங் குஞ்சரம் ஆகாது!
 தெளிவாய் எழுது தீந்தமிழ் எழுது!
 உளிகைச் சிற்பி ஒவியம் எழுது!
 வித்துவம் எழுது தத்துவம் எழுது!
 சித்தியும் புத்தியும் முத்தியும் எழுது!
 ஒற்றுமை எழுது! பற்றினை எழுது!
 முற்றிய மனித முகங்கள் எழுது!
 நாளைய எழுத்து நாணயம் பயக்கும்!
 மூளையின் காய்வு முடிச்சை நிறுத்தும்!
 எழுதும் புதுமை என்றவர் தூசனம்
 எழுதுங் சூத்து இல்லா தெழுது!
 என்னருந் தமிழீர் மின்னரும் பான
 சென்னாப் போதீர் சிந்தித் தெழுதுக!
 சிந்தித் தெழுதுக! செந்தமிழ் அன்னை
 வந்தித்து எழுதுக! வணக்கம் வருகிறேன்!

(சங்கப்பொழில் வெளியீடு: 30-07-2016 இல் பாடியது)

நால்முகம் மீண்டும் மலரும்!

என்னருந் தமிழ்ர் இந்த
ஏழரும் உலகம் எல்லாம்
கன்னருந் தமிழைப் பேசி
காரெனக் குவியம் வைத்தோம்!
பொன்னருஞ் சரிதம் வைத்துப்
பூமியை நனைத்த வாறு
இன்னொரு வரைவு கண்டோம்
இந்தநால் அதுவென் பேனே!

ஆசியத் துக்கும் அப்பால்
அருகிலே துருவத் தோடு
மூசிய உழைப்பின் வேர்வை
முத்தமிழ்க் கிறைத்து வைத்தோம்!
நேசிக்கும் அன்னை மண்ணை
நெஞ்சினில் வைத்தோம்! பொய்யாய்
வாசிக்கும் எதுவும் நாளை
வரலாற்றில் கரைந்தே போகும்!

வாழ்ந்தவர் உண்மை என்ற
வரலாற்றைச் சொன்ன மாந்தர்
காழ்ப்பொடும் மனித நேயக்
களத்தினைச் சரித்த மாந்தர்
கூழ்ச்சிகள், பொய்யாய் நின்று
புதுக்கதை விட்ட மாந்தர்
கூழ்ப்பெழுத் தாகும் வஞ்சக்
கேட்டினிற் பலியாய் ஆகும்!

உறைபனி யோரம் வார்த்த
எழுத்தெலாம் உண்மை என்பேன்!
விறைகுளிர் மயத்துஞ் சொன்ன
வேதங்கள் இதுவே என்பேன்!
கறையுளார் மாள்வர்! வஞ்சக்
கள்வர்கள் போவர்! நாளை
நிறைகுடத் தமிழே வெற்றி
நிறுவிடும் அளவு கோலே! -01 Sept-2016